

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

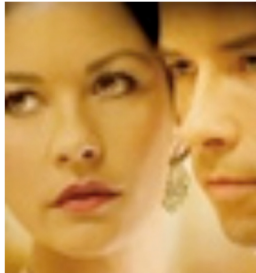

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

e-mail adresi: hayri@tabularatalanayanalanabalta.com

site adresi: www.tabularatalanayanalanabalta.com

LAİKLERİN EL KİTABI

İÇİNDEKİLER

A. Ahmet Tekdal'dan inciler 12 Anadan Doğma Laikim 43 Anayasamızda Laiklik 37 Atatürk'ün Görüşleri 53	Kendi Dindar Modelimizi Oluşturmalıyız" 5
B. Başbakanımızın konuşuyor: Ama O Artık Değişti 18 Başımıza Gelenler 6 Bekir Yıldız'dan İnciler 15 Bu Karar Bize Yarar... 4	L. Laiklik 8 Laiklik Bir Yaşam Biçimidir 50 Laik Konusunda Kısa Formül 31 Laiklerin Demokrasi Anlayışı 33 Laikliğe Elveda 4 Laikliği Koruyan Yasa Maddelerinin Kaldırılması 26 Laiklik, Dinsizlik Manasındaki Kavram 40 Laiklik: İnancı Beyinde Kırmaktır 28 Laiklik Nedir, Ne Değildir? 25 Laiklik Karşıtları 1 Laikliğin Önemi 42 Laikliğin Önemini Belirtmek için 52 Laiklik ve Teokrazi 24
C. Cevdet Sunay'ın Sözleri 34 Cumhuriyet Devrimlerinde "Laiklik ve Din Eğitimi" 35 Cumhuriyetin İlk Yıllarındaki Din Eğitimi Nasıldı? 36	R. Recep Tayyip Erdoğan Değişti Deyenlere Ne Oldu 19
Ç. Çıkarın Kağıdı Kalem 47	Ş. Şevki Yılmaz'dan İnciler 10 Şükrü Karatepe'den İnciler 13
D. Devleti Nasıl Satacaklar 29 Devlet Laik Olur Kişiler Laik Olamaz 41 Dindar Nesil 46 Din Hürriyeti 38 Dünya Görüşüm 51	T. Takipsizlik Ama Şamar Gibi 2 Tarihin İnkarını Göze almış İhanet İçindeki Aydın! Sana Sesleniyor ve Soruyorum 36 Tarikatların Kan Davasının Nedenleri 49 Tayyip'e Göre Laiklik 17 Tayip Erdoğan'dan İnciler..16 Tehlikeli Cehalet 55 Tinerçilerin İktidara Yanıtı 44 Tüyler Ürpertici Bir Belge 22
E. Erbakan'dan inciler 9 Erdoğan'ın Kasetteki Sözleri 21 Ertuğrul Özkök'e İtirazım Var. 30	U. Utanma Duygusu 48
H. Hasan Hüseyin Ceylan'dan İnciler 11 Humeyni Kutlamasına Gidenler 20	Y. Yargıtay: "Gülen, Şeriat Devleti Hedefleyen Örgütün Başlı..23 Yürürlükteki Laikliği Tanımlayan Yasa Maddeleri. 27
İ. İbrahim Halil Çelik'ten İnciler 14 İslam'la Demokrasi İmkansız 45 İşte Mahkemenin Kırmızı Çizgileri 3	
K. Kafir 37 Kemalizm'in Vazgeçilmezi 39	

LAİKLİK KARŞITLARI 1

Anayasa Mahkemesi'nin 11 üyesinden 10'u, AKP'nin laiklik karşıtı eylemlerin odağı olduğuna kanaat getirdi.

Ancak; 'Kapatılsın' oyları 7'yi bulmadı, 6'da kaldı. Bu nedenle AKP kapatılamadı, ancak çok ciddi bir ihtar aldı.

6 üye "Kapatılsın", 4 üye "Hazine yardımı kesilsin" dedi.

Başkan Haşim Kılıç ise "Ret" kararı verdi. (31.7.2008 tarihli gazeteler...)

TAKİPSİZLİK AMA ŞAMAR GİBİ 2

Katıldığı bir TV programında "**Atatürk'ü sevmiyorum, Humeyni'yi seviyorum**" ifadelerini kullanan Nuray Canan Bezirgan ile diğer konuk Kevser Çakır hakkında başlatılan soruşturmada, takipsizlik kararı verildi.

Beyoğlu Cumhuriyet Başsavcılığı, K. H. adlı bir kişinin şikâyeti üzerine, Bezirgan ile Çakır hakkında '**Atatürk'ün Hatırasına Alenen Hakaret**' suçlamasıyla inceleme başlatmıştı. Beyoğlu Cumhuriyet Savcısı Muzaffer Yalçın, dün her iki şüpheli için de kovuşturmaya yer olmadığına karar verdi.

Savcı Muzaffer Yalçın karar gerekçesinde şöyle dedi: "**Mustafa Kemal Atatürk ulusal bir kahramandır. Türktarihi ve Türkiye Cumhuriyeti tarihinde ve dünya tarihinde ulusal kahraman, devrimci olarak hak ettiği yeri almıştır.**

Atatürk birisi kötü söz söyledi diye ne küçülür, ne de değerini korumak için özel kanunlara ihtiyaç duyar.

Atatürk'ün hilafetçiler, şariatçılar, bölücüler tarafından istenmediği, sevilmediği bir gerçektir.

Hürriyet Gazetesi Yazarı Mehmet Y.Yılmaz'ın belirttiği gibi, halifenin verdiği idam fermanını, Kurtuluş Savaşı sürerken' din elden gidiyor' denilerek çıkartılan isyanları unutmayın. Sevmek ya da sevmemek bir gönül işidir yani yürektedir. Eğer şüpheliler Atatürk'ü sevmiyorlarsa Atatürk değerinden hiçbir şey kaybetmez."

Savcılık kararını değerlendiren Nuray Canan Bezirgan, "Bu sözlerimden dolayı yakın akrabalarımın ve çevreden baskı gördüm. Program yapımcısı tarafından tuzağa düşürüldük. Bundan sonra konuşmalarına daha çok dikkat edeceğim. Polisin haksız gözaltısı sonucu hamileliğimin 4'üncü ayında ilk çocuğum Abdüsselam'ın ikizini kaybettim. Başörtüsünden dolayı ülkemde okuyamamak beni çok üzdü" diye konuştu.

Hürriyet, 1 Ağustos 2008. Sefa KIDIK/ İSTANBUL

İŞTE MAHKEMENİN KIRMIZI ÇİZGİLERİ 3

Kapatma kararı almasa da, 1'e karşı 10 oyla AKP'nin' laikliğe aykırı eylemlerin odağı olduğu' tespitini yapan Anayasa Mahkemesi,

partinin aşmaması' ihtarında' bulunduğu kırmızı çizgileri de belirledi.

AKP, türban, imam hatiplere katsayı düzenlemesi, açık lise gibi odak tespitine delil olan konularda yeniden icraata geçerse, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya tekrar devreye girebilecek.

ANAYASA Mahkemesi, AKP'nin laikliğe aykırı eylemlerin' odağı olduğu tespitini yaparken, partinin aşmaması' ihtarında' bulunduğu kırmızı çizgilerini de belirledi.

AKP, türban, imam hatiplere kat sayı düzenlemesi, açık lise gibi odak tespitine delil olan konularda yeniden icraata geçerse, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı Abdurrahman Yalçinkaya tekrar devreye girebilecek.

Bu durumda AKP, yeniden kapatma ya da hazine yardımından kesme talepli davalar ile karşı karşıya kalabilecek.

Başsavcılığın en sıkı takibi türban konusunda yapması, AKP'nin türbanı serbest bırakmak için yeni bir girişimde bulunması halinde harekete geçmesi bekleniyor.

Anayasa Mahkemesi'nin gerekçeli kararıyla tam olarak netleşecek olan' **kırmızı çizgi'ler** **özetle şöyle:**

Velev ki siyasi simge: İddianamede, Anayasa'da yapılan türban düzenlemesi odaktan kapatmaya en önemli delil gösterilmişti. Mahkeme de bu düzenlemeyi ve Başbakan Tayyip Erdoğan'ın, İspanya'daki "Türban velev ki siyasi simge" olsun sözlerini odak açısından

delil kabul etti.

Başbakan, AKP yöneticileri ya da AKP milletvekillerinden birisinin benzer sözlerle ve eylemlerle türbanla ilgili çıkışları artık Başsavcılığın yeni bir işlemine gerekçe olacak. **Mahkemenin en önemli kırmızı çizgisini türban oluşturdu.**

İmam hatipler: İmam hatiplerde kontenjan artışı ve katsayı düzenlemesi, türbana izin veren açık lise yönetmeliği, yaz Kuran kurslarına gitme yaşının 15'ten 12'ye çekilmesi için teklif verilmesi, açık öğretim lisesi sınavlarına türbanlı öğrencilerin alınması **kırmızı çizgi olacak.**

Milli Eğitim Bakanlığı'nın ders kitaplarındaki, sihir, peri, büyü gibi soyut ve gerçekten uzak kavramlara yer verirken, devrim tarihi ve Atatürkçülük dersi içeriğinin Osmanlı yanlısı tutumla vermesi de delil kabul edildi. **Bu konular da kırmızı çizgi oldu.**

Kırmızı sokaklar: İddianamede, Danıştay'dan dönen içki yasağı genelgesi ile' kırmızı sokaklar' projesi kapatma delili gösterilmişti. Heyet, bu düzenlemeleri delil olarak nitelendirse de, odak tespiti çerçevesinde değerlendirilmedi. Harem-selamlık toplantılar, AKP'li belediyelerin çağdaş yaşama aykırı uygulamaları, belediyelerin evlilik broşürleri, İstanbul'daki mayo reklamı yasağı, aile parkı yapılması, mescit ve otobüs uygulamaları, **Sağlık Bakanlığı'nın türbanlı doktor çalıştırması da kırmızı çizgi olacak.**

Söylenmeyecek 'sözler': Mahkeme, Erdoğan'ın, **"Türban konusunda söz hakkı AİHM'nin değil din ulemasındır"** sözleri ile

TBMM eski Başkanı Bülent Arınç'ın, “**Dindar bir cumhurbaşkanı seçeceğiz**” sözlerini de laiklik karşıtı eylemlerin odağı tespitine delil saydı.

Böylece, bu yönde önemli bir içtihadı imza atılırken bu tip demeçler “kırmızı çizgi” haline geldi.

Hürriyet. 1 Ağustos 2008, Oya ARMUTÇU/
ANKARA

BU KARAR BİZE YARAR... 4

DOĞRUSUNU isterseniz, **Anayasa Mahkemesi** önceki gün tam bize uygun bir karar aldı:

“AKP laiklik karşıtı eylemlerin odağıdır... Ama Türkiye’yi o yönetsin...”

Tebrik ederiz...

Bu memlekete bundan daha uygun bir karar bulunamazdı.

Benzetmek gibi olmasın ama, seçimlerde halkımızın dilinde dolanan slogan ile ancak bu kadar paralel olabilir bir karar:

“Çalsın, ama iş yapsın...”

*

“Laikliğe karşı eylemlerin odağı” olmak, rejime ve devletin temel ilkelerine karşı ağır bir suç mudur?..

Suçtur...

Bu suç işlediği mahkeme kararıyla sabit görülen **(ki Anayasa Mahkemesi sabit gördü)** kamu hizmetlerinden mahrum edilmekten hapis cezasına kadar, cezalandırılmaz mı

yasalarımızda?..

Cezalandırılır...

Ama siz aynı suçu işlemiş olanlara **“Türkiye’yi sen yönet”** dediniz...

Öyle mi?..

*

Ve seviniyorsunuz...

İki gündür bayram var...

Mutlusunuz, **“laiklik karşıtı eylemlerin odağı haline gelmiş”** olanlar, sizi yönetmeye devam edecekler diye...

Laiklik; devletin en temel ilkesidir.

Laiklik; Anayasa’mızın daha girişinde, değiştirilmesi **“teklif dahi edilemez”** hükümler arasındadır.

Siz; bu asla vazgeçilmez ve değiştirilemez ilkeyi yıkmak isteyenlerin “odağına” Türkiye’yi teslim ettiniz...

Doğru mu?..

*

Sevinçlisiniz...

“Laiklik karşıtı eylemlerin odağı” devletin başında oturacak ve sizi yönetecek diye keyfiniz yerine geldi...

Mutlusunuz...

Üzerinizden bir yük kalktı...

Etekleriniz zil çalıyor...

Ülkenin felakete sürükleneceğini düşünüyordunuz, eğer **“laiklik karşıtı eylemlerin odağı”** çekip gitseydi...

Demek ki bu Anayasa Mahkemesi kararı tamı tamına bize göredir...

Yakıştı mı?..

Yakıştı...

Bu karar, bize yarar...

Hürriyet, Bekir Çoşkun, 1.8.2008

“KENDİ DİNDAR MODELİMİZİ OLUŞTURMALIYIZ” 5

Aşağıda Bekir Çoşkun’un bir güzel yazısı daha var. Yazının güzelinin okumak okuyucularımızın ufkunu açar. Ne var ki bu konuda bizim de söyleyeceklerimiz var.

Diyorum ki acaba Bekir Çoşkun’un yazısında sözünü ettiği olay muhafazakar bir iktidar zamanında olmasaydı da sol bir iktidar döneminde böyle bir boyut kazansaydı, bizim muhafazakarlar ne yapardı...

Acaba şu **“Kendi dindar modelimizi kendimiz oluşturabiliriz”** sözlerini Diyanet İşleri Başkanı değil de herhangi birimiz söylemiş olsaydı başına neler gelirdi.

Muhakkak ve muhakkak **“Din elden gidiyor!”** diye çingar çıkarırlardı. Kimileri de **“Bayrak inmeyecek, ezan dinmeyecek”** diye sokaklara çıkardı.

Bakıyorum da çıt çıkmıyor, rüzgar esmiyor, yaprak kımıldamıyor... Avrupa Birliği’ne girdiğimiz takdirde, birkaç kuşak sonra, asilime olacağını bile bilmiyor.

Sözlerim abartılı gibi görünüyor. Unutmayın ki Almanya’ya işçi olarak gidenlerin çocukları yurdumuza ne halde dönüyor...

İkinci olarak şu dikkatimi çekiyor. Böyle bir yazı İstanbul gazetelerinde çıkıyor da niçin yerel basında çıkmıyor.

Özellikle bizim Gaziantep için söz konusu bu. Bizim Gaziantep'e Güney'in Paris'i denmiyor mu?..

Biliyorsunuz; Paris dünyanın en önemli kültür kentlerinden biri sayılır. Gaziantep de Türkiye'nin en gelişmiş sanayi kenti sayılır. Demek istiyorum ki Güneyin en gelişmiş kenti düşün, kültür ve sanat alanında da öne geçmeli değil mi?

Bunun için de düşünce sahiplerine olanak hazırlanmalıdır. Düşüncelerini açıklayanlar bağnazlar tarafından saldırıya uğradıklarında korunmalıdır. Bağnazlara yüz verilmemelidir. Onlara da "Arkadaş sen de görüşlerini açıkla..." denmelidir... Çünkü güzel Gaziantep'imizin; düşünce, kültür ve sanat alanında yalnız Türkiye'de değil tüm dünyada adı geçmelidir.

Şimdi bu girişten sonra Bekir Çoşkun'un yazısını okuyabiliriz. Okuduktan sonra da düşünmeliyiz... Güzel bir yazıyı kim yazarsa yazsın ona sahip çıkmalıyız ve güzel yazıyı paylaşmalıyız...

BAŞIMIZA GELENLER... 6

AB'ye uyum aşaması bizleri fazla ilgilendirmiyor.

Hürriyet okurları zaten AB standartlarının üstünde bir yerlerde, çağdaş-aydınlık dünya için çırpınıp duruyorlar.

Sorun; Tayyip Erdoğan ile tabanı arasındadır. Dün bir muhafazakâr gazetenin manşeti şöyleydi:

‘Bu AB bizi bozar...’

*

Onlar fıkıhçı, şeriatı, Arap kültürünü daha çok yaşamak isterken, oy verdikleri Başbakan önlerine AB kültürünü getirdi ve dayatacak:

Hoparlörlerden ezan sesi kısılacak.

Kiliseler açılabilir.

Papaz okuluna izin veriliyor.

Nüfus cüzdanlarından ‘din’ hanesi kaldırılıyor.

Din eğitime devlet desteği olmayacak.

Devlet bütçesinden Diyanet İşleri Başkanlığı çıkartılacak.

Kurban Bayramı’nda bıçak alıp danaları kovalamak, terasta-sokakta kurban kesmek, aleni-açık kan akıtmak yok.

Tüm dinler etkinliklerini özgürce yapabilecekler ve inançsızlar-ateistler kurumsallaşabilecekler.

Türbanı artık unutmak gerekiyor.

Bu ödünleri bir başka parti verseydi, cami cemaati dün-bugün ‘tekbir’ nidalarıyla, geleneksel ‘Din elden gidiyor’ feryatlarıyla çoktan meydanlardaydı.

Belki de başlarına geleni daha anlamadılar.

Onlar kendi açılardan zannediyorlar ki Tayyip Erdoğan çok iyi bir şey yaptı.

Ama yakında anlayacaklar ve kıyamet kopacak.

Nitekim Diyanet İşleri Başkanı Bardak oğlu’nun tam da dün Vatan Gazetesi’ne **‘Kendi**

dindar modelimizi kendimiz oluşturabiliriz'
demesi rastlantı değildi.

Bir türlü Başbakan'a yardıma koşuyor.

*

Bence tüm bunlar takdir-i ilahidir.

Kader; 'Minareler süngümüz, camiler kışlamız, kubbeler miğferimiz, müminler askerimiz' diyen birisine iyi bir oyun oynuyor

Miğfer yerine çok yıldızlı AB bayrağını başına taç yapıp, süngüsü düşmüş vaziyette, kışla yerine AB resepsiyonlarına koşuşturuyor.

Ve asker müminler kızacaklar.

Çünkü bir ek daha; uyumda tarikatçıya yer yok; ama eşcinsele destek var.

Hadi bakalım...

Bekir COŞKUN, 8.10.2004

LAİKLİĞE ELVEDA!.. 7

Doğa (Allah), bu akli bize her söyleneni; araştırmadan, kuşkuya düşmeden kabullenmek için vermemiştir. Aklın görevi söylenenlerinin doğru olup olmadığını araştırmaktır.

Ne var ki halkımız, Arapça olan Kuran'ı okumadığı (Hoş, Türkçe'sini de okumaz ya...) için günümüz hukuk kuralları ve İnsan Hakları'na aykırı kural ve söylemin Kuran'dan olamayacağına inanmamaktadır.

Kutsal kitaplarda yazılanları açıklayanı; açıklayanın kötü niyetine, Allahsızlığına ve de dinsizliğine bağlamaktadır. Tıpkı: "Kuran böyle mi yorumlanır? Yazık sana!" diyen okuyucumuz

gibi...

Oysa ben yorum bile yapmamışım. Kuran'daki ve Hadisteki tümce ve peygamber sözlerini şiirsel bir anlatımla dile getirmişimdir.

Oysa insan: Peygamber de söylese, yazar da yazsa, her yazılanı, her söyleneni akıl ölçüsüne vurarak değerlendirmesi gerektir.

Şu gerçeğe dikkatinizi çekerim: **“Gerçeğe iman yoluyla değil, akıl yoluyla varılır.”**

İman ve inanç yoluyla ancak ve ancak aldatıcı bir huzura kavuşulur. Gerçeklerle karşılaşıldığında bu yalancı huzurdan ortada eser kalmaz.

Aklını kullanmayan ve sırtını bilimsel gerçeklere dönen bütün toplumlar geri kalmıştır. Bu gözlemimizin doğruluğu için şeriatla yönetilen ülkelere bakılması yetecektir.

Bazı şeriatçılarca, **“İslam şeriatının doğru kullanılması ile kalkınma olacağı savunulmaktadır.”** Tarih boyunca ve de günümüzde: Şeriatı uygulayan bir toplum ya da devletin kalkındığı görülmediğine göre; bizim şeriatçılar, şeriatı getirdiklerinde, başka bir şeriat uygulaması mı yapacaklardır? Bu büyük bir yanılgıdır.

İslam toplumunda refah sadece ve sadece; Asr-ı Saadet dedikleri dönemde, cihat, fetih, ganimet, talan ve yağma sonucu olabilmektedir.

Artık; cihat, fetih, ganimet dönemi bitmiştir.. Ganimet, talan, yağma yoluyla servet biriktirme yolu kapanmıştır.

Kuveyt'i işgal ederek yağmalayan Irak'ın başına gelenler unutulmamalıdır. Bu gerçekleri

dile getirerek toplumu uyarma görevi yapanların bu çabaları niçin; dine saygısızlık olsun, dinsizlik olsun, dahası niçin vatan hainliği sayılsın.

İşte bu gerçekleri gören Atatürk Başta olmak üzere laik Türkiye Cumhuriyeti kurucuları çıkardıkları ikinci yasa ile; dinin siyasete araç olarak kullanılmasını yasaklamış ve dinin siyasete araç edilmesini **“VATANA İHANETLE BİR SAYMIŞLARDIR.”**

İşte **2 sayılı İHANETİ VATANİYE KANUNU: MADDE: 1/3: “.. veya dini veya mukaddesatı diniyeyi alet ittihaz ederek her ne suretle olursa olsun ahali arasında fesat ve nifak ilkası için gerek münferiden ve gerek müctemian kavli veya tahriri veya fiilî bir şekilde veya nutuk iradı veyahut neşriyat icrası suretiyle harekette bulunanlar kezaik haini vatan addolunur.”**

765 sayılı TÜRK CEZA KANUNU: MADDE. 163: “Lâyikliğe aykırı olarak, Devletin içtimaî veya iktisadî veya siyasî veya hukukî temel nizamlarını, kısmen de olsa dinî esas ve inançlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan yedi yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.”

Bir de Demokrat Parti iktidarının ilk yıllarında çıkarttığı bir yasa vardır ki adı: **6187 sayılı VİCDAN VE TOPLANMA HÜRRİYETİNİN KORUMASI HAKKINDA KANUN'DUR..**

MADDE. 1: “Siyasi veya şahsî nüfuz ve menfaat temin etmek maksadıyla dini veya dini hisleri yahut dince mukaddes sayılan şeyleri

veya dinî kitapları âlet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. Fiil, neşren işlenirse hükmolunacak ceza yarı nispetinde artırılır.”

Laiklik ilkesini koruyan bu iki yasa, TCK'nun 163. Maddesi ile birlikte, 12 Eylül sonrası iktidara gelen ANAP iktidarınca yürürlükten kaldırıldı.

12 Eylül, bir dönüm noktasıdır. Bu dönüm noktasında: **“LAİKLİĞE ELVADA”** diyebiliriz...

Av. Hayri Balta

LAİKLİK 8

“Türkiye’de laiklik, sadece rejimin değil aynı zamanda toplumun huzuru ve demokrasinin güvencesidir. Laiklik aynı zamanda: Toplumun yaşam yöntemi olarak belirlenmiştir. Laiklik ilkesinin tersine bir davranışın toplumumuzun huzur ve güvenini bozarak yeni gerginliklere yol açacağı unutulmamalıdır. **Laiklik ilkesine aykırı davranışlarla doğacak gerginlikleri önlemek için yeni yaptırımlar yoluna gidilir.**” (Devletin bu uyarısı: 28. Şubat. 1997 tarihli MGK Bildirisinden alınmıştır.)

Laiklik ilkesi aşağıdaki şekilde özetleyebiliriz:

Din kuralları ile Devleti ve toplumu yönetmemek,

Devleti ve toplumu, insanların yaptığı hukuk kurallarına göre yönetmek,

Yurttaşların: din, tapınma (ibadet) ve vicdan özgürlüğünü güvence altına almak,

İnsanın; dinsel inanç ve tapınmalara dayanarak asalak gibi yaşamasını önlemek,

Akla, ahlaka ve bilime aykırı boş inançlar karşısına aklı, ahlakı, bilimi koymak...

Her türlü düşünce açıklama ve eleştirisine yol açarak anlatım özgürlüğünü toplumun güvencesine almak,

Yaşamı en güzel şekilde değerlendirebilecek insanın; huzur, mutluluk ve refah içinde uygarlığın bütün verilerinden en geniş biçimde yararlanmasını sağlamak. Ne var ki bu ilkeler kimilerini rahatsız etmektedir. Bunların başında da şeriatçılar gelmektedir. Çünkü şeriatçıların dünya görüşleri, devlet ve toplum yönetimine ilişkin kuralları tamamen laiklik ilkelerine aykırıdır.

Karşılaştıralım:

Devleti ve toplumu din kurallarına göre yönetmek,

Devlet ve toplum yönetimini Kutsal kitaplara uydurmak.

İslam dinine, diğer dinlere göre, öncelik ve üstünlük sağlamak,

Dinsel inanç ve tapınmalarda öne geçenlerin saygınlık kazanmasını sağlamak,

Akla, ahlaka ve bilimsel verilere göre değil Kuran'a ve sünnete göre yaşamak,

İslam dini hakkında eleştiri yapılmasını yasaklamak,

Bu dünyaya değil de öbür dünyaya önem vermek.

İşte laiklik ile karşıtları arasında çatışma, özetle, bu anlayıştan kaynaklanmaktadır. Laiklik ilkesi, dine karşı olmayıp dincilerin topluma kabul ettirmeye çalıştıkları: Akıl-bilim dışılıklara, ortaçağ karanlığına ve toplumu ortaçağ anlayışına sürükleme çılgınlığına karşıdır. Bütün bunlara karşın, Anayasamızda; laikliğe aykırı kurallar olduğu gibi Devlet de laikliğe ve Devrim yasalarına aykırı kurallarla yönetilmektedir.

Bunları da şöylece özetleyebiliriz:

Laik bir Devlette Diyanet İşleri gibi dinsel bir kurum olmaması gerekir. Nasıl ki; Hristiyanlar, Yahudiler ve Alevi Şii gibi mezhepler kendi cemaatlerinin çabaları ile varlıkları sürdürmekte ise, Sünni mezhebi de kendi cemaatlerinin çabası ile yaşamalıdır. Bu nedenle, Diyanet Kurumu aracılığıyla, Sünnilere yapılan bu destek çekilmelidir.

Bakanlar Kurulunda bir üyenin Diyanetten sorumlu olması Laiklik ilkesi ile bağdaşmaz. Elçiliklerimizde ve Konsolosluklarda din ataşeliği bulunmamalıdır. Çünkü Dünyanın hiçbir ülkesinde böyle bir durum yoktur.

Okullarda Din ve Ahlak dersleri adı altında dersler okutulması ve bu derslerde Sünniliğe öncelik tanınması laiklik ilkesi ile bağdaşmaz. Bu aykırılık aynı zamanda başka inançta olanlara yapılan bir baskı ve zorbalıktır ki laik Devletin bunu yapmaya hakkı yoktur.

Yurttaşlarımızın Devlet aracılığı ve eliyle Hac'ca gönderilmesi de laiklik ilkesine aykırıdır.

Dinlerin, kutsal kitapların, Peygamberlerin eleştirilmesinin yasaklandığı bir ülkede (Bk. TCK

m.175...) laiklik ilkesinin varlığından söz edilemez. Yasaklanması gereken dinsel inancını yerine getirenlere engel olma ve hakaret olmalıdır.

Yurttaşlarımız “Elhamdülillah, Müslüman’ım değilim!” diyebilmelidir.

Bir insan, rahatça: “Benim dinsel inanışım yok!” diyebilmez. Bunlar olmadığı sürece laiklik ilkesinin varlığından söz edilemez.

Bütün bunlara karşın, laiklik ilkesinden verilen ödünler yetmezmiş gibi, ANAP iktidarında şeriat düşüncesine oy kaygısı ile verilen ödün en yüksek aşamaya gelmiştir. Şurası da bir gerçek ki ANAP’lıların Nakşibendi tarikatıyla bağlantıları vardır ve çok güçlüdür.

ANAP’IN, yasaları kaldırma gerekçeleri düşünce ve inanç özgürlüğü idi. Ama gerçek neden, oy kaygısıdır... Sandılar ki şeriatçıların oyları kendi partilerinde toplanacaktır. Tam tersi oldu. Şeriatçıların oyları Erbakan’ın kapanıp kapanıp açılan partilerinde toplandı...

ANAP iktidarı bir ilki daha gerçekleştirdi. 1989 yılına gelinceye değin bütün partiler kongrelerini açmadan önce Anıtkabir’e giderek Atatürk’ün tinsel anılarına saygı duruşunda bulunurlardı. ANAP büyük bir pervasızlıkla bu geleneği değiştirdi. Atatürk’ün anıt mezarına gitmeden doğrudan Kocatepe camisine gitti. Camide topluca namaz kıldıktan sonra 19 Mayıs Kapalı Spor Salonunda yapılan kongrelerine geldiler.

Sözde tabuları yıkıyorlardı. Ama Cumhuriyetin temellerine dinamit koyuyorlardı. Bunu da bile bile yapıyorlardı. Çünkü damarlarında Nakşibendilik

vardı... (Bu davranışları üzerine: **ANKARA CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞINA, SUÇ DUYURUSUNDA BULUNDUM. Dilekçemin tarihi: 27.11. 1989 olup değil soruşturma yapmak, yanıt verme gereği bile duyulmamıştır. Laikliği korumak amacıyla yaptığım bu çabalar “ANILAR BÖLÜMÜNDE” açıklanacaktır.**

ANAP iktidarının bu uygulamasından sonra irtica kalkışmaları başlamıştır. Aczimendi'ler, İbda-C'ler artık harekete geçmişlerdi. Bunlar 2 bin yılına girerken Atatürk Cumhuriyetini yıkıp yerine şeriat düzenini kuracaklarını sanıyorlardı; ancak, umduklarını bulamadılar ve 2 bin yılını Cezaevlerinde karşıladılar.

Ne var ki ok yaydan çıkmıştı. Refah partisi meydanları-salonları doldurmaya başlamıştı. “İşte ordu, işte komutan!” diye Erbakan'ı gaza getiriyorlardı.

Erbakan ve çömezleri Türkiye cumhuriyetinin toplumsal gerçeklerinin gücünü bilmiyorlardı. Allah bilgileri sıfır olduğu için, Allah'a hizmet arz ettiklerini, dolayısı ile Allah'ın da kendilerine yardım edeceğini sanıyorlardı. (Oysa Allahları kendilerini itip kış üstüne düşürdü. Eşekten düşmüş karpuzla döndüler.)

Bu nedenle ağızlarına gelenleri söylüyorlardı: Hem de Anayasanın Başlangıç hükümlerini ve 2820 sayılı Siyasî Partiler yasasının: 84, 85, 86, 87, 88 sayılı maddelerini ve de laiklik ilkelerini hiçe sayarak.

Şimdi Allah bilgisi sıfır olanların incilerinden örnekler vererek bunların ne denli Allah'tan

habersiz olduklarını görelim:

ERBAKAN'DAN İNCİLER: 9

“İktidar olduğumuzda rektörler, başörtüsüne selam duracaklardır.”

“Çok hukuklu bir sistem olmalı...Herkes kendi mezhebine göre bir hukuk içinde yaşamıştır ve de herkes huzur içinde yaşamıştır. Niçin ben başkasının kalıbına göre yaşamaya mecbur olayım.”

“...Refah partisi iktidara gelecek, adil düzen kurulacak, sorun ne? Geçiş dönemi sert mi olacak, yumuşak mı olacak, kansız mı olacak, tatlı mı olacak, kanlı mı olacak, altmış milyon buna karar verecek!” “...sen Refah Partisi'ne hizmet etmezsen hiçbir ibadetin kabul olmaz... Çünkü başka türlü Müslümanlık olmaz. Başka türlü kurtuluş yok. Refah bu ordudur. Bütün gücünle bu ordunun büyümesi için çalışacaksın. Çalışmaz isen patates dinindensin... Bu parti İslami cihat ordusudur. Kendi kendine cihat ediyorum diye faaliyette bulunamazsın, karargaha bağlı olmak zorundasın. Her faaliyette karargaha bağlı olmak zorundayız. Karargaha danışılmadan yapılan faaliyetler tefrikadır. Çalışacaksın, burada çalışacaksın. Müslüman mısın? Bu orduda asker olmaya mecbursun... Cihada para vermeden Müslüman olunmaz. Kişinin Müslümanlığı, cihada verdiği para ile ölçülür. Bir Müslüman, zekâtını götürüp fakire veremez. Zekâtını beytülmale, cihat ordusunun karargahına, ilçe teşkilatının

başkanlığına verecektir. Biz Müslüman'ız. Biz Kuran-ı hakim kılmak isteyene gideceğiz. Hepimiz Refahçı olmaya mecburuz, çünkü cihat ediyoruz... Şuurla çalışan cennete gidiyor. Neden? Çünkü Refah demek Kuran nizamını hakim kılmak için çalışmak demektir.”

Refah partisi lideri Erbakan'ın incileri saymakla bitmez. Bir fikir vermek için Refah Partisi Kapatma Davasından aldığımız bu alıntılar yeter sanıyorum.

Erbakan'a ve onun arkasına düşenlere bir soru:

“Allah, ‘Kuran nizamını hakim kılmak isteyen’ bu Erbakan'a niçin yardım etmemiş de itip kıcı üstüne bırakmıştır. Onun siyasî yasaklı olmasına seyirci kalmıştır. Allah, kendi nizamını hakim kılmak isteyeniyi yalnız bırakır mı? Öyle Allahlık olur mu?

Bu soruya hiç yanıt beklemeyin. Çağdışı kalmış bu kafalar Allah'ı sorgulamak demek olan bu soruları sormayı akıllarına bile getiremezler. Verebilecekleri tek bir yanıt vardır: “Allah kendilerini sınıyor (imtihan ediyor). Hani Allah her şeyi bilirdi. Her şeyi bilen Allah'ın sınav yapmaya ne gereği var? Bunlardan, bu sorulara hiç yanıt aramayın. Çünkü bunların tümünün Allah bilgisi sıfırdır. Allah (Tanrı) bilgisini merak edenler AYDINLANMA KATKI SAYFASINI TUŞLAMALIDIRLAR.

ŞEVKİ YILMAZ'DAN İNCİLER: 10

“Biz Kuran nizamından yüz çevirenlerden, ülkesinde Allah Resulü'nü yetkisiz kılanlardan

mutlaka hesap soracağız.”

“Bu gün Kuranın kaçta kaç bu ülkede uygulanıyor, hesap ettiniz mi? Ben hesap ettim. Kuran-ı Kerimin % 39’unu ülkede ancak uygulanabiliyor. “

“Erbakan ve arkadaşları parti görüntüsü altında bu ülkeye İslam’ı getirmek istiyor. Savcı anladı. Savcı kadar biz de anlasak meseleyi halledeceğiz.”

“Bu ülkede en büyük terör, en büyük isyan Allah’a ve Resulüne yapılıyor.”

Şevki Yılmaz’a ve onun arkasına düşenlere bir soru:

Allah’a karşı terör yapılır mı? Allah’ın eli armut mu döşürüyor ki kendisine yapılan “isyan” ve “teröre” kayıtsız kalsın. Allah bu denli duyarsız olabilir mi? Allah’ı kendisini korumaktan aciz mi? Allah, kala kala Şevki Yılmaz’a mı kalmış ki?..

Bu sorulara da hiç yanıt beklemeyin. Çünkü bunlar akıl yürütmekle Allah’a karşı geleceklerini sanmak gibi bir gaflet içindedirler.

HASAN HÜSEYİN CEYLAN’dan inciler: 11

“Bu vatan bizimdi, rejim bizim değildir kardeşlerim. Rejim ve Kemalizm başkalarınındır. Türkiye yıkılacak beyler. Türkiye Cezayir olur mu diyorlar? Orada % 81 nasıl olmuşsa, % 20 falan değil, % 81’lere ulaşacağız... Kırıkkalelilerin ellerinde gebereceksiniz.”

Hasan Hüseyin Ceylan’a ve onun arkasına düşenlere bir soru:

“Türkiye yıkılacak beyler.” derken kendileri yıkılmadı mı? Hani bunlar Kuran nizamını hakim kılmak için cihat yoluna girmişlerdi. Allah, kendi askerlerinin TBMM’nden kovulmasına niçin kayıtsız kaldı. Allah’a böylesine vefasızlık yakışır mı? Bu sorulara da hiç yanıt aramayın. Bunlardaki akıl siyasal olayların nedenini bulmaya yaramaz. Bunlardaki akıl: Birbirlerinin uydurma ve yalanlarını onaylamaya yarar.

AHMET TEKDAL’dan inciler: 12

“...hak sistemini tesis etmek isteyen ve bu uğurda mücadele eden topluluklara elden gelen gayretin gösterilmesi elbette vazifemizdir.”

Ahmet Tekdal’a ve onun arkasına düşenlere bir soru:

Bu vazifeniz gereği “Hizbullah’a ve İBDA-C” ye yardım ettiğiniz anlaşıyor. Vereceği yanıt takiye gereği: “Hayır olacaktır.”

ŞÜKRÜ KARATEPE’den inciler: 13

“...Bu düzen değişmeli. Bekledik, biraz daha bekleyeceğiz. Gün ola, harman ola... Müslümanlar içlerindeki hırsı, kini, nefreti eksik etmesin.”

Görülüyor ki Şükrü Karatepe, kendi partisinden olmayanlara kin duyuyor, nefret duyuyor. Bu nefreti niçin duyuyor? Allah, Muhammet, Kuran aşkına duyuyor. Peki, bu adamın Allah’ı, Peygamberi, Kuran’ı kendisini niçin korumadı? Eğer bu adam gerçekten Allah yolunda olsaydı: Belediye

başkanlığından olmazdı ve de hapiste yatmazdı. Atatürkçü görünmek için bir kadınla dans etmesi de kendisini kurtaramadı. Bunu da inancı gereği takiye olarak yapıyordu. Hani, Allah kendisine hizmet eden kişiyi hiçbir zaman zelil etmezdi. Zelil olmak yanında rezil rüsva da oldular...Şimdi Şükre Karatepe'ye ve onun arkasına düşenlere bir soru:Siz Allah'ınız için bu işleri yapıyorsunuz da niçin rezil rüsva oluyorsunuz: Her Allah için ayağa kalktığınızda?... Hık-mık, yanıt yok... Hiç ısrar etmeyin, bunlarda mantıkla çalışan akıl yok. Bunların Allah bilgisinden haberi yok. Öyle olsaydı Allah kendilerini rezil rüsva etmezdi...

İBRAHİM HALİL ÇELİK'ten inciler: 14

“Refah partisi iktidarında İmam-Hatipleri kapatmaya kalkarsanız kan dökülür. Cezayir’den beter olur. Ben de kan dökülmesini istiyorum. Demokrasi böyle gelecek, fıstık gibi olacak. Ordu, 3.500 PKK’lı ile baş edemedi. Altı milyon İslamcıyla nasıl baş edecek? Rüzgara karşı işerlerse yüzlerine gelir. Bana vurana ben de vururum. Ben sapına kadar şeriatçıyım. Şeriatın gelmesini istiyorum.”

İbrahim Halil Çelik’e ve onun arkasına düşenlere bir soru:Rüzgara karşı işeyen kimmiş? Hani, “sana vurana sen de vuruyordum. Şeriatın gelmesini istiyordun? Memleketi niçin bırakıp da kaçtın? Pek sevdiğin şeriat ülkesi Suudi Arabistan’a gittiğin orada oturmayıp da niçin Avrupa’ya döndün? Şartlı Salıverme ve Af yasası

çıkınca İmam-Hatiplerin orta kısmını kapatan ülkeye niçin döndün? Bu sorulara hiç yanıt aramayın. Çünkü bu adamlarda olaylardan ders çıkaracak akıl yoktur. Bunların bir tek düşüncesi vardır: Kendileri gibi düşünmeyenleri Allah'ın adını kullanarak öldürmek. Tam bir Ortaçağ kafası...

BEKİR YILDIZ'dan inciler: 15

“Bunların damarlarına şeriatı ekleyeceğiz”

Bu da Sincan belediye başkanlığından oldu, hapis cezası alınca da toz oldu. Af yasası çıkınca gelip teslim oldu. Şimdi müteahhitlik yapıyor. Bekir Yıldız'a ve arkasına düşenlere bir soru: Damarlarımıza şeriat enjekte edeceğine göre Allah'ın sana niçin yardım etmedi? Kaçacak delik aradın?

Boşuna sorulmasın. Bunlarda akılcı düşünce aranmasın...

+

Bu gün Devletimiz yasalarında en az 234 Kuran hükmü uygulanmamaktadır. Daha bunun gibi günümüz anlayışına uymayan hükümler var. İnsan, Müslüman değildir; kafirdir diye bir insanın canına nasıl kıyar? Şimdi sen şeriatla bu yoktur diyeceksin, şu aşağıda verdiğim örneğe ne diyeceksin? Dikkatle oku:

“İnsanlar ‘Lailahe illallah’ deyinceye kadar onlarla cihada memur oldum, şimdi her kim ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ derse canını ve malını benden korumuş olur.” (Bkz. Sahih-i Müslüm. İst.1401.C.1.s 51-52, Had. No. 32 ve İmam Suyuti,

mütevatir hadisler, Ank. 1992, s.30-31, Had. No.4). Ne var ki bu tür Hadis'leri yadsımak sizler için kolay. Bu Hadis'tir, değiştirilmiştir, deyince sanırsınız ki biter olay...

Öyleyse bu Hadis'in kaynağı olan bu tümceye de (ayete de) değiştirilmiştir diyemezsiniz ya... Öyle ise oku: **“Kitap verilenlerden, Allah’a, ahiret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşsın.” (K.Tövbe, 9/29).**

+

Hala ve hala 28 Şubat niçin oldu diye sorup duruyorlar. Oysa 28 Şubat kararlarına imzalarını basanlar da kendileri... Hiç mi Allah korkunuz yok.. Niçin attınız o kararların altına imzanızı... Siz bu kafada oldukça (Allah’tan habersiz oldukça) bin yıl daha geçse, 28 Şubat kafanıza edilecek boca...

Bütün bu alıntılardan sonra şuraya gelmek istiyorum. Eğer bunların dedikleri gibi bir Allah olsaydı bunları kış üstü bırakıp rezil rüsva eylemezdi. Bunların başına gelen Allah bilgilerinin olmayışındır.. Allah, insanı hiçbir zaman kış üstü itip bırakmaz. Allah, kendisine uyanları yalnız bırakmaz. Allah’tan habersiz olanların arkasına düşenler de rezil rüsva olmaktan kurtulamaz.

İşte bu Allah bilgisi sıfır olan insanlar kendilerini rezil rüsva ettikleri gibi, dini siyasete araç ederek arkalarına düşürdüğü halkımızı da perme perişan edeceklerdir. Yapılacak iş, bunların ne yapmak istediklerinin ayırımına varmaktır. Bunların ki din

ticaretidir. Dini politikaya araç ederek iktidara gelerek ceplerini doldurmaktır. Apartman, köşk, villa sahibi olmaktır. Çocuklarını Hristiyan dünyasında okutmaktır.

Nasıl oldu da böyle oldu. Bu kafadaki insanlar siyaset sahnesinde nasıl oldu da rol aldı.

Oysa halkımız, İnsanca yaşamak istemektedir. Toplumdaki eşitsizliğin kaldırılmasını istemektedir. Türk halkı, Cumhuriyete sahip çıkmaktadır. İşte bu nedenle bu adamlar Atatürkçü ve ilerici Türk gençliğinin karşısına çıkarılmıştır. İşte bu nedenle Hıyanet-i Vataniye Kanunları, Vicdan ve Din Hürriyetlerini Koruma Kanunu ve de TCK m. 163 kaldırılmıştır.

Amaçları din ve vicdan özgürlüğü altında şeriatı getirmektir. Eğer o yasalar yürürlükte olsa idi, bunlar bu denli ileri gidemezlerdi. İşte bana “Adın kadar baltasın. Kuran böyle mi yorumlanır?” diyen değerli okuyucuma yanıt: Allah’ı bunlar gibi anlayıp, Kuran’ı bunlar gibi yorumlayıp da rezil rüşva mı olaydım?..

Allah yok, demiyorum. Demem de... Dinsizim demiyorum, demem de... Ama Allah’ı böyle anlayanların, Allah adını ileri sürerek çıkar sağlayanların, arkasına düşmem de... Eğer Erbakan ve arkasına düşenler (Şeyhler, tarikat liderleri, cemaat önderleri ve de yukarda adı geçenler ve benzerleri...) Müslüman’sa yazın defterinize ben Müslüman değilim... Onlarla cennette olmaksızın cehennemde yaşamaya razıyım. Kılmasınlar namazımı o Arapça sözcüklerle. Toprağa verirken iki Türkçe sözcük

bana yeter de artar bile..
Av. Hayri Balta.

TAYİP ERDOĞAN'DAN inciler: 16

“Camiler kışlamız, kubbeleri kalkanımız, minareleri süngümüz olacak!”

Seçimlerden sonra yapılan iddialı ve süslü söylemlerine kanarak AKP'den ümitli olduğunu söyleyenler için Tayyip'den inciler:

Elhamdülillah şeriatçıyız. (21.11.1994 Milliyet)

Yılbaşına karşıyım: (19.12.1994 Sabah)

Ben tekkeye değil dergaha gittim. (22.1.1997 Gözcü)

+

Ata'ya saygı duruşunda sap gibi ayakta durmaya gerek yok.

(12.5.1994 Hürriyet)

10 Kasım'da yaygara kopartıldı. (14.11.1994 Hürriyet)

İçki yasaklansın. (1.5.1996 Hürriyet)

İstanbul'u Medine yapacağız. (Akis)

Bütün okullar İmam Hatip yapılacak.

(17.9.1994 Cumhuriyet)

Ben İstanbul'un imamıyım. (8.1.1995 Hürriyet)

Mayo reklamı şehvet sömürsüdür .
(06.3.1996 Hürriyet)

Milli Piyango zulümdür. (29.9.1994 Hürriyet)

Taksim'deki caminin temelini inşallah atacağız. (1.7.1994)

Cumhurbaşkanı'nın imam hatipli olacağı

günler yakındır. (05.02.1996-Akid)

Sarık operasyonu çok komik. (15.5.1995 Sabah)

Yeşil (kaldırım rengi) medeniyettir. (25.6.1994)

Ben Meclis'in dua ile açılmasından yanayım. (8.1.1996 Milliyet)

İmamlarda nikah kıysın. (9.5.1995 Milliyet)

Aşağıda yazı, bir Hürriyet gazetesi yazarının, 29 Ekim 2002 tarihli köşe yazısından alıntıdır.

“Bugün size ülkemizi yönetmeye talip olan bir şahsin imzasıyla gönderilen oğlunun nikâh davetiyesini belgeliyorum. Şubat tarihinin yanındakine bakınız!

29 Zilkade 1421.

Bugün Türkiye’de böyle bir tarih kullanılıyor mu? Zilkade diye bir ay var mı?

Nedir zilkade? Arabi aylarının birincisi. 1421 diye yıl var mı?

Yok!

Nedir o? Arap takvimi!

İste bu Tayyip ve ekibi, sizin oylarınıza talip.

Türkiye’yi onlar kurtaracak!

İçlerinden kimi Atatürk’e hakaretten hüküm giymiş, kimi Sivas katliamı sanıklarının avukatları, kimi yolsuzluktan, hırsızlıktan yargılanıyor...

Tayyip ise altınları borç aldığı (!) oğlunun davetiyesinde 29 Zilkade 1421 tarihini kullanıyor!

Hem de “Ben artık değiştim!!!” dediği günlerden sonra.

Savulun, Tayyip kafası işbaşında!”

TAYYİP'E GÖRE LAİKLİK 17

Bugün yine-birilerini çok rahatsız etse de **“hafıza tazeleme”** yazılarına devam ediyoruz. İstiyorum ki Recep Tayyip Erdoğan ve lideri olduğu takiye çetesinin amaçlarının ne olduğu, bu uğursuz gelişmelerin karşısında kendisini salıveren ay-mazların kafasına dank etsin...

Geçen yazımda, Recep Tayyip Erdoğan'ın demokrasi ile ilgili görüşlerini dile getirdiği bir röportajı aktarmıştım. Erdoğan o röportajda, demokrasiyi amaçladıkları siyasi sistemi kurmak için bir araç olarak gördüğünü net bir şekilde dile getirmişti...

Gelin bugün de Erdoğan'ın, İstanbul Ümraniye'deki bir kapalı salon toplantısında, laiklik ile ilgili değerlendirmelerini içeren konuşmasını birlikte okuyalım:

“- Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, laiklik elden gidiyor... Bu millet istedikten sonra tabii elden gidecek ya. Ve bunun önünü kesemezler zorla. Millete rağmen bu yürümez zaten...

- Hem laik hem Müslüman olunmaz. Ya Müslüman olacaksın ya laik. İkisi bir arada olduğu zaman adeta ters mıknaatıslanma yapar. Mümkün değil ikisinin bir arada olması...

- Durum böyle olunca ben Müslüman'ım diyenin aynı zamanda gelip laikim demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslüman'ın yaratıcısı olan Allah, kesin hakimiyet sahibidir..."

+

İşte tamı tamına böyle demiş Recep Tayyip

Erdoğan... Ama, biz bunları yazdık ya, Erdoğan'ın borazan takımı yine, **“Recep Tayyip Erdoğan değiştili”** diye bas bas bağırmaya başlar!

Nedeğiştikardeşim? Bu adam, Müslümanlıktan mı vazgeçti? Din mi değiştirdi? O demiyor mu **“Müslüman'ım diyenin aynı zamanda laikim demesi mümkün değil”** diye?...

+

işte dün öyle diyen, Recep Tayyip Erdoğan, laik Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin başbakanı. Ekibi de devletin en kritik görevlerinde...

Düşmanı oldukları, nefret ettikleri bu laik sistemin tüm nimetlerini kullanmakta ise hiçbir sakınca görmüyorlar.

Yandaşları, akrabaları, gerici tayfasının cümlesi, servet üstüne servet yapıyor.

Ormanları, SIT alanlarını yağmalamak için fırsat kolluyorlar. Eşleri, çocukları, yüz binlerce dolarlık işlere ortak oluyor. Milyon dolarlık ihaleleri gizli ortaklarına veriyorlar.

+

Ama işçiye-memura zam, köylüye yardım, esnafa destek, yoksula aş, işsize iş dedin mi de hemen **“IMF istemiyor”** gerekçesinin arkasına saklanıyorlar...

Sizin Müslümanlığınız batsın!!! Sizin dininizin de, imanınızın da ne olduğu gün gibi ortada.

+

Türkiye'deki en kazançlı iş kapısı din bezirganlığıdır. Erdoğan ve çetesi halkın din duygularını öyle başarı ile sömürdüler ki... Öte yandan laik, demokrat kesimleri de mükemmel

oyunarak etkilediler ve iktidar oldular.

Bu güzelim memlekete çok yazık oluyor...

(Sezai Şengün, Star, 6.7.2003)

BAŞBAKINIMIZ KONUŞUYOR!.. AMA O ARTIK DEĞİŞTİ! 18

ELİMDE bir kitap. “2. Cumhuriyet Tartışmaları” (Başak Yayınevi). Bu kitapta o günlerde **Refah Partisi** İstanbul İl Başkanı olan **Recep Tayyip Erdoğan**’ın sözleri! Özetle veriyorum, lütfen çok dikkatle okuyunuz.

“Türkiye Cumhuriyeti’nin 70 yıllık tarihine baktığımızda rejimin yüz aklığı ile çıktığını söyleyemeyiz.

Bize göre demokrasi amaç değil ancak bir **ARAÇTIR**. Hangi sisteme gitmek istiyorsanız, bu düzenlerin seçiminde bir araçtır.

Türkiye Cumhuriyeti katı bir üniter anlayışa sahip olmuştur.

Hatta Türkiye **DİN** konusunda da aynı şeyi seçmiş, kendisine din olarak **KEMALİZMİ** (Atatürkçülük, laiklik, devrimler...) almış, başka hiçbir dine (Müslümanlık dahil!) hayat hakkı tanımayarak kitlelere zorla dikte ettirmiştir.

Türkiye Cumhuriyeti 1923’ten bu yana sürekli **GERİLEYİŞ** içindedir. Türkiye’nin 70 yıllık tarihi **BOŞA HARCANMIŞ** bir zamandır.

Türkiye’de 27 etnik grup yaşamakta. Bunların varlıklarının tanınması gerekir. **TÜRKİYE TÜRKLERİNDİR** gibi tezler **YANLIŞTIR**.”

Yapılan söyleşide kendisine soruluyor:

“Örneğin Kürtler biz ayrı yaşamak istiyoruz diyebilirler. Bağımsızlık, tamamen ayrılmak isterlerse?” Başbakanımız yanıt veriyor:

“Bu durumda belki Osmanlı eyaletler sistemi benzeri bir şey yapılabilir. Bu toprak üzerinde böyle bir bağımsız yapıyı kurma kudreti varsa kurar...”

(Türkiye’yi) İSLAM’IN DEVLET PLANI içinde düşünüyorum.

Türkiye’nin yarınında artık KEMALİZME ve Kemalizm benzeri rejimlere, sistemlere yer yoktur.

En üst belirleyici İSLAM’IN İLKELERİDİR. Her şey ona göre belirlenir.

Bizim açımızdan önemli bir başka konuda “büyük abi” ailesini oluşturan devletlerin tamamının Hristiyan olmalarıdır ve ısrarla Müslüman ülkelerde istikrarsızlık ve iktidarsızlık (yaratma) peşinde koşmaktadırlar.” (Keşke büyük lokma yeseydi de, büyük konuşmasaydı! Başbakanımız bugün Hristiyan AB’den tarih alabilmek için onların peşinden koşuyor, ne derlerse onu yapıyor!)

“Burada (Cumhuriyet döneminde) Müslümanlara reva görülenleri hatırlatmak yeterlidir. İstiklal Mahkemeleri vasıtasıyla kurulan darağaçlarında kimlerin ve hangi suçlamayla idam edildiğini nasıl izah edecekler? Tevhid-i Tedrisat (eğitimde birlik) kanunu nelerin önünü TIKAMAK, nelerin önünü açmak içindi? Harf İnkılabı (devrimi) vasıtasıyla bir ülkenin tamamının bir anda sıfır okur yazar seviyesine

indirgenmesi kimlere yaramıştır?”

Dikkat ediniz, Başbakanımız İstiklal Mahkemeleri hakkında hiçbir şey bilmiyor. Dahası, Cumhuriyet rejiminin Eğitimde Birlik, Harf Devrimi gibi yasalarına karşı çıkıyor, bunları içine sindiremiyor.

Çok önemli bir şey daha: Kitapta kendisiyle yapılan söyleşide **“Türk”** diyemiyor. Bizlerden sürekli **“Türkiyeliler”** diye söz ediyor!

Bir sürü böyle **yanlış, tutarsız, yakışsız, anlamsız ve ayıplı söz!.. Laf salatası! (Aksini iddia ediyorsa yanıt verme hakkını kullanabilir. Aynen yayınlarım.)**

Şimdi günümüze dönelim. Cumhuriyet rejiminin işlevini yitirdiğini iddia eden Başbakanlık Müsteşarı **Ömer Dinçer**’i o makamda niçin tuttuğunu, takkesi, şalvarı ve çember sakalıyla Afganlı terörist **Gülbettin Hikmetyar**’la resimler çektiren **Şenol Demiröz**’ü niçin TRT Genel Müdürü yaptığını, Bayındırlık Bakanı **Zeki Ergezen**’i o makamda hangi nedenlerle tuttuğunu, **Erdoğan**’ın arşivlere geçen yukarıdaki sözlerinden sonra şimdi daha iyi anlıyoruz.

Ama gelin görün ki, **AKP** milletvekili **Hüsrev Kutlu**, **Atatürk**’ün Mareşal üniformalı resminin Meclis’ten indirilmesini istediği, Meclis bahçesinde asker seslerinden rahatsızlık duyduğunu söylediği için partinin disiplin kuruluna sevk edildi. Neden?.. Çünkü askerler tepki gösterdi.

Hüsrev Kutlu’nun söylediklerine elbette karşıyım da, onlar acaba **Recep Tayyip Erdoğan**’ın bu sözlerinden daha mı ağır ve

tutarsız?

Yok yok, şaka yapıyorum canım!

Takiyye falan değil, Başbakanımız şimdi değişti! Geçmişteki sözlerini bugün unutmak (!) zorunda kaldı.

Ne demişti bizim Baba? “Dün dündür, bugün bugündür!” Belki de bu günleri görmüş, çok isabetli söz söylemiş.

(Emin Çölaşan, Hürriyet, 10.1.2004)

“RECEP TAYYİP ERDOĞAN DEĞİŞTİ” DİYENLERE NE OLDU? 19

Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) yetkilileri dünden itibaren parti tabanına **“Biz yaptık arkadaş. Hem de askerlerin, üniversitelerin, demokratik kitle örgütlerinin karşı çıkmasına rağmen, sabaha kadar çalışıp yasayı bir gecede TBMM’den geçirdik. Cumhurbaşkanı imzalarsa ne âlâ. İmzalamayıp gönderirse yeniden görüşülecek, büyük bir ihtimalle aynı şekilde çıkartılacak”** diyor.

Milli Eğitim Bakam Hüseyin Çelik, her fırsatta **“1998 öncesinde meslek liseleriyle ilgili düzenleme yokken laiklik tehlikede değil miydi?”** diyor. Yetkili makamlar laikliği tehlikede görmüş olacak ki 28 Şubat süreci başladı. Laikliği tehlikede görmüş olacak ki bir dizi yasada köklü değişikliklere gidildi. Bunlar arasında meslek liseleri de yer aldı.

Meslek liselerinde öğrenci sayısını artırmak için onları yükseköğretime teşvik etmekten

geçtiğine inanan AKP, üniversite önünde müthiş bir yığılmanın da sorumlusu olacak. Bugün üniversite kapısında tam 1 milyon 902 bin aday bekliyor. 20 Haziran'da yapılacak sınavda ancak bunlardan en çok 187 bini 4 yıllık fakültelere girebilecek. Üniversitelere kadro vermezseniz, parasını kısarsanız, yeni öğretim üyesi yetiştirmezseniz, öğretim elemanı alamazsanız böyle bir tablo ortaya çıkar. Üniversiteye girmek için başvuranların sayısı yıldan yıla artıyor, ancak öğretim üyesi sayısı azalıyor. Böyle bir sistem olur mu?

HUMEYİNİ KUTLAMASINA GİDENLER 20

Meslek lisesi mezunları için getirilmek istenen yeni düzenlemenin arkasında ne olduğunu kamuoyu biliyor. YOK'ü ise önünde engel olarak gören hükümet, kendi isteklerine **“Evet”** diyecek bir yapılanmanın peşinde. Milli Eğitim Bakanlığı bürokratlarının bilgisi dışında yapılan çalışmaların arkasında kimler olduğu merak ediliyor. Atatürk devrim ve ilkeleri aleyhinde faaliyette bulunduğu için görevlerinden alınan rektörlerin bu yasanın perde arkasındaki isimler olduğu sıkça konuşuluyor.

Öğretim üyesi olduğu dönemde **Humeyni** rejiminin kuruluş yıldönümü törenlerine katılanların, yasa tasarının hazırlanmasında etkili olduğu, **Humeyni** ile ilgili övücü kitaplara onay verenlerin bu yasanın mimarları arasında bulunduğu biliniyor. Yani tasarının tek başına

Hüseyin Çelik'e ait olduğunu kimse sanmasın...

Çelik'in çalışmalarından Milli Eğitim Bakanlığı bürokratlarını uzak tutması da hayli ilginç. İmam hatip liselerinin bağlı olduğu Din Öğretimi Genel Müdürü'nün, Kız Teknik, Erkek Teknik, Ticaret liselerinin bağlı olduğu genel müdürlüklerin yetkilileri de ne yapılmak istendiğini basından öğrenmeye çalıştılar.

ERDOĞAN'IN KASETTEKİ SÖZLERİ 21

Bazılan, **Recep Tayyip Erdoğan**'ın Başbakan olduktan sonra değiştiğini söylüyordu. "**Değişti**" diyenlerin yanıldığı da ortaya çıktı.

Ankara Devlet Güvenlik Mahkemesi (DGM) Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 3 Temmuz 1998 tarih ve hazırlık: 1997/293 sayılı yazılı talimatları gereği Milli Gençlik Vakfı hakkında yürütülmekte olan soruşturma sırasında Kayseri Milli Gençlik Vakfı şubesinde bir kaset ele geçirilmişti. O kasette **Recep Tayyip Erdoğan** vardı.

Kaset, Terörle Mücadele Şubesi görevlilerinden 201698-49702 ve 60154 yaka numaralı Emniyet mensupları tarafından çözüldü. Hatırlanması açısından **Erdoğan**'ın o gün neler söylediğini okuyoruz:

Bizden Bekliyor: Onlar bizi Avrupa Topluluğu'na almamayı düşünüyor. Biz de girmemeyi düşünüyoruz. Çünkü Avrupa Topluluğu'nun asıl adı Katolik Hristiyan Devletler Birliği idi. Çözüm ortada. 1,5 milyarlık İslâm âlemi Müslüman Türk milletinin ayağa

kalkmasını bekliyor. Kalkacak mıyız? Şu hafta işte onun ışıklan göründü kalkacağız. Allah'ın izniyle. Bu kıyam başlayacak ve şu anda 1,5 milyar İslâm âlemi bizde bu onurlu kalkışı bekliyor.

Hem Laik, Hem Müslüman Olunmaz: Laiklik elden gidecek endişeleri var. Ne olacak ben de genç arkadaşlara şunu söyledim: Yahu Batılı diyor ki “Sezar’ın hakkı Sezar’a, Tanrı’nın hakkı Tanrı’ya.” Ama bu ülkenin İçişleri Bakanı diyor ki “Sezar’ın hakkı var, Tanrı’nın hakkı yok.” Bu ülkenin yüzde 99’u Müslüman.

Hem laik, hem Müslüman olunmaz. Ya Müslüman olacaksın ya laik. İkisi bir arada olduğu zaman adeta ters mıknaatıslanma yapar. Mümkün değil ikisinin bir arada olması. Durum böyle olunca “Ben Müslüman’ım” diyenin aynı zamanda gelip “Laikim” demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslüman’ın yaratıcısı Allah, kesin hakimiyet sahibidir.

“Laiklik Elden Gidecek”: Tutturmuşlar **“Laiklik elden gidiyor, laiklik elden gidiyor”** Bu millet istedikten sonra tabii elden gidecek ya. Ve bunun önünü kesemezler. Zorla bu milletin elinde tutmaya gücü yetmez. Millete rağmen bu yürümez. Zaten, sonra nedir bu laiklik. Allah aşkına? Bir tarif edin diyorsun, tarif etmiyor.

“Koskoca Yalan”: Egemenlik kayıtsız, şartsız milletindir. Bak yalan. Koskoca bir yalan. Bunların Anayasa’cılarına “Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir” cümlesinin yanına bir parantez açalım, içine de “5 senede bir yazalım” dedik. 5 senenin

dışında milletin böyle bir hakkı var mı? Anayasa'yı hazırlayanlar ayık kafayla hazırlamıyor, sarhoş kafayla hazırlıyorlar. Dolayısıyla bunların Anayasa'sı bile 2 sene bile dayanmıyor, 3. senede delik-deşik ediyorlar.

“İnanç Birliğiyle”: Osmanlı 600 yıl 30'u aşkın etnik grubu ümmet düşüncesiyle bir arada tuttu. Buyurun, şu anda 70 senedir tutabildiler mi? Tutamadılar, ülke birbirine girdi. Peki siz nasıl tutacaksınız? Biz, inanç birliğiyle tutacağız. Allah'ın izniyle çözüm bu. Çünkü ben Hakkari'nin Yüksekova ilçesindeki Kürt Ahmet'i benim Müslüman kardeşim olduğu için seviyorum ve bağırma basıyorum.

Ekranları Teslim Edecekler: 10'ar gramlık kahve paketleri hazırladık. 10 gramdan üç kahve hazırlanıyor. Hanım kardeşlerimiz bunları dağıtırken, bir fincan kahvenin 40 yıl hatırı olduğunu söylüyor. 3 fincan acı kahvenin hatırı ise 120 yıl. Kahve içilirken 20 dakikalık teyp kasetini de dinletiyorlardı. Evler, bu gayretin. Azmin önünde durabilir mi? Bunun önünde basın durabilir mi? Şu anda basında tröstler birbirini yiyor. O ona diyor “Sen sahtekârsın”, o, ona diyor “Sen sahtekârsın.” Al birini vur ötekine. Bunun önünde televizyonlar durabilir mi? O da duramayacak. Onlar da gelip ekranlarını bize teslim edecekler hiç endişeniz olmasın.

Türkiye'de daha çok **“Entel”** denilen bir kitle var. İşte onlar **“Recep Tayyip Erdoğan, Başbakan olduktan sonra değişti”** diyordu. Ama dünden itibaren süngüleri düştü. Ne oldu

size, ne oldu böyle?

Saygı Öztürk, Sözcü, 14.5.2004)

TÜYLER ÜRPERTİCİ BİR BELGE... 22

Aşağıdaki ‘Pencere’ 17 Temmuz 2004 günü bu köşede yayımlandı, yazıda adı geçen kişi bugün Cumhurbaşkanı olmaya hazırlanıyor...

Hiçbir yorum yapmadan “Tüyer Ürpertici Bir Belge” başlıklı yazıyı yine yayımlıyorum:

•

21 Ağustos 2001 günü gazetelerin birinci sayfalarında Erdoğan’ın bir konuşması yayımlandı...

Recep Tayyip’in söyledikleri ilginç!..

Madde madde diyor ki:

1) “Laiklik tabii elden gidecek..”

“Tutturmuşlar laiklik elden gidiyor, diye!.. Yahu bu millet istedikten sonra laiklik tabii elden gidecek!.. Sonra nedir bu laiklik Allah aşkına?.. Bu ne menem şey?.. Çıkıyor içişleri Bakanı, ‘Devlet dine karışır’ diyor. Eeee.. gerisini niye söylemiyorsun?.. Din devlete karışır demiyorsun!..”

2) “Laik ve Müslüman olunmaz..”

“Hem laik hem Müslüman olunmaz..

Ya Müslüman olacaksın ya laik...”

3) “Egemenlik Allah’ındır..”

“Ben Müslüman’ım, diyenin tekrar yanıma gelip bir de aynı zamanda laikim, demesi mümkün değil. Niye? Çünkü Müslüman’ın yaratıcısı Allah kesin hâkimiyet sahibidir. ‘Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir’ lafı koskoca bir

yalan!.. Egemenlik kayıtsız şartsız Allah'ındır.”

4) “AB’ye girmeyeceğiz..”

“Avrupa Birliği’ne girmek için koşturuyorlar. Onlar da bizi almamayı düşünüyorlar. Eeee.. biz de girmemeyi düşünüyoruz. AB’nin asıl adı Katolik Hristiyan Devletler Birliği’dir.”

5) “Anayasayı sarhoşlar hazırladı..”

“Kaptıkaçtı maptıkaçtı (Prof. Orhan Aldıkaçtı) anayasayı hazırlıyorlar, adamlar ayık kafayla hazırlamıyorlar bunu, sonra iki senede deliniyor.”

6) “Ümmetçilik tutar..”

“Yahu bu milletin bütünlüğü ‘Ne mutlu Türküm diyene’ ifadesiyle sağlanır mı? Osmanlı 30’u aşkın etnik grubu ümmet düşüncesiyle bir arada tuttu. Biz de inanç birliği ile tutacağız.”

7) “Terör Meclis’te..”

“Terörü Cudi dağlarında arıyorlar, terör Meclis’in içinde!.. Orada halledilmeli!..”

8) “Doğumları kadın yaptıracak..”

“Doğumevlerinde yalnız kadın doktorlar çalışacak!.. Öğretmenlikte yetişmiş başörtülü kızlarımız var, şimdi işe alınmayan bu başörtülü kızlarımız anaokullarında yavrularımızı yetiştirecek...”

9) “Hazmettirerek geliyoruz..”

“Türkiye Cezayir olur mu, diye soruyorlar. Biz hazmettire hazmettire geliyoruz. Allah’ın izniyle!.. Şimdi artık millet yalnız aktörleri değil, senaryoyu da değiştirmeye talip!.. Bu çalışmalarımız senaryoyu değiştirme çalışmalarıdır. Biz onun için geliyoruz. Bu düzenin koru-

yucusu olamayız, bu mümkün değil. Bu huku-
ku hazırlayanlar, bu düzenin kaldırılmasının
maşası olacaklar.”

10) “Kıyam başlayacak..”

“Bir buçuk milyar nüfuslu İslam âlemi
Müslüman Türk milletinin ayağa kalkmasını
bekliyor...

Ayağa kalkacağız..

Işıkları göründü, Allah’ın izniyle kıyam baş-
layacak!..”

•

Bugünkü Başbakan Tayyip Erdoğan’ın 1996’da
yaptığı bu konuşma, 2001 ‘de tüm gazetelerde ya-
yımlandı; harfi harfine kanıtlanmış bir gerçek bel-
gedir.

Peki, Erdoğan değişti mi?..

Yoksa takıyye mi yapıyor?..

Başbakan’ın tutumuna bakarsanız bir değişik-
lik olduğu söylenebilir; AB’ye girmek yolunda dö-
nüşüm var; ama, bir taktik mi, zaman kazanmak
mı, “Nasıl olsa bizi almazlar” mantığı mı geçerli?..

Başbakan Recep Tayyip adına kimseye güven-
ce verebilecek konumda değilim; bunu yalakaları
yapıyorlar...

Ancak şu söylenebilir:

Erdoğan hiçbir zaman bir özeleştiri yaparak
değiştiğini açıklamadı.

(İlhan Selçuk, Cumhuriyet, 31.12.2006)

**YARGITAY: “GÜLEN, ŞERİAT DEVLETİ
HEDEFLEYEN ÖRGÜTÜN BAŞI” 23**

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı, Fethullah Gülen'in **"din kurallarına dayalı devlet kurmak amacıyla örgüt kurduğu"** iddiasıyla yargılandığı davada verilen beraat kararının bozulmasını istedi.

Yargıtay tebliğnamesinde Gülen'in **"şeriat devleti hedefleyen örgütün başı"** olduğunu belirtti.

Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı Amerika'da yaşayan Fethullah Gülen hakkında hazırladığı tebliğnamede, Gülen cemaatinin şeriat devleti hedefiyle çalıştığını belirtiyor ve bazı örnekler veriyor.

Başsavcılık Gülen cemaatine ait olan Işık Evleri, okullar, dershaneler ve şirketlerinin bu hedefi gerçekleştirmeye yönelik kurumlar olarak sıraladı.

Başsavcılık, Gülen'in suçlu olduğu yönündeki tespitine rağmen, davanın zamanaşımına girdiğini, bu yüzden de düşmesi gerektiğini bildirdi.

Ancak Başsavcılığın tebliğnamede belirttiği görüşler, Gülen hakkında yeni soruşturmaların dayanağı olabileceği belirtildi.

Gülen hakkında dönemin DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel tarafından açılan davada Ankara DGM ilk olarak "Rahşan Affı" nedeniyle davanın hüküm verilmeden ertelenmesine karar vermişti.

Tebliğnamede dikkat çeken ifadeler şöyle:

"Gülen'in başında olduğu örgütlenmenin amacı Anayasal düzeni değiştirmek, laiklik ilkesini kaldırarak yerine şeriat esaslarına dayalı devlet kurmak

Örgütün amacı cebir ve şiddet de kullanmak suretiyle Türkiye Cumhuriyeti Anayasasının tamamını veya bir kısmını tağyir ve tebdil ve ilga ile şeriat esaslarına dayalı bir devlet kurmaktır. Sanık Gülen, suça konu örgütün kurucusu ve lideridir.”

Yargıtay tebliğnamesinde dikkat çeken başka bir unursa **“Fethullah Gülen ve cemaatinin af yasasından yararlanmasına rağmen suçun işlenmeye devam ettiği ve örgütün Gülen tarafından yurtdışından yönetildiğinin belirtildiği kısımdı.” YARGITAY KARARI**

+

Aşağıdaki **“LAİKLİK ve TEOKRASI”** başlıklı yazı, 8.10.2004 tarihinde, Ankara ADD Ahmet Taner Kışlalı Kültür Sarayı’nda yaptığım konuşmanın yazıya dökülmüş biçimidir: (H.B.)

“LAİKLİK ve TEOKRASI” 24

“Devlet Laik Olur da İnsan Laik Olamaz” mı?

Başbakanız Sayın Erdoğan ikide bir **“Devlet laik olur; ama, insan laik olamaz!”** diyor. Bunun yanında dinimizi çağın dışında tutmak için ilâhiyat profesörleri ve dini politik amaçları için araç olarak görenler sayın Başbakandan geri kalmıyorlar. İkide bir: **“HEM MÜSLÜMAN HEM DE LAİK OLUNUNAMAZ”** diyorlar. Açıklamasını da yapıyorlar.

20 Eylül 2004’te, DİB’ce düzenlenen **“Üçüncü Din Şurası’nda, (Dedeman Oteli) Sayın**

Cumhurbaşkanımız Ahmet Necdet Sezer: **“Laik biri, dinsel inancının bu dünyayı etkilemesine izin vermez.”** demesi üzerine; Marmara Üniversitesi eski Dekanı Prof. Dr. Salih Tuğ şöyle diyor: **“Din sadece vicdanlara hapsedilemez... Sayın Sezer; din ile aydınlanma felsefesini birbirine karıştırmış olmalı dedi.”** (Bk. Vakit, 22.9.2004).

Aynı şekilde Eski Başbakan ve Cumhurbaşkanı Turgut Özal’ın kardeşi ve İçişleri Bakanlığı da yapmış bulunan Korkut Özal, Sezer’in sözlerine tepki göstererek: **“HEM MÜSLÜMAN HEM DE LAİK OLUNMAZ”** başlığı altında **“Kişi laik olursa bütün dinlere eşit mesafede olmak zorundadır. Dindar kişi ise inandığı dini kendisine yol gösterici kabul eder ve bütün dinlere eşit mesafede kesinlikle olunamaz.”** dedi. (Bk. Vakit, 23.9.2004)

Bu sözler çağımız anlayışına ve İnsan Hakları Evrensel Bildirisine uymaz. Bunlar yanında anayasamız da bütün dinleri eşit mesafede kabul ederek; barışı, sevgiyi, kardeşliği esas olarak kabul eder.

Bütün insanlar, inanç ve felsefeleri ne olursa olsun, kardeşler. Aynı atadan gelmektedir. Türk Din Bilginleri, Şeyh Bedrettin, Mevlana, Yunus emre, Hacı Bektaş Veli, **“Yaratılmışı severiz Yaratandan ötürü”** demişlerdir.

İnsanlar arasında ayırım yapmak; şu kafir, şu müşrik, şu da mümin demek Arap Müslümanlığı’dır; Bu zihniyet Anadolu Türk ve Müslümanlarını ilgilendirmez. Atatürk’ümüz bu konuyu şöyle

vurgulamıştır: **“Kaza ve kader, talih ve tesadüf deyimleri Arapça’dır... Türkleri ilgilendirmez...”** (Atatürk, 1930 konuşmalarından...) Eğer ilgilendirir diyorsanız Türklerin Avrupa Birliğine girmemesi gerekir. Çünkü Arap dinciliğine göre İslam dışında bir inanca mensup olanları dost olarak benimsememek gerekir. Okuyalım: **“Ey İnananlar! Yahûdi ve Hristiyanları dost olarak benimsemeyin; onlar, birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onlara dost olursa o da onlardandır. Allah zulmeden kişileri doğru yola erdirmez.”** (K. 5/51)

Bütün insanlığı bir ve kardeş kabul etmeyen şeriatçı anlayışın dayanakları bir de şu ayetler olsa gerek...

“Allah katında din İslam’dır. (K. 3/19, 85. 9/33. 48/28. 61/9)

“İslam’dan başka bir dine tabi olanın dini kabul edilmez. Ve o ahrette de en büyük zarara uğrayanlardandır.” (K. 3/85)

Ayrıca Allah’ın **“Din olarak Müslümanlığı seçtim.” (K. 5/3)** dediğini yazar Kuran...

Bu şeriat hükümlerini günümüze uyarlamak için direnmek dünya kamu oyunundan dışlanmak ve aynı zamanda onları düşman olarak görmektir. Artık dünyayı Darül İslam ve Darül Harp olarak ikiye ayırmak; torunlarımıza, din uğruna savaşları miras bırakmak demektir.

Çağdaş Laik Cumhuriyetimizin, inancı ne olursa olsun, bütün insanları kardeş kabul etmesi ve **“Yurtta sulh cihanda sulh”** demesi Osmanlılarda olduğu gibi İslam’ı yüceltip diğer

dinleri aşağılamaması laiklik karşıtlarını çileden çıkarmaktadır. Laiklik ilkesini kabullenememelerin nedeni budur...

Laiklikten gıcık kaparak **“İnsan hem laik, hem de Müslüman olmaz”** demelerinin kökeninde bu inanç yatmaktadır.

Bu anlayış nedeniyle; laiklik, İslam ideologlarınca kâfirlik olarak görülmektedir. Şimdi, şu bakış açısına dikkat!

Laik : Dini olmayan,
dinsiz, dindışı. Dine karşı olan, din karşıtı.
Laikleşmek : Dinsizleşmek.
Laikleştirmek : Dinsizleştirmek..
Laiklik : Dini olmama hali, dinsizlik.
Laisizm : Laisizm dinsizliği içerir,

ancak dinsizlikten öte bir anlamı vardır.

Bir dinsiz, kendisi herhangi bir dine inanmamakla birlikte inananlara saygı gösterebilir; ama bir laikçi aynı zamanda dinsizliği topluma dayatmaya kalkan kişidir. (D. Mehmet Doğan. BÜYÜK TÜRKÇE SÖZLÜK. Vadi Yayınları. Laiklik maddesi...9)

Radyolarda dinî vaiz veren emekli imam Ali Rıza Demircan da “İslâm’a Göre Cinsel Hayat” adlı kitabında LAİKLİĞİ aynı anlayışla dile getirmektedir. (Bk. Adı geçen kitabın sözlük bölümü.)

Bu kafadaki insanlar laikliği kabul edebilir mi?

Laikliği böyle gören bir anlayış elbette kişinin laik olamayacağı düşüncesine kapılır ve sık sık **“Devlet laik olur; ama, insan laik olamaz!”** demekten kendisini alamaz.

Ama Sayın Başbakanımız Erdoğan'a şunu hatırlatırım ki kendisinden önce Cumhurbaşkanlığı yapmış bulunan Süleyman Demirel'e göre: Türkiye Cumhuriyeti hukukunda **"230-232 kuran ayeti uygulama dışı bırakılmıştır."**

Sayın Başbakana, Korkut Özal'a ve akli selimini (muhakemesini) dine kurban etmiş olan ilahiyat profesörlerine, Süleyman Demirel'in bu açıklamaları karşısında durup düşünmesini öneririm.

Eğer bu hükümler Allah'ın hükmü olsaydı kimse yürürlükten kaldıramazdı. Çünkü **"Allah'ın hükmünü değiştirecek, uygulamamazlık edecek kimse yoktur."**

İnsan niçin laik olamasın. Yani şimdiki dinciler; günümüzden 2004 yıl önce yaşamış olan İsa'dan daha mı Allahçı, dinci...

Ne demişti İsa: **"Sezar'ın hakkı Sezar'a; Allah'ın hakkı Allah'a..."** (Bk. İncil. Matta. 22/21. Luka. 20/25.) **İsa'nın bu anlayışı laiklikten başka ne olabilir.**

İnsanlar bal gibi; laik de olur, inançlı da olur, inançsız da olsa olur... Nasıl bir insan demokrat, cumhuriyetçi, kralcı, ilerici, gerici olabiliyorsa...

Laiklik, insanın dünya görüşüne göre oluşur. Bir insan inançlı olur; ama, bunun yanında insanların düşünce ve inanç özgürlüğüne de saygılı olur. Çağın içinde bulunduğu durumu görür ve bilir. Günümüz toplumunun bundan 4 bin yıl, 2 bin yıl, 1400 yıl öncesi toplumunun koşullarına göre konulmuş kurallarla günümüz toplumunun yönetilemeyeceğini bilir. İnanç başka toplumu

çağın verilerine göre yönetmek başkadır.

Nitekim Atatürk'e, İnönü'ye ve arkadaşlarına inançsız diyebilir miyiz? Bunlar ki Osmanlı toplumunun yetiştirdiği komutanlar, aydınlardır. Ama inançlarını kendilerine saklamışlar, din kuralları ile bir toplumun yönetilemeyeceğini; **devletin toplumu, dinin ise insanı yücelteceğini bilmişlerdir.** Kimsenin inancını devlete ve topluma dayatmasına da izin vermemişlerdir.

Hem Yaratan bir din koymuşsa dinini koruyamaz mı?. Allah'ın koyduğu dini Kimsenin korumasına gereksinimi yoktur. Bu konuda en güzel davranışı Fatih Sultan Mehmet göstermiştir. Fatih Sultan Mehmet İstanbul'u fethettiğinde şeriatçı din adamları **"Hristiyanları, Kılıç ile İslam'ı kabul etmeleri arasında bırakmaya ne mani var?"** deyince Fatih'in yanıtı ibret vericidir. **"Din-i Mübini, hazreti Allah'tan ziyade himaye iddiasında bulunmak ne büyük bir haddini bilmezliktir."** (FATİH ve FETİH. Mitler ve Gerçekler. Erdoğan Aydın. Doruk Yay. Mayıs 1997. s 181)

Ama bir insan kendisini; bizzat hâşâ Allah'ın yerine koyarak dünyaya nizam vermeye kalkarak bütün insanlığa kendi dinini dayatmaya kalkınca; din savaşı, kan ve gözyaşı bitmez...

Ayrıca; kendisini, yukarda belirtilen Kuran ayetlerine bağlı ve bu kuralları insanlığa kabul ettirmekle yükümlü sayanların laikliği kabul etmelerine olanak yoktur. Çünkü laiklik; din kuralları ile devlet ve toplumun yönetilemeyeceğini bir ilke olarak kabul eder. Bunun yanında bütün din ve

inançları kutsal kabul ederek; yurttaşların, huzur içinde, ibadetlerini rahatça yapmasını, farklı inanç sahiplerinin birbirlerine yapacakları tahakküm ve saldırıları da önlemekle yükümlüdür.

Laikliğin asıl önemi bütün dinlere karşı aynı uzaklıkta durmasıdır. Hiçbir dini diğerinden üstün tutup koruma altına alamaz. Hepsine de eşit uzaklıkta durur ve dincilerin birbirlerine tahakküm ve tasallutunu önler. Elbette Sünni mezhebinin koruyuculuğunu ve finansmanını yapan Laik devletimiz bu görüşün dışındadır.

Her ne kadar Cumhuriyetimize; Laik Cumhuriyet denilse de Devletimiz laik değildir. Devletimiz, yarı laik bir cumhuriyettir. Bu konuya da **“LAİKLİK NEDİR, NE DEĞİLDİR?”** Başlığı ikinci bölümde inceleyeceğiz.

LAİKLİK NEDİR, NE DEĞİLDİR? 25

Laiklik denince akla hemen teokrazi gelir. Laikliğin yaratıcısı teokrasidir. Teokrasinin kişi onurunu ve özgürlüğünü kısıtlayan, insanı bütün hazzardan mahrum eden, insanı çirkinleştiren ve kişinin cinselliğini bile zapturapt altına alan teokrazi olmasaydı laiklik olmazdı.

Teokrazi; din kuralları ile devleti yönetmek, toplumu biçimlendirmek isteyen bütün dinleri kapsar.

Her din kendisini Hak din olarak görür ve diğerlerinin varlığına tahammül edemez. Her din kendisini Hak din gördüğü için diğer din mensuplarına; önce tebliği ile işe başlar; muhatabı

bu tebliği kabul etmeye yanaşmayınca da kendini güçlü hissettiği an saldırıya geçer. Malını mülkünü yağmalar, çoluğunu çocuğunu köle olarak kullanır.

Laiklik, İnsanların din için savaşmasını önlemek için kurulmuştur. Ne var ki başka nedenlerle de olsa bir savaş çıktığın da; din kurumu, günümüzde bile, insanları savaşa motive etmekle görevlendirilmektedir. Çünkü gazilik, şehitlik ve cennet uğruna insanlar cepheye kolayca gitmektedir...

Türkiye Cumhuriyeti laik bir devlet olmasına karşın İslam'ın Sünnî mezhebini koruyup finanse etmesinin temelinde bu anlayış yatar.

Bir de dinlerin birliği sağlayacağına inanılır ki bu çok yanlıştır. Dinler mezhep, tarikat, kafir, müşrik, münafık diye toplumu böler ve birbirine düşman eder. Atatürk'ün bu konuda çok uyarıları vardır; vardır ama kimse bu sözlere kulak asmamaktadır.

Dinlerin birliği sağlayamadığına örnek olarak Arapları gösterebiliriz. Eğer din duygusu birlik sağlamış olsaydı Arapları birleştirdi. Araplar aynı ırktan ve dinden olmalarına karşın onlarca parçaya ayrılmıştır...

Her kavram kendi zıddı ile birlikte ele alınırsa daha iyi anlaşılır. Güzelin güzelliği çirkinle karşılaştırılınca daha iyi bilinir ve görülür.

Teokrasinin devlet ve toplumu yönetip yönlendirmesine laiklik karşı çıkar. Bu nedenle teokrasi mensupları; laikliği, "dinsizlik dini" diye suçlar.

Bir kavramın din olabilmesi için; maddenin dışında bir güç, bir de o gücün temsilcisi ile

kitabının olması gerekir. Oysa laiklik ilkesinin ne bir tanrısı, ne bir kitabı ne de bir peygamberi vardır. Bu durumda laikliğe din cehaletin belirtisidir...

Laiklik, akı ve bilimin verilerini kabul eden bir dünya görüşüdür...

Laiklik ilkesinde Allah da, din de kitap da insan aklının kendisidir. Tek tanıdığı güç; doğa yasaları, toplum kuralları ve bir de insan haklarıdır...

Bu girişten sonra laikliğin tanımını yapabiliriz:

1. Din kuralları ile devleti ve toplumu yönetmemek ve toplumu yönlendirmemektir.

2. Laiklikte devlet ve toplum vahye göre değil insanların koyduğu hukuk kurallarına göre yönetilir ve bu kuralları koyacak olan da halkın seçtiği temsilcileridir..

3. Laiklikte inancı ne olursa olsun devlete yurttaşlık bağı ile bağlı bulunan bütün yurttaşların; din, ibadet, vicdan ve kanaati güvence altına alınır. İnananların inanmayana; ya da inanmayanın inanana tasallutu önlenir. Herkes düşüncelerini kokmadan sözlü, görsel, yazınsal olarak açıklar ve bu açıklamayı devletin koruması altında yapar.

4. Halkın kutsal duygularının; bazı çıkarıcılar tarafından, Allah, Peygamber, Kitap ve din adına sömürülerek kazanç elde edilmesine olanak vermez.

5. Halkı masallardan, hurafelerden, batıl (geçersiz) inanışlardan kurtaracak laik eğitim yoluna gidilerek, günümüzdeki gibi, din eğitimi adı altında, Cumhuriyet karşıtı kuşaklar yetiştirilemez. İlk ve orta öğretim akıl, bilim, esaslarına göre

yapılır.

6. Laiklikte Diyanet İşleri Başkanlığı adı altında dinsel bir kurum devlet tarafından organize edilip finanse edilmez. Bu gün DİB'ye bütçeden ayrılan pay 15-20 bakanlığa ayrıldandan daha çoktur.

7. Laik devlet; elçiliklerde, konsolosluklarda "din ataşeliği" adı altında bir organizasyon bulunduramaz.

8. Laik devletin okullarında yalnız bir dinin mezhebi hakkında öğretim yapılamaz. Öğretim ve eğitim; bütün dinler hakkında gerçeğe uygun bilgiler verilerek yapılır.

9. Laiklik, kültürel anlamda çağdaşlaşma ve uygarlaşma çabasıdır. Çünkü Avrupa bile bu günkü gelişmişliğini ve özgür düşünce yaşamını; Hristiyanlık dininin toplum üzerinde etkisini kırarak, Rönesans ve reform yaptıktan sonra laiklik uygulamasına geçmesine borçludur.

10. Laiklik ilkesi demokrasinin olmazsa olmaz koşuludur. Demokrasi olmadan laiklik olur ama; laiklik olmadan demokrasi olmaz.

11. Laiklik İnsan Hakları Evrensel Bildirisinin, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi gibi insan haklarına yer veren belgelerin de kaynağıdır.

12. Laik devlette; yurttaşların hac organizasyonu devlet tarafından yapılamaz. Nasıl ki yurttaşların yurtdışına çıkışlarına karışmadığı gibi...

13. Laik Cumhuriyetimizin tam laik değil de yarı laik olması yüzünden şeriat yanlılarının baskısı öylesine yüksektir ki yurdumuzda inancı olmayan bir aydın bile korkusuzca "**Ben hiçbir**

dine inanmıyorum!” deyememektedir. Dediği takdirde devlet ve toplum tarafından dışlanacağını bilmektedir.

14 Yarı laik bir devlet olmamız nedeniyle dinsel baskı öylesine ivme kazanmıştır ki; en Atatürkçü aydınımız bile dinsizlikle suçlandığında: “Elhamdülillah ben de Müslüman’ım; benim de anam, bacım başörtüsü takar!” demek zorunda bırakılmaktadır. Oysa böyle bir suçlama karşısında **“Be adam senin Anayasa’dan haberin yok mu? Anayasamıza göre kimseye din ve kanaati sorulamaz! Kimse inanç ve düşüncesinden dolayı suçlanamaz.”** Diyememektedir.

15. Laik bir ülkede yurttaşların kimlik belgesinde kişilerin hangi dine mensup olduğunu ilişkin bilgi bulunamaz. Bu yanlış anlayış bize Osmanlı döneminden kalmıştır. Çünkü Osmanlı döneminde Müslüman olmayanlar başka türlü giyinme ve Müslümanlardan iki kat vergi vermek zorunda idi. Ayrıca böyle bir bilgi olağanüstü hallerde, hukuk dışı uygulamalarda, kime nasıl işlem yapılacağını da göstergesidir.

16. Laiklik konusunda Genel Kurmay Başkanlığı şu tanımlamayı yapmaktadır: **“Türkiye’de laiklik sadece rejimin değil aynı zamanda toplumun huzuru ve demokrasinin teminatı olmak yanında bir de yaşam tarzı olarak saptanmıştır. Aksine davranışların toplumumuzda huzur ve güveni bozarak yeni gerginliklere ve yaptırımları neden olacağı bilinmelidir.” (28 Şubat 1985)**

Bütün bunlara karşın laiklik karşıtları; laikleri,

“dinsizlikle” suçlayabilmekte ve bastıkları kitaplarda da bu düşünceleri dile getirmektedirler. Örneğin şeriat yanlısı kişiler tarafından yazılıp onlarca baskısı yapılan kitaplar, sözlükler kitapçılarda kapış kapış gitmektedir.

Örneğin Generallere “Onbaşı olmaya bile layık olmayan komutanlar” demekten sanık D. Mehmet Doğan’ın Vadi Yayınları’nca Eylül 2001’deki 15. baskısı yapılan BÜYÜK “TÜRKÇE SÖZLÜK”ünde laiklik aşağıdaki şekilde tanıtılmaktadır.

Laik : Dini olmayan, dinsiz, dindışı. Dine karşı olan, din karşıtı.

Laikleşme : Dinsizleşmek.

Laikleştirmek : Dinsizleştirmek..

Laiklik : Dini olmama hali, dinsizlik.

Laisizm : Laisizm dinsizliği içerir, ancak dinsizlikten öte bir anlamı vardır. Bir dinsiz, kendisi herhangi bir dine inanmamakla birlikte inananlara saygı gösterebilir; ama bir laikçi aynı zamanda dinsizliği topluma dayatmaya kalkan kişidir. (D. Mehmet Doğan. BÜYÜK TÜRKÇE SÖZLÜK. Vadi Yayınları. Laiklik maddesi...)

Yine aynı şekilde radyolarda ve televizyonlarda sık sık boy gösteren Büyük Piyale Camii imamı olarak Diyanet’ten emekli Ali Rıza Demircan da “İSLÂMA GÖRE CİNSEL HAYAT-1” adlı kitabının LÜGATÇE (SÖZLÜK) BÖLÜMÜNDE laikliği şu şekilde tanımlamaktadır:

Kâfir: Kur’an ve Sünnet’le belirlenmiş

iman esaslarının, ilâhi emirler ve yasakların bütününe ve her hangi birine inanmayan kişi...
Laik insan.

Laik : Dini olmayan, Kur'ân ve Sünnet yönetimini kabul etmeyen...

Elimdeki kitapta; kitabın Ocak, Şubat, Mart, Nisan 1985'te olmak üzere 9 ayda 4 baskı yaptığı belirtilmektedir. Aradan geçmiş 19 yıl. Kim bilir bu güne değin kaçınıcı baskısı yapılmış ve Türk halkına laiklik eşittir kâfirlik olarak tanıtılmıştır.

İşin asıl ilginç yanı bu güne değin de hiçbir Cumhuriyet Savcımız "Arkadaş sen nasıl olur da laikliğini dinsizlikle, kafirlikle suçlayabilirsin?" diye dava açma yoluna gitmemiştir. Oysa bu sözlük ve kitap TCK m. 312/2. maddeye girer. Bu madde şöyle der: **"Halkı, sınıf, ırk, din, mezhep veya bölge farklılığı gözeterek kin ve düşmanlığa açıkça tahrik eden kimse bir yıldan üç yıla kadar hapis ve ... ağır para cezası ile cezalandırılır. Bu tahrik umumun emniyeti için tehlikeli olabilecek bir şekilde yapıldığı faile verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır."**

Şimdi bu açıklamalar şeriatçıları laikler aleyhine açıkça tahrik etmiyor mu?

Eğer 12 Eylül 1981 sonrası Devlet Başkanı tarafından ayetli hadisli mitingler yapılmasaydı ve bu arada Turgut Özal Başbakan ve sonra da Cumhurbaşkanı seçilmemiş olsaydı; bunlar laikliği bu şekilde tanımlayamazdı. Çünkü yukarıda adı geçenler yasalarımızda laikliği koruyan Anayasa ve Yasa maddelerini yürürlükten kaldırarak şeriat yanlılarının yolunu açmıştır.

Şimdi kaldırılmış bulunan bu yasa maddeleri sırasıyla gözden geçirelim ve bu konuyu laikliği koruyan maddeler başlığı altında inceleyelim:

LAİKLİĞİ KORUYAN YASA MADDELERİNİN KALDIRILMASI: 26

TCK m. 163: Laikliğe aykırı olarak, devletin içtimai veya iktisadi veya siyasî veya hukukî temel nizamlarını, kısmen de olsa dinî esas ve inanlara uydurmak amacıyla cemiyet tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare eden kimse iki yıldan yedi yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Böyle cemiyete girenler veya girmek için başkalarına yol gösterenler altı aydan aşağı olmamak üzere hapis cezasıyla cezalandırılırlar.

Dağıtılmaları emredilmiş olan yukarıdaki yazılı cemiyetleri sahte nam altında veya muvazaa şeklinde olsa dahi yeniden tesis, teşkil, tanzim veya sevk ve idare edenler hakkında verilecek cezalar üçte birden eksik olmamak üzere artırılır.

Laikliğe aykırı olarak, devletin içtimai veya iktisadî veya siyasî veya hukukî temel nizamlarını, kısmen de olsa dini esas ve inançlara uydurmak amacıyla veya siyasî menfaat veya şahsî nüfus tesis veya temin eylemek maksadıyla dinî veya dinî hissiyatı veya dince mukaddes tanınan şeyleri alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse bir yıldan beş yıla kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır.

Yukarıdaki fıkrada yazılı fiili yayın vasıtalarıyla

işlendiği takdirde verilecek ceza üçte birden yarıya kadar artırılır.

Yayım yeri veya yayım vasıtası veya yayım konusu bakımından az zarar umulan hallerde faile altı aydan iki yıla kadar hapis cezası verilir.

2 sayılı Hıyanet-i Vataniye Kanunu:

Madde 1/3: "... veya dini ve veya mukaddesatı diniyeyi alet ittihaz ederek her ne suretle olursa olsun ahali arasında fesat ve nifak ikası için gerek münferiden ve gerek müçtemian kavîl veya tahriri veya fiilî bir şekilde veya nutuk iradı veyahut neşriyat icrası suretiyle hakarette bulunanlar kezalik hain-i vatan addolunur.

Vicdan ve Toplanma

Hürriyetinin Korunması Hakkında Kanun:

Madde 1: "Siyasî veya şahsî nüfus ve menfaat temin etmek maksadıyla dinî veya dinî hisleri yahut dince mukaddes tanınan şeyleri veya dinî kitapları alet ederek her ne suretle olursa olsun propaganda yapan veya telkinde bulunan kimse bir seneden beş seneye kadar ağır hapis cezasıyla cezalandırılır. (Kabul tarihi: 24.7.1953)

Laikliği koruyan bütün bu yasalar Turgut Özal zamanında iktidardaki ANAP tarafından yürürlükten kaldırılmış olup böylece şeriatın önü açılmıştır.

YÜRÜRLÜKTEKİ LAİKLİĞİ TANIMLAYAN YASA MADDELERİ: 27

Yasalarımızdaki laikliğin tanımı ile ilgili maddeleri tek tek yazmak çok yer kaplayacağından

yalnızca bulunduğu maddeleri bildirmekle yetineceğiz:

Anayasa: Başlangıç hükümleri ve madde: 14, 24, 25 ve m. 136.

Madde 136'da şöyle denmektedir: "Genel İdare içinde yer alan Diyanet İşleri Başkanlığı, **laiklik ilkesi doğrultusunda bütün siyasî görüş ve düşüncülerin dışında kalarak ve milletçe dayanışma ve bütünleşmeyi amaç edinerek, özel kanununda gösterilen görevleri yerine getirir.**" Bu Hüküm Diyanet Yasasında da aynen dile getirilmektedir...

DİB Anayasamızda belirtilen görevleri yerine getirmekte midir. Laiklik ilkesi doğrultusunda görev mi yapmaktadır; yoksa, Atatürk ve Cumhuriyetimize karşı kuşaklar mı yetiştirmektedir...

Özel Öğretim Kurumları Yasasında (625 sayılı) m. 3/3. "Askeri okullar, din eğitimi ve öğretimi yapan özel öğretim kurumları ile emniyet teşkilatına bağlı okulların aynı veya benzeri özel öğretim kurumu açamaz." (İzinsiz açılan her türlü eğitim kampları ve Kuran Kursları bu madde gereğince yasaklanmaktadır ve sorumlular cezalandırılır dendiği halde artık izinsiz kuran kursları açanlar da cezalandırılmamaktadır.)

Anayasa m. 174 (Devrim Yasaları olup değiştirilmesi dahi önerilemez; Anayasaya aykırı olduğu şekilde anlaşılamaz ve yorumlanamaz...)

TCK m. 175 ve 312/2

Medeni Yasa: m. 266/2: "Reşit, dinini seçmekte hürdür."

Siyasal Partiler Yasası. M. 78...

Laiklik karşıtları; bu gün din kuralları ile bütün toplum sorunlarının çözümlenebileceğini ileri sürerek yandaş toplamaya çalışmaktadır. Kuran'da toplumun sorunları için getirilen hukuk kurallarının sayısı yüzü geçmez. Bunlarda günümüz insanlığının ahlak, hukuk anlayışının dışında kalmıştır. Birkaç örnekle yetinerek konumuzu bitirelim.

Örneğin zina yapanların yarı bellerine kadar gömülüp taşlanarak öldürülmesi demek olan recm cezası dünyamızın hemen hemen bütün ülkelerinde, öyle ki şeriatla yönetilen bazı ülkelerde bile tiksinti ile karşılanmakta ve uygulanmamaktadır.

Bizim laiklik karşıtları hala dinimizde recm cezası yok diyebilmektedir. Yokmuş da tarih boyunca niçin uygulanmış ve hala İran'da niçin uygulanmaktadır.

Yine hırsızın elini kesme gibi bir ceza da insanlığın nefretle karşıladığı bir cezadır. Eğer her hırsızın elini kesecek olsak bu gün caddelerimizde sokaklarımızda çolak insanlardan adım atacak yer kalmaz.

Hele öfkeli kocanın kurbanı olan kadına Hülle uygulamaya kalkmak günümüz insanlığının kabul edemeyeceği bir uygulamadır. Ne demek öfke ile karısına "üçten dokuza boşsun" (Talak-ı selase: Üç kere boşama) deyerek boşayan bir kocaya ders vermek için kocasına dönmek isteyen bir kadını bir başka erkekle bir gece yatmaya zorlamak...

Yine ne demek kocaya; karısına dayak atmak hakkı vermek... Olur mu kadın erkeğin keyfine

birakılır mı? Bizimkiler bu kuraldan rahatsız oldukları için “hafifçe”yi uydurdular. Dayak atmanın hafifçesi mi olur. Erkek karısını dövmeye kalktığı zaman yaratana sığınıp vuruyor... Görmediniz mi televizyonlarda adam imam nikahlı karısını hepimizin gözü önünde 32 yerinden bıçakladı...

Bunlar saymakla bitmez. Yöneticiler, toplum değiştikçe yeni yeni hukuk kuralları koymak zorundadır. Bunun için de laiklik ilkesi gerekir. Bu günümüzün zorunlu uygulaması olan; Basın Yasası, Devre Mülk Yasası, Kat Mülkiyeti Yasası, Polis Vazife ve Salahiyeti Yasası, Trafik Yasası gibi on binlerce hukuk kuralları hakkında bütün kutsal kitaplarda bir tek hüküm bulamazsınız...

Bu gün Türkiye Cumhuriyeti 12 bini aşkın yasa ile yönetilmektedir. Bu yasalar toplumun ihtiyacını karşılamak için konulmuştur. Bu yasalardan hiçbirini kutsal kitaplarda bulamazsınız. Demek ki toplum değiştikçe yasalar da değişecek bunun için de akla yer veren laiklik ilkesi gerek...

Elbette ağırı çekmeden doğum olmaz. Cumhuriyetimizin kurucuları laiklik ilkesini kabul ettirmek için çok sancılı günler geçirmişlerdir. Tarihe baktığımız da bunu görüyoruz. Turan Dursun, Bahriye Üçok, Muammer Aksoy, Çetin Emeç, Uğur Mumcu, Gümüşhane Barosu Avukatlarından Ali Günday, Ahmet Taner Kışlalı gibi, Necip Haplemitoğlu, Emekli albay İhsan Güven gibi yüzlerce aydınımız bu sancılı doğumun kurbanlarıdır. Anıları önünde saygı ile eğilirim.

Atatürk’le ilgili şu olayı daima hatırlamalıyız. Atatürk Mecliste konuşurken “asri olmak

zorundayız” demiş. Asriliğin ne demek olduğunu bilmeyen bir milletvekili Atatürk’ün sözünü keserek: “Asri olmak ne demek?” diye sorunca Atatürk: “Adam olmak demektir adam olmak!...”

Bu asrilik sözcüğünü şöyle yorumlayabiliriz: “Laiklik demek ne demek deyenlere laiklik akıllı adam olmak demektir akıllı adam!”

Bu nedenlerle hepimiz laiklik ilkesine sıkı sıkıya sarılmak ve laiklik ilkesini korumak zorundayız...

Saygılarımla,

Av. Hayri Balta, 8.10.2004

LAİKLİK; İNANCI BEYİNDE KIRMAKTIR! 28

Laiklik kimi ilgilendirir?

Laikliğin kökeni nerededir?

Fransızcadan Türkçeye geçmiş olan “laik” sözcüğü, “din adamı olmayan kimse; din adamı dışında kalan halk” anlamına gelen Latince “laicus” sözcüğünden gelmektedir.

Peki, sekülerizm ne demektir?

Sekülerizm, sekülerlik, dünyacılık veya sekülerizm Latince’de “nesil”, “periyod” (zaman dilimi) anlamına gelen, zamanla Hristiyan Latincesi’nde “dünya” anlamında kullanılmaya başlanan saeculum’dan türemiştir.

Öz bakımından birbirini tamamlayan veya birbiriyle örtüşen bu iki kavram insan için ne anlam taşıyor?

Kuşkusuz kavramları yaratan insandır. Kavramlar insanların usunda biçimlenir ve yaşama öyle aktarılır. Laiklik ya da öteki adıyla sekülerizm,

insan usunda, dünyanın nesnel biçimleniştir. Nedir bu biçimlenme?

İnsan yaşadığı ortamı kendi bilinci kadar algılayabilir. Bilinç ile yaşamı algılama arasında doğru bir orantı vardır. Laiklik/Sekülerizm bilincin belli bir noktasından sonra insanın usunda oluşan düşünceler ağıdır.

Nedir bu düşünceler ağı?

Düşünmek yalan ile doğrunun ayrıldığı yerde başlar. Daha doğrusu kişi, doğru ile yalanı birbirinden ayırmak istediği an düşünmeye başlar. Düşünmek, aynı sürede kişinin doğruyu araması ve bu doğruya yönelmesidir. Kuşkusuz bu doğru görünen, duyulan, algılanan; kısaca deneyle/bilimle varılan doğrudur.

İşte bu deneysel/bilimsel doğruları arayan kişi düşünme eylemine geçmekle birlikte laik/seküler bir insan olma yolunda da adımlar atmıştır.

Bu açıklamaların ışığında laiklik/sekülerizm ne demektir?

Laiklik/Sekülerizm, insan usunda bilincin, bilimsel/deneysel doğruyu araması, yalanları us'ta yok etmesi ve doğruya yönelmesidir.

DEVLETİ NASIL SATACAKLAR 29

Kendisine laik denen bir devlet, laik bireyleri bünyesinde barındırmıyorsa, o ülke her süre satılmaya tutsaktır. Tutsaklığın nedeni, kişilerin bireyci çıkarlarının devletin çıkarlarından üstün gelmesindendir. Kendi bireyci çıkarları için yaşayanlar her süre satılmaya mahkûm olduğu

gibi, ülkesini de elden çıkarmaya hazırdır.

Ülke, laik olmayan birey için, bir çıkar pazarıdır. Böyle bir ülkede, bireyci çıkarlar karşılanamayınca silahlar çekilir ve –laikliği korumaya çalışan silahlı güce– saldırılar başlar. Bu duruma gelmiş bir ülkenin sonu karanlıktır, açıktır, bölünmedir.

Laik olmayan bireyciler, din adı altında bireyci isteklerine konmak için her türlü oyunu sergilerken çok acımasız ve sert davranacaklardır. Onun içindir ki, silahlı bir güç, laik devleti korumak için hazır beklemektedir. Ancak, laik bireylerin direnci kırıldığı an, silahlı bir gücün de etkisi kalmayacaktır.

Laik olmayan bireyci çıkarıcılar için devlet, hiçbir anlam taşımamaktadır. Devlet onların çıkarlarının önünde bir engeldir. O yüzden devlet satılmalıdır. Devleti nasıl satacaklar: Kurumlarını yok ederek, peşkeş çekerek, tasfiye ederek...

Devlet yok edilmelidir! Devleti satanların amacı bir krallık, bir padişahlık kurmaktır. Amaç, halkın aç ve sefil olduğu; krala, hükümdara, zengine, patrona, ağaya muhtaç olduğu bir terör ortamını yaratmaktır. Böyle bir ortamın oluşması için din gereklidir. Çünkü böyle bir ortamı kutsallaştıran bir Tanrı vardır. Tanrı'yı kimse karşısına alamayacağı ve bireyci çıkarlar da bunu gerektireceği için din kullanılmalıdır ve yığınlar sindirilmelidir.

Devletin olduğu yerde millet vardır; milletin egemenliği söz konusudur. Oysa laik olmayan bireylerin amacı, yığınları sindirecek bir Tanrı egemenliği kurmaktır.

Tanrı egemenliği kurmak için bireycilerin kişisel çıkarlarını doruğuna ulaştırmak ve umutları, düşleri

yaşatmak gerekir. Böyle bir çoğunluk demokrasi adı altında seçim ile başa geçtiği takdirde laiklik sarsıntı geçirecek demektir.

(<http://abiscanlisi.blogspot.com>)

ERTUĞRUL ÖZKÖK'E İTİRAZIM VAR 30

HÜRRİYET Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Ertuğrul Özkök, 5 Eylül günü "Bizim Mahallenin Ülküdaşları" adlı ilginç bir yazı yayınladı. Hayatım boyunca hiçbir tekkenin, hiçbir dergâhın müridi olmadığım, kimseyle ülküdaşlık yapmadığım için söz konusu yazıda üstüme alınacağım bir taraf yok. Ancak Ertuğrul Özkök'ün yazısında itiraz etmem gereken bir bölüm var:

"İşte size küçük bir Türkiye' potpurisi'. / Kimisi laik, kimisi' mümin', kimisi güya liberal, kimisi sözde demokrat. / Onlar ağzına geleni söyleyecek, kışkırtacak, hakaret edecek, maraza çıkaracak, işine geleni yapacak? / Size de hep dayak yemek düşecek. / Neden?

Sırf gerginlik yaratmamaya çalıştığınız için?"

+

İtirazım, laik sözcüğünün öteki sıfatlarla birlikte aynı bağlamda kullanılmasına. Örneğin, Mehmet Barlas "Artık laik demokratlar da var" (Posta, 10.09.07) diye yazarak Anayasal ve yasal laikliği demokrat olmamakla suçluyor. Sözcük konusunda titizlenmem bundan!

Kimileri de İslamcı iktidara elçilik ve çeşnicilik yaparken kendilerini demokrasi havarisi olarak sunuyor. Sözcük konusunda titizlenmem işte

bundan!

Türkiye’de insanların kimisinin “mümin”, kimisinin “güya liberal”, kimisinin de “sözde demokrat” olmaları ya da olmamaları sadece kendilerini ilgilendirir. Olmalarının ya da olmamalarının yasal bir karşılığı ve yaptırımı yoktur. İnançsızlık, türlü-çeşitli liberal olmak, laçka demokrat yazılmak da suç ya da övünç nedeni değil. Ne anlama geldiklerini iyi bilmek koşuluyla sadece kişilik değerlendirirken kullanabiliriz bunları.

+

Ancak: Laiklik bireyin yasal ve anayasal boyutu, hakkı ve sorumluluğudur. Hiç kimse laiklik ile şeriatı yan yana ya da karşı karşıya kullanamaz. Ve kendi özel tanımını yapamaz!

Laik’in ılımlısı, jakobenî, azgını, radikali, köktencisi, fundamentalisti olmaz. Laik sadece laiktir. İmam hatip okulları normal liselerin yerine hazırlanırken, sivil liselerin yerine geçirilirken göstermemiz gereken laik tepkiyi, kim hangi hak ve yetki ile jakoben, azgın, köktenci, fundamentalist olarak tanımlayabilir? Kimse!

Çankaya’ya çıkan türbanı bireysel inancın gereği olarak sunanlara, o bireysel (dinsel) inancın sadece türbanla sınırlı olmadığını neden hatırlatmayalım, bu gerçeği neden gözlerine sokmayalım?

Anayasa, laiklik, medeni hukuk, ticaret ve borçlar hukuku, modern aile hukuku Tanrısal düzene, Kuran’a ve bireysel inanca aykırı değil mi? Elbette aykırı; öyle olmalı ve öyle kalmalı!

Türbanı kendilerine bireysel inancın bayrağı yapanlar medeni nikâhı, faizi ve kredi kartını neden reddetmiyorlar, mirası neden Kuran'a göre bölüşüyorlar?

Dingibi laik düzen de bir bütündür. Birincisi öteki dünyada, ikincisi bu dünyada. Laikliği savunmamı ya da savunma tarzımı hiç kimse kışkırtma olarak tanımlayamaz, maraza çıkardığımı öne süremez. Çünkü yaptığım iş Anayasa'ya ve yasalara uygundur. Hakarete gelince: Ben kimseye hakaret etmem. Adımın önünde kullandıkları "Jakoben" sıfatı hakaret değilse, benim kullandığım "Yenimürteci" sıfatı da hakaret değildir.

(Özdemir İNCE, Hürriyet. 13.9.2007)

LAİK KONUSUNDA KISA FORMÜL 31

Değerli dostlarım;

Laiklik konusunda en kısa formül sudur:

1. İmanla; akıl bilim ve devlet bir arada düşünülemez. Bu nedenle kimsenin imanı ve inancını tartışamayız. Boşuna olur, tepki çeker, onları güçlendirirsiniz.

Çaresi dini, insanların vicdanına terk ederek, dinsel yargıları bilim kitaplarından eğitim ve öğretim müfredatından çıkartmak, Diyanet İşleri Başkanlığı gibi kuruluşları bütçeden beslememek gerekir.

2. İnsanların imanının yanlış olduğunu kanıtlamaya çalışanlar günlük sıkıntılara çare olamadıkları gibi başarısızlığa da mahkumdurlar.

3. Hangi dine bakarsanız bakınız, temelinde

diğer inanışlara yaşam hakkı tanımaz. Diğer din mensuplarını sinek gibi görürler. Aydınlarımız ve politikacılarımız bu gerçeği; dini sağa sola esneterek, inkar etmenin çıkar yol olduğunu düşünürler. Din ve siyaset simsarları, çirkin politikacılar ve ahlaksız insanlar çoğunlukla bu yönetime sarılırlar.

Kısacası din özgürlüğü yaşam özgürlüğüne karşıdır. Demokrasiye karşıdır. Eğer inanç ve vicdan özgürlüğü olmazsa, din mensupları da özgür olamaz. Din özgürlüğü bilime ve tüm özgürlüklere açık savaştır.

İlimli İslam; insanların özgürlüğüne inecek en ağır darbe olacaktır. Çünkü ilimli Hristiyanlık ve Yahudilik yoktur olmadığı İlimli İslamlık da yoktur. Batıda laik düzenle dinsel kurumlar, devletin ve bütçenin dışına atılmışlardır.

Bu gerçeği utmayalım.

Saygılarımla

A. K.

ANAYASA'MIZDA LAİKLİK 32

Anayasa'nın 2. Maddesinde cumhuriyetin nitelikleri arasında tanımlanan laikliğin din hürriyeti ve din ve devlet işlerinin ayrılığı olarak iki cephesi vardır.

Vicdan ve ibadet hürriyetlerini kapsayan din hürriyeti, anayasa'nın 24. Maddesinin ilk fıkrasında **“herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir”** şeklinde ifade edilmiştir. Aynı maddenin 3. Fıkrasında belirtilmiş ibadet hürriyeti ise inanç

hürriyetinin doğal bir uzantısıdır. Fakat ibadet hürriyetinin anayasa'nın 14. Maddesinde sayılan amaçlarla kötüye kullanılması yasaklanmıştır.

Bireyin manevi hayatına ilişkin olan vicdan ya da dini inanç hürriyetinin sınırsızlığı kabul edilse de, bireyin manevi hayatını aşarak toplumsal hayatı etkileyen eylem ve davranışların, yani ibadetlerin ise kamu düzeni, kamu güvenliği ve kamu menfaatlerini korumak amacıyla sınırlandırılabilceği söylenebilir.

Laikliğin diğer önemli bir unsuru olan din ve devlet ayrılığı ise çeşitli yönleri bulunan bir kavramdır.

Devlet gerçek bir kişi olmadığına göre, onun bir din sahibi olmasını gerçek kişilerinki ile aynı anlamda kabul etmemek gerekir. **Devletin belli bir dine üstünlük tanımaması onun kurallarını kanunlar ve diğer devlet işlemleri yoluyla vatandaşlarına uygulatmaya çalışmamasıdır.**

Resmi dini olmayan bir devlet, bunun doğal sonucu olarak belli bir dinin eğitim ve öğrenimini zorunlu kılmaması gerekir. Ancak anayasa koyucunun ibadet özgürlüğünün kötüye kullanılmasını önlemek amacıyla ilk ve orta öğretimde din kültürü ve ahlak öğretimini zorunlu kıldığı görülmektedir. **Ne şekilde olursa olsun zorunlu din öğretiminin laiklikle ne derecede örtüştüğü tartışmalıdır.**

Laikliğin unsurlarından biri, devletin çeşitli dinlerin mensupları arasında kanun önünde ayrılık gözetmemesi, hepsine eşit işlem

yapmasıdır. Anayasamızda bu ilke **“herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inan., din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gösterilmeksizin kanun önünde eşittir”** biçiminde anlatılır...

Laik bir devlette din kurumları devlet fonksiyonlarını göremeyeceği gibi, devlet kurumları da din fonksiyonlarını ifa edemez. Yani lâik devlet gerek “dine bağlı devlet”, gerek “devlete bağlı din” sistemlerini reddeden din ve devlet işlerini birbirinden tamamen ayıran bir yönetim sistemidir.

Bununla beraber Türkiye’de Diyanet İşleri Başkanlığının devlet teşkilatı içinde yer aldığını görüyoruz. Bu kurum Türkiye’nin özellikleri sebebiyle ortaya çıkmış olan ve aslında laikliği zayıflatıcı değil, aksine onu koruyucu nitelik taşıyan bir çözüm tarzıdır.

Osmanlı imparatorluğunda ve genel olarak İslam dünyasında İslam dini, yüzyıllardan beri devlet ve toplum hayatını güçlü etkisi altında bulundurmuştur. Bu durumda, din hizmetlerinin devlet kontrolünden tamamen uzak biçiminde cemaat örgütlerine bırakılmasının sakıncası pek açıktır.

Laik bir devlette devlet yönetimi, din kurallarına göre değil, toplum ihtiyaçlarının akılcı ve bilimsel yönden değerlendirilmesine göre yürütülür. Bu ilkenin asgari ve azami olmak üzere iki anlamı vardır. Asgari anlamında ilke, devlet işlemlerinin din kurallarına uygun olma zorunda bulunmamalarını ifade eder. Azami anlamı ise devlet yönetiminin din

kuralarından esinlenmemesini ifade eder ki bunu gerçekleştirmek, ilkenin asgari anlamını gerçekleştirmekten çok daha güçtür.

Kaynaklar

Türk Anayasa Hukuku - Ergun Özbudun
Anayasa Hukukuna Giriş - Kemal Gözler

X

İlkokuldan beri “din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması” olarak anlatıla gelen laiklik kavramı gerçekte bundan çok daha ötededir. Laiklik bir anlamda egemenlik hakkının tanrısal güçlerden alınıp halka verilmesidir. Laiklik, rasyonel olması gereken demokratik bir rejimin temel koşullarından biridir, zorunluluktur. Şu an ülkemizde bir çok insan tarafından tehlikede olduğu düşünülen; laiklik, Kemalizm’in vazgeçilmez öğelerindendir.

Laiklik, insanların inançlarını, ibadetlerini, devlet yönetimini ve diğer insanların inanç, ibadet ve özgürlüklerini tehdit etmeden; onların özgürlüklerine karışmadan yerine getirme olanağı verir...

Bu şekilde düşünüldüğünde demokrasi ile doğrudan ilgilidir; ve olmazsa olmazlarındandır. Ancak ülkemizde laikliğin tehlikede olduğu kesindir. Söyle ki; iç ve dış tehditler, ister istemez ülkemiz politikasında değişikliklere yol açmaktadır. Öncelikle Türkiye için AB ve ABD tarafından belirlenen ilimli İslam modeli tamamen laiklik anlayışına aykırıdır.

Soğuk savaş döneminde Sovyet Rusya’ya karşı, İslam dünyasını birleştirme ve karşı koyma politikasında Türkiye’nin başrol oyuncusu

seçilmesi, bunları sağlayabilmek için de özellikle Demokrat Parti zamanında Türkiye'ye çok miktarda para yardımı yapılması, bazı üniversitelerin kurulması laiklik kavramının dış politikada malzeme olmasına neden olmuştur.

Amerika ve diğer kapitalist Avrupa ülkeleri Türkiye'deki İslam merkezli ya da ılımlı İslam denilebilecek şekildeki yönetim tarzına tam destek vermişlerdir. Ama 11 Eylül döneminden sonra ABD yeni bir tehdit olarak gördüğü, kapitalist rejime ve dolayısı ile ABD'ye olan karşı cepheleri yok etme anlayışında, İslamiyetçi yönetim tarzı olarak seçen ülkelere karşı cephe almıştır. Buna rağmen Türkiye'nin model ülke olarak seçilmesi hala devam etmektedir.

Batı dünyası özelliklerine sahip, fakat hiç bir zaman batili olamayacak ama aynı zamanda batı için tehlike olmaktan çıkacak devlet modeli oturtulmaya çalışılmakta, dolayısı ile post modern bir manda sistemi uygulanmaya çalışılmaktadır... Bu da İslam'ın siyasi ve politik amaçlarla kullanılmaya çalışılması sonucunu doğurmaktadır...

İşte bu durumda laiklik kavramının ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır... Çünkü laikliğe gelebilecek zarar, bu tür ülkelerin Sevr anlaşmasıyla başaramadıklarını post modern bir anlayışla başarabileceklerinin göstergesidir.

Laik insan mı laik devlet mi tartışmalarıyla ilgili olarak Güngör Mengi'nin 15.06.2004 tarihli vatan gazetesindeki köşe yazısından bir kesit:

Kavram karambolu “**laik kişi olmaz, laik**

devlet olur..”

Bu klişeyi Başbakan Erdoğan da sık kullanmaya başladı. “kişi laik olmaz” görüşü temelden yanlıştır. Eğer bu sözler, din sömürsündeki sistematik tırmanışlara zemin oluşturmak adına sarf ediliyorsa katmerli yanlıştır.

Devlet gibi insan da laik olabilir.

Hatta vehim ve hurafelerden arınmış bir kalple ve akılla dinine bağlandığı için, daha çağdaş, daha iyi bir Müslüman olur.

Laik’in karşıtı dindar değildir, yobazdır. Yani çağla kavgalı, dini yanlış okuyan ve tutsağı olduğu hurafeleri topluma da dayatan gerici..

Aklın devreye girdiği yerde laiklik başlıyorsa neden laik insan olmazmış? Olur.. Hem de daha iyisi olur!

Bireyler laik olamaz, laiklikten yana olabilir ya da olmayabilir. Örneğin, laiklikten yana olmayan bir birey, laik yönetim sistemi içerisinde dini hükümlerle yargılanmayı talep edemez. Laiklik sadece din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması diye öğretildiği noktada tehlike baslar. Bu tanım doğru ama eksiktir. Laik devlette vatandaşın nüfus kağıdında din hanesi olmaz. Laik devlet vatandaşının dinine bakmaz. Laik devlette anayasa, herhangi bir inancın devleti ele geçirerek baskı yapmasını önlemesini de içermelidir.

Laiklik; yobazlarca, ‘dinsiz’ manasındaki kavram olarak kabul edilir...

Laik şeklinde uzatılmadan söylenmesi gerekir..

Kökü, Grekçe “halktan yana olan” anlamına

gelen laikos (ki bu laikos da; laos “halk” sözcüğünden türetilmiştir) olan kavramdır.

Peki ne alakası vardır bu bizim bildiğimiz; “din işleri ile devlet işlerinin birbirinden ayrılması” anlamıyla? İzah edelim efendim. Eski Yunan’da erk, soylu sınıfın tekelindeydi ve bu şahıslar sahip oldukları erki gerekçelendirmek için köklerinin tanrılarla bir alakası olduğu iddiasında bulunurlardı (çünkü her ne hikmetse tanrılar sıradan insanlarla değil, hep kral kızları ile falan girmişlerdir cinsel ilişkiye) (bkz: mitoloji).

Tabi zamanla demokratlar da yönetimde söz sahibi olma gayretine düştüler. Tahmin edileceği üzere soylu sınıfın savlarına karşı söyledikleri ilk söz: “siz tanrılardan yana iseniz biz de laikiz (yani halktan yanınız)” oldu. İşte o zaman, bu zamandır dini yönetimden uzak tutmak isteyenler hep bu kavramı kullanmışlardır.

+

İngilizce’deki layman sözcüğüyle de alakası vardır zira bu kelime zamanında kilise mensubu olmayan halktan kişiler için kullanılırdı. Kilise işleriyle ilgisi olmayan kişi anlamına gelmektedir

Laos (yunanca): halk

Laikos (yunanca) ve laicus (geç latin): halkın, halka ait . (bkz: seküler)

Nerde okuduğumu anımsamıyorum ne yazık ki... Anadolu köylerinden birinde amcanın birine soruyorlar, “laiklik nedir, bu konuda ne düşünüyorsunuz?” amca şey diyor: “laiklik, insanların layıkıyla yönetilmesidir... Herkes layıkını bulur evladım...”

doğru ya; dini çıkarlarına alet etmek isteyenler de, çıkarları ve dini birbirine karıştırmayanlar da bulur elbet bir gün layıkını... (bkz: ladini)

La ik ben yokum anlamına gelir. Arapça la hayır, yok, anlamlarına gelir. Hollanda’ca ben ise ik demektir.

La ik kelimesini ilk telaffuz eden ise Hollanda asıllı bir mutasavvıftır. Bu yüzden la ik fenafillah olmak manasına gelir.

Laiklik hakkında bu kadar az yorum olmasına şaşırarak: sitelerini tavsiye etmek isterim..

Laik sıfat, hukuk (lâik) Fransızca laïque din işlerini devlet işlerine karıştırmayan, devlet işlerini dinden ayrı tutan: “Türkiye cumhuriyeti ... Laik ve sosyal bir hukuk devletidir.”- anayasa. (kaynak: TDK Sözlüğü)

Laiklik yanlış kişilerce “laiklik yanlış” anlamında da kullanılan kelime. Bu kullanım, ben Türkiye’de bulunduğum süreç içerisinde (2000 yılına kadar) kesinlikle yanlış bir kullanımdı. Son 7 yıldır bu yanlış kullanım, doğru bir kullanım olmuş. (en azından bazı kişilerce, mesela TDK henüz bu kullanımı kabul etmemiş)

Sözcük kökeni olarak, din adamı olmayan kişilere verilen genel ad. Zamanla belirli bir mesleğin uzmanı olmayan kimseler için meslek erbapları tarafından kullanılır olmuştur. Örnek olarak hukukçu olmayanlar, hukukçulara göre “laik”tir. Mimar olmayanlar mimarlar için “laik”tir. (bkz: harici)

2008 anayasası tasarısına -hani şu “sivil anayasa” denilen anayasa tasarısına- şapka

takarak girmiş kavram. Şapka kasketten daha sivil olduğundan olsa gerek (bkz: Çankaya’da oturan kişi. “laik nerde oturuyor? Çankaya’da!” (bkz: ezankaya)

Bize ilkokuldan itibaren öğrettikleri şekliyle din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. Gerçek tanım olarak ise devleti yöneten kişinin yönetme yetkisini halktan almasıdır.

Ağrıda bir röportaj yapan Musa Ağacık, dayının birine bir şeyler soruyormuş dayı:

- Biz Atatürk’ü pek severiz.

Musa:

- Zorunuz nedir dayı neden seversiniz Atatürk’ü

- Severiz çünkü Atatürk “layıglığı” getirmiştir

- Nedir baba “layıglığı”

- Şimdi keraneye giden keraneye layıgdir, camiye giden camiye layıgdir, işte layıglık budur oğul. Demiştir. Musa Ağacık da bunu, Atatürk ilkelerinin doğru anlatılamamasının nasıl etkileri olduğuna bağlamıştı. İnsanlar kendilerince bir şeylere bağlıyorlar falan diyordu sanırım.

Burjuva demokratik devrimlerinden sonra görülen, hukuk kurallarının ilâhi metinlere dayandırılmaması.okullarda öğretilen tanım tam olarak doğru değil, çünkü batı toplumlarında bile çok sık görüyoruz ki din-devlet işleri pek de öyle ayrılmayabiliyor. Doğru tanım şu şekilde olabilir: “hakimiyetin gökten yere indirilmesidir.”

Asıl olanın demokrasi olduğunu, İran’ın da Çin’in de Irak’ın da birer cumhuriyet olduğunu, cumhuriyet kelimesinin tek başına hiçbir anlam içermediğini unutan ve içinde bulunduğu

herhangi bir ortamda kendisinden farklı düşünen insanlara tahammül edemeyenlerin insan hakları, hukukun üstünlüğü gibi evrensel normlar yerine her nedense sürekli bahsettikleri tam olarak da anlamını bilmedikleri sınırlarının ne olduğu her dönem tartışılan dine ve dindara yapılan her saldırıda arkasına sığınılan kelime.

Laiklik yalnızca devlet ve dinin birbirinden ayrılması anlamına gelmez ayrıca eğitim, kültür ve yasama alanlarının da dinden bağımsız olması anlamını taşır.

Laiklik, devletin dini düşünce ve dini kuruluşların etkisinden bağımsız olması, ve genel olarak düşünce özgürlüğü anlamına gelmektedir. Devrimlerin birçoğu laikliği gerçekleştirmek amacıyla yapılmış ve diğerleri ise laikliğe ulaşılmış olması sayesinde gerçekleştirilebilmiştir.

Laiklik ilkesi akılcı ve dini siyasetin dışında tutan bir ilkedir. Osmanlı döneminde matbaanın geciktirilmesinde olduğu gibi dinin yenilikler karşısında nasıl tutucu bir silah haline geldiğini yaşamış olan Türkiye cumhuriyeti kurucuları açısından dinin din dışı sivil yapı üzerinde yaratabileceği baskıları önlemenin bir aracıdır.

Şimdi eğer; “laiklik din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. Laiklik devletin tüm dinler ve inançlar karşısında tarafsız kalması, eşit mesafeyi koruması için takınılan bir tutumdur.” dersiniz çok eksik bir tanım yapmış olursunuz.

Çünkü bu tanım laiklik felsefesini Fransız devrimi tarihinden soyutlar. Fransız devrimi, halkın (tiers etat; üçüncü sınıf) sadece soylu (aristokrasi)

sınıfına karşı değil aynı zamanda kiliseye ve ruhban sınıfına karşı yaptığı bir devrimdir.

Laiklik felsefesini tarihsel bağlamına oturttuğumuz zaman bunu anlamak gerekir. Fransız devrimi, soylu sınıfı ve kilise'yi iktidardan uzaklaştırmak için yapılmıştır. Demek ki laiklik aslında egemenliği “dinsellikten” kurtarıp “dünyevileştirmek” demektir. Esas tanım budur. İlginç bir nokta için: Anayasamıza 1937’de girmiştir.

Türkiye’de işlev ve misyonunun çok ötesinde insan hakları ihlali ve inanç özgürlüğünün çiğnenmesiyle eş değer bir mana getirilip, gerçek fonksiyonundan bir hayli uzağa düşürülmüş kavram. Oysa, gerçeğinde laiklik ilkesi gereği, devlet bütün inançlara eşit mesafede ve inançların rahatça yaşanabilmesinin garantörlüğü konumunda olmalıdır.

Türkiye’de dinler konusunda devlet tarafsız değil, apaçık bir şekilde suni mezhebine sahiptir ve suniliği de kendine göre yorumlayıp, farklı düşünen veya inanan kimselere inanç özgürlüğü bağlamında fırsat tanımamaktadır.

Demokratik, hukuk, insan hakları gibi alanlarda olduğu üzere laiklik konusunda da evrensel normların bir hayli gerisinde bir durum söz konusudur.

Türkiye’de laiklik kişiye değil, devlete ait bir özellik olarak sunulmuştur. Dolayısıyla da Türkiye’de laiklik değil devlet laisizmi vardır. En büyük yanlışlık da budur.

Laiklik birey-toplum-sınıf ilişkisi içinde

değerlendirilmeliydi. Bizde ise birey-devlet ilişkisi içinde ele alınıyor. Bu durumun düzeltilmesi için bence devlet laisizminden toplumsal laisizme geçmek gerekir.

Diğer ilkelerin ve özellikle demokrasinin temeli olan ilke

Devletin idaresinin her hangi bir dinin referans alınmadan yönetilmesi. Kısaca devletin dinler karşısında güçlü kalmasını sağlayan ilke. Fransızca din adamı olmayan anlamındadır.

Türkiye’de en çok söylenen slogandır. “Türkiye laiktir laik kalacak!.. “

Laiklik; dinsizlik değil, tüm dinlere eşit uzaklıkta durmak ve tüm inanışları ya da inanmayışları aynı ölçüde koruyabilmek, onlara izin vermektir.

Osmanlı-Türk modernleşmesinin ve hususiyetle Türk siyasal kültürünün daima gündeminde olmuş; yıllardır tartışmalara, hizipleşmelere siyasal karmaşalara konu olan Türkiye Cumhuriyetinin anayasal niteliklerinden. Canım ülkemizin nadide siyasileri akademisyenleri ve okur yazarının üzerinde bir türlü uzlaşamadığı bu kavram için Machiavelli, kanımca, 500 yıl önce noktayı koymuştur: siyasal iktidarın meşruiyetini dünyevi kaynaklardan alması.

Laiklik, siyasal iktidarın meşruiyetini dünyevi kaynaklardan almasından başka bir şey değildir. Türk siyasal tarihinde iktidar mücadelelerine konu olmuş ve olmaya devam eden olgu salt devlete içkin bir mahiyettir. Devlet -ki bu ulaşılması oldukça zor ve reel politikte örtüşmeyen bir ülküdür- her dini inanca eşit mesafede olmalı tatavasından öte,

dini referans almaz ve varlık sebebi ilahi yasalar değil; insan kaynaklı pozitif hukuk kurallarıdır.

Anayasada bahsedildiği gibi din ve vicdan hürriyetinin teminatı falan değildir; lakin aklı başında her siyasal tarihçi toplum-bilimci bilir ki devletin zımni de olsa bir dini vardır ve devlet bu dini bizatihi kurumlarıyla denetlemektedir. Veleve ki Osmanlı imparatorluğunun ardılı bir toplum olarak Türk toplumu din ve vicdan hürriyetini bir anayasa ilkesi ile sağlamlaştıracak değildir. Merak edenler de salt Osmanlı dönemindeki anasır-ı Osmaniye'nin din ve vicdan hürriyetinin durumunu tarihsel vesikalardan hatmedebilir. Velhasıl kelimelerin, toplumların, ideolojilerin tarihi olduğu gibi kavramların da tarihi vardır; bu cihetle laiklik tarihsel seyri ve pozitif metinlerde yer alması itibarı ile dinamik bir olgudur ve başta verdiğim Machiavelli menşeli tanımda kavramı yerine oturtabilmekte köşe taşıdır.

Bugüne ulaşıp da gündemdeki haklı veya haksız 'yok sen laiksin sen şeriatçı' gibi tartışmalardan biraz sıyrılabilirsek geleneksel siyasal kültürümüze laikliği nasıl yedirebildiğimizi rahatlıkla görürüz. Art niyetli ve toplum-bilimi yadsıyacak bir şekilde Fatih Çarşamba'yı görünce aman da aman şeriat geliyor demekse ya da içki içenleri kafir küffar diye yaftalayarak zaman kaybetmekse maksat söylenecek sözler beyhude tabii.

Aynı sokaktan mini etekli dekoltesi bir kızın ve kara çarşafı bir bayanın (belki de bayan değildir hiç içini görmedik) geçmesine olanak tanıyan

yegane enfes sistemdir...

Bugün köşke çıkacakların ve çıkartanların ve de onun yandaşlarının “ şeytanın sağ bacağı” diye tanımladığı sistemdir..

Objektif bir şekilde sorgulamaktır. Laikliğin din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı olması tanımı sadece devletin yönetim sistemi ve din damlarının- bi çoğu sözde din adamı - kendilerine, yakınlarına çıkar sağlaması vb. Olgularının sorgulanması sonucu ortaya çıkmıştır. Laiklik salt olarak bu tanımla sınırlandırılmamalıdır. Laik insan sadece dini değil, kendisini ve insanlıkla ilgili her şeyi sorgulamalıdır, bunlara karşı duyarlı olmalıdır.

Günümüz Türkiye’sinde laiklik; işsizlik, pahalılık, yolsuzluk, toprak bütünlüğü, ABD, AB gibi sorunlarımız yokmuş gibi ülkenin tek sorunu haline getirilmiştir ve bunu yapanlar da benim diyen solcu insanlar olmuştur ne acı.

Son hükümet tarafından tanınmayan, resmen olmasa da cismen karşı çıkılan ve çok ayıp edilen bir Atatürk ilkesidir laiklik.

Şimdi Recep Tayyip Erdoğan’ı düşünmenizi istiyorum, düşünüyor musunuz, eveeet, hayalinizde mi şu an, güzeeeeel. O zaman şimdi beyninizdeki Tayyip’ten yavaş yavaş uzaklaşın, uzaklaşın, uzaklaşın, Tayyibizm’den uzaklaştıkça geldiğiniz o noktaya laiklik diyoruz...

Yıllardır tartışıla gelen ilke. Uğruna nice mitinglerin düzenlendiği ilke. Ve maalesef ki çoğu insanımızın anlamını tam olarak bilmediği ilke.

Bu, devletin başına ‘ataistler’i getirerek gerçekleştirilebilecek bir ilke değildir. Dinsizlik hiç

değildir. Ölçüdür yalnızca... Fakat günümüzde savunulan, ölçüyü ya bir uca, ya da diğer uca çekilmiş hâli oluyor.

Laiklik, spor işlerinin devlet işlerinden ayrılmasıdır. Herkesin ibadethanesini tek tek ve eşit sayıda koymak yerine, hiçbirini koymamayı seçmektir. X kişisi ibadet etmek için Bahama'yı, Y kişisi de Stonehenge'i seçebilirdi zira. Başa çıkmak zordur.

Türkiye'deki en büyük sorunlardan biridir ancak sorunun kökeni bu olgunun tam olarak siyasal İslam, merkez sağ tarafından, sol ve ordu tarafından da tam olarak idrak edilememektedir.

Öncelikle laikliğin tanımına bir göz atmak da fayda var. Laiklik din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı yürütülmesi olarak tanımlanır. Buradan yola çıkarak laik sisteme sahip bir ülkede dinin siyasallaşmayacağı devletin de din ve vicdan özgürlüğünden kesinlikle taviz vermeyeceği beklenir. Oysa laik, demokratik bir sosyal hukuk devleti olan Türkiye de nedense işler bir türlü böyle yürümüyor.özetle ben en yakın örnek olan Cumhurbaşkanlığı sürecini ele alayım.Türkiye'deki siyasal İslam'ın yegane güçlü temsilcisi AKP meclisteki mevcudiyetine güvenerek kendi adayının cumhurbaşkanı olmasını istiyor.

CHP laiklik adına bu girişime karşı çıkıyor. ama; burada asıl odaklanmaları gereken konu bu adamların geçmişleriyken bir anda Abdullah Gülün karısının baş örtüsüne takılıp kalıyorlar. Nerde bireysel özgürlükler? Nerde kişinin din ve vicdan hürriyeti? Deniz Baykal'ın açıktan

darbe çağrıları da çabası. Sonra tabi CHP'yi sosyalist enternasyondan atmaya kalkışılar neyse konuyu dağıtmayalım. TSK da bu çağrıları yanıtsız bırakmıyor ve bir post modern darbeyle karşı karşıya kalıyoruz.

Şimdi burada üç ayrı kurum var. AKP laikliği sadece din ve vicdan özgürlüğü olarak tanımlıyor ve laikliğin diğer esasını görmezden gelerek devlette bir takım kararları dinsel etmenler çerçevesinde alıyor

CHP: Kendini bir sol parti olarak tanımlıyor. Din ve vicdan özgürlüğüne daha doğrusu kişisel haklara önem vermesi gerekirken laikliği sadece dinin devlet işlerine karışmaması esasını baz alıp bir takım anti-demokratik metotlarla rejimi korumaya soyunuyor.

TSK: Demokrasinin ve cumhuriyetin teminatı ordumuz bab-ı ali baskınından beri sürdürdüğü alışkanlığından bir türlü vazgeçemiyor ve demokratik düzene bir ayar çekiyor.

Halk sokaklara dökülüyor cumhuriyet mitingleri yapılıyor adı üstünde cumhuriyet mitingi. CHP bunlarda aktif olarak bulunuyor ama sonra cumhurbaşkanının halkın seçmesine yanaşmıyor. RTE bu insanları kuru kalabalık gibi bir şey olarak tanımlıyor (şimdi aklıma gelmedi o dediği laf). CHP hala halka güvenmiyor AKP yandaşları ise seçimler demokratik yollarla engellenebilecekken anti demokratik yollarla engellendiği için kendilerini haksızlığa uğramış hissediyorlar. Millet itinayla kamplara bölünmeye çalışılıyor bizim siyasiler de sanki bu amacın en önemli parçalarıymış gibi bu

sürece ellerinden geldiği kadar destek çıkıyorlar TSK bile bu sürece öyle veya böyle ortak oluyor ki zaten TSK'nın karar mekanizmasının ne kadar bağımsız olduğu tartışılır (bkz: Eşref Bitlis süikastı). Tüm bunlardan sonra benim aklıma bir soru geliyor: Atatürk'ün Bursa nutku neden bunca yıldır sansürlendi acaba?

“laiklik asla dinsizlik olmadığı gibi, sahte dindarlıkla mücadele kapısını açtığı için, hakiki dindarlığın gelişmesi imkanını temin etmiştir. Laikliği dinsizlikle karıştırmak isteyenler ilerlemenin ve yükselmenin düşmanları ile gözlerinden perde kalkmamış şark kavimlerinin fanatiklerinden başka kimse olamaz” Mustafa Kemal Atatürk

Dolaylı da olsa tehdit altında olan, yok olmasa bile muhtelif nedenlerden ötürü tehlikeli bir şekilde anlam kaymasına uğraması muhtemel olan, çağdaş cumhuriyetin alamet-i farikası olan, bu nedenle de korunması için bir şeylerin yapılması gereken, bizi biz yapan ilkedir laiklik.

Laiklik, toplumu sekülerleştirme amacı taşıyan bir devlet politikasıdır. Yani laiklik devletin, sekülerlik ise milletin niteliğidir.

Türkiye’de yapılan diğer birçok devrim gibi “tepeden inme” yapıldığı için tehlikede olan ve daha uzun süre de tehlikede olacak ilkedir.

Halka rağmen halk için yapılan devrimler; amaçları iyi niyetli dahi olsa toplumda köklü bir yer tutması oldukça zordur. Eğer halkın yadırgadığı bir devlet politikası, zorla ve şiddet kullanılarak ayakta tutulmaya çalışılıyorsa ve bu baskının “halkın ve

devletin bekası” için yapıldığı beyan ediliyorsa bunun adı demokrasi değil diktatörlüktür.

Laikliğin doğru ya da yanlış olması ile çeşitli zorlamalarla halkın bile bile huzursuz edilmesi ayrı değerlendirilmesi gereken olgulardır. Örnek aldığımız batı ülkelerinde; laiklik belli süreçlerden geçerek uzun zamana yayılmış ve halktan destek görmüştür. Oysa Türkiye’de ise halk laikliğin tam olarak ne anlama geldiğini 80 yıl sonra bile hali hazırda tartışmakta ve bir karara varılamamakta. Demek ki bir şeyler ters, olması gerektiği gibi değil ve Türk toplumunun beklentilerine karşılık vermiyor. Doğruluğu su götürmez bir gerçek olsa da...

Günümüzde fazla basite indirgenerek, sokaktaki insanın türbanına saldırmak için bir dayanak haline getirilmiş olsa da; provokasyon malzemesi edilmeden kalpte yaşanması gereken inanç sistemlerinin sömürülmemesini sağlayarak, kişilerin hak ve özgürlüklerini korumaya yönelik ortaya konulmuş ilke.

Halkın büyük bir çoğunluğunun bildiği “laiklik, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması ve devletin bütün dinlere eşit uzaklıkta bulunmasıdır” bu tanım ne yazık ki vatanımız için geçerli olan bir tanım değildir. Türkiye Cumhuriyet’inde uygulanan laiklik kavramı “militan laiklik” kavramıdır. **Militan laiklik devletin tehlikeli gördüğü bir dini kontrol altında tutmak istemesidir.** Ülkemizde tehlikeli görülen din İslamiyet’tir ve bu tehlikenin kontrol altında tutulması direkt olarak devlete bağlı bir organ olan Diyanet İşleri Başkanlığı

sayesinde gerçekleşir. Devletin bu müesseseyi kurmasının amacı dini yasaklamak, dinin yayılmasını engellemek ya da dini sembollerini taktırmamak değildir. Devletin esas amacı Diyanet İşleri Başkanlığı vasıtasıyla büyük bir dinamik olan İslam dininin cemaatler tarafından kontrol edilmesinin önlenmesidir. Fakat anlatılan ve öğretilen tüm bu tanımlara rağmen Türkiye’de cumhurbaşkanı adayının karısının türban takıp takmaması laiklik mahiyetine girdiği savunulunca insan ister istemez laiklik nedir sorusunu soruyor. laiklik nedir?

İnanan ile inanmayanın aynı sokakta rahatça yürüyebilme özgürlüğünün devlet tarafından sağlanmasıdır.

Sevmiyorum, topluma devlet eliyle dayatılan hiçbir rejimi, ideolojiyi, fikir akımını. Sevmiyorum napayım, bu da benim fıtratım. İnsan olma bilincinden çıkıyoruz maalesef, robot beyinler, bir nevi güdülmeyi bekleyen koyunlar oluyoruz. Biz mi seçiyoruz zannediyorsunuz, iktidarları, koalisyonları? Sanmıyorum. Önümüze verilen yemeği yiyoruz yıllardır. Birileri gündem oluşturup, belli doneleri önümüze veriyor akabinde istedikleri kamuoyu oluşuyor.

Neden zannediyorsunuz seçimden önce başbakan olacak zatı muhteremler mutlaka ABD’ye gidiyor? Var bir icazet meselesi, peşkeş durumları. İşte birileri laiklik taraftarı olmamızı istedi, birilerini şeriatçı yaparak, komünist yaparak. Birilerine “kafir” “Allahsız” diyelim, diğerlerine “yobaz” yaftası yapıştıralım istedi ki

kalmasın ortak paydamız. Başardılar da bunu. Ahmaklaştırıldık! Farkında değiliz. Birbirimize tahammül edemiyoruz, kin kusuyoruz, nefretimizi haykırıyoruz artık.

Sonra noluyor? Laiklikmiş, şeriatmış umurunda bile olmayanlar, parsayı topluyor. Bu kadar bölünmüşken, elin peşmergesine silah dayıyor, Irak'ta hala kabul edemediğimiz Kürt devleti kuruluyor, cebine harçlık koyduğumuz adamlar bizimle dalga geçer hale geliyor. Biz de hala birbirimize vuruyoruz tekme, tek derdimiz o kalmış gibi. Zaman birlik olma zamanı, dindarıyla, ateistiyle, Ermeni'si, Kürt'üyle. Bu diyarlar için bir şey yapma vakti, saçma sapan kavramların, içi boşaltılmış anlamların peşinde koşmak beyhude bir çabadan öteye gidemiyor. 50 yıldır bakıyor, seyrediyoruz ancak göremiyoruz. Ben sevmiyorum bu yüzden, bizi gütmeye çalışan kahpelerin dayattığı hiçbir sistemi, ideolojiyi...

Din kadar temiz bir olguyu siyasetin kirli ellerinden ayıran kavram, azıcık dikkat edildiğinde din için de ne kadar yararlı olduğu anlaşılabilir.

Dini çeşitli çekiştirmelerden korumak amacıyla din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. laiklik ilkesinin bireyle değil devletle ilişkili olduğunu anlamak her bünyenin harcı değildir.

Son aylarda ülkemizde yaşanan tartışmalar malum. (belki de çok iyimser davrandım son yüzyılda mı demeliydim acaba) laiklik, irtica, modernleşme, demokrasi, din, insan hakları vs.

Kavramların içine hapsolup gerekli gereksiz herkesin konuştuğu, enerjimizi içimizde birbirimize

karşı dışlayıcı ve güçsüzleştirici bir şekilde harcararak adeta bir kör düğüşü yaşıyoruz son zamanlarda...

Televizyon ve radyolarda; tartışma programlarında, sanal âlem gazete yorumlarında, nadiren okullarda, pazarda-çarşıda hatta berberde kısacası her yerde en çok konuşulan bu konuların çoğunun bilgiden yoksun bir laf kalabalığı/ ebeliğinden öteye geçemediğini söylemek sanırım yanlış olmayacaktır.

Özellikle demokrasi ve laiklik kavramları herkesin diline düşer oldu. Toplumun her kesimi, aydınlar (?), siyasi partiler, sivil (!) Toplum örgütleri kısacası herkes demokratik ilkeleri, demokratik yöntemleri canı gönülden benimsediğini söylerken neden hala Türkiye’de demokrasi bir türlü olgunlaşıp istikrara kavuşamıyor acaba?

Sakın yanlış anlaşılmasın bizim kimseye bir şey dediğimiz yok, hatta laikliği demokrasinin bir ön şartı gibi görüp, laikliğin olmadığı yerde demokrasinin olmayacağını, bu ikisi arasında böylesine kolayca böylesine otomatik bir ilişki kurup, demokrasiyi sosyalizm, liberalizm gibi normatif değerler üstünde yükselen bir dünya görüşü, bir ideoloji gibi algılayan ve tek yaptıkları düşüncenin yasaklı bölge bekçiliği olan iptidai slogancılar da katkıda bulunsun, hayatlarının baharlarında düşünceyi ve şüphe kavramını çöp tenekesine atan cemaat gençliği de.

Sanıldığıının aksine laiklik ile demokrasi arasında sanki laiklik demokrasinin bir ön şartıymış gibi doğrudan bir ilişkinin yoktur. Siyasal tarih ve

coğrafya bilgilerine biraz başvurursak gerçekten böylesine bir otomatik ilişkinin, birebir ilişkinin olmadığını görürüz.

Mısır, Cezayir gibi bazı İslam ülkelerinde ve bazı sosyalist rejimlerde (Sovyetler Birliği gibi büyük ve kısmen Arnavutluk ve Bulgaristan gibi küçük örneklerinde olsun) bir anlamda laik ancak oldukça katı ve anti-demokratik rejimler görülmüş ve görülmektedir. Bu bakımdan laikliği savunmak her zaman demokrasiyi savunmak anlamına gelmiyor.

Ülkemizde birçok konuda olduğu gibi bu konuda da bir kafa karışıklığı söz konusudur. Gerek laikliği baştan reddettiğini söyleyenler gerekse de her platformda fanatizm boyutuna varan üsluplarıyla savunanlar kafalarındaki laiklik taslağını oturup tartışmaya sunmak yerine eksik veya yanlış bilgilerle ülkeyi çatışma ortamına sürüklemektedirler.

En çok yapılan/bilinen tanım, malum din işleriyle devlet işlerinin ayrı tutulması. Bunu herkes biliyor, burada en azından herkesin bildiği veya alıştığı bir tanım olması açısından bir sorun yok, bir kısım yazara göre de aydınlanma döneminin ortaya çıkardığı laiklik, aklın mistik unsurlardan kurtularak özgürleşmesi anlamına geliyor. Böylece akıl dinden bağımsızlaşacak ve rasyonel düşüncenin gelişimi dinin yok edilmese de sosyal, ekonomik ve siyasal hayattan arındırılıp bireylerin vicdanına indirilmesi suretiyle sağlanacaktır.

Tabi bu yaklaşımda üzerinde durulacak birçok husus var. Ancak kısaca şunu belirtebiliriz burada;

gerçekten her türlü sosyal, siyasal, ekonomik hayattan tecrit edilen dine vicdan ne kadar ev sahipliği yapabilecektir acaba? Atilla Yayla'nın bu konudaki yorumu üzerinde düşünmeye değer. Buna göre laiklikle aklın özgürleşmesi arasında kurulan bağ, ancak aklın toplumsal ortamın dışında var olabilen ve yaşadığı vasatın özelliklerinden etkilenmesi söz konusu olmayan, hatta toplumsal ortamın varlığına bağlı olmadan veya ondan önce mevcut şekliyle var olduğuna inanan bir akıl anlayışını savunanlar için geçerlidir.

Yukarıdaki laiklik yaklaşımına getirilebilecek bir diğer yorum da her ne kadar bu yaklaşımın aydınlanma döneminden gelen, bu geleneğin içinde yeri olan bir görüş ise de bunun tüm aydınlanma düşüncesini değil, daha çok Fransız düşünce geleneğinden gelmesi şeklinde yapılabilir. Ayrıca bilginin kaynağının insan aklı olup olmadığı hala tartışılan ve çok da önemli olmayan felsefi bir sorundur. Kaldı ki demokrasinin de cevap aradığı soru toplumun tüm kesimlerini bağlayıcı bir akıl kavrayışı da değildir...

Bilindiği üzere batıda sanayileşmenin gelişmesiyle ortaya çıkan uzmanlaşma ve toplumsal farklılaşma ile birlikte daha önce dinin veya dini kurumların etkisi altındaki bazı işlevler din alanının dışına çıkmaya ya da yeni kurumlar aracılığıyla görülmeye başlanmıştır. Böylece de kamusal alanda dini sorunlar eski ağırlıklı konumunu kaybetmiştir. Ancak bizde olduğu gibi (bir özgürlükçü laiklik değil de) bir sosyal program, bir ideoloji gibi devlet ve bürokrasi eliyle tepeden

inmeci şekilde uygulandığı ülkelerde ise toplumsal farklılaşmanın farklı boyutları zaman zaman bu otoriter üsluba karşı tepki göstermekte ve bu da doğal olarak devlet seçkinleri katında şüphe ve korku uyandırmaktadır. Ancak laikliğin bu şekilde toplumsal taleplere ve özgürlük isteklerine sırtını dönüp tek taraflı bakmak suretiyle kendini sadece Tazimatla başlayan yenileşme ve çağdaşlaşma hareketine dayandırır ve modernleşmenin en önemli boyutlarından olan insana seçim hakkı ve özgürlüğü sağlama ilkesini gözden geçirir ve ne yazık ki toplumsal huzursuzluklar artacak, insanlar kamplara bölünüp bireyler kendilerini farklı kimliklere ait hissedecek ve bu kimlikler arasında sürekli bir güvensizlik oluşacaktır.

Bazı yazarların “tamamıyla Avrupa’dan veya aydınlanma geleneğinden gelen ithal laiklik veya laikçilik önceleri din adına yapılan tahakküm/baskının bu kez laiklik veya pozitivizm adına yapılıyor” yorumuna tam manasıyla katılamasam da (çünkü burada kavramın ve aydınlanma düşüncesinin Avrupa’nın tamamına ithaf ediliyor olması ve daha önemlisi din adına yapılan baskıların coğrafyası ile pozitivizmin modernleşmenin göstergesi gibi bir baskı unsuru olarak görülen coğrafyanın her zaman homojen olmaması bakımından) aydınlanma düşüncesine damgasını vuran Comte’un ünlü üç hal yasasının (bilginin oluşumunun metafizik, felsefi ve bilim aşamalarından geçmesi) sadece felsefi bir sorun olmaktan çıkıp özellikle Fransa’da yeni rahiplerin bile mühendisler ve bilim adamlarından

oluşturulacak kadar pozitivist bakışın abartılması ve adeta akli tanrının, bilimi de dinin yerine koyarak din adına yapılan baskılardan kurtulmak istemelerinin sonucunda Newtoncu bir mekanik anlayışla parçadan bütüne doğru tüm doğal ve toplumsal alanın aklın kurallarıyla anlaşılıp yönetilebileceğini, aklın ve rasyonalitenin toplumu yönetmede tek güç olması gerekliliğini eleştirmemek mümkün değil. Zira burada insanın özgürlük ve tercih alanı olup olmadığı en temel sorun olmasına rağmen es geçilip mekanik bir yaklaşımla herkesi bağlayıcı bir akıl adına ortadan kaldırılmış oluyor.

Her ne kadar devletin soyut varlığı ile herkesi bağlayıcı bir akılla evrensel doğruyu temsil etmesi adına bireyin feda edilebilmesi sonucunu doğurduysa da tüm bu yaklaşımlar, benim tüm bu eleştirilerim esas olarak ne aydınlanma geleneğine, ne Fransız düşüncesine ne de .Comte'a. Benim eleştirim aslında laikliğin içine doğduğu kıta aydınlanmasının arkasındaki dinsel ve sosyal bozulmaları görmeden sanki orada kavramın ortaya çıkmasından önce devletin veya mevcut olan her türlü erkin bazı dini yaklaşımları diğerlerinden kayırması ve diğerlerini ve onlara inananları her türlü sosyal, ekonomik ve siyasal alandan tecrit etmesi sonucunda dinsel iç savaşlar çıkmamış, sanki bir sosyal barış ortamı varmış da Comte durup dururken kendi başına bir doğruyu bulmuş, aydınlanma geleneği tüm bunlardan bağımsız oluşmuş gibi düşün(emey)en aydınlarımızdır!

Dini iç savaşlar, sosyal barışın sağlanamayışı, savaşılan dini tarafların bir türlü barışa ikna edilememesi gibi Avrupa'da o dönem yaşanan tecrübeler, devletindinlerdenveyadiniyorumlardan birinin safında yer almasının toplumun bütün kesimlerinin ağır zararlar gördüğünü kanıtlamış ve insanlığın mahvına yol açabilecek bu durumlardan kurtulmanın yolu laiklik ile devletin dinler karşısında tarafsız olmasında bulunmuştur.

İşte bu bakımdan din işleriyle devlet işlerinin birbirinden ayrılması aslında laikliğin tanımından çok sonucuna işaret eder. Eğer laikliği din ve devlet işlerinin ayrılmasının başlangıç noktası kabul edersek varacağımız nokta Türkiye ve bazı İslam ülkelerinde olduğu gibi dinin devlet tarafından baskı altına alınması olabilir. Oysa kavramın ortaya çıktığı aydınlanma düşüncesinin derinlerine indiğimizde demokrasinin istikrarına ve huzura kavuşması için devletin artık bazı dini yaklaşımları ve onların savunucularını kayırmayı bırakıp halkın değer ve tercihlerine tamamen kayıtsız ve farklı din veya aynı dinin farklı yorumlarına karşı eşit mesafede durması gerektiğini anladığımızı görüyoruz.

İşte laiklik, din ve devlet işlerinin ayrılması denen şey budur ve ancak böyle doğru algılanan bir laiklik istikrarlı bir demokrasi için gereklidir!..

Özetleyecek olursak, dini özgürlüklerin bir teminat olarak devletin dinler karşısında tarafsız olması anlamında laiklik demokrasinin, evet gerekli bir şartıdır. Laikliğin olması tek başına demokrasinin olmasına yetmeyeceği gibi

demokrasi de yukarıda tanımladığımız laikliğin olmadığı, yani devletin dinler arasında veya aynı dinin farklı yorumları arasında taraf tuttuğu yerde yaşayamaz...

(bkz: academicafe.net -kendimden alıntımdır-)

LAİKLERİN DEMOKRASİ ANLAYIŞI 33

Kişilerin sahip olamayacağı bir özelliktir. Sadece devletler bu sıfatı taşıyabilir. “ben laikim” yada “sen laik değilsin” ifadeleri yanlıştır. Yanlış kullanımın bir örneği için (bkz: [laiklerin demokrasi anlayışı](#))

Türkiye’deki yönetici sınıfın kendince yorumladığı ve uğruna sloganların atıldığı aslında var olmayan şeyin adıdır laiklik. Sünni egemen devlet yapısının hüküm sürdüğü, devletin diyanet işlerinden sorumlu bir bakanlığının olduğu (sadece sünni kitleye hitap eden) ve üstelik bu bakanlığın bütçesinin ilginç rakamlara ulaşmış olduğu, zorunlu din dersleri ve nüfus cüzdanındaki ibarenin de bunların cabası olduğu müthiş bir laiklik anlayışıdır bu, Ha unutmadan gerekli gördüklerinde çeşitli kurumlar laiklik uğruna hükümetler devirebilmektedir sonra da zorunlu din dersleri gibi müthiş fikirlerle laikliğin korunması yönünde adımlar atabilmektedir.

“Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki, din Allah ile kul arasındaki bağlılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi menfaat temin

edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete karşıyız ve buna izin vermiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar masum halkımızı aldatmışlardır; bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir. Hangi şey ki, akla, mantığa, halkın menfaatine uygundur; biliniz ki, o bizim dinimize de uygundur. Eğer bizim dinimiz aklın mantığının uyduğu bir din olmasaydı, mükemmel olmazdı, son din olmazdı.” Mustafa Kemal Atatürk

İşte bu sözler ışığında laiklik; dini inançları ön plana çıkararak siyaset yapmamak ve dini siyasete karıştırmamaktır. Bu sadece Müslümanlık değil, Hristiyanlık, Yahudilik gibi tüm dinler için geçerlidir.

Feodalizme karşı iktidar savaşı veren burjuvazinin, bu sınıfsal ilişkiler içinde dine karşı tutum almaması düşünülemezdi. İktidarını kurmanın yolu, dini kurumların üst yapıdaki belirleyiciliğini yok etmesi, en azından sınırlandırmasıyla mümkündü. Laiklik işte bu sürecin ideolojik ifadesi oldu.

Batıda sekülerleşme (dünyevileşme) toplumsal, kültürel, bilimsel, sanatsal her alanda başlayarak devlet yönetimine laiklik olarak yansırken, bizde tam tersine devlet, yasalar ve yasaklarla dayattı laikliği. Bunun temelinde de, bizim gibi ülkelerde burjuva demokratik devrim tamamlanmamış olmasını görürüz.

Oligarşi, laiklik söylemini kullanarak; baskının, zulmün ve sömürünün üzerini örtmeye çalışmaktadır. Laikçileri, gerçekten bağımsız,

demokratik bir Türkiye asla ilgilendirmemektedir.

Sosyalistler dini, “kişiyi ilgilendiren bir sorun” olarak değerlendirir. Ama bu demek değildir ki, gerici, feodalizme ait düşüncelerin toplumsal yaşama hakim olmasına izin verirler. Gerçekten dinin “kişisel bir sorun” olmasını sağlayıncaya kadar, demokratik devrimin zorunlu bir görevi olarak, dinin devletle kesinkes ayrılmasını savunurlar.

Laiklik, devlet yönetiminde her hangi bir dinin referans alınmamasını ve devletin dinler karşısında tarafsız olmasını savunan prensiptir.

Şu an için devlet yönetiminde böyle bir durum söz konusu olmadığı için kavram toplumdaki “bireyler” düzeyine inmiştir. Laiklik kavram gereği “korku” değil de “güven” sağlayacak bir durum olması ve bu güvenin “milletin içindeki tüm inançlar” için eşit düzeyde hissedilmesinin sağlanması gerekirken, maalesef ki büyük bir başarı ile her kesimin önümüzdeki 5 yıla korku ile bakması sağlanmıştır. Ne gerek vardı? Niye herkes dini inancını sessizce ve olması gerektiği gibi yapamasın? Bu konu hani Allah ile kul arasındaydı???

Laiklik; toplumsal hayatta aklın ve bilimin ön plana çıkmasını, böylece toplumsal yaşamın dogmalardan uzak olmasını sağlar. Aynı zamanda toplum içerisinde farklı inançlara sahip olan insanların bir arada yaşamasını ulusal bir kültür oluşturmalarını sağlar ve inanç farklılığından doğabilecek çatışma ve ayrışmaları önler. En kısa haliyle laiklik:” dini devre dışı bırakmak

değil din adına baskı yapmak, zor kullanmak isteyenleri devre dışı bırakmak demektir.”

Konuyla ilgili en güzel söz yine büyük önderimizden gelmiştir: **“Yaptığımız ve yapmakta olduğumuz devrimlerin amacı Türkiye cumhuriyeti halkını tamamen çağdaş ve bütün anlam ve görünüşüyle uygar bir toplum haline ulaştırmaktır. İnkılâplarımızın ana ilkesi budur. Bu gereği kabul edemeyen zihniyetleri darmadağın etmek zaruridir. Şimdiye kadar milletin beyinlerini paslandıran, uyuşturan, bu anlayışta bulunanlar olmuştur. Her halde anlayışlarda var olan uydurma ve boş fikirler tamamen çıkarılacaktır. Onlar çıkarılmadıkça beyine gerçeğin nurlarını sokmak imkansızdır.**“

Atatürk'ün Serbest Fırka lideri Fethi Okyar'a laiklik üzerine verdiği cevaplara ve son iki cevaba dikkatinizi çekerim..

Memnunlukla görüyorum ki, lâik cumhuriyet esasında beraberiz. Zaten benim siyasal yaşamda bir taraflı olarak daima aradığım ve arayacağım temel budur. 1930 (Atatürk'ün T.T.B.1c, s. 544)

Cumhuriyetçilik ve toplumsal devrim, lâiklik ve yenilik-severlik, Türk'ün öz malı ve özelliği haline geldiğini görmek, benim için büyük bir mutluluk olacaktır. (Kılıç Ali, Atatürk ve Cumhuriyet, Milliyet gazetesi, 2.11.1970)

Türk milleti, halk yönetimi olan cumhuriyetle yönetilir bir devlettir. Türk devleti lâiktir. Her ergin dinini seçmekte serbesttir. 1930 (AFET İNAN,

Atatürk'ün el yazılan, s. 352)

“Türkiye Cumhuriyeti'nin resmî dini yoktur. Devlet yönetiminde bütün yasalar, kurallar bilimin çağdaş uygarlığa temin ettiği esas ve şekillere, dünya gereksinimlerine göre yapılır ve uygulanır. Din anlayışı vicdanî olduğundan, cumhuriyet, din fikirlerini devlet ve dünya işlerinden ve siyasetten ayrı tutmayı, milletimizin çağdaş ilerlemesinde başlıca başarı etkeni görür.” 1930 (Afet İnan, Atatürk'ün el yazıları, s. 56)

Biz din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmıyoruz. Millet ve devlet işlerinin kâbesi, millî egemenliğin belirdiği büyük millet meclisi'dir. Din işlerinin mihrabı ise insanların, kişilerin vicdanlarıdır. (Asaf İlbay, Tan gazetesi, 13. VII. 1949)

Türkiye'de esasen gerici yoktu ve yoktur. Kuruntu vardı, şüphe vardı. Cumhuriyetin ilânı ve onun zorunlu gereklerinden olan gereksiz kurumların ortadan kaldırılması üzerine herkesin açıklıkla gördüğü manzara, o kuruntulular ve şüpheciler için de kalp rahatlığını gerektirmiştir. Bundan sonra yalnız bir şey akla gelebilir. O da, bazı adî politikacıların, alçak çıkarıcıların o kuruntu ve hayali uyandırmaya çalışması, o yüzden aşırı tutkularını doyurma ve çıkar düşüncesinden ibarettir. Temin ederim ki, bütün varlığımla temin ederim ki, bu gibiler her ne şekil, görünüş ve sebeple olursa olsun, varlıklarını duyurdukları gün, Türk milletinin amansız yok edişine hedef olmaktan kurtulamayacaklardır. 1924 (Atatürk'ün S.D.1, S.75)

Artık Türkiye, din ve şariat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir. Bu gibi oyuncular varsa, kendilerine başka taraflarda sahne arasınlar! Geçmişin dalgınlıkları, paslı durgunlukları, Türkiye halkının beyninden silinmiş olduğunda şüphe ve tereddüde yer yoktur. Eriştığımız mutlu durumdan bir adım geriye gitmek, kimsenin söz konusu etmeye dahi yetkili olmadığı kesin bir gerçektir. 1924 (ATATÜRK'ÜN S.D. III, S. 75-76)

Dinden maddî çıkar temin edenler, iğrenç kimselerdir, işte biz, bu duruma karşıyız ve buna izin vermiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar, saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir. 1930 (Kılıç Ali, Atatürk'ün hususiyetleri, 1955, s. 116) (alıntıdır)

Laikliğe hunharca saldıranlar; laikliğin devleti korumak için değil, ondan daha çok dini korumak için alınmış bir karar olduğunu, dinlerini ve ibadetlerini istedikleri biçimde ve özgürce yapamayacakları gün anlayacaklar. Ancak çok geç olacak ne yazık ki. Bir Afrika ülkesinin başkanı (tam olarak ismini hatırlamıyorum) konu ile ilişkili olarak yaklaşık şöyle diyor:

"Yabancılar geldiklerinde ellerinde İncil vardı, bizim elimizde ise topraklarımız. Gözlerimizi kapatıp dua etmeyi öğrettiler bize. Dua bitip gözlerimizi açtığımızda bizim elimizde İncil, onların elinde ise topraklarımız vardı."

Laiklik en başta ulusal özgürlüğümüzün teminatıdır. Özgür olmayanın özgürce

uygulayabileceği dini de yoktur. Bugün Irak'lılar ibadetlerini istediği biçimde yapamazken elimizdeki laiklik teminatının farkında mıyız? Farkındalığımızı ortaya koymadığımız müddetçe, dinimiz de, devletimiz de, laikliğimiz de, özgürlüğümüz de tehdit altında olacaktır.

İlk mecliste bir oturum sırasında üyelere biri laikliğin ne manaya geldiğini anlamadığını söyleyince M. Kemal Atatürk çok sinirlenir ve elini kürsüye vurarak bir din bilgini olan üyeye cevap verir: "Adam olmak demektir hocam, adam olmak!"

Dinle devlet işlerinin bir birinden ayrılması basit bir şeydir. Örümcek ağıyla kaplı beyinlere, takunyalılara bir türlü anlatılamayan şeydir. Türkiye'de normal insanları radikal dincilerden korumak için uygulanan bir hedef.

Son dönemde dini siyasete alet edenlerin evirip çevirip yeniden tanımlamaya çalıştıkları kavram. Hayır efendim inanç özgürlüğü, türbanın serbest bırakılması, her isteyen cüppeyle, sarıkla, kara çarşafı ortada dolaşması değildir, gayet basit, din ve devlet işlerinin ayrılmasıdır. İlkokulda bile bize böyle öğretilirdi, kime sorsan böyle der. Ama amaç başka, kafa karıştırarak, milleti uyutarak istedikleri düzene geçmek istiyorlar.

CEVDET SUNAY'IN SÖZLERİ 34

Cevdet Sunay (1960-66 Genel Kurmay Başkanı, 1966-73 Cumhurbaşkanı) şu sözleri sarf ediyordu:

“Bu laik okullarda yetişen gençlere memleket idaresi teslim edilemez. Laik okullara karşı imam hatip okullarını bir alternatif olarak görüyoruz. Devletin kilit noktalarına yerleştireceğimiz kişileri imam-hatip okullarında yetiştireceğiz.”

X

Çocukları bakan, büyüten, sabahlara kadar başında bekleyen, el üstünde tutan,

Hayırlı evlatlar olmasını isteyen, bunun için canını dişine takan sizlersiniz...

Evlatlarınızı, hoşgörüyü, vatan-millet sevgisiyle büyütün...

Allah'ın şekilci olamayacağını, her şeyin içimizde olduğunu, iyi insan olmak için

Örtülere sarınmanın yetmeyeceğini ve dahası gerekmediğini öğretin..

Aşırı her düşüncenin hastalık olduğunu anlatın...

Sorgulamayı, düşünmeyi öğretin...

Namusun erkek egemenliğinde olmadığını, yüreği temiz insanların, vatanına –

Milletine, çevresine saygılı insanların yeterince namuslu olduklarını belletin...

Erkek çocukların anaları sizlersiniz... Onlara kadınlara saygıyı, sevgiyi, dürüstlüğü ezberletin...

CUMHURİYET DEVRİMLERİNDE” LAİKLİK VE DİN EĞİTİMİ!.. 35

Günümüzde **bazı çevreler** durmadan maksatlı olarak “laiklik yeniden tanımlanmalıdır” diyerek zihinlerde kendi

anlayışlarındaki “laikliği” anlatmaya çalışmaktalar.

Bu, bazı çevrelere göre mevcut laiklik uygulaması din özgürlüğüne engelmış.

Kim ki din sömürücülüğü yapıyor hangi mezhepten ve inançtan olursa olsun sözlerimiz onlaradır, sıradan sade vatandaşların inanç ve ibadetlerine saygı duyulmuyor bu yolda çıkarları için kendini bilge ve akıllı zannedenler, farkında olmadıkları kişiliklerini de göstermekte.

Bu bir beyin sorunudur yâda inanç sömürücülüğüdür “OYNAMAYIN HALKIN

KUTSAL İNANCLARIYLA”. Bırakın halkın dini inançlarından beslenmeyi, ibadetlerini masumane olarak inandıkları biçimde yerine getirsinler, oynamayın artık kutsal dinimiz üzerinde, her yurttaşın okuryazar olduğunu unutmayın.

Kendiniz gibi mercimek beyinlimi zannediyorsunuz bu Halkı tepki vermiyorsa bu ve benzeri olaylara bu halkın aciz olduğundan değil Anadolu kültürüyle yetiştiğindendir”. “Ay” külleri bozuk din simsarları. Unutmayın halkımız her şeyin bilincinde...

Daha Cumhuriyetin ilk yıllarında laikliğin nasıl açıkça tanımlandığını anlamak için 1928 yılında Anayasadan “devlet dini” çıkarılmak üzere, öneriyi veren Başbakan İsmet Paşa ve arkadaşları şöyle demekteler: “Din ile devlet ayrılması prensibi, Devlet ve Hükümetçe dinsizliğin kabulü anlamına gelmemektedir.”

Din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması, dinlerin devleti idare edenler ve edecekler elinde bir alet olmaktan kurtuluşunun teminatıdır...

Türk devrimi din ile dünya işlerini karıştıran ve türlü zorluklara neden olmaya elverişli bulunan maddeleri kaldırıp, Anayasaya acık ve samimi bir düzenleme getirerek Türkiye Cumhuriyeti'ne gerçek anlamını vermiş olacaktır.

Bu suretledir ki, insanlığın manevi mutluluğunu üstlenen din aracı, el değmeden vicdanlarda yüce mevkiini kazanarak, Allah ile fert arasında mukaddes bir temas vasıtası haline girmiş bulunacaktır. Bu kutsal temas camilerde, kiliselerde, havralarda ve benzeri ibadet hanelerde, Allaha inanmış kişilerin vicdanlarında huzurla yer bulacaktır.

O nedenledir ki laiklik anlayışında inançların korunması ve kollanması muhafaza altındadır ikinci el uzatılmadan vicdanlardadır.

1937 yılında Anayasaya altı ilkenin girmesi yönünde düzenleme getiren yasa tasarısının TBMM'de görüşülmesi sırasında, zamanın İçişleri Bakanı Şükrü KAYA, da şöyle diyordu: "Kişilerin vicdan hürriyetlerine ve istedikleri dinlere mensup inançlarını kısıtlamakta zerre kadar müdahalemiz yoktur, bilakis yurtdışlarımızı daha da özgür ve ikinci ellerin ve siyasi olarak kullanılmasını engellemek, din inançlı insanların sağlıklı ibadet etmesini sağlamaktır hükümetimizin amacı.

Bizler hükümet olarak laiklik çerçevesi ve anlayışında herkesi vicdanı hürdür ibadethaneler siyasallaştırılmadan inanç ve ibadethanelerde vatandaşlarımız özgürce inançları doğrultusunda ibadetlerini yapmalıdırlar.

Bizim laiklik anlayışımız budur. Lâikliğin sınırı

da budur, biz geçmişte şeriat hükümetlerinden çok zarar gören milletiz.

Biz diyoruz ki dinler vicdanlarda ve muhabbetlerde kalsın**, maddi hayat dünya işlerine karışmasın; karıştırılıyor, biz karıştırmayacağız. “(O dönemin iktidarı bunları söylemekte. Gelelim günümüze kimler ne söylüyor.)

1928 Anayasasının 2. maddesinde “Devletin dini, din-i İslam’dır” hükmü çıkarıldı.

1937’de de aynı maddeye Türkiye Devleti’nin “Cumhuriyetçi, Ulusçu, Halkçı, Laik ve Devrimci olduğu eklendi. 1961 Anayasası’nda da Türkiye Cumhuriyeti’nin “ Laik devlet ” olduğu kabul edilerek (m.2), konu ile ilgili şöyle bir düzenleme yapıldı:*

Herkes, vicdan ve dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir.

Kamu düzenine veya genel ahlaka veya bu amaçlarla çıkarılan kanunlara aykırı olmayan ibadetler, dini ayinler ve törenler serbesttir. Kimse, ibadete, dini ayine ve törenlere katılmaya inançlarını açıklamaya zorlanamaz. Kimse, dini inanç ve kanaatlarından dolayı kınanamaz.

Dini eğitim ve öğrenim kişilerin isteğine ve küçüklerinde kanuni temsilcilerinin isteğine bağlıdır.

Kimse, Devletin** sosyal, iktisadi, siyasi veya hukuki temel düzenini, kısmen, de olsa, dini kurallara dayandırmaya veya siyasi çıkar veya şahsi çıkar veya müftüz sağlama amacıyla, her ne suretle olursa olsun dini veya duygularını yahut dince kutsal sayılan şeyleri istismar edemez ve

kötü niyetle kullanamaz.*

Bu yasak dışına çıkan veya başkalarını bu yolda kışkırtanlar kanunlara göre Anayasa Mahkemesi'nce temelli kapatılır.” (m.19)

1982 Anayasası'yla,** 1962'deki düzenlemelerin önemli bir bölümü olduğu gibi kabul edilirken,” Din kültür ve ahlak öğretimi ilk ve orta öğretim kurumlarında okutulan zorunlu dersler arasında yer alır.”Söz konusu düzenlemeye göre “Bunun dışındaki din eğitimi ve öğretimi ancak kişilerin kendi isteğine, küçüklerin de kanuni talebine bağlı” olacaktır (m.24).

1961-(m.154) ve 1982- (m136) Anayasalarına göre, Diyanet İşleri Başkanlığı ‘genel idari işlerde’ yer alıyordu.

CUMHURİYETİN İLK YILLARDA'KI DİN EĞİTİMİ NASILDI 36

M.K. Atatürk Hayattayken...

Cumhuriyetin ilk yıllarında din işleri ve laiklik konusunda yapılan hukuksal düzenlemeler oldukça başarılıydı. (Ancak bu düzenlemelerin din eğitime yansımada bazı zorlukların yaşanacak olması da bilinmekteydi bu konudaki gelişmeleri satır başlarını da görelim.)

Okullarda Din Eğitimi.

Tevhidi-i Tedris Kanunu'nun çıkışını (3 Mart 1924) izleyen aylarda kurulan eğitim (okul) sistemine uygun olarak ilk ve orta öğretim programları yeniden düzenlendi.

Bu düzenlemelere baktığımızda ise din

derslerinin şöyle seyir izlediğini görürüz.

1924 ve 1926 Tarihleri ilkökul programlarında din dersleri yer almakta ancak 1930 yılında yeni harflerle basılan ilkökul programında din dersleri için, 5.sınıf talebesinden velisi arzu ederse ders programları sonunda haftada yarım saat dini eğitim almaları sağlanacaktır.

Bu nedenledir ki Türk Medeni Kanununda çocuğun din eğitimi görmesi aileye bırakılmıştır nedeni dini inanç sahibi olan vatandaşlar farklı inançlardan da olanlar vardır o nedenle çocukları farklı dini yorumların maruz kalmaksızın laiklik kavramına uygun davranılması öngörülmüştür (m.341) ve 1928’de Anayasadan devlet dininin çıkarılması olmalıdır 1930 yılında MEB Talim Terbiye Kurulu,da dini eğitimde isteğe balı kalınmasında bir karar almıştır (Karar: 10.12.1930 / 85).

1927 Tarihli üç yıllık köy ilkökulları programında din dersi ders dağıtım çizelgesin dipnotunda,”Din dersi her Perşembe günü öğleden sonra yarım saattir denmektedir bu dip not programın 1938 baskısında,da görülür.

1939’da hazırlanan “Köy okulları programı projesinde ve (Taslağında) Din dersi ile ilgili hiçbir kayıt yoktur.

1936’da kentler için hazırlanan ilkökul programı ile aynı yıl eğitimlenli köy

okulları için hazırlanan programlarda, da din dersleri yer almamıştır.

Din dersleri uygulamaları cumhuriyetin ilanından sonra 1924–27 yılları arasında

ortaokullarda din dersi uygulaması yer almakta ve 1927 yılından sonra tamamen kaldırılmakta dini eğitimini her yurttaş kendi inançları doğrultusunda dini inançlarını kendileri veriyor çocuklarına 1956 yılına kadar.

Cumhuriyet dönemi lise ve dengi meslek okulları programında,1967'ye kadar din dersi yoktu.

Cumhuriyetin ilk yıllarında okutulan din derslerinin konuları daha çok”din ve ahlak bileğisi” niteliğindedir, bu uygulamada inanç aşılama ve ibadet öğretme aşılalmaz tamamen kişinin inisiyatifin de seyreden ders niteliği taşımakta olduğu görülmektedir.

Bu bölümlere kadarki olan kısma izninizle küçük bir yorum eklemek isterim araştırmalarımdeki edindiğim bilgiler ışığında eksiklerimiz olacağı kadar çok doğrularda mevcuttur?

Cumhuriyet'in ilk yıllarında o yıllar da büyük önderimiz hayatta mollalar ve din simsarları ortada yok olsalar da cumhuriyetin vazgeçilmez adalet kılıcı enselerinde çünkü dürüst dindar ve dinine bağlı kişiler vardı bugün ki gibi kimi din sömürücüsü yarasalar yoktu Devletimizi yönetmeye aday olmuş kişiler adeta halkın içinden süzülerek gelmiş o günkü yönetimin şaibelenmiş yolsuzlukları devleti dolandırma ihalelere fesatlık kamu düzenini bozmaya teşebbüsten dosyaları yoktu trilyon davalarından yargılanmamış cumhuriyetimizi korumak sosyal devlet temellerini geliştirmek adalete yasalara sadakatle bağlılık vardı cumhuriyetin temelleri zayıflatılmıyor aksine

daha da güçlendirilmek için çalışılmaktaydı.

CUMHURİYET aşığı kişilerden oluşmaktaydı Büyük Devlet Adamlarıydı onlar (Adam gibi adamlardı çünkü başlarında Gazi M.K. ATATÜRK, vardı yedi düvele zindan etmişti T.C.Devletinin Topraklarını Biliyordu Gazi M. K. ATATÜRK” Din, Allah’la yarattığı kulları arasında ki bir yaşam olduğunu bu kutsal din anlamlı, anlamlı olduğu kadar da önemliydi tıpkı cumhuriyetimizin çimentosu dürüst yönetim dinimiz içinde dürüstlük olduğunu, onun içindir ki ALLAHLA DİN ARASINA KİMSE GİREMEZ DİYORDU.

Din Görevlisi Yetiştirme

Tevhidi-i Tedris Kanunu, “Ülkedeki tüm” mektep ve medreseleri” MET’e bağlarken din görevlilerini yetiştirme işini de bu Bakanlığa veriyordu yasanın 4. maddesi şöyle; “Maarif vekâleti yüksek diniyat mütehassısları yetiştirmek üzere Darülfununda bir ilahiyat fakültesi tesisi ve imamet ve hitabet gibi hidayet –ı dini yenin ifası vazifesiyle mükellef yetişmesi içinde ayrı mektepler kuşatacaklardır.’

Türkçesi: **MET**, din uzmanları yetiştirmek üzere, o zaman ülkenin tek üniversitesi olan İstanbul üniversitesi’nde bir İlahiyat Fakültesi kuracak, Vatandaşlara pratik ve güncel din hizmeti verecek olan imam ve hatiplerin yetişmesi için de ayrı, yani öteki okullardan farklı nitelikte imam hatip okulları açacaktır.

Yaygın Din Eğitimi

1924–48 Yılları arasında İslam / Hanefi ailelerin inancını öğrenme ve öğretme olanakları camilerde ve Kuran – Hafız kurslarında vardı.

Birçok yörede vatandaşların, resmi makamlara başvurmadan hoca tutup çocuklarına dinsel bilgi ve beceriler öğrettikleri de bilinmekteydi.

Bu serbestlik, bazı tarikatların ve düzen yıkıcı şeriat özleminde olanlarında işine yarıyordu.

Bu dönemde, Diyanet İşleri Başkanlığı'nca yetkin kişiler Kuran'ın Çeviri ve tevsili hazırlatıp başka dini eserlerle birlikte yayınlatılmıştır.

Bu yolla, Müslüman vatandaşlara doğru veya yanlış bilgi verilmiş, Din otoriter kurumda bu din yozlaşmasının temelini atmış olmuştur. (Çünkü çeviriler denetlenmemiş siyasal olarak sunulmuştur.)

Ara Dönem

Cumhuriyetin ilk on beş yılının sonunda**, hem genel, hem yaygın, hem' de mesleki din eğitiminin sona ermesi, Ülkeyi yönetenlerin yaptırımlarıyla olmamıştır.

Öylesi bir tutum onların, ezilmiş bir toplumu kurtarma ve özgür dinsel inancına sıkı sıkıya bağlı bir halkla kazanılmış, Kurtuluş Savaşı ve onların özgürleşmesi amacıyla kurulmuş yeni bir siyasal rejim vardı.

Kaldı ki, lider kadroda yer alanların çoğu dini inanç sahibi Müslümanlardı.

Ancak o yıllarda, Cumhuriyet rejiminin** değerleri ile çoğunluğu cahil bir kitlenin dinsel gereksinmesi arasında bir denge kurmak'da kolay değildi.

En ufak bir ödün verme durumunda gerek genel, gerekse mesleki din eğitiminin yıkılan teokratik düzenin değerlerini taşıyacağı kuşkusu,

Devrimcileri kaygılandırıyordu “Dinle devlet işini ayırdık”, demek sorunu çözmüyordu. “Bunları tam anlamıyla çözmek ve siyasallaştırmadan siyasi ve şeriat kesiminin elini, Dinin üzerinden çekmek gerekir” diyorlardı.

Devrimciler başıboş din istemezlerdi önüne gelen kutsal sayılan dinimizi ben uygun gördüm oldu noktasın da algılanacak kaygılara taşıyacak yorumlara izin veremezdi.

Çözüm, eski Türk devleti ile Osmanlı Devleti’nin din işlerini devlet gözetiminde tutma geleneği ile modern laiklik kavramları arasında denge kurmaktır. Çünkü dinimiz kutsaldır çıkar için üzerinde oynanamazdı onun içindir ki bir denge kurulmalıydı ve bu paralelde yürümeliydi, bu büyük ve anlamlı sorunun çözümü için Cumhuriyetimizin kurucusu ve önderimiz G. M. K.ATATÜRK’ÜN dinamik öncülüğü bekleniyordu.

Ara dönemde yapılan çalışmaların ilk adımı, Cumhuriyetin değerlerini pekiştirirken halkın, dinin içeriğini doğru anlayacakları çalışmaları yapmaktır.

Bununun için en azından orta öğrenim düzeyinde Kur’anı Türkçeleştirerek (Aslından) okunmasını sağlamak gerekiyordu.

Bu konuda ilk hamle 1926 yılında İstanbul’da bir caminin imamı Cemalettin Efendiden geldi.

Cemalettin Efendi, Medeni kanunun kabulünü izleyen günlerde ezanı ve duaları Türkçe okuyarak namaz kıldırdı.

Onun bu girişimi yobaz takımının bazılarıncı tepkilerle karşılanmış, bu tepkiler üzerine, Diyanet İşleri Başkanı Rıfat Börekçi çareyi, Cemalettin

Efendi'yi görevden uzaklaştırmakta bulmuştu. (Bu değerli Bilgin, Milli Eğitim Bakanı Mustafa Necati tarafından hemen Lise Öğretmenliğine ataması yapılmıştı.

Aynı yıl hazırlanan ortaokul programlarına “İslam dini sadece Araplara ait olmadığı dindir” diyerek, Türkçe okutulması daha makbuldür ifadesi yer aldı.

1928’de Anayasada devlet dinini çıkarılması üzerine değerli düşünür, Prof, İsmail Hakkı Baltacıoğlu, hocalık yaptığı İlahiyat Fakültesi’nde tartışılmak üzere, Dekanlığa bir rapor verdi. Bu raporda ibadet yerlerini daha temiz ve estetiğe uygun olmasının gerekliliğini istiyordu ve bu eksikliğin giderilmesi için çalışmalar başlatılmazsa dini inan için kullanılan mekânlarda ibadetlerin anlamına ve gereğine uygun ibadet yapılamayacağını işaretini veriyordu Bizler Arap kültürü ile ibadet yapmak zorunda değiliz dinimiz aynı zamanda da temiz olmamızı emretmekte (Biz Türkler Arap değiliz diyordu.)

1932 yılında, bu kez ATATÜRK’ÜN gözetiminde, İstanbul’da dokuz ünlü hafız, Türkçe dualar üzerinde çalışarak, Süleymaniye Camisi’nde bunları okudular.

Herhangi bir olumsuzluk olasılığına karşı camiye sivil polis yerleştirildi. Ancak cemaatten hiç bir olumsuz tepki görülmedi aksine alkışlandı ve cemaat tarafından büyük beğeni topladı...

Bu uygulamanın devamını isteyerek M. K. ATATÜRK’E Büyük Minnet duyarak dakikalarca ayakta alkışladılar.

Bunun üzerine Kuran'ın** Türkçeleşmesi ve Türkçe metne göre Türkçe beste yapılması için hükümet harekete geçti. Bu konuyla ilgili görevlendirmeler yapıldı.

Öte yandan taşradaki yeteneksiz ve cahil kamu görevlilerin gerçek dindarlara ve ibadethanelere karşı olumsuz tavır takınmaları, din adamlarının sayılarının azalması ardından azalan boşluğun ardından II. Dünya Savaşı'nın bitmesiyle, Emperyalist devletlerin Türkiye'den beklentileri, Sovyetlerin Türk topraklarından yer talepleri gibi nedenlere girilen çok partili rejimin ödüncülüğe sürükleyen gericilerin güçlenmesine ortam hazırlandı.

Bu durum dindar halkın gerçek din hizmetleri talebi ile gericilerin taleplerini birbirlerine karıştırdı.

Sonunda, Hükümetin, toplumun din hizmeti yönündeki içten taleplerini karşılamak üzere atmaya çalıştığı olumlu adımlar da kolayca saptırılıp yozlaştırılıyordu.

İktidardaki CHP'nin 1947 yılında toplanan Büyük kurultayı'nda parti içi muhalefet tarafından; partinin ve onun iktidarının din hizmetleri konusunda yanlışlar yaptığı samimi dindarlara baskı yapıldığı öne sürülerek acilen önlemler alınması gerektiği dile getirildi.

Kurultayın görevlendirdiği 17 kişilik komisyon din hizmetlerinin yine devlet eliyle yürütülmesi yönünde görüş bildirirken iki üye,(Nihat Erim ve Tahsin Bengioğlu Din görevlilerinin Milli Eğitim Bakanlığınca değil, Diyanet İşleri Başkanlığınca yetiştirilmesi görüşünü öne sürdü. (Ancak bu

görüşler doğrultusunda hareket edilmedi.)

Bu arada İstanbul müftüsü** Ömer Nasuh Bilinmen, 27.05.1947 tarihinde Diyanet İşleri Başkanlığı'na verdiği bir raporda ;"Büyük illerde Kur'an-ı Kerim kursları ve imam-hatip okullarının açılmasını" önerdi.

Önerilen imam hatip okulları ilkokul üzerine 8 yıl (3+3+2) süreli olacaktı.

Bu okullar 6 yıl ortaokul ve liseye denk olacak, son iki yılda yüksek kısım sayılacaktı. Böylece 3 Mart 1924 öncesinin medresesinin geri getirilmiş sayılacaktı. bu ve benzeri öneriler adeta 1950'den sonraki imam-hatip okulları ile yüksek İslam Enstitüsünün habercisiydi...

Din Eğitiminin Yeniden Dönüşü

CHP-1946'da yeniden iktidara gelmiş ancak tutucu muhalefetin bastırmasına karşı Kurtuluş Savaşı Yıllarından beri dayandığı ilkelerinden yavaş yavaş ödün vermeye başlamıştı.

Bunun nedeni ne çok partili yaşama geçiş, ne gerçek dindarların dini hizmet talepleridir. Partide ağırlık kazanan tutucu kanat, devrimlerden verilecek ödünlerin CHP'yi İktidarda tutacağına savunmasını gerekçe gönderilmesi ve kendi düşüncelerindeki dini yapılanmaların yeniden temellerinin atılması böylece sağlanmış olacaktı.

Bu sakat anlayışın gerekçesi, din eğitimi başıboş bırakıp halkın gözüne girmektir. Bütün niyetler iyi bir din eğitimi vermek veya almak değildi eskiden olduğu gibi Cumhuriyet Devrimleriyle hesaplaşmaktır.

Cumhur Başkanı ve Genel Başkan İsmet

İNÖNÜ de bu gelişmelerden tamamen rahatsız ve böyle bir girişimin CHP'yi güçlendirmez olsa olsa daha da zayıflatacağını söylüyordu.

Bunu iyi okuyan Milliği Eğitim Bakanı 1947 yılında yayımladığı bir genelgeyle ortaokul ve lise mezunlarından kurslarla imam-hatip ve din dersi öğretmeni yetiştireceklerini duyurdu.

CHP'nin Aralık 1947 Büyük kurultayı ile Şubat 1948'de toplanan Parti Meclisi, de İlkokullar din dersleri konması ve din görevlisi yetiştirme yönünde kararlar aldı.

Böylece CHP ilk ve sürekliliğini sağlayacak icraatlarına başlamış oldu.

Mili Eğitim Bakanlığı tarafından 1948 yılında yedi ilde, ortaokul mezunlarını kabul eden 10 aylık " imam-hatip kursları " açıldı.

Bazı çevrelerce bu kursların süresi ve olanaklarının yetersizliği yönünde eleştirildi.

Milli Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Kurulunun 25 Kasım 1948 tarihi ve 232 sayılı kararı ile ilkokulların 4 ve 5. sınıflarına, velilerin isteğine bağlı, olmak kaydıyla din dersi kondu.

4 Haziran 1949 günü çıkarılan bir yasa ile Ankara Üniversitesi'ne bağlı bir İlahiyat Fakültesi açıldı. Bu yıl ve takip eden yıllarda izinli izinsiz birçok kuran kursları açıldı ve önü alınamadı.

1950 Yılında Arapça ezan yasağı kaldırıldı.

1951 Yılında, daha önce açılan imam-hatip kurslarının yerine yeniden imam-hatip okulları açıldı bu okullar ilkokula dayalı 4+3=7 yıllık süreyle genel öğretim sistemine paralel ve denk olarak kurgulanmıştı.

1953 Tarihli ilköğretim okulları ve Köy Enstitülerine zorunlu din dersleri kondu.

1956 Yılında bir Bakanlar Kurulu Kararı ile ortaokullar da (İsteğe bağlı işlemi ters uygulanıp isteyenler yerine istemeyenlerden dilekçe isteniyordu.)

1965'ten sonra İmam-hatip okulları ile yüksek İslam enstitülerinin sayıları durmadan artırılarak ve buralarda eleman gereksinmesini çok üstünde öğrenci mezun oldu.

1967 yılında lise ve dengi okullarda da isteğe bağlı din derleri kondu.

1970 yılında toplanan 8.Milli Eğitim Şurası ortaokulların, ilköğretimin devamı ve tamamlayıcısı kararını aldı.

Bu karar 12.Mart 1971,**Darbesiyle oluşan hükümetçe uygulamaya kondu ve imam-hatip okullarının orta kısımları kapatıldı.

1973 yılında çıkarılan Milli Eğitim Temel Kanun ile imam-hatip okulları imam-hatip liselerine dönüştürülerek (m32) bunlar genel öğretime paralel ve alternatif haline getirildi.

Bu okullar Kuran kursu öğretmeni de yetiştirecekti.

1974'te İmam-hatip liselerinin ortaokul kısımları, Necmettin Erbakan'ın Bülent Ecevit'le Koalisyon kurmasının bir koşulu olarak yeniden açıldı.

Zamanla bu liselerin Anadolu imam-hatip lisesi modeli de oluşturuldu ve tüm bu mevzuatlarının tümü Yükseköğretim Kurulu (YÖK) 1997'den sonra aldığı kararlarla puan engeli getirerek

bu lise mezunlarını ancak kendi alanlarında ki yükseköğretimde avantajlı olmalarını sağladı. 2007 de oluşturulan yeni YÖK yönetimi bu engeli kaldırmak için kanunlara riayet etmeden kaldırma niyetinden çok uygulama çabasında görünüyor her fırsatta başka sorun yokmuşcasına yeni YÖK Başkanı dile getiriyor (Mantık şu üçlü kararnamelerle beni ve bizi engelleyemezler diyerek bu söylemler öyle aleni oldu ki basının önünde açıkça dile getiriliyor tabi bu arada ANAYASA MAHKEMESİNİN, AKP'yi Kapatma davasındaki kararı da anlamak çok güçleşiyor bu kadar aleni deliller varken? (Biz demokrasilerden yanayız hiçbir siyasi parti kapatılmasından zevk duymayız, Ancak delillerle kanıtlanmışken neden?

Yorumumuz.

Cumhuriyet Rejimini** alenen değiştirmeye Kazanılmış Devrimleri ortadan kaldırmaya fili olarak kanıtlanmışken NEDEN? Somut kanıtlar varken ve ünüter yapıyı değiştirmeye teşebbüs ettiği kanıtlanmışken neden kapatılmadığı?

Böyle bir fili eylem yoksa neden iddianamenin hazırlandığı? Hazırlanan iddia nameyi Yüce Mahkememiz neden kabul ettiği? Raportörün hazırladığı rapora göre neden iddianame reddedilmedi?

Neden ek savunma ve sözlü savunma aldığı? Bu tür oyalayıcı Türk halkını olumlu veya olumsuz gereksiz bekleyişe neden sürüklendi? Anayasa Mahkemesi Başkanı Sayın Haşim Kılıç kapatma davasıyla karşı karşıya kalan bir siyasi parti yönetimiyle veya bugünkü konumlarıyla bakan

olarak görev yapan bakanlarla neden yemek yemeyi ve medyada boy boy resim vermeyi neden tercih etti?

Bir başka partinin kapatma davası şu an Anayasa Mahkemesinde neden o partinin yönetimiyle bir araya gelmiyor, geliyor da medyaya yansıyan görüntü ve resimleri mi yok?

Anayasa mahkemesi kapatma davaları görülmekte olan siyasi parti yetkilileriyle veya bakanlarıyla hangi nedenle olursa olsun sanık veya zanlı konumunda değiller mi? Bu görüşmeler savunma değil yemeklerde böyle mi yürütülüyor kapatma davaları!! Diğer kapatma davaları neden böyle yürütülmemiştir? Hangisi hukuka uygundu?

Bugün yürütülen Ergenekon davasındaki tutuklular hangi sıfatla tutuklanmışlardır bu olaylarla cumhuriyeti ortadan kaldırma olaylarının arasındaki fark ne her iki olayda anayasal düzeni ortadan kaldırmak değil mi? Kaldı ki AKP'nin iddiaları ve delilleri daha net ve sağlamdı.

Ergenekon göre her ikisini de savunmuyorum her iki iddianamede mahkemelerce kanıtlanır karara bağlanırsa işte o zaman bu halk ne yapacak? Her iki olayın failleri Çankaya'dan atılacak mı? Biri terör ZANLISI can alıyor. Diğerleri mevcut anayasal düzeni ortadan kaldırmakta olan zanlı devlet komple yok etmeyi hedeflemiş devletin tüm imkanlarını kullanarak kurtuluş mücadelesiyle kurulmuş cumhuriyeti ortadan kaldıracak. Her ikisi de sözde kamu yararına çalışıyor? Kamu yararı bunun neresinde bir tarafta kan barut diğer tarafta

yok ediş.

Hukuk nasıl bir şey ki kişilere göre işlemekte hukuk üstünlüğünden bahsedilirken hangi kriterlere göre anlatmalıyız? Bildiğimiz hukuk evrensel olmalı, herkes eşit olmalı, hukukta ayırım yapılmamalı...

Ortada bu kadar ciddi bir suç varken neden sorumluları aklandı ülkemizde suçu işleyenin yanına mı kalıyor? Yolsuzluklar, kalpazanlıklar trilyon davaları, gasplar, cinayetler...

Türkiye nereye gitmekte anayasal rejimi yıkmaya teşebbüs eylemleri filen varken neden ceza almadı bu kişiler?.. Böyle bir şey yoktu da neden aylarca insanlar meşgul edildi?

Anayasayı değiştirmeye teşebbüs edenler ülkemizde asılırken kanıtlanmış bir fili suç yokken 3+3 mantığını devreye girdi. Bir suç varsa neden gereği yapılamıyor hukuk sadece yoksul halkla emekçiler için mi işlemekte?

Ülkemizde bürokrasinin tepesinde ki birileri suç işleyecek onlar hukuki olarak yargılanamıyor olacak bu nasıl bir anlayış bu bürokratlar veya asker veya bakan başbakan milletvekili polis bu sıfatlar Halkın Egemenliği üstündeki bir olgudur ki yargılanamıyorlar... Yoksa kamu adına kamusal görevimi yapmaktalar kamu adına görev yapıyorlarsa işledikleri suçları kanun nezdinde ve millet vicdanında neden yargılanamıyorlar?

Ülkemizde yargıçlarımız neden adaletin gereğini yerine getirmekte zorlanıyorlar? Savcılarımız neden bu saydığımız suçlardan dosyaları bulunanların üzerine gidemiyor.

ve işlenmiş bir suç varsa yargılanmalarını sağlayamıyor? Kuşku yok ki Hukukçu olamaya gerek yok bu kadar deliller varken kimse yargılanamıyor ve cezalandırılmıyor sa o zaman şöyle mi düşünmeliyiz, asa kimde ve kimlerde ise onlara dokunamayız?

12 Eylül 1980 darbecileri 1981 yılında din ve ahlak kültürü dersini ilk ve ortaokullarda zorunlu olmamasını kararlaştırıp bunu uygulamaya koydu.

1982 Anayasası'na (m24) olarak girdi 1982 yılında getirilen yüksek öğretim mevzuatı ile tüm sivil yükseköğretim kurumları gibi yüksek İslam enstitüleri "İlahiyat Fakültesi" olarak bu alanda, bugün sayıları 30'a yaklaşan bu fakülteler pek çok öğretim elemanı ve öğrenci kadrosu alarak çok değişik branşlarda elaman, özellikle öğretmen yetiştirmeye girişti.

Türk Silahlı Kuvvetleri'nin uyarısı ile 28 Şubat 1997'de yeni kurulan hükümet, sekiz yıllık "Kesintisiz /zorunlu" ilköğretimi yasalaştırarak tüm orta öğretim kurumlarının, bu arada imam-hatip liselerinin ortaokul kısımlarını kapattı.*

Güncel Sorunlar

Cumhuriyetin başından beri** Din-Devlet ilişkilerinde çözölemeyen bir birine bağılı bir dizi sorun bulunmaktadır. Bunun gerisinde tarihsel, toplumsal ve siyasal nedenler yatmaktadır.

Türkiye, Batı'da olduğı gibi ülke içinde din savaşları yaşamadı ama tam bir sanayi toplumu da olamadı, demokratikleşme sürecini tamamlayamadı.

Dolaysıyla Atatürk döneminin devrimci

dinamizmi Atatürk'ün ölümünden sonra % 80'e varan ölçülerde duraksatıldı. Bunun en büyük nedenlerinden biri darbelerle ve sağ ve muhafazakar iktidar ortaklarının hırslı tutumları iktidarlar tarafından bilinçli olarak yapıldı.

Şimdilik uzun uzun çözümlemelere gitmeden sonuçların uç verdiği noktalara dikkat çekmekle yetinelim. 3.Mart 1924 tarih ve 429 sayılı yasaya göre, İslam din hizmetlerini, Devrimci atılımlara zarar vermeden düzenlemek ve yürütmek amacıyla kurulan Diyanet İşleri Bakanlığı, politize olup gericiliğin, tarikatların at oynattığı bir platforma dönüştü.

Bu kurum devletten aldığı yüklü ödeneklerle hantal bir bürokrasi oluşturdu ve verdiği hizmet sadece bir mezhebe (Hanefiliğe) özgü kaldı.

Olağan bir kamu hizmeti** dairesine dönüşen bu kuruluş da atamalarda partizanlık çok etkili oldu.

Son yıllarda bu kuruluşun aldığı ihtiyaç fazlası yüklü memur kadroları, başka bakanlık ve kuruluşlara aktarılacak inanç sömürücülüğü yapılmaya başlandı.

Bu en çok da Milli Eğitim Bakanlığı'na ve Emniyet örgütüne oldu.

12 Eylül 1980 darbesinin bir ürünü olan 1982 Anayasası, bir yandan laikliğe vurgu yaparken diğer yandan da ilk ve ortaöğretime “zorunlu din kültürü ve ahlak öğretimi” dersini dayattı (m.24).

Bu “Kültür ve ahlak” dersi uygulamada Hanefi mezhebinin zorunlu eğitimine dönüştü.

Dinci siyaset anlayışları** bununla da

yetinmeyip “yeşil sermaye” denilen gerici girişimcilere özel okul, dersane, yurt ve üniversite açma kolaylığı sağladı.

Buralarda akli bilimselliği ve laikliği hiçe sayan dinci eğitim egemen kılındı.

Zorunlu din ve ahlak öğretimini doyurucu bulmayan tarikat çevreleri, hem resmi Kur'an kurslarına el attılar, hem de izinsiz, Kur'an kursları açtılar...

Buralara, özellikle eğitim olanağı bulamayan, devletin sahip çıkmadığı yoksul çocukları toplayarak onları dinci siyasal kültürlerle eğitmeye başladılar.

Bu çevreler vakıflar, dindar varlıklı aileler, kurban derilerini vb. musallat olup yoksul yetenekli gençleri avlaya bilecek büyük kaynaklar yarattılar.

İmam-hatip okulları, 1973 tarihli ve 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu (m.32.) ile hisseleştirilerek, alternatif birer ortaöğretim sistemine dönüştürüldüler, Tevhidi Tedrisat Kanunu ile son bulan eğitimdeki ikilik (Mektep-Medrese) bu din liseleri ile yeniden yaratılıp”imamlık-hatiplik gibi dini hizmetlere eleman yetiştirme işlevinden uzaklaştırılarak yükseköğretimin her alana öğrenci yetiştirmeye yöneltildi.

Siyaset alanı ve bürokrasinin üst kademeleri kişilikleri önemli ölçüde imam-hatip liselerinden oluşmuş elemanlarla dolduruldu.

Kuşkusuz günümüz Türkiye'sinde “Dinci olmak için din eğitimi veren kurumlarda öğrenimi görmek şart değil. Ancak yanlış bir dini eğitimin kişiliğin yanlış oluşumundaki belirleyiciliği de

yadsınamaz. Eski Başbakanlardan Necmettin Erbakan'ın imam-hatip liseleri "arka bahçemiz" demesi boşuna değildir.

Aynı biçimde ilahiyat Fakültelerinin sayıları öğrenci ve öğretim elemanı kadroları durmadan arttırılıyor. YÖK'ün geçen yıl aldığı son derece sakat bir kararla, bu fakültelerin ilköğretim Din Bilgisi Öğretmenliği Bölümleri eğitim fakültelerine bağlanarak, eğitim fakülteleri de ilahiyatlaştırılmaya başlandı.

Adalet ve Kalkınma Partisi (AKP) iktidarı döneminde dinci siyasiler, din sömürücülüğünü devletin özellikle yerel yönetimlerin olanaklarını kullanıp ücretsiz iftar sofraları kurdurarak ve toplu namazlar düzenleyerek de sürdürüyorlar.

Son seçimlerden önce bu sömürü, oy karşılığında yoksullara yiyecek, giyecek, yakacak yardımı adı altında bir tür sadaka dağıtarak daha da yaygınlaştırdı din üzerinden din tacirliğini.

AKP iktidarı, Cumhuriyetin temel değerlerini yıpratmaya devam ediyor.

Bu iktidar, birçok yerde Cumhuriyetin kurucusu Atatürk'ün fotoğraflarını indirerek Ulusal bayramlarımızın çoğunu iptal ederek, hatta bu bayram günlerinde alternatif dinci törenler düzenleyerek (kutlu doğum haftası gibi,) tüm TRT kanunlarını kullanarak çocuklar da yeni bir siyasi biçimlenme yaratma çabasını halen sürdürüyor.

Başta eğitim kurumları olmak üzere**, resmi daireler, iş yerleri yer altı treni istasyonları, özellikle Cuma günleri camiye dönüştürülüyor bu gösterişli yalan makinesi öyle ülkeyi sardı ki

sokaklardan caddelere taştı, bu yalan makinesinin ikiyüzlülüğünü görmedim bilmiyorum diyen alenen yalan söylemektedir yâda korkularından söyleyememektedir oysa insan yaşadığı ülkedeki dertleri ve yasal haklarını bilselerdi bu halk üzerinde yıllardır yalan yanlış söyleyen din tacirleri çıkarları doğrultusunda”Din yorumladılar ve bu yorumları bulundukları mevkilere güvenerek yapıtlar kutsal din, değerlerini bilmeyen din yoksunu halkımız da yanlışların farkında olamayınca söylenenlerin tamamını doğru zannederek kabullenmek zorunda kadılar bu gün ikilem içinde olanlar sadece ayak uydurma adına ne yaptığının bilincinde olamayanlardır sokaklar, da otel paravanlarına arkasında pilajlarda sözde ibadet adına namaz kılanların arkasına takılarak bu kutsal dinimizi de yıprattıklarının farkında olmayan bu zavallı halk desinlerle ibadet yaptığını zannetmekte.

Oysa her fırsatta kendinin bilge olduğunu zannedenler farkında olmadan başkalarının dini yorumlarından faydalandığını görememekte kutsal dinimizi iyi bilenler dinimizin sadece beş vakit namazdan ibaret olmadığını bilmekteler; çünkü dinimizde, gösterişe yer yok gösteriş yapılarak, namaz ve ibadet yapılamaz. Çünkü “Dinimiz, Kutsaldır” ALLAH’LA KULLARI ARASINDA, Kİ MANEVİYATDIR. ASLA GÖSTERİŞE YERİ YOKTUR. Böylesi bir durumda toplum ses çıkarmıyorsa o toplum sadaka toplumu olmayı resmen bidat etmeyi kabullenmiş toplumdur. Bilselerdi ki, bu Halk” dinin kutsal olduğunu, KERBELA’ DA, ŞEHİT EDİLEN Peygamber

“Efendimizin torunu olan” İMAM HÜSEYİN o günkü koşullarda bile YEZİT DENEN İBLİSE BİLE BİYAT ETMEMİŞTİR. ŞEREFİYLE HALKI İÇİN ŞEHİT OLMUŞTUR. Oysa benim zavallı halkım kutsal dinimizin adını bile net olarak konuşamayan bu din tacirlerinin tuzağına düşmekten kendini kurtaramadı 21 yy da bile. Bilselerdi bu Halkımız o zaman yanlış yapanların yanında yer almazlardı?.

Cumhuriyetin, en başta kadınları özgürleştirmeyi hedefleyen kıyafet devrimleridir. AKP iktidarı ve onun destekçisi sözde liberaller tarafından hedef haline getirilip türban denen baş sargısı en sonunda yola çıkarıldı. Bu yılın ilk yarısında AKP iktidarı ve onun destekçisi MHP’nin oylarıyla değiştirilmiş gibi yapılan Anayasa maddeleriyle (m.10, 42) üniversitelerin çoğunda Filli türban özgürlüğü sağlandı. Yeni Cumhur Başkanının atadığı YÖK Başkanı, Anayasayı, ulusal ve uluslar arası yargı kurallarını hiçe sayarak kıyafet özgürlüğü adı altında üniversitelerde türbanı öz görev edinerek serbest bıraktığını söyledi. Bir öğretmen sendikasının da üniversite ‘türbana özgürlük’ için sokak eylemi yapması bir başka düşündürücü konudur. (Bu çıkışlar normal bir dindar insanın davranışını aşılıyor?)

Önerilerimiz

Tarihsel süreci ve güncel sorunları dikkate alarak yapacağımız öneriler tartışmaya açıktır.

Bu konuda sadece yakınma yerine, eleştirilme pahasına önerilerde bulunuyoruz.

Diyanet İşleri Başkanlığı, din ve mezhep ayrımcılığı yapmayacak ve klasik bir devlet dairesi

olmayacak biçimde, gerekirse yeni bir ad altında yeniden düzenlenmelidir.

Bu kuruluşa, devlet bütçesinden ödenek ayrılmamalıdır, başka kaynaklar gösterilmelidir.

ÖRNEĞİN: Bu kuruluşa, devlet ödeneğinin kaldırılması karşılığında şu olanaklar tanınmalıdır.

1-) Bazı ülkelerde olduğu gibi, kişiden alınacak beyana göre "Din hizmeti vergisi" toplanabilir.

Bu vergi, kişinin kendisi tarafından bankalar aracılığı ile de ödenebilir. (Bu konuda kim dindar kin tüccar olduğu da öğrenilir ve diyanetle ilgili yükseltilmiş farklı seslerin de önü kesilmiş olur.)

2-) Kurban derisi bağışları, Hac, organizasyonu gelirleri bu kuruluşa bırakabilir buna karşılık genel bütçeden Diyanete verilmeyen kaynak Türk Hava Kurumu'na aktarılır.

3-) Din hizmeti amacıyla yapılan yayın ve diğer etkinliklerden gelir sağlanabilir (Ne de olsa dine susamış bir halkımız var diyaneti parasız bırakamaz.) Hemen aklımıza şu soru geliyor Diyaneti soymasınlar da?

Anayasa yeniden düzenlenecek isteğe bağlı din eğitimi, yeni oluşturulacak din işleri yönetimine bırakılmalıdır. Bugünkü eğitim kurumlarının beceremediğini genel din eğitimi, küçükler için kısmen okullarda diğerleri için yaygın din eğitimi yerlerinde (Cami, kuran kursu, cem evi, kilise, havra, medya vs.) daha doyurucu bir biçimde yapılacaktır.

Buraların denetimi, M. E. B. ve din işleri yönetimi bağımsız olarak yapılabilir kimseden

direktif almadan bağımlılıktan kurtulur.

Şu anda Aynasal bir zorunluluk olan din kültürü ve ahlak öğretimi Anayasadaki gerekçesine uygun, gerçekten bir kültür dersi olarak okutulmalı, belirli bir mezhebin zorunlu inanç aşılama ve uygulama etkinliğine dönüştürülmemeli ki bu yaşanan dini sorunlar yaşanmasın.

Eğitim kurumlarında** ders veren din bilgisi öğretmenleri, Milli Eğitim Bakanlığında değil düzenlenecek yeni din işlerinden atanmalıdır ki din siyasallaşmadan kurtulabilsin böylece halkımız da zorunlu olarak bir mezhep etkisindeki dinini özgürce öğrenebilme fırsatına kavuşsun dinle ilgili hiç kimsenin kimseye söz söyleme fırsatı da olmasın.

Din bilgisi dersleri (bugünkü "Din Kültür ve Ahlak Öğretim"dâhil) notlarla değerlendirilmesin. Böylesi uygulamada, hem" dinde zorlama olmaz" biçimindeki İslami kuralın, hem, de bugünkü Anayasanın" kimse dini inançlarını açıklamaya zorlanamaz"(m.24) Hükmünün gereği budur. (Aslında her davranış Anayasal güvencede olsa da uymadıktan sonra Anayasalara koymanın ne anlamı varki o zaman?)

Milli Eğitim Bakanlığı** İmam yetiştirme ödevinden kesinlikle çekilmelidir.

Bunun için Tevhidi Tedrisat Kanunu üzerine tartışma açmaya gerek yoktur. İmam yetiştirme ödevi bugün zaten yükseköğretime (İlahiyat fakülteleri ve ilahiyat meslek yüksekokullarına) kaymıştır. Yapılacak iş, imam yetiştirme ve atamayla ilgili mevzuatı buna göre düzenlemektir.

Şu anki uygulama ister istemez eğitim sisteminin bütününe dinselileştirmektedir.

İmam yetiştirme ödevinin yükseköğretime aktarılması, bugün iyice işlevlerinden saptırılmış olan imam-hatip liselerinin varlığına son verecektir.

Masrafları kamu** bütçelerinden karşılanan ve gösteriye dönüştürülmüş iftar yemeklerinden derhal vazgeçilmelidir:(Aksi takdirde bunun önü alınamaz halkı isyana ve suç işlemeye teşvike ve tahrik içeren bu uygulama farklı inançtan olan halkın tepkisine neden olmakta çünkü yapılan iftar giderleri kamu kaynaklarından karşılanmakta bu kamu kaynakları belli bir mezhep mensupları için harcanılamaz) Anayasal suç işlenmekte?

Laik Bir Sosyal Devletin görevi yoksul olan vatandaşlarını koruma konuları toplum içinde bir tabak yemek vererek onur kırıcı davranışlara sürüklenmesine ve insani duygularının incinmesine neden olmak değil. (Yardımlar gerçek sahiplere yapılmalı ve reklâmsız.) (İslam Dininde Sosyal Devlette bunu böyle söylüyor.)*

Kadınlarımız, türbanla baş örtmenin dinle ilgisinin olmadığını gayet iyi biliyorlar, bu uygulama belirli bir siyasal anlayışın simgesi hatta modası haline getirilmiştir. Tıpkı geçmişteki parka, sakal, sarık, bıyık, pos bıyık gibi.

Devlet adamlarının türbanlı eşleri, Müslüman Arap ülkeleri hanımlarının yanında bile bizleri ve kendilerini zor durumda bırakıyorlar. Bu hanımlar ve eşleri biliyorlar ki Atatürk'ün önderliğinde gerçekleştirilen kıyafet devriminde kadınlarımız üzerinde hiçbir zaman ne bir baskı ne de zorlama

oldu. Bunu biliyor olmalarına rağmen neden devletin en üst kademelerinde halka örnek olunması gerekirken bu tutum ve davranışları sergilemekteler, anlaşılır değildir.

Bu türbana sarılan kızlarımız kadınlarımız kocalarına karşı özgürlüklerini bu devrimlere borçludurlar (Bunu bilmiyor olmaları anlaşılır değildir)

Gerçekleşmesi zor bir istek** ama yinede belirtelim siyasi parti ve iktidarlar, dini kullanarak oy toplama kolaycılığından vazgeçmelidirler.

Böylesi bir davranış laikliğe olduğu kadar dine ve ahlaka da aykırıdır.

Bu sorunlar inadım inat yada ben yaptım oldu, anlayışı ile çözümlenemez, tarafların, bunları çeşitli platformlarda bir araya gelip tartışması ve ortak çözüm önerileriyle birlikte yaşanılacak sağlam kalıcı yolun bulunmasıyla mümkündür. (Kaynak Dr. Niyazi Altunay)

Cumhuriyet” Devrimlerine Karşı” Devrim Kronolojisi’nin tarihi?

4 Şubat 1949: İki ‘mecsup’ Meclis’te ezan okuyor.

15 Şubat 1949: İlkokullarda isteğe bağlı olarak din dersleri okutulmaya başlanması öneriliyor. 1 Mart 1950: CHP hükümeti, Tekke ve Türbelerin Kapatılması’na Dair 677 sayılı yasayı yürürlükten kaldırıyor. Türk büyüklerine ait olanlar ve sanatsal değer taşıyanlar Milli Eğitim Bakanlığı’nca (!) halka açıldı. Açılan türbe sayısı ilk aşamada 19 idi.

12 Nisan 1950: Mareşal Fevzi Çakmak için düzenlenen cenaze töreninde gericiler dini

siyasete alet ederek gövde gösterisi yapıyor. 29 Mayıs 1950:

**“TARİHİN İNKÂRINI GÖZE ALMIŞ
İHANET İÇİNDEKİ AYDIN!
SANA SESLENİYOR ve SORUYORUM: 36**

Batılı olma histerisi içinde bulunmaktan bunalmadın mı?

Batının sana telkin ettiği ve tedrisatını mecburi kıldığı Muasır Devlet fobisinden kurtularak gerçekleri daha net kavramanın zamanı geldi de geçmiyor mu?

İslâmiyet’in toplumlara gaddarca tahrif edilerek telkin edilmesinin neticesinde günümüzde yetişen neslin çaresizlik içinde maddeci zihniyetin zebunu olmasına, cemiyetlerin ahlâk inkırazı içinde iflasa sürüklenmesine seyirci mi kalacaksın.

İslâmî, Bedevi Kanunu olarak görenlere, dünya üzerinde yazılı ilk Anayasa’ya sahip olan ümmetin İslâm Ümmeti olduğunu haykırmayacak mısın?

21–24 Ocak 1951 tarihinde Karaçi’de Seyyid Süleyman Nevdi başkanlığında ve aralarında Mevdûdi’nin de bulunduğu 31 kişilik komisyon tarafından hazırlanmış **İSLAMÎ DEVLET ANAYASASININ PRENSİPLERİNİN** günümüz anayasalarında dahi bulunmayan adil hükümleri muhtevi olduğunu görmedin mi?

Turan Kurtulmus’un “**Aydın İhaneti**” adli kitabından soruya çevrilmiş paragraflardır bu okuduklarınız.

Kitabi Hedef Yayınları 1 Mayıs 1978' de basmış.

Ben şimdi bu sorulara olumsuz yanıt verince bakınız, sayın yazar ne diyor:

“Aşağıda bir örneğini sunduğumuz İslâm Devleti Anayasasının kaynaklarını: Kur'anı Kerim. Hz. Peygamberin (s.a) sünneti... Hulefa-i Raşidin Tatbikatı... Müctehidlerin İctihadlarına dayalı olduğunu tekrarlamamızı zait addederim.

İslam Devletinin Anayasasında Bulunan Temel Prensipler:

RAHMAN VE RAHİM OLAN ALLAH ADIYLA.

(Değerli Arkadaşlar bu yazıda bu anayasa prensiplerinden birinci maddeyi paylaşacağım. Kısmet olursa devam ederiz.)

1- Hem kanun vaz'ı hem de yaratma bakımından gerçek hakim ALLAH'TIR.

Birinci maddenin ifadesine baktığımızda: Kanunların yapımcısının, kanun koyucu kaprisleri içinde boğulmuş bir beşer olmadığını görüyoruz. Kanunlar bir laik devletin anayasa mahkemesinde görev almış on beş tabii üyenin inisiyatifi ve keyfi yargılarına bağlı değil.

Akşam yediği yemekten midesi bozulup uyuyamayan, dolayısıyla sinirleri ve karar verme gücü zaafa uğramış kişi değil,

Aksamdan eşi ile kavga edip gündüz karar verme makamında adalet dağıtmak zorunda, kişiliği silik insan değil,

Çevresindeki olayların etkisinde kalmış ön yargılı yargıç durumundaki, kararlarını kendisine bahşedilen maddi imkânlarla veya siyasi tercihinine

göre veren ADALET temsilcisi değil...

Ya kim? ALLAH...

Evet, birinci maddede karar her şeyden ve hatadan münezze olan ALLAH tarafından verilmiş ve kanunları o yapmıştır. Allah'ın yaptığı kanunları değiştirmek Allah'ın adaletine inançsızlık ve onun yaptığını beğenmemek demektir.

İste LAİK DEVLET demek ve laik devlet prensiplerini getirmek biz Allah'ın insanlara getirdiği kanunları eksik ve yetersiz buluyoruz, beğenmiyoruz demektir.

Şu halde: Bu fikriyatla hareket etmeyi itiyat edinmişlerin karsısına çıkan ve ben ALLAH'IN kanunlarına inanıyor ve iman ediyorum diyenleri hangi mantık haksız bularak cezalandırabilir. Ve eğer cezalandırırsa bu ceza ADİL bir ceza mı telakki edilmek lazımdır? Diyelim cezalandırılmadı, o takdirde İslâm prensiplerine göre yetişip, İslâmi tedrisat görmüş kişi, ben laik devlet kavramına karşıyım, Allah'ın içtimai hayata gerekli kanunları var, onunla idare olmak isterim, bu benim inancımın gereğidir derse ve laik devlet yöneticilerini tasvip etmeyip kurulacak İslâmi bir Şûrâ'da yargılarsa ve de ehil olan ve İslâm nizamlarına göre icraat yapacak olanlara deruhte edecektir, milletin çoğunluğunun kararı bu minval üzeredir derse! Acaba ne olur?

Cevap malûm... Laik Devletin koruyucu kuvvetleri silah zoruyla kendi milletini "halka rağmen yönetim" düsturu içinde mahkûm eder veya kurşuna dizer. Adına da ayaklanma der. İşte onun için böylesine bir toplumsal bölünmenin

tarafları Allah için, Allah'ın şeriatı için savaşıyorlar, batılı savunular arasında vuku bulmuş savaşın müsebbipleri durumuna düşerler ki, bu takdirde Laik düzeni savunular Allaha inkâr edenler sınıfının temsilcileri olarak nitelendirilirler.

Mısır'da idama mahkûm edilerek asılan Müslümanlar da bu tür bir adalet (!) anlayışının kurbanları olmuş ve masum Müslümanlar idi. Daha da örnekleri çoktur. Ne var ki, Müslüman cemiyetlerin yöneticileri BATIL anlamda yönetim fikrinden sarfınazar etmedikleri sürece bu kabil haksız idam olaylarına sıkça rastlanacaktır.

Değerli arkadaşlarım; Prensiplerin ikincisine sonraki yazımda yer vereceğim. Ancak madde başlığını şimdiden yazayım:

2. Kanunlar Kur'an-ı Kerim'e ve Sünnet'e İstinad Eder. Bu İki Kaynağa Aykırı Hiçbir Kanun Vazedilemez.

Değerli Arkadaşlar; Birinci maddeyi okudunuz. Bundan 25 yıl önce Anayasa prensipleri tartışılarak kaleme alınmış ve Türkiye'mizde de kitap olarak basılmış. O günlerin gençleri, delikanlıları şimdi devletin çeşitli kademelerinde yöneticilik yapacak yaşlarını yaşıyorlar.

Devleti din kurallarına oturtan prensiplerle yönetmeye yeminli yöneticilerle karşılaşınca şaşırmanın âlemi yok. Bu devleti teslim edecek kadar inançsız değiliz.

Kimin zorda olduğunu herkes görecektir. Yeter ki uyurgezer olmayalım. Yeter ki yurttaş olmaktan kaynaklanan sorumluluklarımızı başkalarına havale etmeyelim.

En başta –kendi çevremden başlamam uygun düşeceği için- Cumhuriyet Halk Partisi adına ve onun adıyla yola çıkanlar olmak üzere ATATÜRK'TEN MİRASIMIZ Demokratik Laik Sosyal Hukuk Devleti olarak tanıya geldiğimiz Türkiye Cumhuriyeti'ni her yurttaşın kararlılıkla sahiplenmekte olduğunun bilinciyle hepinize Dostça Selamlar...

Bahattin ASLAN, 4.2.2004

KAFİR 37

İslam'a Göre Cinsel Hayat. Ali Rıza Demircan. Sözlük bölümü:

KÂFİR: Kuran ve Sünnet'le belirlenmiş îman esaslarının, ilâhî emirler ve yasakların bütününe veya herhangi birine inanmayan kişi, laik insan

Laik : Kuran ve Sünnet yönetimini kabul etmeyen

X

D. Mehmet Doğan. Vadi Yayınları:laik. [Lat. Fr. S. Fel.]

1. Dünya işlerini din işlerinden ayıran, lâdinî, seküler. Ziya Gökalp'ın âşinâ olunmayan Fransızca laiaque deyimini anlatmak için dinsiz anlamına gelebilecek lâ-dinî sözcüğünü kullanmak zorunda kalması, belki bir talihsizlik idi-B.Lewis

2. Dini olmayan, dinsiz, dindışı, lâdinî, profan: Laik okul, laik sanat.

3.Dine karşı olan, din karşıtı.

4. [i.] Laik görüşe sahip kimse.

X

Türkçeye Fransızcadan geçen “lâik” sözcüğü, yunanca “lâikos”tan gelmektedir. Halk anlamına gelen “laos” adından türetilmiş ve din adamı olmayanları belirtmek için kullanılmıştır. Aynı zamanda; dinî olmayan şey, fikir, kurum anlamına geliyordu. Eski çağlarda bu sözcük “rahipler sınıfı”na mensup olmayan anlamında kullanılıyordu. Hristiyanlıkta da kilise adamlarına “clerici”, bunların dışında kalan halk yığınlarına “laici” deniyordu. Zamanla bu sözcük, devlet ile din arasındaki ilişkileri anlatmak için kullanılmaya başlamıştır.

Din işleri ile devlet işlerinin ayrı olması .

DİN HÜRRİYETİ 38

Pejoratif anlamda laiklik din düşmanlığı olarak yorumlanır (bkz: [yanılgı](#)). Oysa (bkz: [laiklik/1](#))’de etimolojik açıklaması verilen laiklik, doktrin anlamda laik hareketlere/cereyanlara, fikir akımlarına bağlılık demektir ve bundan başka da bir şey değildir.

X

Ha, bundan başka bir şeydir, o da sudur: din hürriyeti (din seçme hakkı - vatandaşlar, memurlar, devlet başkanları vs herkes için geçerli olan) ve devlet öğretiminin tarafsızlığı.

+

Din hürriyeti ise ikiye ayrılabilir:

- vicdan hürriyeti

- ibadet hürriyeti

+

Ülkemizde sözde uygulanan kavram. Benim verdiğim vergiyle kilometrekare başına 5 cami yapılıyorsa ve devletin din işlerine ayıracak bakanlık ve diğer kadroları mevcutsa, şu bu dine inanmak serbest, satana matana inanmak ta suçsa bu ülkede olmadığı iddia edilebilecek olgudur

Atatürk'ün; “laiklik asla dinsizlik olmadığı gibi, sahte dindarlık ve büyücülükle mücadele kapısını açtığı için gerçek dindarlığın gelişmesi imkanını temin etmiştir.”

“laiklik, yalnız din ve dünya işlerinin ayrılması demek değildir. Bütün yurttaşların vicdan, ibadet ve din hürriyeti demektir

“din bir vicdan meselesidir. Herkes, vicdaninin emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünceye karşı değiliz. Biz sadece din işlerini, millet ve devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyor, kasıt ve fiile dayanan tutucu hareketlerden sakınıyoruz” sözleriyle açıkladığı ilkesi.

+

1928’de ilgili kanunun anayasaya eklenmesi ile Türkiye de var olduğunu belirlenmiştir (yada yapılmıştır kanun bir şeyi belirler sanırım, set olsa ona sorardık)

+

Devletin dinlere eşit uzaklıkta durması gereken ve dinlerin devlet tarafından kontrol edilmesi gereken bir devlet anlayışı. Ayrıca

1- din işlerinin sadece o ülkenin diniyle ilgilenmemesi gerekir. Ve bulunabilecek resmiyette

üyesi bulunan tüm dinleri kapsayan bir kurumsal bütün olması gerekir.

2- semavi dinlere (Musevilik-Hristiyanlık ve ıslama) saygı gösterirken semavi olmayan dinlere de saygı göstermesi gerekir. (vicdan, Budist, panteist veya politeist vb)

+

Türkiye’de din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması ve her ay 80 bin imama maaş ödeyen bir devlet demektir.

+

Kelimelerle ifade edilemeyen siyasal olgu.

+

Bunları biliyor muydunuz? Hristiyan topluluğu olmadığını iddia eden Avrupa topluluğu dahilindeki 15 ülkenin arasında anayasasında laiklik maddesini bulunan tek ülke Fransa dır. (bkz: Fransız anayasası birinci madde). Şayet Birgün kabul edilirse Türkiye cumhuriyeti anayasasında laikliği benimsemiş ikinci ülke olacaktır. (bkz: birinci kısım, ikinci bolum madde iki)

Ruhban sınıfı da yoktur.

Bir devletin bakanının hakkında bilgi sahibi olmadığı ya da bilse de işine gelmediği durumda şu şekilde beyanatlar verebildiği kavram. [Http://www.ntvmsnbc.com/news/246759.asp](http://www.ntvmsnbc.com/news/246759.asp)

Aynı mantık ile ben devletten Yezidilik ya da Mecusilik eğitimi alabilmeliyim, haydi hodri meydan? Versenize.

Türkiye “Müslüman demokrat” olduğunu söyleyen bir iktidarın Türkiye’yi doğu’ya döndürüp döndürmeyeceği şeklindeki “anlamsız” soruya

yanıt ararken, çevremizdeki gelişmeler “doğu” olarak adlandırılan ülkelerin yüzlerini “batı”ya çevirmek için nasıl bir uğraş içinde olduğunu gösteriyor.

“Türkiye bir İslam ülkesi mi olacak?” sorusu Türkiye’deki zihinleri kurcalarken, “hakiki” bir İslam ülkesinin “batılılaşma” arayışlarıyla ilgili ilginç gelişmeler oluyor.

Birkaç gün sonra, ayın 17’sinde Cidde’de ilginç bir toplantı var: Cidde ekonomik forumu.

Anayasa’nın 2. Maddesinde cumhuriyetin nitelikleri arasında tanımlanan laikliğin din hürriyeti ve din ve devlet işlerinin ayrılığı olarak iki cephesi vardır.

Vicdan ve ibadet hürriyetlerini kapsayan din hürriyeti, anayasa’nın 24. Maddesinin ilk fıkrasında “herkes, vicdan, dini inanç ve kanaat hürriyetine sahiptir” şeklinde ifade edilmiştir. Aynı maddenin 3. Fıkrasında belirtilmiş ibadet hürriyeti ise inanç hürriyetinin doğal bir uzantısıdır. Fakat ibadet hürriyetinin anayasa’nın 14. Maddesinde sayılan amaçlarla kötüye kullanılması yasaklanmıştır. Bireyin manevi hayatına ilişkin olan vicdan ya da dini inanç hürriyetinin sınırsızlığı kabul edilse de, bireyin manevi hayatını aşarak toplumsal hayatı etkileyen eylem ve davranışların, yani ibadetlerin ise kamu düzeni, kamu güvenliği ve kamu menfaatlerini korumak amacıyla sınırlandırılabilceği söylenebilir.

Laikliğin diğer önemli bir unsuru olan din ve devlet ayrılığı ise çeşitli yönleri bulunan bir kavramdır.

Devlet gerçek bir kişi olmadığına göre, onun bir din sahibi olmasını gerçek kişilerinki ile aynı anlamda kabul etmemek gerekir. Devletin belli bir dine üstünlük tanımaması onun kurallarını kanunlar ve diğer devlet işlemleri yoluyla vatandaşlarına uygulamaya çalışmamasıdır. Resmi dini olmayan bir devlet, bunun doğal sonucu olarak belli bir dinin eğitim ve öğrenimini zorunlu kılmaması gerekir. Ancak anayasa koyucunun ibadet özgürlüğünün kötüye kullanılmasını önlemek amacıyla ilk ve orta öğretimde din kültürü ve ahlak öğretimini zorunlu kıldığı görülmektedir. Ne şekilde olursa olsun zorunlu din öğretiminin laiklikle ne derecede örtüştüğü tartışmalıdır.

Laikliğin unsurlarından biri, devletin çeşitli dinlerin mensupları arasında kanun önünde ayrılık gözetmemesi, hepsine eşit işlem yapmasıdır. Anayasamızda bu ilke “herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inan., din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gösterilmeksizin kanun önünde eşittir”.

Laik bir devlette din kurumları devlet fonksiyonlarını göremeyeceği gibi, devlet kurumları da din fonksiyonlarını ifa edemez. Yani lâik devlet gerek “dine bağlı devlet”, gerek “devlete bağlı din” sistemlerini reddeden din ve devlet işlerini birbirinden tamamen ayıran bir yönetim sistemidir. bununla beraber Türkiye’de diyanet işleri başkanlığının devlet teşkilatı içinde yer aldığını görüyoruz. Bu kurum Türkiye’nin özellikleri sebebiyle ortaya çıkmış olan ve aslında laikliği zayıflatıcı değil, aksine onu koruyucu nitelik taşıyan

bir çözüm tarzıdır. Osmanlı imparatorluğunda ve genel olarak İslam dünyasında İslam dini, yüzyıllardan beri devlet ve toplum hayatını güçlü etkisi altında bulundurmıştır. Bu durumda, din hizmetlerinin devlet kontrolünden tamamen uzak biçiminde cemaat örgütlerine bırakılmasının sakıncası pek açıktır.

Laik bir devlette devlet yönetimi, din kurallarına göre değil, toplum ihtiyaçlarının akılcı ve bilimsel yönden değerlendirilmesine göre yürütülür. Bu ilkenin asgari ve azami olmak üzere iki anlamı vardır. Asgari anlamında ilke, devlet işlemlerinin din kurallarına uygun olma zorunda bulunmamalarını ifade eder. Azami anlamı ise devlet yönetiminin din kurallarında esinlenmemesini ifade eder ki bunu gerçekleştirmek, ilkenin asgari anlamını gerçekleştirmekten çok daha güçtür.

Kaynaklar

Türk Anayasa Hukuku - Ergun Özbudun
Anayasa Hukukuna Giriş - Kemal Gözler

KEMALİZM’İN VAZGEÇİLMEZİ LAİKLİK 39

İlkokuldan beri “din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması” olarak anlatıla gelen laiklik kavramı gerçekte bundan çok daha ötededir. Laiklik bir anlamda egemenlik hakkının tanrısal güçlerden alınıp halka verilmesidir. Rasyonel olması gereken demokratik bir rejimin temel koşullarından biridir, zorunluluktur. Şu an ülkemizde bir çok insan tarafından tehlikede olduğu düşünülen; Kemalizm’in vazgeçilmez öğelerinden. İnsanların

inançlarını, ibadetlerini, devlet yönetimini ve diğer insanların inanç, ibadet ve özgürlüklerini tehdit etmeden; onların özgürlüklerine karışmadan yerine getirme olanağı... Bu şekilde düşünüldüğünde demokrasi ile doğrudan ilgilidir; ve olmazsa olmazlarındandır. Ancak ülkemizde tehlikede olduğu kesindir. Söyle ki; iç ve dış tehditler, ister istemez ülkemiz politikasında değişikliklere yol açmaktadır. Öncelikle Türkiye için AB ve ABD tarafından belirlenen ılımlı İslam modeli tamamen laiklik anlayışına aykırıdır. Soğuk savaş döneminde Sovyet Rusya'ya karşı, İslam dünyasını birleştirme ve karşı koyma politikasında Türkiye'nin başrol oyuncusu seçilmesi, bunları sağlayabilmek için de özellikle demokrat parti zamanında Türkiye'ye çok miktarda para yardımı yapılması, bazı üniversitelerin kurulması laiklik kavramının dış politikada malzeme olmasına neden olmuştur. Amerika ve diğer kapitalist Avrupa ülkeleri Türkiye'deki İslam merkezli ya da ılımlı İslam denilebilecek şekildeki yönetim tarzına tam destek vermişlerdir. Ama 11 eylül döneminden sonra ABD yeni bir tehdit olarak gördüğü, kapitalist rejime ve dolayısı ile ABD ye olan karşı cepheleri yok etme anlayışında, İslamiyetçi yönetim tarzı olarak seçen ülkelere karşı cephe almıştır. Buna rağmen Türkiye'nin model ülke olarak seçilmesi hala devam etmektedir. Batı dünyası özelliklerine sahip, fakat hiç bir zaman batılı olamayacak ama aynı zamanda batı için tehlike olmaktan çıkacak devlet modeli oturtulmaya çalışılmakta, dolayısı ile post modern bir manda sistemi uygulanmaya

çalışılmaktadır... Bu da islamın siyasi ve politik amaçlarla kullanılmaya çalışılması sonucunu doğurmaktadır... İşte bu durumda laiklik kavramının ne kadar önemli olduğu ortaya çıkmaktadır... Çünkü laikliğe gelebilecek zarar, bu tür ülkelerin Sevr anlaşmasıyla başaramadıklarını postmodern bir anlayışla başarabileceklerinin göstergesidir. Laik insan mı laik devlet mi tartışmalarıyla ilgili olarak Güngör Mengi'nin 15.06.2004 tarihli vatan gazetesindeki köşe yazısından bir kesit:

Kavram karambolu “laik kişi olmaz, laik devlet olur..”

Bu klişeyi başbakan Erdoğan da sık kullanmaya başladı. “kişi laik olmaz” görüşü temelden yanlıştır. Eğer bu sözler, din sömürsündeki sistematik tırmanışlara zemin oluşturmak adına sarf ediliyorsa katmerli yanlıştır.

Devlet gibi insan da laik olabilir.

Hatta vehim ve hurafelerden arınmış bir kalple ve akılla dine bağlı olduğu için, daha çağdaş, daha iyi bir Müslüman olur.

Laik'in karşıtı dindar değildir, yobazdır. Yani çağla kavgalı, dini yanlış okuyan ve tutsağı olduğu hurafeleri topluma da dayatan gerici..

Aklın devreye girdiği yerde laiklik başlıyorsa neden laik insan olmazmış? Olur olur.. Hem de daha iyisi olur!

Bireyler laik olamaz, laiklikten yana olabilir ya da olmayabilir. Örneğin, laiklikten yana olmayan bir birey, laik yönetim sistemi içerisinde dini hükümlerle yargılanmayı talep edemez. Laiklik sadece din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması

diye öğretildiği noktada tehlike başlar. Bu tanım doğru ama eksiktir. Laik devlette vatandaşın nüfus kağıdında din hanesi olmaz. Laik devlet vatandaşının dinine bakmaz. Laik devlette anayasa, herhangi bir inancın devleti ele geçirerek baskı yapmasını önlemesini de içermelidir.

LAİKLİK; ‘DİNSİZ’ MANASINDAKİ KAVRAM... 40

Laik şeklinde uzatılmadan söylenmesi gerekir..

Kökü, Grekçe “halktan yana olan” anlamına gelen laikos (ki bu laikos da; laos “halk” sözcüğünden türetilmiştir) olan kavram. Peki ne alakası vardır bu bizim bildiğimiz; “din işleri ile devlet işlerinin birbirinden ayrılması” anlamıyla? İzah edelim efendim. Eskil* Yunan’da erk, soylu sınıfın tekelindeydi ve bu şahıslar sahip oldukları erki gerekçelendirmek için köklerinin tanrılarla bir alakası olduğu iddiasında bulunurlardı (çünkü her ne hikmetse tanrılar sıradan insanlarla değil, hep kral kızları ile falan girmişlerdir cinsel ilişkiye) (bkz: mitoloji). Tabi zamanla demokratlar da yönetimde söz sahibi olma gayretine düştüler. Tahmin edileceği üzere soylu sınıfın savlarına karşı söyledikleri ilk söz: “siz tanrılardan yana iseniz biz de laikiz (yani halktan yanınız)” oldu. İşte o zaman, bu zamandır dini yönetimden uzak tutmak isteyenler hep bu kavramı kullanmışlardır.

İngilizcedeki layman sözcüğüyle de alakası vardır zira bu kelime zamanında kilise mensubu olmayan halktan kişiler için kullanılırdı. Kilise

işleriyle ilgisi olmayan kişi anlamına gelmektedir

Laos (yunanca): halk

Laikos (yunanca) ve laicus (geç Latin): halkın, halka ait

(bkz: seküler)

Nerde okuduğumu anımsamıyorum ne yazık ki... Anadolu köylerinden birinde amcanın birine soruyorlar, “laiklik nedir, bu konuda ne düşünüyorsunuz?” amca şey diyor: “laiklik, insanların layıkıyla yönetilmesidir... Herkes layığını bulur evladım...” doğru ya; dini çıkarlarına alet etmek isteyenler de, çıkarları ve dini birbirine karıştırmayanlar da bulur elbet bir gün layığını...

(bkz: ladini)

La ik ben yokum anlamına gelir. Arapça la hayır, yok, anlamlarına gelir. Hollandaca ben ise ik demektir. La ik kelimesini ilk telaffuz eden ise Hollanda asıllı bir mutasavvıftır. Bu yüzden la ik fenafillah olmak manasına gelir.

Laiklik hakkında bu kadar az yorum olmasına şaşırarak: sitelerini tavsiye etmek isterim..

Laik sıfat, hukuk (lâik) Fransızca laïque din işlerini devlet işlerine karıştırmayan, devlet işlerini dinden ayrı tutan: “Türkiye cumhuriyeti... Laik ve sosyal bir hukuk devletidir.”- anayasa.

(kaynak: TDK sözlüğü)

Laiklik yanlısı kişilerce “laiklik yanlısı” anlamında da kullanılan kelime. Bu kullanım, ben Türkiye’de bulunduğum süreç içerisinde (2000 yılına kadar) kesinlikle yanlış bir kullanımdı. Son 7 yıldır bu yanlış kullanım, doğru bir kullanım olmuş.

(en azından bazı kişilerce, mesela TDK henüz bu kullanımı kabul etmemiş)

Sözcük kökeni olarak, din adamı olmayan kişilere verilen genel ad. Zamanla belirli bir mesleğin uzmanı olmayan kimseler için meslek erbapları tarafından kullanılır olmuştur. Örnek olarak hukukçu olmayanlar, hukukçulara göre “laik”tir. Mimar olmayanlar mimarlar için “laik”tir. (bkz: harici)

2008 anayasası tasarısına -hani şu “sivil anayasa” denilen anayasa tasarısına- şapka takarak girmiş kavram. Şapka kasketten daha sivil olduğundan olsa gerek.

Çankaya’da oturan kişi. “laik nerde oturuyor? Çankaya’da!” (bkz: ezan kaya)

Bize ilkokuldan itibaren öğrettikleri şekliyle din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. Gerçek tanım olarak ise devleti yöneten kişinin yönetme yetkisini halktan almasıdır.

Ağrıda bir röportaj yapan Musa Ağacık, dayının birine bir şeyler soruyormuş dayı- biz Atatürkçü pek severiz Musa- zorunuz nedir dayı neden seversiniz Atatürkü

- severiz çünkü Atatürk “layıglığı” getirmiştir
- nedir baba “layıglık”

- şimdi kerhaneye giden kerhaneye layıgdır, camiye giden camiye layıgdır, işte layıglık budur ogul. Demiştir, Musa Ağacık da bunu, Atatürk ilkelerinin doğru anlatılamamasının nasıl etkileri olduğuna bağlamıştı. İnsanlar kendilerince bir şeylere bağlıyorlar falan diyordu sanırım.

Burjuva demokratik devrimlerinden sonra

görülen, hukuk kurallarının ilâhi metinlere dayandırılmaması.okullarda öğretilen tanım tam olarak doğru değil,çünkü batı toplumlarında bile çok sık görüyoruz ki din-devlet işleri pek de öyle ayrılmayabiliyor.Doğru tanım şu şekilde olabilir: “hakimiyetin gökten yere indirilmesidir.”

Asıl olanın demokrasi olduğunu, İran'ın da Çin'in de ırak'ın da birer cumhuriyet olduğunu, cumhuriyet kelimesinin tek başına hiçbir anlam içermediğini unutan ve içinde bulunduğu herhangi bir ortamda kendisinden farklı düşünen insanlara tahammül edemeyenlerin insan hakları hukukun üstünlüğü gibi evrensel normlar yerine her nedense sürekli bahsettikleri tam olarak da anlamını bilmedikleri sınırlarının ne olduğu her dönem tartışılan dine ve dindara yapılan her saldırıda arkasına sığınılan kelime.

Laiklik yalnızca devlet ve dinin birbirinden ayrılması anlamına gelmez ayrıca eğitim, kültür ve yasama alanlarının da dinden bağımsız olması anlamını taşır. Laiklik, devletin dini düşünce ve dini kuruluşların etkisinden bağımsız olması, ve genel olarak düşünce özgürlüğü anlamına gelmektedir. Devrimlerin birçoğu laikliği gerçekleştirmek amacıyla yapılmış ve diğerleri ise laikliğe ulaşılmış olması sayesinde gerçekleştirilebilmiştir. Laiklik ilkesi akılcı ve dini siyasetin dışında tutan bir ilkedir. Osmanlı döneminde matbaanın geciktirilmesinde olduğu gibi dinin yenilikler karşısında nasıl tutucu bir silah haline geldiğini yaşamış olan Türkiye cumhuriyeti kurucuları açısından dinin din dışı sivil yapı üzerinde yaratabileceği baskıları önlemenin

bir aracıdır.

Şimdik, eğer; “laiklik din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. Laiklik devletin tüm dinler ve inançlar karşısında tarafsız kalması, eşit mesafeyi koruması için takınılan bir tutumdur.” dersanız çok eksik bir tanım yapmış olursunuz.

Çünkü bu tanım laiklik felsefesini Fransız devrimi tarihinden soyutlar. Fransız devrimi, halkın (tiers etat; üçüncü sınıf) sadece soylu (aristokrasi) sınıfına karşı değil aynı zamanda kiliseye ve ruhban sınıfına karşı yaptığı bir devrimdir. Laiklik felsefesini tarihsel bağlamına oturttuğumuz zaman bunu anlamak gerekir. Fransız devrimi, soylu sınıfı ve kilise’yi iktidardan uzaklaştırmak için yapılmıştır. Demek ki laiklik aslında egemenliği “dinsellikten” kurtarıp “dünyevileştirmek” demektir. Esas tanım budur. İlginç bir nokta için:

Anayasamıza 1937’de girmiştir.

Türkiye’de işlev ve misyonunun çok ötesinde insan hakları ihlali ve inanç özgürlüğünün çiğnenmesiyle eş değer bir mana getirilip, gerçek fonksiyonundan bir hayli uzağa düşürülmüş kavram. Oysa, gerçeğinde laiklik ilkesi gereği, devlet bütün inançlara eşit mesafede ve inançların rahatça yaşanabilmesinin garantörlüğü konumunda olmalıdır. Türkiye’de dinler konusunda devlet tarafsız değil, apaçık bir şekilde suni mezhebine sahiptir ve suniliği de kendine göre yorumlayıp, farklı düşünen veya inanan kimselere inanç özgürlüğü bağlamında fırsat tanımamaktadır. Demokratik, hukuk, insan hakları gibi alanlarda olduğu üzere laiklik konusunda da

evrensel normların bir hayli gerisinde bir durum söz konusudur.

Türkiye’de laiklik kişiye değil, devlete ait bir özellik olarak sunulmuştur. Dolayısıyla da Türkiye’de laiklik değil devlet laisizmi vardır. En büyük yanlışlık da budur.

Laiklik birey-toplum-sınıf ilişkisi içinde değerlendirilmeliydi. Bizde ise birey-devlet ilişkisi içinde ele alınıyor. Bu durumun düzeltilmesi için bence devlet laisizminden toplumsal laisizme geçmek gerekir.

Diğer ilkelerin ve özellikle demokrasinin temeli olan ilke

Devletin idaresinin her hangi bir dinin referans alınmadan yönetilmesi. Kısaca devletin dinler karşısında güçlü kalmasını sağlayan ilke. Fransızca din adamı olmayan anlamındadır. En çok yapılan slogandır. Türkiye laiktir laik kalacak...

Dinsizlik değil, tüm dinlere eşit uzaklıkta durmak ve tüm inanışları ya da inanmayışları aynı ölçüde koruyabilmek, onlara izin vermektir.

Osmanlı-Türk modernleşmesinin ve hususiyetle Türk siyasal kültürünün daima gündeminde olmuş; yıllardır tartışmalara, hizipleşmelere siyasal karmaşalara konu olan Türkiye cumhuriyetinin anayasal niteliklerinden. Canım ülkemizin nadide siyasileri akademisyenleri ve okur yazarının üzerinde bir türlü uzlaşmadığı bu kavram için Machiavelli, kanımca, 500 yıl önce noktayı koymuştur: siyasal iktidarın meşruiyetini dünyevi kaynaklardan alması.

Ara sıra elden giden şey

Siyasal iktidarın meşruiyetini dünyevi kaynaklardan almasından başka bir şey değildir. Türk siyasal tarihinde iktidar mücadelelerine konu olmuş ve olmaya devam eden olgu salt devlete içkin bir mahiyettir. Devlet -ki bu ulaşılması oldukça zor ve reel politikte örtüşmeyen bir ülküdür- her dini inanca eşit mesafede olmalı tatavasından öte, dini referans almaz ve varlık sebebi ilahi yasalar değil; insan kaynaklı pozitif hukuk kurallarıdır. Anayasada bahsedildiği gibi din ve vicdan hürriyetinin teminatı falan değildir; lakin akli başında her siyasal tarihçi toplum-bilimci bilir ki devletin zımni de olsa bir dini vardır ve devlet bu dini bizatihi kurumlarıyla denetlemektedir. Velev ki Osmanlı imparatorluğunun ardılı bir toplum olarak Türk toplumu din ve vicdan hürriyetini bir anayasa ilkesi ile sağlamlaştıracak değildir. merak edenler de salt Osmanlı dönemindeki anasır-ı Osmaniyeğin din ve vicdan hürriyetinin durumunu tarihsel vesikalardan hatmedebilir velhasıl kelam ülkelerin, toplumların, ideolojilerin tarihi olduğu gibi kavramların da tarihi vardır; bu cihetle laiklik tarihsel seyri ve pozitif metinlerde yer alması itibarı ile dinamik bir olgudur ve başta verdiğim Machiavelli menşeli tanımda kavramı yerine oturtabilmekte köşe taşıdır. Bugüne ulaşp da gündemdeki haklı veya haksız ‘yok sen laiksin sen şeriatçı’ gibi tartışmalardan biraz sıyrılabilirsek geleneksel siyasal kültürümüze laikliği nasıl yedirebildiğimizi rahatlıkla görürüz. Art niyetli ve toplum-bilimi yadsıyacak bir şekilde fatih çarşambayı görünce aman da aman şeriat

geliyor demekse ya da içki içenleri kafir küffar diye yaftalayarak zaman kaybetmekse maksat söylenecek sözler beyhude tabii.

Aynı sokaktan mini etekli dekolteli bir kızın ve kara çarşafli bir bayanın (belki de bayan değildir hiç içini görmedik) geçmesine olanak tanıyan yegane enfes sistemdir... Bugün köşke çıkacakların ve çıkartanların ve de onun yandaşlarının “ şeytanın sağ bacağı” diye tanımladığı sistemdir..

Objektif bir şekilde sorgulamaktır. Laikliğin din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı olması tanımı sadece devletin yönetim sistemi ve din adamlarının- bi çoğu sözde din adamı- kendilerine, yakınlarına çıkar sağlaması vb. Olgularının sorgulanması sonucu ortaya çıkmıştır. Laiklik salt olarak bu tanımla sınırlandırılmamalıdır. Laik insan sadece dini değil, kendisini ve insanlıkla ilgili her şeyi sorgulamalıdır, bunlara karşı duyarlı olmalıdır.

Edit: günümüz Türkiyecinde laiklik; işsizlik, pahalılık, yolsuzluk, toprak bütünlüğü, ABD, AB gibi sorunlarımız yokmuş gibi ülkenin tek sorunu haline getirilmiştir ve bunu yapanlar da benim diyen solcu insanlar olmuştur ne acı.

Son hükümet tarafından tanınmayan, resmen olmasa da cismen karşı çıkılan ve çok ayıp edilen bir Atatürk ilkesidir.

Şimdi Recep Tayyip Erdoğan'ı düşünmenizi istiyorum, düşünüyor musunuz, eveeet, hayalinizde mi şu an, güzeeeeel. O zaman şimdi beyninizdeki Tayyip'ten yavaş yavaş uzaklaşın,

uzaklaşın, uzaklaşın, tayyibizm'den uzaklaştıkça geldiğiniz o noktaya laiklik diyoruz...

Yıllardır tartışıla gelen ilke. Uğruna nice mitinglerin düzenlendiği ilke. Ve maalesef ki çoğu insanımızın anlamını tam olarak bilmediği ilke.

Bu, devletin başına 'ataistler' getirerek gerçekleştirilebilecek bir ilke değildir. Dinsizlik hiç değildir. Ölçüdür yalnızca... Fakat günümüzde savunulan, ölçüyü ya bir uca, ya da diğer uca çekilmiş hâli oluyor.

Son tanımını az önce yaptım efendim...

Laiklik, spor işlerinin devlet işlerinden ayrılmasıdır. Herkesin ibadethanesini tek tek ve eşit sayıda koymak yerine, hiçbirini koymamayı seçmektir. X kişisi ibadet etmek için Bahama'yı, y kişisi de Stonehenge'i seçebilirdi zira. Başa çıkmak zordur.

Türkiye'deki en büyük sorunlardan biridir ancak sorunun kökeni bu olgunun tam olarak siyasal İslam, merkez sağ tarafından, sol ve ordu tarafından da tam olarak idrak edilememektedir.

Öncelikle laikliğin tanımına bir göz atmak da fayda var.laiklik din ve devlet işlerinin birbirinden ayrı yürütülmesi olarak tanımlanır. Burdan yola çıkarak laik sisteme sahip bir ülkede dinin siyasallaşmayacağı devletin de din ve vicdan özgürlüğünden kesinlikle taviz vermeyeceği beklenir. Oysa laik,demokratik bir sosyal hukuk devleti olan Türkiye de nedense işler bir türlü böyle yürümüyor.özetle ben en yakın örnek olan cumhurbaşkanlığı sürecini ele alayım.Türkiye'deki siyasal İslamcın yegane güçlü temsilcisi AKP

meclisteki mevcudiyetine güvenerek kendi adayının cumhurbaşkanı olmasını istiyor. CHP laiklik adına bu girişime karşı çıkıyor. ama burda asıl odaklanmaları gereken konu bu adamların geçmişleriyken bir anda Abdullah Gül'ün karısının baş örtüsüne takılıp kalıyorlar. nerde bireysel özgürlükler? Nerde kişinin din ve vicdan hürriyeti?Deniz Baykal'ın açıktan darbe çağrıları da çabası. Sonra tabi CHP'yi sosyalist enternasyondan atmaya kalkışılar neyse konuyu dağıtmayalım.TSK da bu çağrıları yanıtsız bırakmıyor ve bir post modern darbeyle karşı karşıya kalıyoruz.

Şimdi burda üç ayrı kurum var.

AKP: laikliği sadece din ve vicdan özgürlüğü olarak tanımlıyor ve Laikliğin diğer esasını görmezden gelerek devlette bir takım kararları dinsel etmenler çerçevesinde alıyor

CHP: kendini bir sol parti olarak tanımlıyor. din ve vicdan özgürlüğüne daha doğrusu kişisel haklara önem vermesi gerekirken laikliği sadece dinin devlet işlerine karışmaması esasını baz alıp bir takım anti-demokratik methodlarla rejimi korumaya soyunuyor.

TSK: demokrasinin ve cumhuriyetin teminatı ordumuz bab-ı ali baskınından beri sürdürdüğü alışkanlığından bir türlü vazgeçemiyor ve demokratik düzene bir ayar çekiyor.

Halk sokaklara dökülüyor cumhuriyet mitingleri yapılıyor adı üstünde cumhuriyet mitingi. CHP bunlarda aktif olarak bulunuyor ama sonra cumhurbaşkanının halkın seçmesine yanaşmıyor.

RTE bu insanları kuru kalabalık gibi bir şey olarak tanımlıyor(şimdi aklıma gelmedi o dediği laf). CHP hala halka güvenmiyor AKP yandaşları ise seçimler demokratik yollarla engellenebilecekken anti demokratik yollarla engellendiği için kendilerini haksızlığa uğramış hissediyorlar.millet itinayla kamplara bölünmeye çalışılıyor bizim siyasiler de sanki bu amacın en önemli parçalarıymış gibi bu sürece ellerinden geldiği kadar destek çıkıyorlar. TSK bile bu sürece öyle veya böyle ortak oluyor ki zaten TSK'nın karar mekanizmasının ne kadar bağımsız olduğu tartışılır (bkz: Eşref Bitlis suikastı). Tüm bunlardan sonra benim aklıma bir soru geliyor: Atatürk'ün Bursa nutku neden bunca yıldır sansürlendi acaba?

“laiklik asla dinsizlik olmadığı gibi, sahte dindarlıkla mücadele kapısını açtığı için, hakiki dindarlığın gelişmesi imkanını temin etmiştir. Laikliği dinsizlikle karıştırmak isteyenler ilerlemenin ve yükselmenin düşmanları ile gözlerinden perde kalkmamış şark kavimlerinin fanatiklerinden başka kimse olamaz” Mustafa Kemal Atatürk

Dolaylı da olsa tehdit altında olan, yok olmasa bile muhtelif nedenlerden ötürü tehlikeli bir şekilde anlam kaymasına uğraması muhtemel olan, çağdaş cumhuriyetin alamet-i farikası olan, bu nedenle de korunması için bir şeylerin yapılması gereken, bizi biz yapan ilkedir.

Laiklik, toplumu sekülerleştirme amacı taşıyan bir devlet politikasıdır. Yani laiklik devletin, sekülerlik ise milletin niteliğidir.

Türkiye’de yapılan diğer birçok devrim gibi

“tepeden inme” yapıldığı için tehlikede olan ve daha uzun süre de tehlikede olacak ilkedir.

Halka rağmen halk için yapılan devrimler; amaçları iyi niyetli dahi olsa toplumda köklü bir yer tutması oldukça zordur. Eğer halkın yadırgadığı bir devlet politikası, zorla ve şiddet kullanılarak ayakta tutulmaya çalışılıyorsa ve bu baskının “halkın ve devletin bekası” için yapıldığı beyan ediliyorsa bunun adı demokrasi değil diktatörlüktür.

Laikliğin doğru ya da yanlış olması ile çeşitli zorlamalarla halkın bile bile huzursuz edilmesi ayrı değerlendirilmesi gereken olgulardır. Örnek aldığımız batı ülkelerinde; laiklik belli süreçlerden geçerek uzun zamana yayılmış ve halktan destek görmüştür. Oysa Türkiye’de ise halk laikliğin tam olarak ne anlama geldiğini 80 yıl sonra bile hali hazırda tartışmakta ve bir karara varılamamakta. Demek ki bir şeyler ters, olması gerektiği gibi değil ve Türk toplumunun beklentilerine karşılık vermiyor. Doğruluğu su götürmez bir gerçek olsa da...

Günümüzde fazla basite indirgenerek, sokaktaki insanın türbanına saldırmak için bir dayanak haline getirilmiş olsa da; provokasyon malzemesi edilmeden kalpte yaşanması gereken inanç sistemlerinin sömürülmemesini sağlayarak, kişilerin hak ve özgürlüklerini korumaya yönelik ortaya konulmuş ilke.

Halkın büyük bir çoğunluğunun bildiği “laiklik, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması ve devletin bütün dinlere eşit uzaklıkta bulunmasıdır” bu tanım ne yazık ki vatanımız için geçerli olan bir

tanım değildir.Türkiye cumhuriyet'inde uygulanan laiklik kavramı "militan laiklik" kavramıdır.militan laiklik devletin tehlikeli gördüğü bir dini kontrol altında tutmak istemesidir.ülkemizde tehlikeli görülen din islamiyettir ve bu tehlikenin kontrol altında tutulması direkt olarak devlete bağlı bir organ olan diyanet işleri başkanlığı sayesinde gerçekleşir.devletin bu müesseseyi kurmasının amacı dini yasaklamak,dinin yayılmasını engellemek ya da dini sembolleri taktırmamak değildir.devletin esas amacı diyanet işleri başkanlığı vasıtasıyla büyük bir dinamik olan İslam dininin cemaatler tarafından kontrol edilmesinin önlenmesidir.fakat anlatılan ve öğretilen tüm bu tanımlara rağmen Türkiye'de c.başkanı adayının karısının türban takıp takmaması laiklik mahiyetine girdiği savunulunca insan ister istemez laiklik nedir sorusunu soruyor.laiklik nedir?

İnanan ile inanmayanın aynı sokakta rahatça yürüyebilme özgürlüğünün devlet tarafından sağlanmasıdır.

Sevmiyorum, topluma devlet eliyle dayatılan hiçbir rejimi, ideolojiyi, fikir akımını. Sevmiyorum napayım, bu da benim fıtratım. İnsan olma bilincinden çıkıyoruz maalesef, robot beyinler, bir nevi güdülmeyi bekleyen koyunlar oluyoruz. Biz mi seçiyoruz zannediyorsunuz, iktidarları, koalisyonları? Sanmıyorum. Önümüze verilen yemeği yiyoruz yıllardır. Birileri gündem oluşturup, belli doneleri önümüze veriyor akabinde istedikleri kamuoyu oluşuyor. Neden zannediyorsunuz seçimden önce başbakan olacak zatı

muhteremler mutlaka ABD ye gidiyor? Var bir icazet meselesi, peşkeş durumları. İşte birileri laiklik taraftarı olmamızı istedi, birilerini şeriatçı yaparak, komünist yaparak. Birilerine “kafir” “allahsız” diyelim, diğerlerine “yobaz” yaftası yapıştıralım istedi ki kalmasın ortak paydamız. Başardılar da bunu. Ahmaklaştırıldık! Farkında değiliz. Birbirimize tahammül edemiyoruz, kin kusuyoruz, nefretimizi haykırıyoruz artık.

Sonra noluyor? Laiklikmiş, şeriatmış umrunda bile olmayanlar, parsayı topluyor. Bu kadar bölünmüşken, elin peşmergesine silah dayıyor, irak'ta hala kabul edemediğimiz Kürt devleti kuruluyor, cebine harçlık koyduğumuz adamlar bizimle dalga geçer hale geliyor. Biz de hala birbirimize vuruyoruz tekme, tek derdimiz o kalmış gibi. Zaman birlik olma zamanı, dindarıyla, ateistiyle, Ermenisi, Kürdüyle. Bu diyarlar için bir şey yapma vakti, saçma sapan kavramların, içi boşaltılmış anlamların peşinde koşmak beyhude bir çabadan öteye gidemiyor. 50 yıldır bakıyor, seyrediyoruz ancak göremiyoruz. Ben sevmiyorum bu yüzden, bizi gütmeye çalışan kahpelerin dayattığı hiçbir sistemi, ideolojiyi...

Din kadar temiz bir olgu, siyasetin kirli ellerinden ayıran kavram. azıcık dikkat edildiğinde din için de ne kadar yararlı olduğu anlaşılabilir.

Dini çeşitli çekiştirmelerden korumak amacıyla din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. laiklik ilkesinin bireyle değil devletle ilişkili olduğunu anlamak her bünyenin harcı değildir.

Son aylarda ülkemizde yaşanan tartışmalar

malum. (belki de çok iyimser davrandım son yüzyılda mı demeliydim acaba) laiklik, irtica, modernleşme, demokrasi, din, insan hakları vs.

Kavramların içine hapsolup gerekli gereksiz herkesin konuştuğu, enerjimizi içimizde birbirimize karşı dışlayıcı ve güçsüzleştirici bir şekilde harcayarak adeta bir kör düşüşü yaşıyoruz son zamanlarda...

Televizyon ve radyolarda; tartışma programlarında, sanal âlem gazete yorumlarında, nadiren okullarda, pazarda-çarşıda hatta berberde kısacası her yerde en çok konuşulan bu konuların çoğunun bilgiden yoksun bir laf kalabalığı/ebeliğinden öteye geçemediğini söylemek sanırım yanlış olmayacaktır. Özellikle demokrasi ve laiklik kavramları herkesin diline düşer oldu. Toplumun her kesimi, aydınlar (?), siyasi partiler, sivil (!) Toplum örgütleri kısacası herkes demokratik ilkeleri, demokratik yöntemleri canı gönülden benimsediğini söylerken neden hala Türkiye’de demokrasi bir türlü olgunlaşıp istikrara kavuşamıyor acaba? Sakın yanlış anlaşılmasın bizim kimseye bir şey dediğimiz yok, hatta laikliği demokrasinin bir ön şartı gibi görüp, laikliğin olmadığı yerde demokrasinin olmayacağını, bu ikisi arasında böylesine kolayca böylesine otomatik bir ilişki kurup, demokrasiyi sosyalizm, liberalizm gibi normatif değerler üstünde yükselen bir dünya görüşü, bir ideoloji gibi algılayan ve tek yaptıkları düşüncenin yasaklı bölge bekçiliği olan iptidai slogancılar da katkıda bulunsun, hayatlarının baharlarında düşüncüyü ve şüphe kavramını çöp

tenekesine atan cemaat gençliği de.

Sanıldığıının aksine laiklik ile demokrasi arasında sanki laiklik demokrasinin bir ön şartıymış gibi doğrudan bir ilişkinin yoktur. Siyasal tarih ve coğrafya bilgilerine biraz başvurursak gerçekten böylesine bir otomatik ilişkinin, birebir ilişkinin olmadığını görürüz.

Mısır, Cezayir gibi bazı İslam ülkelerinde ve bazı sosyalist rejimlerde (Sovyetler birliği gibi büyük ve kısmen Arnavutluk ve Bulgaristan gibi küçük örneklerinde olsun) bir anlamda laik ancak oldukça katı ve anti-demokratik rejimler görülmüş ve görülmektedir. Bu bakımdan laikliği savunmak her zaman demokrasiyi savunmak anlamına gelmiyor.

Ülkemizde birçok konuda olduğu gibi bu konuda da bir kafa karışıklığı söz konusudur. Gerek laikliği baştan reddettiğini söyleyenler gerekse de her platformda fanatizm boyutuna varan üsluplarıyla savunanlar kafalarındaki laiklik taslağını oturup tartışmaya sunmak yerine eksik veya yanlış bilgilerle ülkeyi çatışma ortamına sürüklemektedirler. En çok yapılan/bilinen tanım, malum din işleriyle devlet işlerinin ayrı tutulması. Bunu herkes biliyor, burada en azından herkesin bildiği veya alıştığı bir tanım olması açısından bir sorun yok, bir kısım yazara göre de aydınlanma döneminin ortaya çıkardığı laiklik, aklın mistik unsurlardan kurtularak özgürleşmesi anlamına geliyor. Böylece akıl dinden bağımsızlaşacak ve rasyonel düşüncenin gelişimi dinin yok edilmese de sosyal, ekonomik ve siyasal hayattan

arındırılıp bireylerin vicdanına indirilmesi suretiyle sağlanacaktır.

Tabi bu yaklaşımda üzerinde durulacak birçok husus var. Ancak kısaca şunu belirtebiliriz burada; gerçekten her türlü sosyal, siyasal, ekonomik hayattan tecrit edilen dine vicdan ne kadar ev sahipliği yapabilecektir acaba? Atilla yayla'nın bu konudaki yorumu üzerinde düşünmeye değer. Buna göre laiklikle aklın özgürleşmesi arasında kurulan bağ, ancak aklın toplumsal ortamın dışında var olabilen ve yaşadığı vasatın özelliklerinden etkilenmesi söz konusu olmayan, hatta toplumsal ortamın varlığına bağlı olmadan veya ondan önce mevcut şekliyle var olduğuna inanan bir akıl anlayışını savunanlar için geçerlidir.

Yukarıdaki laiklik yaklaşımına getirilebilecek bir diğer yorum da her ne kadar bu yaklaşımın aydınlanma döneminden gelen, bu geleneğin içinde yeri olan bir görüş ise de bunun tüm aydınlanma düşüncesini değil, daha çok Fransız düşünce geleneğinden gelmesi şeklinde yapılabilir. Ayrıca bilginin kaynağının insan aklı olup olmadığı hala tartışılan ve çok da önemli olmayan felsefi bir sorundur. Kaldı ki demokrasinin de cevap aradığı soru toplumun tüm kesimlerini bağlayıcı bir akıl kavrayışı da değildir...

Bilindiği üzere batıda sanayileşmenin gelişmesiyle ortaya çıkan uzmanlaşma ve toplumsal farklılaşma ile birlikte daha önce dinin veya dini kurumların etkisi altındaki bazı işlevler din alanının dışına çıkmaya ya da yeni kurumlar aracılığıyla görülmeye başlanmıştır. Böylece

de kamusal alanda dini sorunlar eski ağırlıklı konumunu kaybetmiştir. Ancak bizde olduğu gibi (bir özgürlükçü laiklik değil de) bir sosyal program, bir ideoloji gibi devlet ve bürokrasi eliyle tepeden inmece şekilde uygulandığı ülkelerde ise toplumsal farklılaşmanın farklı boyutları zaman zaman bu otoriter üsluba karşı tepki göstermekte ve bu da doğal olarak devlet seçkinleri katında şüphe ve korku uyandırmaktadır. Ancak laikliğin bu şekilde toplumsal taleplere ve özgürlük isteklerine sırtını dönüp tek taraflı bakmak suretiyle kendini sadece Tanzimat'la başlayan yenileşme ve çağdaşlaşma hareketine dayandırır ve modernleşmenin en önemli boyutlarından olan insana seçim hakkı ve özgürlüğü sağlama ilkesini gözden geçirir ve ne yazık ki toplumsal huzursuzluklar artacak, insanlar kamplara bölünüp bireyler kendilerini farklı kimliklere ait hissedecek ve bu kimlikler arasında sürekli bir güvensizlik oluşacaktır.

Bazı yazarların “tamamıyla Avrupa’dan veya aydınlanma geleneğinden gelen ithal laiklik veya laikçilik önceleri din adına yapılan tahakküm/baskının bu kez laiklik veya pozitivizm adına yapılıyor” yorumuna tam manasıyla katılamasam da (çünkü burada kavramın ve aydınlanma düşüncesinin Avrupa’nın tamamına ithaf ediliyor olması ve daha önemlisi din adına yapılan baskıların coğrafyası ile pozitivizmin modernleşmenin göstergesi gibi bir baskı unsuru olarak görülen coğrafyanın her zaman homojen olmaması bakımından) aydınlanma düşüncesine damgasını vuran Comte’un ünlü üç hal yasasının

(bilginin oluşumunun metafizik, felsefi ve bilim aşamalarından geçmesi) sadece felsefi bir sorun olmaktan çıkıp özellikle Fransa'da yeni rahiplerin bile mühendisler ve bilim adamlarından oluşturulacak kadar pozitivist bakışın abartılması ve adeta akli tanrının bilimi de dinin yerine koyarak din adına yapılan baskılardan kurtulmak istemelerinin sonucunda Newtoncu bir mekanik anlayışla parçadan bütüne doğru tüm doğal ve toplumsal alanın aklın kurallarıyla anlaşılıp yönetilebileceğini, aklın ve rasyonalitenin toplumu yönetmede tek güç olması gerekliliğini eleştirmemek mümkün değil. Zira burada insanın özgürlük ve tercih alanı olup olmadığı en temel sorun olmasına rağmen es geçilip mekanik bir yaklaşımla herkesi bağlayıcı bir akıl adına ortadan kaldırılmış oluyor.

Her ne kadar devletin soyut varlığı ile herkesi bağlayıcı bir akılla evrensel doğruyu temsil etmesi adına bireyin feda edilebilmesi sonucunu doğurduysa da tüm bu yaklaşımlar, benim tüm bu eleştirilerim esas olarak ne aydınlanma geleneğine, ne Fransız düşüncesine ne de A. Comte'a. Benim eleştirim aslında laikliğin içine doğduğu kıta aydınlanmasının arkasındaki dinsel ve sosyal bozulmaları görmeden sanki orada kavramın ortaya çıkmasından önce devletin veya mevcut olan her türlü erkin bazı dini yaklaşımları diğerlerinden kayırması ve diğerlerini ve onlara inananları her türlü sosyal, ekonomik ve siyasal alandan tecrit etmesi sonucunda dinsel iç savaşlar çıkmamış, sanki bir sosyal barış ortamı

varmış da Comte durup dururken kendi başına bir doğruyu bulmuş, aydınlanma geleneği tüm bunlardan bağımsız oluşmuş gibi düşün(emey)en aydınlarımızdır! Dini iç savaşlar, sosyal barışın sağlanamayışı, savaşan dini tarafların bir türlü barışa ikna edilememesi gibi Avrupa'da o dönem yaşanan tecrübeler, devletin dinlerden veya dini yorumlardan birinin safında yer almasının toplumun bütün kesimlerinin ağır zararlar gördüğünü kanıtlamış ve insanlığın mahvına yol açabilecek bu durumlardan kurtulmanın yolu laiklik ile devletin dinler karşısında tarafsız olmasında bulunmuştur. İşte bu bakımdan din işleriyle devlet işlerinin birbirinden ayrılması aslında laikliğin tanımından çok sonucuna işaret eder. Eğer laikliği din ve devlet işlerinin ayrılmasının başlangıç noktası kabul edersek varacağımız nokta Türkiye ve bazı İslam ülkelerinde olduğu gibi dinin devlet tarafından baskı altına alınması olabilir. Oysa kavramın ortaya çıktığı aydınlanma düşüncesinin derinlerine indiğimizde demokrasinin istikrarına ve huzura kavuşması için devletin artık bazı dini yaklaşımları ve onların savunucularını kayırmayı bırakıp halkın değer ve tercihlerine tamamen kayıtsız ve farklı din veya aynı dinin farklı yorumlarına karşı eşit mesafede durması gerektiğini anladığını görüyoruz. İşte laiklik, din ve devlet işlerinin ayrılması denen şey budur ve ancak böyle doğru algılanan bir laiklik istikrarlı bir demokrasi için gereklidir!..

Özetleyecek olursak, dini özgürlüklerin bir teminat olarak devletin dinler karşısında tarafsız

olması anlamında laiklik demokrasinin, evet gerekli bir şartıdır. Laikliğin olması tek başına demokrasinin olmasına yetmeyeceği gibi demokrasi de yukarıda tanımladığımız laikliğin olmadığı, yani devletin dinler arasında veya aynı dinin farklı yorumları arasında taraf tuttuğu yerde yaşayamaz...

(bkz: academicafe.net-)

DEVLET LAİK OLUR KİŞİLER LAİK OLAMAZ 41

Kişilerin sahip olamayacağı bir özelliktir. sadece devletler bu sıfatı taşıyabilir.”ben laikim” yada “sen laik değilsin” ifadeleri yanlıştır.yanlış kullanımın bir örneği için (bkz: [Laiklerin Demokrasi Anlayışı](#))

Türkiye’deki yönetici sınıfın kendince yorumladığı ve uğruna sloganların atıldığı aslında var olmayan şeyin adıdır laiklik. Sünni egemen devlet yapısının hüküm sürdüğü, devletin diyanet işlerinden sorumlu bir bakanlığının olduğu (sadece sünni kitleye hitap eden) ve üstelik bu bakanlığın bütçesinin ilginç rakamlara ulaşmış olduğu, zorunlu din dersleri ve nüfus cüzdanındaki ibarenin de bunların cabası olduğu müthiş bir laiklik anlayışıdır bu, ha unutmadan gerekli gördüklerinde çeşitli kurumlar laiklik uğruna hükümetler devirebilmektedir sonra da zorunlu din dersleri gibi müthiş fikirlerle laikliğin korunması yönünde adımlar atabilmektedir.

“Din lüzumlu bir müessesedir. Dinsiz

milletlerin devamına imkân yoktur. Yalnız şurası var ki, din allah ile kul arasındaki bağılıktır. Softa sınıfının din simsarlığına müsaade edilmemelidir. Dinden maddi menfaat temin edenler iğrenç kimselerdir. İşte biz bu vaziyete karşıyız ve buna izin vermiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar masum halkımızı aldatmışlardır; bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir. Hangi şey ki, akla, mantığa, halkın menfaatine uygundur; biliniz ki, o bizim dinimize de uygundur. Eğer bizim dinimiz aklın mantığının uyduğu bir din olmasaydı, mükemmel olmazdı, son din olmazdı.” Mustafa Kemal Atatürk

İşte bu sözler ışığında laiklik; dini inançları ön plana çıkararak siyaset yapmamak ve dini siyasete karıştırmamaktır. Bu sadece Müslümanlık değil, Hristiyanlık, Yahudilik gibi tüm dinler için geçerlidir.

Feodalizme karşı iktidar savaşı veren burjuvazinin, bu sınıfsal ilişkiler içinde dine karşı tutum almaması düşünülemezdi. İktidarını kurmanın yolu, dini kurumların üst yapıdaki belirleyiciliğini yok etmesi, en azından sınırlandırmasıyla mümkündü. Laiklik işte bu sürecin ideolojik ifadesi oldu.

Batıda sekülerleşme (dünyevileşme) toplumsal, kültürel, bilimsel, sanatsal her alanda başlayarak devlet yönetimine laiklik olarak yansırken, bizde tam tersine devlet, yasalar ve yasaklarla dayattı laikliği. Bunun temelinde de, bizim gibi ülkelerde burjuva demokratik devrim

tamamlanmamış olmasını görürüz.

Oligarşi laiklik söylemini kullanarak; baskının, zulmün ve sömürünün üzerini örtmeye çalışmaktadır. Laikçileri, gerçekten bağımsız, demokratik bir Türkiye asla ilgilendirmemektedir.

Sosyalistler dini, “kişiyi ilgilendiren bir sorun” olarak değerlendirir. Ama bu demek değildir ki, gerici, feodalizme ait düşüncelerin toplumsal yaşama hakim olmasına izin verirler. Gerçekten dinin “kişisel bir sorun” olmasını sağlayıncaya kadar, demokratik devrimin zorunlu bir görevi olarak, dinin devletle kesinkes ayrılmasını savunurlar.

Laiklik, devlet yönetiminde her hangi bir dinin referans alınmamasını ve devletin dinler karşısında tarafsız olmasını savunan prensiptir.

Şu an için devlet yönetiminde böyle bir durum söz konusu olmadığı için kavram toplumdaki “bireyler” düzeyine inmiştir. laiklik kavram gereği “korku” değil de “güven” sağlayacak bir durum olması ve bu güvenin “milletin içindeki tüm inançlar” için eşit düzeyde hissedilmesinin sağlanması gerekirken, maalesef ki büyük bir başarı ile her kesimin önümüzdeki 5 yıla korku ile bakması sağlanmıştır. ne gerek vardı? Niye herkes dini inancını sessizce ve olması gerektiği gibi yapamasın? Bu konu hani Allah ile kul arasındaydı...

Laiklik; toplumsal hayatta aklın ve bilimin ön plana çıkmasını, böylece toplumsal yaşamın dogmalardan uzak olmasını sağlar. aynı zamanda toplum içerisinde farklı inançlara sahip olan

insanların bir arada yaşamasını ulusal bir kültür oluşturmasını sağlar ve inanç farklılığından doğabilecek çatışma ve ayrışmaları önler. En kısa haliyle laiklik: “dini devre dışı bırakmak değil din adına baskı yapmak,zor kullanmak isteyenleri devre dışı bırakmak demektir.”

Konuyla ilgili en güzel söz yine büyük önderimizden gelmiştir: “yaptığımız ve yapmakta olduğumuz devrimlerin amacı Türkiye cumhuriyeti halkını tamamen çağdaş ve bütün anlam ve görünüşüyle uygar bir toplum haline ulaştırmaktır. inkılâplarımızın ana ilkesi budur. Bu gereği kabul edemeyen zihniyetleri darmadağın etmek zaruridir, şimdiye kadar milletin beyinlerini paslandıran, uyuşturan, bu anlayışta bulunanlar olmuştur. Her halde anlayışlarda var olan uydurma ve boş fikirler tamamen çıkarılacaktır. Onlar çıkarılmadıkça beyine gerçeğin nurlarını sokmak imkansızdır.”

Atatürk'ün serbest fırka lideri Fethi Okyar'a laiklik üzerine verdiği cevapları.son iki cevaba dikkatinizi çekerim..

Memnunlukla görüyorum ki, lâik cumhuriyet esasında beraberiz. Zaten benim siyasal yaşamda bir taraflı olarak daima aradığım ve arayacağım temel budur. 1930 (Atatürk'ün t.t.b.1v, s. 544)

Cumhuriyetçilik ve toplumsal devrim, lâiklik ve yenilik-severlik, Türk'ün öz malı ve özelliği haline geldiğini görmek, benim için büyük bir mutluluk olacaktır. (Kılıç Ali, Atatürk Ve Cumhuriyet, Milliyet Gazetesi, 2.11.1970)

Türk milleti, halk yönetimi olan cumhuriyetle

yönetilir bir devlettir. Türk devleti lâiktir. Her ergin dinini seçmekte serbesttir. 1930 (Afet İnan, M.B. Ve M.K. Atatürk'ün El Yazılan, s. 352)

Türkiye Cumhuriyeti'nin resmî dini yoktur. Devlet yönetiminde bütün yasalar, kurallar bilimin çağdaş uygarlığa temin ettiği esas ve şekillere, dünya gereksinimlerine göre yapılır ve uygulanır. Din anlayışı vicdanî olduğundan, cumhuriyet, din fikirlerini devlet ve dünya işlerinden ve siyasetten ayrı tutmayı, milletimizin çağdaş ilerlemesinde başlıca başarı etkeni görür. 1930 (Afet İnan, M.B. Ve M.K. Atatürk'ün El Yazıları, s. 56)

Biz din işlerini millet ve devlet işleriyle karıştırmıyoruz. Millet ve devlet işlerinin kâbesi, millî egemenliğin belirdiği büyük millet meclisi'dir. Din işlerinin mihrabı ise insanların, kişilerin vicdanlarıdır. (Asaf İlbaş, Tan Gazetesi, 13. VII. 1949)

Türkiye'de esasen gerici yoktu ve yoktur. Kuruntu vardı, şüphe vardı. Cumhuriyetin ilânı ve onun zorunlu gereklerinden olan gereksiz kurumların ortadan kaldırılması üzerine herkesin açıklıkla gördüğü manzara, o kuruntulular ve şüpheciler için de kalp rahatlığını gerektirmiştir. Bundan sonra yalnız bir şey akla gelebilir. O da, bazı adî politikacıların, alçak çıkarıcıların o kuruntu ve hayali uyandırmaya çalışması, o yüzden aşırı tutkularını doyurma ve çıkar düşüncesinden ibarettir. Temin ederim ki, bütün varlığımla temin ederim ki, bu gibiler her ne şekil, görünüş ve sebeple olursa olsun, varlıklarını duyurdukları gün, Türk milletinin amansız yok edişine hedef

olmaktan kurtulamayacaklardır. 1924 (Atatürk'ün s.d.111, s.75)

Artık Türkiye, din ve şariat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir. Bu gibi oyuncular varsa, kendilerine başka taraflarda sahne arasınlar! Geçmişin dalgınlıkları, paslı durgunlukları, Türkiye halkının beyninden silinmiş olduğunda şüphe ve tereddüde yer yoktur. Eriştığımız mutlu durumdan bir adım geriye gitmek, kimsenin söz konusu etmeye dahi yetkili olmadığı kesin bir gerçektir. 7924 (Atatürk'ün s.d. 111, s. 75-76)

Dinden maddî çıkar temin edenler, iğrenç kimselerdir, işte biz, bu duruma karşıyız ve buna izin vermiyoruz. Bu gibi din ticareti yapan insanlar, saf ve masum halkımızı aldatmışlardır. Bizim ve sizlerin asıl mücadele edeceğimiz ve ettiğimiz bu kimselerdir. 1930 (Kılıç Ali, Atatürk'ün Hususiyetleri, 1955, s. 116) (alıntıdır)

Laikliğe hunharca saldıranlar; laikliğin devleti korumak için değil, ondan daha çok dini korumak için alınmış bir karar olduğunu, dinlerini ve ibadetlerini istedikleri biçimde ve özgürce yapamayacakları gün anlayacaklar. Ancak çok geç olacak ne yazık ki.. Bir Afrika ülkesinin başkanı (tam olarak ismini hatırlamıyorum) konu ile ilişkili olarak yaklaşık şöyle diyor:

“Yabancılar geldiklerinde ellerinde İncil vardı, bizim elimizde ise topraklarımız.. Gözlerimizi kapatıp dua etmeyi öğrettiler bize.. Dua bitip gözlerimizi açtığımızda bizim elimizde İncil, onların elinde ise topraklarımız vardı”.

Laiklik en başta ulusal özgürlüğümüzün

teminatıdır. Özgür olmayanın özgürce uygulayabileceği dini de yoktur. Bugün Iraklılar ibadetlerini istediği biçimde yapamazken elimizdeki laiklik teminatının farkında mıyız? Farkındalığımızı ortaya koymadığımız müddetçe, dinimiz de, devletimiz de, laikliğimiz de, özgürlüğümüz de tehdit altında olacaktır.

İlk mecliste bir oturum sırasında üyelerden biri laikliğin ne manaya geldiğini anlamadığını söyleyince m. Kemal Atatürk çok sinirlenir ve elini kürsüye vurarak bir din bilgini olan üyeye cevap verir: “adam olmak demektir hocam, adam olmak!”

Dinle devlet işlerinin bir birinden ayrılması gibi basit bir şeydir. Örümcek ağıyla kaplı beyinlere, takunyalılara bir türlü anlatılamayan şeydir . Türkiye’de normal insanları radikal dincilerden korumak için uygulanan bir hedef.

Son dönemde dini siyasete alet edenlerin evirip çevirip yeniden tanımlamaya çalıştıkları kavram. Hayır efendim inanç özgürlüğü, türbanın serbest bırakılması, her isteyenin cüppeyle, sarıkla, kara çarşafı ortada dolaşması değildir, gayet basit, din ve devlet işlerinin ayrılmasıdır. İlkokulda bile bize böyle öğretildi, kime sorsan böyle der. Ama amaç başka, kafa karıştırarak, milleti uyutarak istedikleri düzene geçmek. Yemezler.

Atatürk’ün laikliği çıkarmasının asıl amacı sadece ota boka günah diyen yobaz düşünceye sahip Müslümanlardan korumak içindi . Halbuki Atatürk bir çoğundan fazla Müslüman’dır . Sufizm ile derinden ilgilenen dünyada en çok kimin ismi telaffuz ediliyor dendiğinde yalakalık yaparak

“sizin” efendim diyen askerini fırçalayacak ve Hz. Muhammed’dir diyebilecek kadar dinine bağlı bir insandı . Başbakanın namaz kılması laikliğin bozulması değil %99 u Müslüman olan bir ülkenin evladının yapması gerekenidir.

Devletin dine, dini de devlete müdahale etmemesi gerektiğini öngören öğretilerdir. Bu tanımlamaya bakıldığında Türkiye Cumhuriyeti’nin laik olmadığı gerçeği kabul edilip “Türkiye laiktir laik kalacak” şeklinde bağırmanın anlamsızlığı idrak edilmelidir. (bkz: Diyanet İşleri Başkanlığı)

+

Türkçe Sözlük: Din işlerini devlet işlerine karıştırmayan, devlet işlerini dinden ayrı tutan:

LAİKLİĞİN ÖNEMİ... 42

Bizim e-posta öbeğinden bir arkadaş şöyle bir söz ediyor: **“İSLAM TÜRK’ÜN TÜRKLÜĞÜNE HİÇ BİR ZARAR VERMEMİSTİR.”**

Bu sözlerde gerçeklik payı var mıdır? 1923’te Cumhuriyetimiz kuruluncaya değin uygarlık tarihinde Türk’ün bir yeri olmuş mudur? Fetihden, Savaştan, Ganimetten ve bir de mimariden başka...

Osmanlı döneminde, Türk’ün ve Türklüğün adı silinmeye çalışılmamış mıdır?

Örnek vermek istersek Osmanlı padişahlarından hangisinin anası Türk kökenlidir?. Osmanlı’nın yüzü aşkın sadrazamları arasında, iki üç Türk’ten başka kaç sadrazam Türk’tür, gösterilebilir mi?

Kaldı ki padişah'tan hamile kalan Türk cariyeler bile, hamile olduğu anlaşıldığı zaman, Topkapı sarayından denize atılmamış mıdır?

Hiç düşünülmemiştir acaba Türkler Müslüman olmasaydı şimdi uygarlık ve çağdaşlık bakımından nerelerde olurdu?..

Osmanlı ve İslam hakkında Atatürk'ün görüşleri bilinmeden "Türkler İslamiyet sayesinde ayakta kalmıştır" demek İslam lehine pay çıkarmaktan başka bir uğraş değildir...

Bir kere şu bilinmelidir ki İslam'ın esası ümmetçiliktir. Bu demektir ki İslam'da kavmiyet ve kavmiyetçilik yoktur. Yani Türklük yoktur...

Bu sözlerimin gerçekliğini anlamak için aşağıdaki haberi düşünerek okumak zorundayız. İşte haber:

"AKP'li Eskişehir Odunpazarı Belediyesi'nin bir "kültür (!) yayını" elimde. Odunpazarı, Eskişehir'in merkezi. Tam göbeği. Kitabın adı "Nasreddin Hoca."

Daha ilk sayfasını açıyorsunuz, Arapça yazı ile başlıyor. Sonra Hoca fıkraları... Ve her biri Türkçe, İngilizce ve Arapça olarak veriliyor.

Bir kamu kurumu, harf devrimini Nasreddin Hoca'nın arkasına sığınarak Arap yazısıyla delmeye kalkışıyor.

Dahası var. Ücretsiz dağıtılan bu ciltli kitabın içinden bir sayfalık bir soru kâğıdı çıkıyor. Başlığı: "Çocuklara Sorular ve Cevapları."

Sorular ve cevaplar başlıyor:

Kimin kulusun?

Allah'ın!..

...

Nereden geldin?

Allah'tan!..

Nereye gideceksin?

Allah'a!..

...

Kimin ümmetindensin?

Hazreti Muhammed'in..”

Bundan sonraki soru ve cevabı özellikle ilginç:

“Kimin milletindensin?..

İbrahim Halilullah'ın!..”

(Bkz. Hürriyet. Emin Çölaşan. 22.1.2006)

Görüldüğü gibi hâlâ kulluk!... Oysa Atatürk cumhuriyeti bizleri kulluktan kurtarıp yurttaş yapmıştı. Ümmetlikten kurtarıp millet yapmıştı...

Asıl önemlisi bir Türk'e kendi milletinin adını söylemek bile çok görülüyor. İbrahim milletindenim dedirtilerek Türk olduğu unutturulmaya çalışılıyor...

Bilindiği gibi Araplar ve Yahudiler İbrahim Peygamberin milletinden sayılır. Yahudiler İbrahim Peygamberin ilk eşi ve de özgür olan Sara'nın oğlu İshak'tan; Araplar ise, İbrahim Peygamberin cariyeye olan eşi Hacer'in oğlu İsmail soyundan sayılır. Burada vurgulanmak istenen: Yahudilerin kökeni hürdür; Arapların kökeni ise cariyedir, köledir. Dolayısıyla Yahudiler saygın, Araplar ise saygın değil köledir...

Konudan uzaklaşmayalım; konumuza dönelim: Sonra, geldiğimiz yer belli, gideceğimiz yer belli... Yokluk'tan geldik, yokluğa gideceğiz.

Halkımız bu gerçeği şöyle dile getirir: “Topraktan geldik, toprağa gideceğiz!”

Bizim ümmetçiler ne diye öğretiyor? Allah’tan geldik Allah’a gideceğiz... diye öğretiyor... Allah’tan gelmiş olsaydık Allah’la ilgili bir anımız olurdu hiç olmazsa...

Evet, topraktan geldik toprağa gideceğiz... Din ilmi açısından bile Allah’a gitmek yaşarken söz konusudur. Öldükten sonra insanın sorumluluğu kalmaz. Dinsel açıdan sorumluluk bile yaşayanlar için söz konusudur...

İnsan; yaşarken ya Tanrı yolunda (İyi yolda...), ya da Şeytan’ın yolunda (Kötü yolda...) yaşar.

Türklük bilinci Atatürk’le başladı. Daha önceleri Türk’üm demek akılsızlıktı. Çünkü gerek Araplar ve gerekse Osmanlılar Türk’e **“idraksiz Türk”** adını takmıştı.

Bir de şu gerçek unutulmamalıdır. Sünni İslam’a karşı Türklüğünü, Türkün sazını, sözünü, geleneğini koruyanlar Alevçilerdir. Alevçiler, Alevilerin asıl adıdır... Alevilik İslamiyet’ten önceleri olan bir dinsel anlayıştır.

Alevçiler Türklüklerini korudukları için asırlarca kıyım ugramışlardır. Yavuz Sultan Selim zamanında Kuyucu Murat paşanın kıyımları unutulmamalıdır..

İslam’ı yüceltmek için Türk’ü ve Türklüğü aşağılamayalım. Acaba Türkler kılıç zoru ile Müslümanlaştırılmasaydı; şimdi hangi aşamalarda idi? Sorulması gereken soru budur...

İslam’ın konumu ortadadır. Bin yıldır karanlıktadır, yoksulluktur, çağdaşlığın ve

uygarlığın dışındadır. Bütün dünya demokrasiye geçtiği halde; yalnızca, İslam dünyası hâlâ ve hâlâ krallık, sultanlık, emirlikle yönetilmektedir. Yoksulluk ve bilgisizlik içinde birbirlerini öldürüp durmaktadırlar...

Kaldı ki gerek Yahudilikte, gerek Hristiyanlıkta ve gerekse Müslümanlıkta; laikliği benimsemeyen toplumlar çağdışı bir yaşam sürdürmektedir... Laikliği benimseyen toplumlar ise bilimde, teknikte ve refahta ilerlemişlerdir. Türkiye bu gün İslam toplumları içinde en önde geliyorsa bu laikliği benimsemiş olmasındandır

İslamiyet'in geri kalmasını iki sözcükle özetleyebiliriz. **Halk idaresinin (demokrasi) olmaması ve kadının toplum yaşamından dışlanmasıdır.**

Bütün bu somut olay ve gerçeklere karşın hâlâ bu millete İslam'ı pazarlamak hem laikliğe aykırı hem de aymazlıktan başka bir şey değildir.

Milletimizin kurtuluşu; Cumhuriyeti korumakta, kardeşliği benimsemekte, laikliğe sarılmakta ve çağdaş uygarlığa yönelmektedir.

Artık bütün dinler, devlet ve toplum yönetiminden dışlanarak insanların vicdanına havale edilmelidir. Bunu başaramayan uluslar yok olmaya mahkumdur.

Av. Hayri Balta, 13.8.2008

ANADAN DOĞMA LAİK'İM... 43

İyi bir gazeteci olsa bütün tinercilerle röportaj yapardı...

Böylece tinerciler arasında kaçta kaçının dinsiz;

Kaçta kaçının dindar olduğu ortaya çıkardı...

Yapılsaydı böyle bir röportaj tinercilerin çoğunluğunun dindar olduğu görülürdü.

Böylece böyle yakışksız iddia temelinden çürürdü...

Bir kere bilinmelidir ki tinerciği tinerci yapan bu bozuk düzendir.

Tinercinin olmamasını istiyorsak bozuk düzen düzeltilmelidir...

Gelelim şu laiklik meselesine.

İkide bir dayatıyorlar bize:

“Bir insan hem laik, hem Müslüman olamaz!” diye...

Öyleyse:

“Anadan doğma laik olduğumu!..” müjdeleyeyim size...

Bir de ülkede düşünce ve inanç özgürlüğü var diyorlar.

Öyleyse halka dindarlığı niçin dayatıyorlar...

İktidara en güzel yanıtı tinerciler veriyor...

İktidar ise durup oturmadan ortamı geriyor.

Demokrasi, dinsizi de dinliyi de yönetmektir.

Bunun içinde demokrasi bilinci gerektir...

Av. Eren Bilge, 10.2.2012

+

TİNERCİLERİN İKTİDARA YANITI... 44

Erdoğan konuştu: tvtwitter'ı tinerciler bastı!

Erdoğan, 'gençler tinerci mi olsun istiyorsunuz?' diyerek polemiğe devam edince sosyal medyada tinerci isyanı yaşandı.

İşte twitter'ı yıkıp geçen 'gençler tinerci mi olsun' geyiği (**Aydınlık, 10.2.2012**):

■ Tineri biz çekiyoruz ama senin kafan güzel oluyor:)

■ Başka kafayla çekilmiyorsun Erdoğan

■ Obama Müslüman, Paul Auster Ergenekoncu, Hrant'ın katilleri masum, 13 yaşındaki kız rızalı. Kim tinerci belli!

■ Ben; hepimiz tinerciyiz tt'sini ne kadar anlamsız buluyorsam; hepimiz dindarız tt' sini de o kadar ayırıştırıcı ve faydasız görüyorum..

■ Tinerci olmak da ayıp değil, Ateist olmak da, hattâ sevda yüzünden ölmek de ayıp değil

■ Tinerci diye dışlamak yerine; onu, o hale getiren sistemi sorgulamayan utansın...

■ Allah'la bir problemin mi var?' diyorlar. Hayır yok. Haşa olamaz da. Ama bazı fanatik fanlarıyla olduğu kesin. Bu yüzden hepimiz tinerciyiz

■ Hepimiz tinerciyiz buram buram Mustafa Kemal kokluyoruz Tayyip bey. Bir sorun mu vardı?

■ O tinerci, öbürü ateist, biri 'affedersin' eşcinsel, başkası vicdani redci... Beni yak kendini yak da kurtulalım paşam!

■ İnternete özgürlük deyince pornocu, muhafazakar eğitime hayır deyince tinerci olu-

yoruz, yok mu bunun ortası?

■ Bir gün bunu söyleyeceğime ihtimal vermezdim ama evet hepimiz tinerciyiz

■ Dindar olmayanlar tinerci olurmuş. Bunu da öğrenmiş olduk, ben akşam köprü'nün altında takılıyo olcam, beklerim

■ Anneme "Hepimiz tinerciyiz" dedim. "Hepimiz pekmezciyiz" dedi. Gel gör ki hepimiz dindarız...

+

Hayret, aydınlarımızın çoğu tinerciler gibi sağlıklı düşünemiyor...

Av. Hayri Balta

İSLAM'LA DEMOKRASİ İMKANSIZ!.. 45

Türkiye AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) üyesi de olan Maldener, Türkiye'nin AB üyesi olmasının tam bir hayal olduğunu, bu hayali de Türklerin gerçek görüp kandığını kaydetti...

Demokrasi, kültür ve din farklılığı yüzünden Türkiye'nin AB üyeliğine karşı çıkıldığının bir kez daha altını çizen Barry Maldener daha sonra şunları kaydetti:

Türkiye Gazze'deki teröristleri destekliyor.

Türkiye İran Devlet Başkanı Mahmud Ahmedinejad'ın en yakın dostu.

Türkiye bu şartlar altında Avrupa ile sağlıklı ilişkiler geliştiremez.

Bir kere şunu görmemiz gerekiyor. İslam ile demokrasinin bir arada yaşaması imkansız.

Tüm İslam ülkeleri geri kalmış. Bir tane

gelişmiş İslam ülkesi yok.

İslam'da devlet yönetimi günlük yaşam birbirinden ayrılmıyor. Hepsi içice karışmış.

İslam ülkesiyseniz şeriat yönetimine geçmek zorundasınız.

Seküler laik devlet yapısı imkansız. Zaten geri kalmanın en önemli sebebi bu.

Hristiyanlıkta ise İslam'ın tam tersi din devlet işleri birbirinden ayrılmış durumda. Gelişme bunun için oluyor.

Hristiyan ülkelerde bilim akılcılık ön planda. Din ile devlet işleri ayrı. İslam' da böyle değil.

Bu açıdan İslam ülkelerinin sonu şeriat. Türkiye'nin de sonu şeriat ile yönetim. Bundan kaçması imkansız. Ama bugün ama yarın."

+

Türkiye'nin sonu şeriat!

Türkiye'nin AB üyesi olmasının tam bir hayal olduğunu savunan Hollandalı sağcı parlamenter, İslam'la demokrasinin bir arada yürümeyeceğini savundu..

Hollanda'daki aşırı sağcı Wilders Özgürlükler Partisi'nden Avrupa Parlamentosu üyesi Barry Madlener, AB Haber'e Türkiye-AB ilişkilerini değerlendirdi.

Türkiye AB Karma Parlamento Komisyonu (KPK) üyesi de olan Maldener,Türkiye'nin AB üyesi olmasının tam bir hayal olduğunu, bu hayali de Türklerin gerçek görüp kandığını kaydetti...

Bağış Bana Laf Yetiştireceğine..

Maldener şunları söyledi:

Bakın bugüne kadar 68 toplantı yapılmış.

Türkiye hala AB üyesi değil. Daha 100 toplantı yapılır. Türkiye gene üye olamaz.

Türkiye AB üyesi olamayacak. AB Bakanı Bağış gerçekleri söylemiyor. Bağış bana konuşmasın. Bağış karikatür çizdiği için adli sürece tabi tutulan karikatürcülerden bahsetsin.

Bağış gazetecilerin düşüncelerinden, insanların kitap yazdıkları için niçin hapse atıldıklarını anlatsın. Bağış bunları anlatsın. Bana cevap yetiştirmesine gerek yok. Bağış şov yapmasın. Avrupa Komisyonu'nun pozitif ajandasından bahsediyor. Bunların da hepsi hayal ürünü. Tek gerçek Türkiye'nin AB üyesi olamayacağıdır.”

AB üyesi ülkelerin kapalı kapılar ardında farklı; kamuoyu önünde farklı Türkiye politikası izlediklerini hatırlatan Maldener, “AB üyeleri kendi çıkarları için kamuoyu önünde Türkiye'nin üyeliğini destekliyor. Kapalı kapılar ardında ise Türkiye'nin AB üyeliğine karşılar. Niçin Türkiye'nin AB üyeliğine doğrudan karşı çıksınlar. Ticari çıkarları var. Tam bir hipokrisi. Niçin Türkiye bugüne kadar üye olamadı. Her şey ortada” dedi.

Almanya ve Fransa'nın Türkiye'nin AB üyeliğine karşı olduklarını ancak kendi çıkarları doğrultusunda Türkiye'nin AB üyeliğini kullandıklarının altını çizen Maldener,

‘Almanya ve Fransa Türkiye'nin AB üyeliği sürecini kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirdi bugüne kadar. Gerçek bu’ diye konuştu.

DİNDAR NESİL!.. 46

Muazzez İlmiye Çığ

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın ağzından çıkan yeni birinci yi gazetelerde okudum ve TV'lerde kulağımla duydum: "Muhafazakâr/Dindar Gençlik Yetiştireceklermiş." Biz eskiden muhafazakâr denince gerçek imanlı, aynı zamanda çağa ayak uyduran kimseler olarak anlardık.

Rahmetli babam ve annem onlardandı. Hala öyle olanların var olduğunu biliyorum, ama sözüm onlara değil, alınmasınlar.

Şimdi, "Dindar" geçinenler iki yüzlü. Atatürk zamanında böyle olanlar laiklik çıkınca hemen kendilerini gösterdiler. Eğitimi olmayan rahmetli annem bunu çok güzel gözlemiş ve anlatmıştı bana. "Kızım, millet dinini bırakmaya ne de istekli imiş. Laiklikle inancınızda özgürsünüz, kimse kimsenin inancına karışmayacak, denince herkes dinlerini bırakıverdi, sanki Atatürk onlara, dininizi bırakın dedi!" demişti.

Evet, o zamanlar zorla, onun bunun baskısı, ayıplanma, korkusu ile zorla dinlerini yapanlar rahatlatıvermiş, bırakmışlardı. Çünkü kimse onlara, "camiye gitmiyorsun, içki içiyorsun" diyemiyor, onlar da vicdanlarının istediğini yapıyorlardı.

Şimdi ne oluyor? Camilere birbirinden çekinip gidenler, dindar görünüp bir şeyler kapmak isteyenler aldı yürüdü. İçki açıkta içileceğine evlerde gizli içilmeye başlandı. Gazetelerde en çok içkinin Konya'da tüketildiğini duyunca hiç

şaşırmadım. Çünkü en dindar yer orasıymış!

İki yüzlü insanlar çevirdi etrafımızı. Biz din ve imanın en başta dürüstlük olduğunu öğrendik. Önce olduğun gibi görüneceksin. Ne istemeyerek dindar görüneceksin, ne de istemeyerek çağdaş görüneceksin. Bizim bildiğimiz gerçek dindarlık abdest namaz değil, dürüst olmak, çalmamak, çalanları, kötülük yapanları korumamak, iftira atmamak, yalan söylememek, devlet malını kendi malın gibi korumaktır. Kadına, kıza kendi kardeşin, kızın gibi bakacaksın.

Şimdi bunların ne yazık ki, hepsi dama kaldırıldı. Mayolu resimler, çıplak yapma mankenler, başı açık kadınlar erkekleri tahrik ediyormuş.

Benim gençliğimde ve daha sonra arkadaşlık yaptığımız erkeklerden duymadık böyle laflar. Ne oldu insanlarımıza?

Başkasının çalışmasını kopya ederek kitap yazan ve suçundan dolayı üniversiteden atılan, profesörlüğü kaldırılan bir şahıs devletin en üst yerine getiriliyor.

Dış ülkede yardım olarak toplanan paraları yedikleri, oralandaki mahkeme ile kanıtlananlar, mevkilerinde bırakılarak korunuyorlar. Onları suçluluğunu gösterecek yargıçlar işlerinden atılıyor.

Ülkenin dürüst gazetecileri, en üstün bilim adamları, büyük bir güvenle dayandığımız şanlı ordumuzun seçme komutanları, neden bile gösterilemeden hapse atılıyor ve yıllarca orada çürümeye bırakılıyor. Bu mu din, iman? Bu mu adalet?

Peygamberimizin “Bir saatlik adalet bir yıllık ibadete bedeldir” sözü nerede?

Dindarlık diye zavallı gençlerimize bunları gösterirseniz, bunları öğretirseniz Türkiye Cumhuriyetinin adı kalmaz. Onlar da ikiye bölünecekler.

Evet, ikiye bölünecekler. Bir taraftan çağın önlerine serdiği olanaklar, diğer taraftan Ortaçağ kafasıyla yasaklar, günahlar ve ayıplar.

Düşünemeyen, kendi kendine karar veremeyen, bu yüzden boyuna karar değiştiren gençler.

Benden kanıt isterseniz, en önemli örnek ülkeyi idare edenlerimiz.

Ben TV de gördüm ve duydum, Cumhurbaşkanımızın ve Başbakanımızın laikliğin dinsizlik olduğunu söylediğini.

Ona karşılık 6 Şubat 2012 tarihli Sözcü gazetesinde, Cumhurbaşkanının laiklik ilkesinin anayasamıza girmesinin 75. yıl dönümü nedeniyle yayınlattığı mesajda “Türk milleti, Cumhuriyetin diğer nitelikleri yanında laiklik ilkesi üzerinde güçlü bir anlayış birliği içinde imiş ve laiklik toplumsal barış açısından önemli bir işlev görmekte imiş.”

Başbakan da laikliğin Türk milletinin ortak paydası olduğunu, birlik ve beraberlik içinde geleceğe yürüyüşün teminatı olmaya devam edeceğini söylüyor. Vay, vay, vay!! Bu ne büyük geri dönüş ve nasıl bir kararsızlık!? Hani laiklik dinsizlikti?

Laiklik dinsizlik mi? Yoksa laiklik, dine

karişmadığı, insanları vicdanlarında özgür bıraktığı için mi onlara barış getiriyor?

İşte ikiyüzlülüğün, kararsızlığın en somut örneğı. Hem de Devletin başları yapıyor bunu. Onların eşlerini yüzleri, gözleri boyalı, acayip kıyafetlerle kollarına takıp oraya buraya götürmeleri hangi muhafazakârlık/dindarlık?

Atatürk'ün getirdiğı laik Cumhuriyet olmasaydı, öyle gidebilirler miydi? Eğer halkımız hala özgürlük içinde ise, 80 yıl içinde dünya çapında kadınlı erkekli bilim insanlarımız, sanatçılarımız yetişmişse, partiler kurulmuş üniversiteler açılmışsa, o zamanın laik gençlerinin kurduğı düzen, attığı temel sayesinde olmuştur, unutmayalım! Zorla dindar yapılan iki yüzlü gençler değıl, inancında özgür vatanını, milletini seven, halkını dinli dinsiz, řu bu diye ayırmayan, çıkarları için kendilerini satmayan, yalan söylemeyen, cesur, ahlaklı, sorup öğrenmeye meraklı gençler yetiştirelim ki, ülkemiz yücesin!

Muazzez İlmiye Çığ

ÇIKARIN KAĞIDI KALEMİ 47

Çıkarın kağıdı kalemi

Sınav yapıcam.

Coğrafya: Öğretmenlerin Hanya'yı Konya'yı gördüğü ülke hangisidir?

Edebiyat: Failatün failatün failatün failün şeklinde... Yani, üç vurup bir sayılarak, aruz vezninde dövülen öğretmenlerin fail'i kimdir?

Din kültürü: Allah yarattı demeden, Yaradan'a

sığınıp sopalandıklarına göre, öğretmenlerin dini nedir?

Tarih: Öğretmenlerin resmen haşat edildiği meydan savaşıyla, Mercidabık arasındaki benzerlikleri sıralayın.

Matematik: Havuz problemi. Çembere alınıp, etrafları sarılarak, Güven Park'taki havuza atıla atıla kaç öğretmen sığar?

Geometri: Kafasına tekme atılan öğretmen yamulup, sekiz olduysa... Neresine tekme atarsan kare olur?

Türkçe: Ben böyle memleketin taa..... Cümlesindeki noktalı yerleri doldurunuz.

Yabancı dil: Sayın Başbakanımız "bundan böyle hangi dilden anlıyorsanız, o dilden" dediğine göre... Laftan anlamadıkları için ağzı burnu kırılan öğretmenlerimiz, hangi dilden anlar?

Kimya: Gözüne biber gazı sıkılan öğretmen, gözüne ne sıkarak acısını hafifletir? (Maaşıyla geçinemediği için pazarda limon satmak zorunda kalan öğretmenler kopya vermesin lütfen.)

Biyoloji: Öğretmenin vurduğu yerde gül biterse, polisin vurduğu yerde ne biter?

Fizik: Eşşek sudan gelinceye kadar dövülen öğretmen, 100 metreyi yerlerde 10 saniyede sürükleniyorsa... Tazyikli suyla yerlerde sürüklenen öğretmen, aynı mesafeyi kaç saniyede kateder?

Beden: Panzer mi hızlıdır, Toma mı?

Resim: Dayak yiye yiye suratının "şakülü kayan" öğretmen, Pablo Picasso'nun hangi tablosunu andırır?

Müzik: Karakolda ayna var, ayna var, hicaz makamında... Öğretmenim canım benim, canım benim, ne makamındadır?

Mantık: Hükümetimizin milli eğitim sloganı “oku, düşün, uygula, neticelendir”ken... Yani, başharfleri “odun”ken... Öğretmenlerimiz niye odun’la değil de, lastik cop’la dövülür?

Yurttaşlık bilgisi: Evlatlarımızın geleceği için çırpınan öğretmenlerimizi öldüresiye döverlerken gıkınız çıkmıyorsa...

Siz hangi yurdun yurttaşısınız?

Yılmaz Özdil, 3.03.2012 tarihli Nurten Kınay iletisinden...

UTANMA DUYGUSU 48

Japonlar, Herhangi Bir Din Kitabı ve Peygamberi Olmayan Bir Toplum!

Bizde gündeme getirip tartışan yok ama, Batı dünyası, hele de Katrina kasırgasının ardından yaşadıklarını unutmayan Amerikalılar şaşkınlıkla izliyor Japonları.

Aslında en çok bizim üzerinde düşünüp tartışmamız lâzım.

O kadar büyük bir felâket yaşadılar, görüntülerde başı kesik tavuk gibi sağa sola saldırırcasına koşuşan yok.

Salya sümük ağlaşıp Nerede devlet ? Yardım isteriz, şunu isteriz, bunu isteriz diye cazgırlık eden yok.

Yardım dağıtım noktalarına saldıran yok.

Raflarında çok sınırlı miktarda mal kalmış olduğunu bilmelerine karşın dükkânlar önündeki kuyrukları bozup da cam çerçeve kırarcasına kapılara saldıran da yok, yağmalamanın görülmemesi...

Katoliklere ait bir web sitesinde “Japonlar Hristiyan olmamasına karşın nasıl bu kadar ahlâklı olabiliyor?” sorusu ortaya atılmış.

O soruyu sormak Hristiyanlara mı düşer? Sorsak biz sorarız.

Gerçekten, peygambersiz ve kitapsız Japon toplumu nasıl bu kadar üst düzey insanî nitelikler gösterebiliyor?

Bir uzmanın açıklaması şöyle;

Japon ahlâkı, günah ve günah anlayışından kaynaklanan korkuya değil, çevreden utanma temeline dayanır.

Örf ve Ananeye dayalı asla vazgeçmedikleri aile terbiyesi .

Ahlâklı olmak için asgariden bir adet peygamber ve bir adet de din kitabı gerekmediğini uygulamalı olarak ispatladılar.

(Batı Dergisinden alıntıdır – Bir okuyucumun iletisinden...)

+

Bilindiği gibi Japonlar bütün dünyanın takdirini kazanan bir ulustur.

Ne var ki bu ulusun, yukarıda açıklandığı gibi, ne Allah'ı, ne de kitabı vardır. Bunun yanında doğru dürüst bir yaşamları vardır.

Doğa olayları karşısındaki soğuk kanlılıkları ile hepimizin hayranlığını kazanmışlardır.

Araştırmacılar bunun nedeni araştırmışlar şöyle bir sonuç çıkarmışlardır:

“Japon ahlâkı, günah ve günah anlayışından kaynaklanan korkuya değil, çevreden utanma temeline dayanır.”

İşte her türlü ahlakın, erdemin temeli bu duygudur. UTANMA DUYGUSU...

Bu duygu insanlarımızda olsaydı bu kadar rahat yalan söyleyemezlerdi.

Politikacılarımızda olsaydı dokunulmazlık kalkanının arkasına sığınmazlardı.

Bürokratlarımızda olsaydı Fener Derneği yolsuzluğu olmazdı.

Demek ki Allahsız da, Peygambersiz de, kitapsız da oluyor.

Yaratan bize akıl vermiştir, utanma duygusu vermiştir.

Bir insan Yaratan'ın kendisine verdiği aklını kullanmazsa ve de asıl önemlisi bir adamda UTANMA (haya) duygusu olmazsa; yüzlerce peygamberi olsa, yüzlerce kitabı bulursa işe yaramaz.

İnsana gerekli olan akli kullanmak ve toplumdan utanmak...

Gerisi halkı kandırmadır.

Av. Hayri Balta, 28.4.2012

TARİKATLARIN KAN DAVASININ NEDENİ (2006) 49

TARİKATÇI ağızlara bakacak olursak Kurtuluş Savaşı'nı tarikatlar kazanmıştır. İslamcılara

inanacak olursak birinci Meclis şeyh ve hocalarla dolu olduğu için demokrasinin doruklarında dolaşmaktadır. Ancak Kemalizm tarikatlara ihanet etmiş, onları kapatmıştır!

30 Ekim 1925 tarih ve 677 sayılı tekke ve zaviyeleri kaldıran yasa durup dururken ortaya çıkmamıştır. Bu yasa Şeyh Said İsyanı'yla, Şeyh Said İsyanı da hilafetin kaldırılmasıyla ve Musul sorunuyla ilgilidir. Musul sorunu ile Şeyh Said İsyanı'nın gerisinde Musul petrollerine el koymak isteyen İngiltere vardır:

3 Mart 1924: Hilafetin kaldırılmasını ve Osmanoğulları hanedanının yurtdışına çıkartılmasını öngören 431 sayılı yasa.

20 Eylül 1924: Musul Sorunu Milletler Cemiyeti'nde görüşülmeye başlandı. Sınırdaki Türk ve İngiliz askerleri arasında gerginlik çıkması üzerine Cemiyet 29 Ekim'de geçici bir sınır belirledi.

17 Kasım 1924: Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası kuruldu.

13 Şubat 1925: Şeyh Said ayaklanması, Genç sancağının Eğil nahiyesine bağlı Piran köyünde Şeyh Said'in himayesine sığınan kanun kaçaklarının jandarmalara ateş açmasıyla başladı.

4 Mart 1925: Takrir-i Sükûn Kanunu kabul edildi.

15 Nisan 1925: Şeyh Said Varto yakınlarındaki Carpuh Köprüsü'nde yakalandı.

14 Mayıs 1925: Yakalanan isyancıların yargılanmasına Şark İstiklal Mahkemesi'nde başlandı.

29 Haziran 1925: Ölüm cezasına çarptırılan Şeyh Said ve 47 asi lider idam edildi.

+

Resmi Tarih'in yazdığına göre, siyasi etkinliklerde rol oynayan, toplumda her türlü yeniliğe karşı çıkan tarikatların, Cumhuriyet yönetiminde bir yeri ve etkinliği olmamalı idi. Doğu illerinde patlak veren Şeyh Said İsyanı'nın gerisinde İngilizlerin kışkırttığı tarikatlar yer almaktaydı. (Gayri Resmi Tarihler ne yazıyor acaba?)

Mustafa Kemal, 30 Haziran 1925 tarihinde şöyle konuşuyordu:

“Efendiler ve ey millet! İyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti, şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar ülkesi olamaz. En doğru, en gerçek tarikat (yol) uygarlık tarikatıdır. Uygarlığın buyurduğu ve istediğini yapmak insan olmak için yeterlidir. Tarikat başkanları bu dediğim gerçeği bütün açıklığı ile algılayacak ve kendiliklerinden derhal tekkelerini kapatacak, müritlerinin bundan böyle olgunluğa eriştiklerini kabul edeceklerdir.”

+

Mustafa Kemal, Ankara'ya döndükten sonra ilk olarak bu konuda bir hükümet kararnamesi yayımlandı. 2 Eylül 1925 tarihli kararname ile tekke ve zaviyelerin kapatılması karar altına alındı. Ancak, doğuda kurulan İstiklal Mahkemesi kendi bölgesindeki tekke ve zaviyeleri kapattığı için 677 sayılı yasanın artık çıkartılması gerekiyordu.

Yasa Konya milletvekili Refik Koraltan ve beş arkadaşının önerisiyle 30 Ekim 1925 tarihinde

çıkartıldı.

Günümüzde Şeyh Said İsyanı'na merhametle yaklaşanlar, Takrir-i Sükûn Kanunu'nu yerden yere vuranlar, 677 sayılı yasanın çıkartılmasını aymazlık olarak görenler ve bu nedenle kendi resmi tarihlerini yazanlar, artık tarikatların TÜSİAD gibi, Ticaret ve Sanayi Odaları Birliği gibi, TÜRK-İŞ gibi tüzel kişilik olarak tescil edilmesini istiyorlar. (İlk yayın: 29.09.06)

X

Aşağıda menemen olayı ve diğer bazı irticai ayaklanmalar ile ilgili genel bilgiler özetlenmiş ve dinci basın ile tarihçi sıfatını taşımayan kimi yazarların atıp tutmalarına cevaben hazırlanmış bir yazı var.

<http://www.kho.edu.tr/yayinlar/btym/bilgibankasi/genelkon/menemen.htm>

Tabii bu olaylarla ilgili internette yüzlerce yazı var kimileri tarihi belgeler içeriyor kimileri ise tamamen uydurma ama burada asıl üzerinde durulması gereken nokta irticanın tanımı ve toplumsal denge açısından tehlike yaratıp yaratmadığıdır. Bu konuda tartışırken ve geleceğe dair önlemler alırken geçmişe dayalı örnekler vermek de normal karşılanması gereken bir durumdur.

Ben laik (inanın ve inanmayan) kesimin mürteci ile dindar ayırımını yapmakta zorlandığını hiç sanmıyorum. Bu konuda asıl zorluk yaşayanlar dindar olmak ile mürteci olmak arasında sıkışıp kalmış gerçekte ne olduğuna karar verememiş kimselerdir.

Burada yazıştığım bazı kişilerde de bunu hissediyorum.

Bunun gibi bazı kimseler sanki bazı mürtecilerin ya da din kisvesine bürünmüş sapıkların yaptığı olaylar kendilerine de mal ediliyormuş gibi sapıkları koruma zorunluluğu hissederler. Halbuki böyle bir şey yok, hiç bir zaman olmadı. Normal bir inananın Menemen ya da Sivas olayına karışacağını zaten kimse iddia etmiyor. Bu açıdan bu insanların neyi savunduklarını anlamak oldukça güç

Ne yani bir Menemen olayının Nakşi Tarikatının kışkırtmasıyla ortaya çıkan bir olay olmadığını kanıtlasalar ne olacak ? Din fanatiklerinin ve sapıklarının var olmadığını mı kanıtlamış olacaklar? Bu fanatiklerin kadınları zorla çarşafa sokmadığını mı kanıtlamış olacaklar?

KİMDEN :

Gnkur. ATAŞE AREM Bşk.lığından

KİME :

Komuta Katına

KONU :

Menemen Olayındaki Gerçekler.

İLGİ :

Gnkur. Gensek.liginin 22 ARALIK 2002 gün ve Haber Takip No:1776 sayılı yazısı.

AÇIKLAMA :

1. GENEL:

İlgi yazı ile alınan “Kuyuya Atılan Taş: MENEMEN” başlığı altında Cuma gazetesinde yayımlanan basın haberinde;

a. Bir - iki sarhoş ve esrarkeşin gerçekleştirdiği olayların insafsızca inançlı bir kesime mal edilmek istendiği,

b. Menemen olayı ile gerek iç gerek dış mihrakların karıştırılmasıyla, durup dururken milletin hiç yoktan meşgul edildiği, Menemen komplosunun üzerinden 72 yıl geçmesine rağmen belli güç odaklarınca her yıl gündeme getirilmek suretiyle insanların rencide edildiği,

c. Olayla ilgisi olmayan birçok kişinin yargılandığı, sonuçta 36 kişiye idam cezasının verildiği, bunlardan 28'inin 03 ŞUBAT 1931 tarihinde Menemen'de idam edildiği,

ç. Olaylar yüzünden hayatında Menemen'i görmeyen, bilmeyen ve hatta haritada yerini dahi gösteremeyen İnsanların yine bu ilçede sıra sıra kurulan darağaçlarında asıldıkları, dolayısıyla ülke çapında tam bir siyasî muhalefet avının gerçekleştirildiği, ülkenin tanınmış alimleri ve din adamlarının idam edildiği, Nakşibendî Şeyhi Esad Efendi gibi bir şahsiyetin de ortadan kaldırıldığı,

d. Menemen'de bakkallık yapan Josef adlı Yahudi vatandaşın da idam edilmesinin asıl sebebinin, esrarkeş Mehdî Derviş Mehmet'in yeşil irtica bayrağını bağlamak için Josefin bakkal dükkânından ip alması değil seçimlerde Serbest Fırka'ya oy vermesinden kaynaklandığı,

e. Bu menfur olayda sadece bir Ütgm.'nin (gazetede yanlış yazılmış, Atgm. olacak) öldürüldüğü, Doğu ve Güneydoğu Anadolu

bölgelerimizde meydana gelen ve yıllar süren olaylarda ise erinden generaline kadar her kademedede binlerce askerin öldürüldüğü,

f. Menemen'i her yıl gündeme getirerek, irtica yaygarası koparan güç odaklarının binlerce askerin öldürülmesine vesile olan teröristleri affetmeye çalıştığı,

g. 12 AĞUSTOS 1930 tarihinde kurulan Serbest Fırka'nın özellikle Ege bölgesinde olmak üzere Anadolu'nun bir çok yerinde önemli destek gördüğü, halkın yeni rejimi onaylamadığı için % 81'inin seçimde oy kullanmadığı, sadece % 19'luk bir kesimin seçime katıldığı, seçim sonucunda 250.746 oyun 35.934'ünü devlet partisi olan Cumhuriyet Halk Fırkası'nın, oyların 12.813'ünü de Serbest Fırka'nın aldığı ve dolayısıyla muhalefet partisi konumuna düştüğü; ancak, gerek İzmir'de gerekse Menemen'de Serbest Fırka'nın güçlü olduğu ve bu arada Menemen Belediye Başkanlığını da Serbest Fırka'nın kazanmasından dolayı Menemen'de dinle ilgisi olmayan birtakım esrarkeşlerin başrol oynadığı bir provokasyonun düzenlendiği, ifade edilmektedir.

2. İNCELEME:

Menemen (Kubilay) olayının öncesinde ve sonrasında meydana gelen, Osmanlı Devleti ve Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni uğraştıran önemli bazı gerici ve irticaî olaylar aşağıda özetle sunulmuştur:

a. Osmanlı Devleti Dönemi:

(1). Patrona Halil İsyanı (29 EYLÜL -11 EKİM 1730):

İrticaî anlamdaki ilk ayaklanma olaylarından biri Sultan III ncü Ahmet zamanında (29 EYLÜL-11 EKİM 1730) meydana çelen Patrona Halil İsyanıdır. Arnavut asıllı ve yeniçeri olan Patrona Halil ve yandaşları; 29 EYLÜL 1730 tarihinde Sultan Bayezıt Camii'nin Kaşıkçılar kapısı tarafında ellerinde yalın kılıç olduğı halde bayrak açıp, üç - dört koldan hareketle “Şer () ile devamız vardır; ümmet-i Muhammet'ten olanlar dükkânlarını kapatıp bayrak altına gelsin...” diye bağırarak halkı ayaklandırmışlardı¹[1]. Ayaklanan bu asiler askerî kışlaları da basarak silâhlarına el koymuşlardır. Asiler bu ayaklanma sırasında üç veziri boğdurmuşlar; Sultan III ncü Ahmet'i de tahttan indirmişlerdi. Sultan III ncü Ahmet'in yerine padişah olan I nci Sultan Mahmut, hükümet otoritesini yeniden tesis etmek, devletin huzur ve asayişini sağlamak için Patrona Halil ve yandaşlarını bir tertip sonucu öldürtmüştür.

(2). Kabakçı Mustafa İsyanı (1808):

Sultan III ncü Selim tarafından batıya dönük özellikle orduda yapılmak istenen ıslahat hareketlerine ve yeniliklere karşı 1808 yılında gerici güçlerin kışkırtması ve girişimleri ile Kabakçı Mustafa İsyanı meydana gelmişti.

1 [1] Ord. Prof. İsmail Hakkı UZUNÇARŞIU; Büyük Osmanlı Tarihi, V nci Cilt, 6 ncı Baskı 1975, s. 204.,

Bu isyan Osmanlı Devleti'ni çok zor durumda bırakmış; ayrıca, Sultan III ncü Selimin tahttan indirilmesi ve daha sonra da şehit edilmesi ile sonuçlanmıştır²[2]. Aradan belli bir süre geçtikten sonra ayaklanmanın lideri Kabakçı Mustafa ile ayaklanmaya ön ayak olan Köse Mustafa Paşa 300 yandaşı ile birlikte Sadrazam Alemdar Mustafa Paşa tarafından idam edilmişlerdir.

(3). 31 MART Ayaklanması (13 NİSAN 1909):

(a) İstanbul'da İngiliz yanlısı Sadrazam Kamil Paşa'nın da desteği ve gerici ve dine dayanan Volkan gazetesini çıkaran, 06 ŞUBAT 1909 tarihinde de "İttihad-ı Muhammedî" cemiyetini kuran Kıbrıs doğumlu "Derviş Vahdeti"; gerek gazetesinde gerekse kurduğu cemiyetin programında Kuranıkerim ve şariat hükümlerinin yürürlüğe gireceğini belirtmekte; ayrıca, Avrupa'da eğitim gördükten sonra yurda dönen batı ve modern düşünceli subaylara ve İttihat Terakki Partisi'ne karşı halkı ve askerleri ayaklandırmaya çalışmaktaydı³[3].

(b) Söz konusu cemiyet, ayaklanmadan önce 20.000 kişilik bir kalabalıkla birlikte yeşil bayraklarla Ayasofya Camii önünde toplanmış ve "...şariat emirleri ve Tanrı hükümleri bir

2 [2] Prof. Dr. Enver Ziya KARAL; Osmanlı Tarihi, V nci Cilt (1789- 1856), 1947, Ankara, s. 92.

3 [3] Prof. Dr. Enver Ziya KARAL; Osmanlı Tarihi, IX . Cilt, (1908 - 1918), Ankara, 1996 s. 75 - 77.

tarafa bırakıldı. Din ve diyanet hâlâ ayaklar altında kalacak mı?...” gibi söylemlerle cahil halkı tahrik etmeye çalışmıştır. Nihayet, 31 MART (Rûmî tarihle 1325, Milâdî tarihle 13 NİSAN 1909) gününün sabahı İstanbul’da Taşkıışla’daki 4 ncü Avcı Taburu ayaklanmış, subayları yakalayıp hapsettikten sonra çavuş ve onbaşlıların komutasında Ayasofya Camii’ne gelmişler ve yolda “şeriat isteriz” diye bağırmışlardır. Bu ayaklanmaya İstanbul’daki bazı birliklerle beraber sarıklı ve cübbeli hocalar ve bir kısım cahil halk da katılmıştır.

(c) Asiler, kabinenin çekilmesini, II nci Tümen Komutanı Cevdet Paşa ile Hassa Ordusu Komutanı Musa Paşa’nın görevden alınmasını, ayrıca şeriat hükümlerinin kesin olarak uygulanmasını istiyorlardı. Ayaklanmanın ilk günü Lazkiye Mebusu Arslan Bey ile Adliye Nazırı Nazım Paşa öldürüldü. Ayrıca, ele geçirilen genç subaylar da kurşuna dizildi. Yıldız Kışlası subaylarından altısı kışlanın mutfağı önünde boğazlandı. Ayrıca, Asar-ı Şevket zırhlısı Kaptanı Deniz Binbaşısı Ali Kabuli ise gemisinin erleri tarafından Yıldız Sarayı’na götürölüp Padişah Abdülhamit’in gözleri önünde şehit edildi⁴[4]. Gericilerin İstanbul’daki ayaklanmaları Bursa, Erzincan, Erzurum ve Adana vilayetlerine de sıçramıştı. Ayaklanmanın ikinci günü Bursa’da hocalar ve şeyhlerle birlikte binlerce insan ederinde yeşil bayraklarla telgrafhane önünde toplanarak

İstanbul'daki isyancıları desteklediklerine dair İttihad-ı Muhammediye Cemiyetine ve Kıbrıslı Derviş Vahdetî'ye telgraf çekmişlerdi.

(ç) Sonuçta ayaklanmayı bastırmak üzere Mahmut Şevket Paşa komutasında oluşturulan ve komutanlığını Hüseyin Hüsnü Paşa, kurmay başkanlığını ise kolağası (Yzb.) Mustafa Kemal (ATATÜRK)'in yaptığı Hareket Ordusu 14 NİSAN 1909 tarihinde Selanik'ten İstanbul'a hareket ederek Yeşilköy'e gelmişti. Asilerin lideri eski Trablusgarp valisi Arnavut asıllı İngiliz dostu İsmail Kemal, İstanbul'daki İngiliz elçiliğine sığınmış, İngiliz bayrağı taşıyan bir vapurla Yunanistan'a kaçmıştı⁵[5]. 23 NİSAN 1909'da Hareket Ordusu, Sirkeci, Aksaray, Edirnekapi ve Beyoğlu olmak üzere dört kol halinde İstanbul'a girdi. İsyancıların merkezi haline gelen Taksim Kışlası ile Selimiye ve Yıldız kışlalarındaki asiler etkisiz hale getirilmiş ve böylece halkın ve devletin bekasını ilgilendiren önemli bir ayaklanma olayı bastırılmıştı.

(d) Osmanlı Padişahı Sultan II nci Abdülhamit, bu olaylardan sonra Millet Meclisince tahttan indirilmiş; yerine 27 NİSAN 1909 tarihinde Sultan V nci Mehmet (Reşat) getirilmiştir. Ayrıca, Osmanlı Harp Divanî, 31 MART ayaklanmasında suçlu gördüğü 49 kişiyi asmak suretiyle idam etmiştir. İdam edilenlerin içinde ayaklanmanın elebaşlarından irticaî yayın yaparak halkı isyana teşvik eden Volkan Gazetesi sahibi Derviş Vahdetî de

5 [5] a.g.e.,s. 100, 101.

bulunuyordu⁶[6].

b. Cumhuriyet Dönemi:

(1). Şeyh Eşref Ayaklanması (26 EKİM -24 ARALIK 1919) :

Millî mücadelemizin başladığı ilk yıllarda Bayburt ilçesi Hart nahiyesinde 26 EKİM - 24 ARALIK 1919 tarihlerinde Şeyh Eşref ismindeki bir gericinin liderliğinde millî birlik ve mücadelemizi sarsacak nitelikte gerici hareketler başlatılmıştı. Şeyh Eşref yaptığı propagandada ahir zaman peygamberi (mehdî) olduğunu ve kendisine kurşun işlemediğini iddia etmişti⁷[7]. Aynı ifadeleri 23 ARALIK 1930 tarihinde meydana gelen Menemen olaylarında Mehdî Derviş Mehmet de kullanmıştı. Şeyh Eşref, “şeriat perdesi” arkasında cahil halkı kandırarak ayaklandırmış ve Türk vatanını parçalamaya kalkan hain emellerin aleti olmuştu. Ayaklanma sırasında 28 nci Alay’dan 50 kişilik bir müfreze tedbirsizlikten dolayı Şeyh Eşrefin adamlarına esir düşmüş, Alay Komutanı Bnb. Nuri de şehit olmuştu⁸[8]. Bu arada gericilere esir düşen subaylara - “kâfir” kabul edilerek - imanlarının yenilettirilmesi amacıyla günlerce ibadet ve zikir yaptırılmıştı.

6 [6] a. g.e., s. 120.

7 [7] Kenan ESENGİN, Millî Mücadelede İç Ayaklanmalar, Ağrı yayınları, İstanbul, 1975, s. 35

8 [8] Gnkur. Harp Tarihi Bşk.lığı Resmî yayınları, Seri No: 1, İstiklâl Harbi’nde Ayaklanmalar (1919 – 1921). Ankara, 1974, s.62.

Sonuçta millî müfrezelerimizin gayretleriyle Şeyh Eşref ve müritleri 24 ARALIK 1919 tarihinde etkisiz hale getirilmişlerdi. Bu olaylarda iki er şehit olmuş ve üçü subay toplam 44 kişi yaralanmıştı.

(2). 1 nci Düzce Ayaklanması (13 NİSAN - 31 MAYIS 1920) :

(a) İzmit - Adapazarı - Düzce - Bolu civarında, Berzak Saferbey adında bir gericinin teşviki ve İngilizlerin desteği ile⁹[9] 13 NİSAN - 31 MAYIS 1920 tarihleri arasında 1 nci Düzce ayaklanması meydana gelmişti. Olaya Mustafa Kemal Paşa (ATATÜRK)'nın direktifi ile müdahale eden 24 ncü Tümen Komutanı Yb. Mahmut, iyi niyeti ve tedbirsizliğinden dolayı asilere karşı başarılı olamamış, çıkan çatışmada şehit olmuştu. Ayrıca, asiler ve köylüler Tümen'in gerisinde bulunan ağırlıklara saldırarak yağmalamışlardı. Ayaklanmaya katılan irticaî grup "... İstanbul ve padişahın emirlerini dinlemeyen Ankara'yı biz de dinlemeyiz..."¹⁰[10] şeklinde sloganlar kullanmışlardı. Ayrıca, Bolu'da Abdülkadir adındaki genç bir subayı (Menemen'deki Kubilay gibi) önce bıçakla ağır yaralayıp sonra iple astıktan sonra "... işte Şeyhülislâm

9 [9] K.K.K.ılgı Anadolu İsyanları Broşürü, 1998,s.35.

10 [10].Gnkur. Harp Tarihi Bşk.ılgı Resmî yayınları, Seri No: 1, İstiklâl Harbi'nde Ayaklanmalar (1919 -1921), Ankara, 1974, s. 98 -99.

fetvasının hükmü yerine geldi..”¹¹[11] diye bağışmışlardı.

(b) Ayaklanmanın bastırılmasında millî kuvvetlere komuta eden Bnb. Çolak İbrahim ile Kuvayi Tedibiye komutanı Yb. Arif (KARAKEÇİLİ)’in önemli katkıları olmuştu. Bu sırada TBMM açılmış ve 29 NİSAN 1920 tarihinde Hıyanet-i Vataniye kanunu yürürlüğe girmişti. Ayaklanma genişleme istidadı göstermiş ve Ankara’yı tehdit eder bir hâl almıştı. Mustafa Kemal Paşa, Geyve’deki Ali Fuat Paşa’nın olaya el koymasını istemişti. Aslında asileri sevk ve idare eden Sadrazam Damat Ferit ve onun adamları idi. 23 MAYIS 1920 tarihinden itibaren de Alb. Refet (Bele) ile Çerkez Ethem Kuvvetleri asilerle yaptığı çetin muharebelerden sonra bu önemli ayaklanmayı bastırmışlar ve sonuçta isyancıların elebaşısı Berzak Safer Bey ve adamları millî kuvvetlerimiz tarafından hak ettikleri cezaya çarptırılmışlardır.

(3) Şeyh Sait Ayaklanması (13 ŞUBAT - 31 MAYIS 1925) :

(a). Şeyh Sait Ayaklanması İslâmî Kürt Devleti kurmak amacıyla Şeyh Sait adında bir asinin liderliğinde 13 ŞUBAT 1925 tarihinde Diyarbakır’ın Dicle (Piran) ilçesinde başlatılmış; Diyarbakır, Bingöl (Çapakçur), Elazığ ve Muş’un ilçe ve köylerine sirayet etmiştir. Asilerle ordu birlikleri arasında yapılan çetin ve kanlı çatışmalardan sonra ayaklanma

11 [11] a.g.e.,s. 103.

31 MAYIS 1925 tarihinde bastırılmıştır. Ayaklanmanın sebeplerinden önemli oldukları değerlendirilenler aşağıda sunulmuştur:

(I) Şeyh Sait, üzerinde ele geçirilen ve bölgedeki ağa, şeyh ve beylere hitap eden mektubunda özetle: “...1300 küsur seneden beri İslâm dinine tâbiyiz. Hz. Muhammed bu dinin elçisidir. Şimdi bu Kur’an ve İslâmı yıkmaya başladılar. Eğer biz iman sahibi ve Allahın birliğine inananlar İslâm’da birlik olamazsak, cümlemiz behemehal mahv ve yok olacağız. Tüfeklerle beraber kurtuluş yolunu bulunuz...”¹²[12] ifadelerini kullanmıştır.

(II) Şeyh Sait’in asi liderlerine yazdığı diğer mektupta da özetle “...Hükûmetin dinsizliği, dine ait vakıfların, medreselerin, şeyhliğin kaldırılması, fuhuş ve zinanın artması, kadınların ecnebilerle dans etmesi...”¹³[13] gibi ifadelerle yöre insanlarına, Cumhuriyet Hükûmeti’ne karşı kin ve nefret duygularını aşılama istemiştir.

(III) Gnkur. Bşk.lığının birliklere yayımladığı 23 ŞUBAT 1925 tarihli yazısında da belirttiği gibi, ayaklanmanın gaye ve hedefi; din ve şariat talebi, hilâfet ve saltanatın iadesi maskesi altında bağımsız bir Kürt devletinin kurulmasıdır.¹⁴[14]

12 [12] Gnkur. ATAŞE Bşk.lığı Arşivi; Klasör No: 35, Dosya No: 2, Fihrist: 2 -1.

13 [13] a.g.a.(adı geçen arşiv); Klasör No: 35, Dosya No: 2, Fihrist: 11-2.

14 [14] a.g.a.; Klasör No: 45, Dosya No: 1,

(b) Şeyh Sait, 13 ŞUBAT 1925 Cuma günü kalabalık bir atlı grubu ile Dicle (Piran)'ye gelmiş, buradaki camilerde verdiği vaazlarda “...medreseler kapatıldı, din mektepleri Millî Eğitim’e bağlandı. Gazetelerde birtakım dinsiz yazarlar dine hakaret etmeye, Peygamberimize dil uzatmaya cüret ediyorlar. Ben bugün elimden gelse, bizzat dövüşmeye başlar ve dinin yükseltilmesine gayret ederim...”¹⁵[15] demek suretiyle ayaklanma hareketinin ilk işaretini vermişti.

(c) Şeyh Sait isyanından beş yıl sonra, 23 ARALIK 1930 tarihinde Menemen’de meydana gelen gerici ve irticaî olayda da başta asilerin başı Mehdî Derviş Mehmet olmak üzere bir kısım yobaz mürteci grubu Menemen sokaklarında ve olayın meydana geldiği Belediye Meydanında halka hitaben “...Din elden gidiyor, kâfirler bizi dinimizden ayırmaya çalışıyorlar, şapka giymeye zorluyorlar diyerek ...” halkı ayaklanmaya teşvik etmişti.

(ç) Şeyh Sait, kardeşi Şeyh Abdurrahim ve adamları Dicle (Piran)’de bazı mahkumları tutuklamak üzere gelen Ütgm. Hasan Hüsnü Efendinin komutasındaki Jandarma müfrezesine karşı ateşle mukabele etmiş; müfrezeden bir şehit ve iki yaralı verilmişti. Şeyh Sait’in adamları sopaların ucuna yeşil bayrak ve Kur’an asarak “Sallallah

Fihrist: 9, 9-1.

15 [15] Behçet CEMAL: Şeyh Sait isyanı, Sel Yayınları, İstanbul, 1955, s. 24.

Muhammed...” diye bağırmaya başlamışlardı. Cumhuriyet tarihine “Şeyh Sait İsyanı” olarak geçecek hareket fiilen başlamıştı.

(d) Mustafa Kemal ATATÜRK, Nutuk’ta “...birtakım şeyhlerin, dedelerin, seyyitlerin, çelebilerin, babaların, emirlerin arkasından sürüklenen, kaderlerini ve hayatlarını falcılara, büyücülere, üfürükçülere, muskacıların ellerine bırakan insanlardan meydana gelmiş bir topluluğa bir millet gözüyle bakılabilir mi?”¹⁶[16] demek suretiyle bu konuda hassasiyetini dile getirmişti.

(e) Şeyh Sait ve adamları Dicle (Piran)’de isyanı başlattıktan sonra 15 ŞUBAT 1925 tarihinde Genç vilayetini ele geçirmiş, daha sonra Diyarbakır’ın Lice ilçesine yakın Fıs boğazında ayaklanmaya müdahale etmek üzere görevlendirilen 21 nci Süvari Alayı’nı pusuya düşürmüştü. Bu alayı takviye için gelen diğer birlik komutanı Yb. Hüseyin’i de şehit etmişlerdi. Bu olay asilerle ordu birliklerinin ciddî olarak ilk karşılaşmaları olmuştu.

(f) Asi grubu ellerinde yeşil sancak ve göğüslerinin üzerinde Kur’an-ı Kerim olduğu halde bankaları, evleri, dükkanları basıp soyarak kendilerince “hak yolunda” ilerliyorlardı. Türklerden tanrı adına teslim olmalarını istiyorlardı. Halifelik olmadan Müslümanlığın da olmayacağına dair bildiriler

16 [16] Nutuk (1919-1927), ATATÜRK Araştırma Merkezi. Ankara, 2000, s. 606.

dağıtıyorlardı. Şeriat geri getirilmeli idi...¹⁷[17]

(g) Hainler, 19 ŞUBAT 1925 tarihinde Diyarbakır'ın ilçesi Hani'yi, 25 ŞUBAT 1925'te Elazığ vilayetini ele geçirmişler; önce Jandarma binası ile bazı askerî tesisleri daha sonra evleri ve mağazaları işgal edip yağmalamışlardı. Asiler ayrıca hapishanedeki mahkumları serbest bırakarak adliyedeki evrakı da yakmışlardı.

(ğ) Elazığ'ın düşmesinden sonra asilerin Malatya vilayetini de ele geçirmeleri ihtimaline karşı ATATÜRK, 26 ŞUBAT 1925 tarihinde Malatya yakınında İzoli'de bulunan 17 nci Tugay Komutanı Alb. Osman'a öğüt mahiyetinde verdiği emirde, özetle: "...asiler ciddî muharebe ve çarpışma sonucunda değil, mensuplarının ve müritlerinin çağrısına uymak suretiyle ve bunların kendilerine katılması ile Elazığ'a gelebilmişlerdir. Asilerin silâhı; aldatmayı, bozgunculuğu ve din ile şeriatı vasıta olarak kullanmak suretiyle bilgisizlikten faydalanmaktır. Geçmesi zorunlu olan birkaç günü mevcudunuzu koruyarak kazanmak tercihe değer. Ayrıca, durumunuzun olağanüstü olduğundan ve bunun gereği olarak olağanüstü tedbir almaya zorunlu olacağınızdan beni haberdar etmelisiniz..."¹⁸[18] demiştir.

17 [17] Lord KINROSS; ATATÜRK, Bir Milletlin Yeniden Doğuşu, Altın Kitaplar Yayınevi, İstanbul, 1994, s. 467.

18 [18] Türkiye Cumhuriyeti'nde

(h) Başbakan İsmet (İNÖNÜ) Paşa ve Hükümetin TBMM'ye 04 MART 1925 tarihinde gönderdiği "Takrir-i Sükûn" kanunu ile irtica ve isyan ile memleketin

sosyal nizamını, emniyet ve asayişini bozmaya yönelik bütün faaliyet ve yayınlar yasaklanmış ve bu kanuna uymayanların İstiklâl Mahkemelerinde yargılanacağı hükmü getirilmiştir.

(ı) Asilerin esas hedefi Diyarbakır vilayeti idi. Burayı da ele geçirip Kürdistan'ın bağımsızlığını ilân edeceklerdi¹⁹[19]. Şeyh Sait asilerle birlikte 07 MART 1925 gününün gecesi Diyarbakır'ın dört kapısına birden taarruz etmişti. Ordu birlikleri ile asiler arasında yapılan şiddetli ve kanlı çarpışmalar sonunda asiler bozguna uğramıştı. Bu olay ayaklanmanın dönüm noktasını oluşturmuştur.

(i) Ordu birlikleri, 26 MART 1925 tarihinden itibaren Hınıs, Varto, Elazığ ve Diyarbakır istikametinde genel taarruza geçmiş ve sonuçta asilerin ele geçirdikleri yerler tekrar geri alınmıştı. Bu suretle, sarsılan, ortadan kaldırılmak istenen devlet otoritesi yeniden tesis edilmiştir.

(j) 15 NİSAN 1925 tarihinde Genç ilçesinin kuzeyinde sıkıştırılan ve yakalanacaklarını anlayan Şeyh Sait ile diğer asi liderler, Doğuya

Ayaklanmalar (1924 -1938); Gnkur. Harp Tarihi Başkanlığı Resmî Yayınları, Seri No; 8, Ankara, Gnkur. Basım Evi, 1972, s. 106 - 107

19 [19] a.g.e, s. 118.

doğru Bulanık üzerinden İran'a kaçmayı plânlamışlar; ancak, Varto güneyinde Çarpuk (Abdurrahman Paşa) Köprüsü civarında birliklerimiz tarafından yakalanmışlardır. Şeyh Sait yakalandıktan sonra Varto'da alınan ilk ifadesinde özetle; "...büyük kuvvetler yetişemez zannettik. Tam müstakil Kürt Krallığının ilânı zamanı idi. Fakat kuvvetler yetiştiler..."²⁰[20] demiştir.

(k) Diyarbakır'da kurulan Şark İstiklâl Mahkemesi Başkanı Mazhar Müfit (KANSU)'nun, 26 MAYIS 1925 tarihinde yapılan duruşmada Şeyh Sait'e sorduğu "Diyarbakır'ı almakla ne olacaktı?" sorusuna karşılık olarak Şeyh Sait "...Diyarbakır'ı aldıktan sonra kısas tatbik edecektik. Yalancının dilini, hırsızın etini kesecektik. Din böyle emrediyor. Dünyayı Peygamberin zamanındaki kadar olmasa da biraz iyileştirecektik. Üstümüze bu kadar asker gönderileceğini tahmin etmiyorduk..."²¹[21] şeklinde ifade vermiştir.

(l) Sonuç olarak, Şark İstiklâl Mahkemesinin 28 HAZİRAN 1925 gün ve 341 / 69 sayılı gerekçeli kararına göre Şeyh Sait ile birlikte 48 asi 28 HAZİRAN 1925 gününün gecesi Diyarbakır'ın Siverek kapısında idam edilmişlerdir. Şeyh Sait ayaklanması, can kayıplarının dışında Türkiye Cumhuriyeti Devleti bütçesinin ilk iki yıl açık vermesine, Musul ve Kerkük bölgeleri ile

20 [20] Metin TOKER; Şeyh Sait İsyanı, Rüzgarlı Matbaa, Ankara, 1968,s.97.

21 [21] Behçet CEMAL, s.101.

petrollerinin elden çıkmasına ve bu bölgelerin İngilizlerin hakimiyetine girmelerine neden olmuştur.

(4) Menemen (Kubilay) Olayı (23 ARALIK 1930) :

(a) Menemen’de Kubilay’ın^{22*} 23 ARALIK 1930 tarihinde şehit edilmesine neden olan irtica olayı, İstanbul’da Erenköy Şevki Paşa Köşkü’nde ikamet eden 84 yaşındaki Nakşibendî tarikatı lideri Erbilli Şeyh Esat ile oğlu Mehmet Ali tarafından hazırlanmış, Manisa Askerî Hastanesi imamlığından emekli olan Laz İbrahim Hoca tarafından da teşvik ve tahrik edilmiş, mürteci Derviş Mehmet ve adamlarınca da hunharca icra edilmiştir²³[22].

(b) Şeyh Esat ve tarikatının amacı,

22 * Kubilay’ın ailesi, 1902 yılında Girit’ten Adana/Kozan’a gelmiş, daha sonra Antalya’ya, oradan da İzmir’e gelip yerleşmişlerdi. Mustafa Fehmi Kubilay, 1906 yılında İzmir’de doğdu. 1926 yılında Bursa Öğretmen Okulu’nu bitirdi. 1928 yılında da Fatma Vedide Hanım ile Aydın’da evlendi. Askerlik görevini yedek subay olarak gittiği Menemen’de yaparken ayaklanan şeriatçılar tarafından 23 ARALIK 1930 tarihinde başı kesilerek şehit edildi. Kubüay, ülkesini seven, ATATÜRK ilke ve inkılâplarına bağlı, millî konularda duygulu, inandığı ve bağlandığı fikirleri ısrarla savunan atak bir öğretmendi.

23 [22] Hikmet ÇETİNKAYA, Kubilay Olayı ve Tarikat Kampları, Çağdaş Yayınları, İstanbul, MART 1995, s.16-17.

Cumhuriyet Hükûmeti'ni yıkmak, ATATÜRK ilke ve inkılâplarına aykırı olarak saltanat ve şeriatı getirmek, tekke ve zaviyeleri açmak, şapkayı yasaklayıp yeniden fesin kullanılmasını sağlamaktı.

(c) Menemen olayında önemli etkinliği olan Lazîbrahim Hoca, olaydan önce Erbilli Şeyh Esat tarafından Manisa'ya sözde baş Halife olarak atanmıştır. Anılan şahıs, Manisa ve civarındaki ilçe ve köylerde Nakşibendi tarikatını yaymaya çalışmış; ayrıca, Cumhuriyet ve ATATÜRK ilke ve inkılâpları aleyhine konuşmalar yapmıştır. Dolayısıyla irticaî hareketlerin oluşmasına ön ayak olmuştur. Laz İbrahim Hoca tarikatın bir toplantısında da Kubilay'ı şehit eden Giritli Derviş Mehmet'in Mehdîliğini ilân etmişti.

(ç) Kubilay olayının elebaşısı olan Mehdî Derviş Mehmet ve gerici grubu, 06 ARALIK 1930 Cumartesi günü akşamı Manisa'da tatlıcı Hüseyin'in evinde yaptıkları son toplantıda, Menemen'de gerçekleştirecekleri irtica eyleminin plânını hazırlamışlardı.

(d) İrtica grubu, Manisa'dan hareket ederek Paşaköy, Sünbüller ve Bozalan köylerinden temin ettikleri silâhlarla birlikte 23 ARALIK 1930 Salı günü sabahı Menemen'e gelmiş ve buradaki Müftü (Köseköy - Kesikköy) mescidine girmişlerdi. Mürteciler mescitte mihraba asılı bulunan (üzerinde "La İlahe illallah inna fetahneke" suresi yazılı) yeşil bayrağı da alarak olayın cereyan ettiği Belediye Meydanı'na gelerek orada bulunan halka "...Din

elden gidiyor, kâfirler bizi dinimizden ayırmaya çatışıyor, şapka giymeye zorluyorlar...” diyerek esnafı dükkânlarını kapatmaya ve kendilerine katılmaya zorlamışlardı.

(e) Mehdi Derviş Mehmet, ayrıca, “kendisinin peygamber olarak geldiğini, şeriatı yerine getireceğini, Menemen’in 70.000 Müslüman (Bazı yayınlarda 70.000 Arap askeri, bazı yayınlarda ise Halife ordusu tabiri kullanılmaktadır) tarafından kuşatıldığını, Şeriat Bayrağı altına girmelerini, girmeyenlerin kılıçtan geçileceğini, askerin silâh atamayacağını, kendilerine top ve merminin işlemeyeceğini...” ifade ederek halkı ayaklandırmıştı.²⁴[23]

(f) Mürteci grubunun meydandaki bu eylemlerine Menemen Jandarma Bölük Komutanı Yzb. Fahri Bey müdahale ederek dağılmalarını istemiş; ancak, bu gerici ve yobaz grubu ile orada bulunan halk dağılmamıştır. O sırada Mehdi Derviş Mehmet, Yzb. Fahri’ye “Ben Mehdiyim. Şeriatı ilân ediyorum. Bana kimse mukavemet edemez. Karşımdan çekil !” demiştir. Mehдинin bu sözü orada bulunan Menemen halkının bazıları tarafından alkışlanmıştır²⁵[24].

(g). Ayaklanan bu gerici topluluğun tehlikeli hareketlerini ilk seferde kontrol altına

24 [23] Kemal ÜSTÜN; Menemen Olayı ve Kubilay, Çağdaş Yayınları, İstanbul, 1981, s. 22.

25 [24] TBMM Zabıt Ceridesi, 25 nci İn’ikat, c, 25, (02 ŞUBAT 1931), s. 76.

alabilmek amacıyla Menemen’de konuşlu 43 ncü Piyade Alayından P. Atğm. Mustafa Fehmi Kubilay görevlendirilmişti. Kubilay eratın cephane almasını beklemeden 26 mevcutlu müfrezesi ile birlikte olayın cereyan ettiği Hükümet Konağı’na (Belediye Meydanında) doğru hareket etmişti²⁶[25].

(ğ) Kubilay olay mahalline gelmiş, müfrezesine süngü taktırmış ve erleri müfreze çavuşunun komutasına bırakarak ayaklanan mürtecilerin yanına gitmişti. Meydanda Mehdî Derviş Mehmet ile karşılaşmış ve kendisine “yaptıkları hareketin suç olduğunu ve bu kanunsuz eyleme son vermelerini, kan dökmeden buradan çekip gitmelerini” söylemiştir. Ancak, bu arada yere düşmüş ve Mehdî Derviş Mehmet’in mavzer kurşunu ile yaralanmıştır (bazı kaynaklarda mürtecilerden birinin silâhından atılan mermi ile yaralandığı belirtilmektedir)²⁷[26].

(h) Olay mahallinde bulunan Kubilay’ın müfrezesi irticaî gruba ateş açmış; ancak, silâhlarında manevra mermisi bulunduğundan dolayı etkili olamamıştı. Bunu fırsat bilen

26 [25] Gnkur. ATAŞE Bşk.İlğı Arşivi; Menemen Ayaklanması, Klasör No: 135, Dosya No: 1, s. 48 (23 ARALİK 1930 - 08TEMMUZ 1933)

27 [26] Dokuz Eylül Üniversitesi ATATÜRK İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü Çağdaş Türkiye Tarihi Araştırmaları Dergisi, c.III, Sayı; 8, İzmir, 1999, s, 138.

Mehdî Derviş Mehmet ise, “bakın bana mermi işlemiyor.” diyerek daha da cür’etlenmişti. Kubilay, ağır bir şekilde yaralanmıştı. Kubilay, meydandaki hükümet binasına girmek istemiş; fakat, binanın giriş kapısı kapalı olduğu için girememişti. Bu nedenle, hükümet binasının hemen yanındaki Kazez Camii bahçesine girmişti. Mehdî Derviş Mehmet, Şamdan Mehmet ile birlikte Kazez Camii bahçesinde bitkin bir vaziyette bulunan Kubilay’ın başını gövdesinden ayırmış; yeşil bir bayrağın tepesine takmıştı. Böylece, Cumhuriyet ordusunun kahraman bir subayı, asil Türk evladı Kubilay canavarca bir hisle şehit edilmiş, cehalet ve taassubun kurbanı olmuştu.

(i) Mehdî Derviş Mehmet ve irticaî canî grubu, bu cinayetle yetinmeyip Kubilay’ın başını Menemen sokaklarında dolaştırmış, bu sırada kendilerine müdahale eden Şevki ve Hasan adlı kahraman iki bekçiye de öldürmüşlerdi. Olay yerinde toplanan 250 - 300’e yakın ahali ise Kubilay’ın şehit edilmesi esnasında donuk, hissiz ve seyirci kalmış; hatta bir kısmı olayı tasvip edercesine alkış tutmuştu.

(i) Bu menfur olaya müdahale etmek üzere 43 ncü Piyade Alay Komutanlığınca Yzb. Ragıp Çaldıran Bey ile Yzb. Abdülbahri Bey’in komutalarında makineli tüfekle takviyeli iki bölük görevlendirilmişti. Bölük Komutanlarınca şehir içinde en önemli bina, tesis, yol ve kavşaklarda gerekli önlemler alındıktan

sonra halkın dağılmaları, evlerine gitmeleri, aksi takdirde ateş edileceğine dair uyarılar yapılmıştı. Ancak, bu uyanlara uyulmadığı gibi gericilerin “Bize kurşun işlemez, biz şeyhiz, dervişiz...” demeleri üzerine ateş açılmış ve bu ateş esnasında Kubilay’ı şehit eden Mehdi Derviş Mehmet ile birlikte Sütçü Mehmet ve Şamdan Mehmet öldürülmüşlerdi.

(j) Türk Ordusunun kahraman subayı Kubilay ile Cumhuriyet rejiminin sadık bekçileri Şevki ile Hasan’ın cenazeleri, 24 ARALIK 1930 tarihinde kendilerine yakışır bir şekilde yapılan törenle Menemen’e defnedilmişti. Olayın hemen ardından Menemen’de Ayyıldız tepede devrim şehidi Kubilay ile Bekçi Hasan ve Bekçi Şevki adına anıt dikilmiş ve bu anıtın üzerine “İnandılar, dövüştüler, öldüler... Bıraktıkları emanetin bekçisiyiz.” ifadesi yazılmıştır.

(k) Olaylardan bir hafta sonra 01 OCAK 1931 tarihinde TBMM’nde Başbakan İsmet (İNÖNÜ) Paşa olay hakkında özet olarak; “...Kubilay olayı yüzlerce seneden beri dini siyasete alet eden bütün hareketlerin yeniden ortaya çıkmasıdır. Bu zavallılar lâikliğe karşı gelerek şariat istemektedirler. Gerçekte ise menfaatlerini kaybetmişlerdir. Onu istiyorlar...”²⁸[27] demiştir.

(l) Gazi Mustafa Kemal Paşa ise, 27 ARALIK 1930 tarihinde Gnkur. Bşk. Mareşal Fevzi ÇAKMAK’a gönderdiği mektupta, özetle, “Kubilay Bey’in şehit edilmesinde

28 [27] Kemal ÜSTÜN; s. 18.

mürtecilerin gösterdiği vahşet karşısında Menemen'deki ahaliden bazılarının alkışla tasvipkâr bulunmaları bütün Cumhuriyetçi vatanperverler için utanılacak bir hadisedir. Büyük ordunun kahraman genç subayı ve Cumhuriyetin idealist öğretmen heyetinin kıymetli uzvu Kubilay Bey, temiz kanı ile Cumhuriyet'in hayatiyetini tazelemiş ve kuvvetlendirmiş olacaktır..." demiştir ²⁹[28].

(m) ATATÜRK, 08 ŞUBAT 1931 tarihinde Ege bölgesinde yaptığı bir gezide de; "... Halkın saflığından istifade ederek milletin maneviyatına tasallut eden kimseler ve onların takipçi ve müritleri elbette bîr takım cahillerden ibarettir. Milletimizin önünde açılan kurtuluş ufuklarında fasılasız yol almasına mani olmaya çalışanlar hep bu müesseseler ve bu müesseselerin mensupları olmuştur. Türk milletinin bunlardan daha büyük düşmanı olmamıştır. Bunların mevcudiyetini müsamaha ile telâkki edenler, Menemen'de Kubilay'ın başı kesilirken lâkaydane seyretmeye tahammül ve hatta alkışlamaya cesaret edenlerle birdir³⁰[29]" demiştir.

(n) Menemen olayına karışanların yargılanması ile görevlendirilen Divan-ı Harp Başkanı General Mustafa MUĞLALI, duruşmada bulunan sanıklara hitaben; "tarikatın münevver

29 [28] Cumhuriyet Gazetesi; 28 ARALIK 1930, s. 1.

30 [29] Milliyet Tan Gazetesi; 09 ŞUBAT 1931 tarihli nüsha.

tabakalarından bu millet çok zarar görmüştür. Tarikatçılar, daima millet ve memlekete kötülük yapmışlardır. Son 400 senelik Türk tarihi tetkik edilirse Nakşibendiler din ve tarikat perdesi arkasında zavallı saf Müslümanları kalpte saklı olan o ‘sırla’ zehirlemiş ve bu millet sizin aletiniz olmuştur.³¹[30]” demiştir.

(o) Menemen olayının elebaşlarından olan ve Müftü Mescidindeki yeşil bayrağı alıp meydana çıkararak 23 ARALIK 1930 gününün sabahından itibaren irtica hareketini başlatan Nalıncı (Mantarıcı) Hasan (idam cezası verilmiş; ancak, yaşının küçük olmasından dolayı 24 sene hüküm giymiştir) ismindeki mürteci, yapılan sorgulamasında “...İstanbul’da Laz İbrahim Hoca (duruşmalar sonunda idam edilmiştir) vasıtasıyla Şeyh Esat’ı ziyaret ettiğini, bir süre Erenköy’deki köşkünde misafir kaldığını, bu zaman zarfında köşkteki konuşmaların Hükümet aleyhinde olduğunu, orada bulunan Laz İbrahim Hoca’nın da “Şapkaların atılacağına, feslerin giyileceğine, Halifeliğin geleceğine, tekkelerin yeniden açılacağına” dair sözlerini duyduğunu belirtmiştir³²[31].

(ö) Olayda yaralı olarak ele geçirilen ve bir müddet sonra idam edilen Emrullah oğlu Mehmet Emin sorgusunda; Mehdî Derviş Mehmet’in bir toplantıda, “dünyanın Şeyh Esat

31 [30] TBMM Zabıt Ceridesi; 25 nci İn’ikat, c. 25 (02 ŞUBAT 1931), s. 63.

32 [31] a.g.e., s.12.

Hocanın avucunda olduğunu, isterse tufanlar ve fırtınalar yaratıp dünyayı alt üst edecek kudrette bulunduğunu söylediğini, kendisinin de Arabistan'a hatta Çin'e kadar giderek Hz. İsa ile birleşeceğini ve oradan Avrupa'ya yönelerek Avrupa devletlerini dahi dine davet edeceğini" ifade etmiştir.

(p) Mehmet Emin'in sorgusunun devamında, Mehdî Derviş Mehmet'in "Hz. Peygamber de bu esrardan içti ve öylece miraca çıkarak Allah ile görüştü" diyerek orada bulunanlara devamlı zikrettirerek esrar içirdiğini, Mehdî Derviş Mehmet'in Menemen'de "Kutbülak tap (Allah'ın vekili) Esat Hoca'ya ve umum şeyhlere telgraf çekeceğiz. Hükümeti işgal edeceğiz, tekkeleri açacağız. Hükümeti iki ay tatil edeceğiz. Manisa, Ankara ve daha başka vilayetleri de işgal ettikten sonra İstanbul'a halifeliği iade edeceğiz..." dediğini ³³[32] söylemiştir.

(r) Manisa'dan Giritli Küçük Hasan'ın (hakkında mahkemece idam kararı verilmiş; ancak, yaşı küçük olduğundan 24 sene hüküm giymiştir) yapılan sorgulamasında; " Bozalan köyünde Mehdî Mehmet ve arkadaşlarına iki adet silâh verildiğini, bu köyde bir hafta kadar kaldıklarını, zikir ederek esrarlı sigara içtiklerini ..." ³⁴[33] ifade etmiştir.

(s) Mahkeme başkanı General Mustafa MUĞLALI, bir sanığın "Vallahi efendim...Ben

33 [32] a.g.e.; s. 8 -10.

34 [33] a.g.e.; s. 13-14.

namaz bile kılmıyorum. Oruç tutmadığıma dair şahitlerim vardır.” demesi üzerine General MUĞLALI da; “Biz camilerin kapısına içersi yasak diye çifte nöbetçi mi diktik? Minarelerin kapılarını mı ördürdük? Müezzinler beş vakit ezan okuyor. Gürül gürül mukabele okuyor. Ramazanda toplar atılıyor. O halde dinin elden gittiğini söyleyenlerin ya gözlen kör ve kulakları sağırdır yahut da onlar bu safsata ile kötülükler yapmak istiyorlar.”³⁵[34] demiştir.

(ş) Mahkemece hakkında idam kararı verilip çok yaşlı olduğu için 24 sene hüküm giyen; ancak, tutuklu bulunduğu sırada ölen Erbilli Şeyh Esat’ın yapılan sorgulamasında “...Nakşibendi tarikatındayım. 60 senedir bu tarikata mensubum. Ancak, Hükümetin çıkardığı tekaya (tekkeler) ve zevaya (zaviyeler) kanunundan sonra tarikatla bir ilgim kalmadı. Erenköy’deki yalıda sade bir hayat yaşamaktayım” demiş; masum olduğunu, Hükümete karşı olmadığını³⁶[35] sözlerine eklemiştir.

(t) Yukarıdaki ifadeler dikkate alındığında, Menemen Olayı’nın hazırlayıcısı olan Nakşibendi tarikatı lideri Şeyh Esat’ın yurt dışı bağlantısı ile ilgili olarak Askerî Mahkeme Başkanı General Mustafa MUĞLALI, verdiği beyanatta “Şeyh Esat, hilâfet komitesiyle

35 [34] Cumhuriyet Gazetesi; 08 ŞUBAT 1931 tarihli nüshası.

36 [35] TBMM Zabıt Ceridesi; 25 nci İn’ikat, c. 25 (02 ŞUBAT 1931), s.60 - 65.

alâkasına dair bir itirafname hazırlıyordu. Bu münasebetle İngiliz casusu Lavrens (LAVVRENCE) ile münasebette bulunduğunu da doğrulamaktaydı. Fakat, hastalığı bunu yazıp bitirmesine mani olmuştur.”³⁷[36] demiştir.

(u) Diğer ayaklanma olaylarında olduğu gibi “Menemen Olayı’nda da Devletin sosyal, ekonomik, siyasî veya hukukî temel düzenini din kurallarına dayandırma, siyasî veya kişisel çıkar sağlama, din ve din duygularını istismar ederek halkı ayaklandırma, Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni yıkarak yerine Şeriat Devleti kurmayı amaçlayan gerici hainlere karşı devletin meşru güçleri gerekli tedbirleri almış ve suçlulara hak ettikleri cezaları vermiştir.

3. SONUÇ :

a. 23 ARALIK 1930 tarihinde meydana gelen Menemen Olayı, birkaç esrarkeş, serseri ve yobazın düzenlediği bir olay değildir. Bu mürteci olayı, İstanbul’da Erenköy Şevki Paşa Köşkü’nde ikamet eden 84 yaşındaki Nakşibendî tarikatı lideri Erbilli Şeyh Esat ve oğlu Mehmet Ati tarafından hazırlanmış, Manisa Askerî Hastanesi imamlığından emekli olan Laz İbrahim Hoca tarafından teşvik ve tahrik edilerek Mehdî Derviş Mehmet ve adamlarınca da hunharca icra edilmiş; plânlı, örgütlü, birbiriyle bağlantılı gerici bir ayaklanma hareketidir. Olayın amacı ise genç

37 [36] Cumhuriyet Gazetesi; 01 ŞUBAT 1931 Tarihli nüshası.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti’ni yıkarak yerine Şeriat Devleti kurmak; ayrıca, ATATÜRK ilke ve İnkılâplarını ortadan kaldırarak Hilâfeti yeniden tesis etmektir.

b. Yukarıda da sunulduğu üzere, Osmanlı Devleti döneminde meydana gelen Patrona Halil İsyanı, Kabakçı Mustafa İsyanı, 31 MART ayaklanması, Cumhuriyet döneminde ise Şeyh Eşref ayaklanması, 1 nci Düzce Ayaklanması, Şeyh Sait Ayaklanması ile Menemen Olayı’nda olduğu gibi ayaklananlar açtıkları yeşil bayraklar ite birlikte “ Din elden gidiyor, memleket kâfirleşti, bizi şapka giymeye zorluyorlar, Şeriat isteriz, Hilâfet tekrar gelecektir, Padişahın emirlerini dinlemeyeni biz de dinlemeyiz, Kur’an ve İslâmı yıkmaya başladılar, Halifelik olmadan Müslümanlık da olmayacaktır...” gibi propagandalarla devletin huzur ve güvenini bozarak cahil halkı menfur emellerine alet etmişlerdir.

c. Türkiye Cumhuriyeti kurulduktan sonra TBMM tarafından 03 MART 1924 tarihinde Halifeliğin kaldırılması, dinle devlet işlerinin birbirlerinden ayrılarak lâik bir dünya görüşünün benimsenmesi, ayrıca 30 KASIM 1925 tarihinde çıkarılan yasa Üs dinsel sömürü haline gelen tekke ve zaviyeler ile türbelerin kapatılması, bununla birlikte tarikatçılık, dervişlik, müritlik ve şeyhlik gibi çağ dışı faaliyetlerin yasaklanması çıkar gruplarının menfaatlerini baltalamış, dolayısıyla “Menemen Olayının meydana çelmesinde

önemli bir sebep teşkil etmiştir.

ç. “Menemen Olayı” durup dururken meydana gelen bir komplo olayı değildir. Özellikle 21 MART Vakası ile Şeyh Sait Ayaklanması, 23 ŞUBAT kararlarına sebep olan son zamanda meydana gelen irticai olaylar dikkate alındığında Menemen’deki olayın gerici ve rejim aleyhtarı bir olay olduğu görülmektedir. Her yıl 23 ARALIK’ta yapılan “Menemen Olayı” anma törenlerindeki maksat ise bu tehlikeli irtica olayını hafızalarda canlı tutmak, genç nesillerin Cumhuriyet rejimine ve ATATÜRK ilke ve İnkılâplarına sahip çıkmalarını sağlamaktır.

d. Cumhuriyet rejimi asa din aleyhinde değildir. Bu rejimde herkes dilediği gibi inanmakta, istediği şekil ve yerde ibadet etmekte, hiç kimseye inanç ve ibadetinden dolayı müdahale edilmemektedir. Cumhuriyet döneminde 20 NİSAN 1924 tarihinde TBMM’ce kabul edilen ilk Anayasa ile Türkiye Devleti’nin bir Cumhuriyet olduğu, dininin İslâm, dilinin Türkçe olduğu belirtilmiş, daha sonra yürürlüğe giren Anayasalarda ise, Türkiye Cumhuriyeti’nin lâik ve sosyal bir hukuk devleti olduğu; ayrıca, herkesin dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasî düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayrım gözetmeksizin kanun önünde eşit olduğu hükme bağlanmıştır. Bunun yanında din ve vicdan hürriyeti getirilmiştir.

e. ATATÜRK, 07 ŞUBAT 1923’te Balıkesir Zağanos Paşa Camii’nde yaptığı konuşmada,

özetle; “ ...millet, Allah birdir. Sâni büyüktür... Peygamberimiz Efendimiz Hazretleri, Allah tarafından insanlara gerçeği bildirmeye görevli elçi olmuştur. Hayatı düzenleyen temel kurallar hepinizce bilinmektedir ki, yüce Kur’an’da yazılı buyruklardır, insanlara duygu güzelliği ve bolluğu veren dinimiz son dindir. Mükemmel ve kusursuz dindir. Çünkü dinimiz akla, mantığa, gerçeğe, tamamen uyuyor...Varlığın bütün kanunlarını yapan yüce Allah’tır...”³⁸[37] demek suretiyle kendisinin ve Cumhuriyet rejiminin dine ve Kur’an’a saygılı olduğunu göstermiştir.

f. 16 MART 1923 tarihinde, ATATÜRK, Adana’da yaptığı konuşmasında, özetle; “...Tarihimizi okuyunuz, görürsünüz ki, milleti mahveden, esir eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altında küfür ve melanetten gelmiştir. Onlar her türlü hareketi dinle karıştırırlar. Gerçek şudur ki, elhamdülillah hepimiz Müslüman’ız, hepimiz dindarız. Artık bizim dinin gereklerini öğrenmek için şundan, bundan derse ve akıl hocalığına ihtiyacımız yoktur..Hangi şey ki, akla, mantığa, kamu çıkarına uygundur. Biliniz ki, o bizim dinimize de uygundur...”³⁹[38] demek suretiyle dini kendi çıkarları uğruna alet edenlerin insanlığa

38 [37] Belgelerle Türk tarihi Dergisi, Dün/ Bugün/Yarın, MAYIS 2001, sayı: 52., s. 32

39 [38] ATATÜRK’ün Söylev ve Demeçleri II. (1906 -1938), Türk inkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınlan: 1. Ankara, 1952, s. 127-128.

ve memlekete verebilecekleri zararları ile dinin akla ve mantığa uygun olması gerektiğini ifade etmiştir.

g. “Menemen Olayından sonra General Mustafa MUĞLALI Başkanlığında kurulan Askerî Mahkeme, Cumhuriyet ve rejim düşmanlarını 15 OCAK 1931 tarihinden itibaren Menemen Zafer İlkokulu salonunda Türk Ceza kanununun 146, 150 ve 151 nci maddelerine göre (Türkiye Cumhuriyeti Anayasasını değiştirmeye zorla teşebbüs ettikleri ve bunlara yardımda bulundukları, Mehdî Derviş Mehmet’in Mehdîliği için harekete geçtiğini bildikleri halde hükümete haber vermedikleri, tekkelerin kapatılmasından sonra tarikat ayini icra eyledikleri...) yargılamaya başlamış ve sonuçta TBMM’nin de onayını müteakip 37 idama mahkum sanıktan 28’i, 03 ŞUBAT 1931 tarihinde Kubilay’ın şehit edildiği yerde ve Menemen’in muhtelif yerlerinde İdam edilmişlerdi. 50 sanık ise muhtelif hapis ve ağır hapis cezalarına çarptırılmış; ayrıca, 27 sanık ise beraat etmiştir ⁴⁰[39].

ğ. “Menemen Olayı”na sebebiyet verenler, kanunlara ve TBMM’den çıkan kararlara uygun olarak oluşturulan Askerî Mahkemeler tarafından salonda ve halka açık bir şekilde yargılanmışlardır. Yargılananlar içinde ülkenin alimi ya da ilim sahibi, rejim yanlısı, devlet görevlisi, kanunlara saygılı din adamı

40 [39] TBMM Zabıt Ceridesi; 25 nci İn’ikat, c. 25 (02. ŞUBAT. 1931), s.1-4

bulunmamaktadır. Bunların çoğu cahil, bazıları esnaf, bir kısmı ise işsizdir. Nakşibendî şeyhi Esat Etendi ise Menemen’de Kubilay’ın şehit edilmesine neden olan irtica olayının plânlayıcısıdır. Duruşmalar sonunda hakkında idam kararı verilmiş; ancak, çok yaşlı olduğu için 24 sene hüküm giymiştir. Erbilli Şeyh Esat Efendi tutuklu bulunduğu sarada hiçbir kötü muameleye maruz kalmamış; aksine doktor kontrolünde gerekli her türlü ihtimamı ve tedaviyi görmüş, fakat ilerlemiş yaşından dolayı ölmüştür. Josef isimindeki Musevî vatandaş da Serbest Fırka’ya oy verdiği için değil, mürteciler tarafından Kubilay’ın başı kesilirken bu vahim olayı el çırpma suretiyle alkışladığı için idam edilmiştir. Josef’le birlikte aynı suçtan beş sanık daha idam edilmiştir⁴¹[40].

h. Doğu ve Güneydoğu Anadolu bölgelerimizde meydana gelen terör olayları ile Menemen’deki irtica olayını aynı şablon içinde düşünmek, ayrıca Menemen’de Kubilay’ın şehit edilme olayını hafife almak büyük yanılğı ve aynı zamanda gizli menfur emellerin açığa vurulmasıdır. 1980’li yıllarda terörle bütünleşen bölücü faaliyet, Türk - Kürt ayrımını esas almak üzere Sünnî-Alevî çatışmasını da beraberinde getirmiştir. Amaç, Türkiye’yi bölmek, parçalamak, parçalanan bölümlerinde ayrı devletler kurmaktır. Kökü dışarıda olan

41 [40] TBMM Zabıt Ceridesi; 25 nci İn’ikat, c. 25 (02. ŞUBAT. 1931), s.26, 78, 85.

bu terör örgütleri uzun mücadelelerden sonra çökertilmiş, ele başılar; yakalanmış ve hak ettikleri cezayı görmüşlerdir. Bu mücadelede şehit düşen kahraman güvenlik personeli için de Türk Devleti halkı ile birlikte elinden gelen fedakarlığı yapmış ve hâlen, yapmaktadır. İrticâın amacı ise. Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkarak dini esaslara dayalı bir devlet kurmaktır. Bu iki hain unsurun birleştikleri ortak nokta Türkiye Cumhuriyeti'ni yıkmaktır.

1. Cumhuriyetin ilk yıllarında iktidardaki Halk Fırkası karşısında 1924 KASIM ayında Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası adı altında ilk defa bir muhalefet partisi kurulmuştu. Parti, beyannamesinde, görevinin denge sağlamak ve Anayasal düzen içinde zorbalığa karşı koymak olduğunu; ayrıca, kişi ya da zümre üstünlüğü karşısında millî birliği ve fert özgürlüğünü koruyacağını, dinle siyasetin ayrı tutulacağını belirtiyor ve faaliyetlerini yürütmeye çalışıyordu. Ancak, Parti beyannamesinde “Parti dini inançlara saygılıdır” sözünün yer alması bu partinin bir süre sonra rejim muhaliflerinin bir yuvası haline gelmesine neden olmuştur. Bu sebeple, Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası 1925 yılında kendi kurucularının da rızasıyla kapatılmıştır. 1930 AĞUSTOS ayında ise ATATÜRK'ün izni ile Fethi Bey'in liderliğinde Serbest Fırka adı altında ikinci defa bir muhalefet partisi kurulmuştu. ATATÜRK, Fethi Bey'e “Türkiye’de tek kişiye dayanan yönetimin sona erdiğini

görmeden ölmek istemiyorum. Demokratik bir Cumhuriyet yaratmak istiyorum.”⁴²[41] demişti. ATATÜRK, yakın arkadaşı Nuri (CONKER)’den Serbest Fırka’nın Genel Sekreteri olmasını istemiş; ayrıca, kardeşi Makbule (ATADAN) Hanım’ı da bu partiye üye olarak yazdırmıştı.

i. Fethi Bey’in Serbest Fırka’sı Ege bölgesinde özellikle İzmir’de çok sayıda taraftar edinmiş ve bu yöre insanının güvenini kazanmıştı. Fethi Bey’in İzmir’e gelişi coşkuyla karşılandı. Fethi Bey, kalabalık halka hitaben yaptığı konuşmada ATATÜRK’Ü “milletin manevî önderi” şeklinde övdü. Fethi Bey gittiği Manisa ve Balıkesir’de de aynı türde gösterilerle karşılanıyordu. Serbest Fırka’nın bu yöredeki yükselişi iktidardaki Halk Fırkasını telaşa düşürmüştü ve önlem almaya yöneltmişti. ATATÜRK, her iki partiyi de dengede tutmaya çalışıyordu. 15 KASIM 1930 tarihinde yapılan Belediye seçimlerinde Serbest Fırka başarısız olmuş (Seçimlerde Serbest Fırka aleyhine hile yapıldığı öne sürülmüştür) ve Fethi Bey bunun üzerine Serbest Fırka’yı dağıtmaya karar vermişti.

j. Yukarıda belirtilen hususlar göz önünde bulundurulduğunda parti mücadeleleri, seçimler bir siyasî hayatın normal faaliyetleri

42 [41] Lord KINROSS, ATATÜRK, Bir Milletlin Yeniden Doğuşu, Altın Kitaplar Yayınevi, 1994, s.519.

içinde yer almaktadır. “Serbest Fırka güçlüydü; fakat, engellendi” diye Menemen ve civarındaki mürteci ayaklanmasını haklı göstermeye çalışmanın sinsî ve tehlikeli düşüncenin bir mahsulü olduğu düşünülmektedir.

k. Son olarak günümüzde de dinin ve Kur'an'ın siyasete alet edildiği, bundan menfaat temin edilmeye çalışıldığı, Cumhuriyet rejiminin yıkılarak yerine şeriat devletinin kurulmasının hedeflendiği, vatandaşlarımızın arasına kin ve husumet tohumlarının ekilmeye; ayrıca, halkı devlete karşı gizlice ayaklandırmaya çalışıldığı, gerici ve irticaî faaliyetlerin halen artarak devam etmekte olduğu değerlendirilmektedir.

Arz ederim.

LAİKLİK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR 50

Son günlerin tartışma konusu: “Laiklik bir yaşam biçimi değildir.” Kim söylüyor bunu: Başbakanımız...

Oysa laiklik şimdiye değin insanlığın bulduğu en gelişmiş, en güzel ve en iyi bir yaşam biçimidir.

Laik yaşam biçiminde kimse kimsenin inancına karışamaz. Kimse de kendi inancını bir bayrak gibi çeşitli simgelerle dalgalandıramaz. Eğer bir toplumda her insan; kendi dinini, ırkını, milliyetini, soyunu, sopunu inancını, ideolojisini simgeleyecek şekilde gezerse o toplumda huzur adına bir şey kalmaz.

Oysa Başbakanımızın gönlünde yaşattığı ılımlı İslam yaşam biçiminde bile bir Müslüman'ın Müslümanlığın koşullarını yerine getirmeyene karışma hakkı vardır ve bu hak şu şekilde dile getirilir. “Dinimiz, her Müslüman'ı “Emr-i bi'l-ma'ruf, nehy-i ani'l-münker” (iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak) la görevlendirmiştir.

Bu konuda onlarca ayet vardır. İsteyen İmam Nevevi tarafından yazılan RİYAZ'ÜS SALİHİN TERCÜMESİ İstanbul 2003 tarihli baskısının 174, 181,186 sayfasına bakabilir.

Laik yaşam biçiminde ise kimsenin kimseye karışma hakkı yoktur. İsteyen camisine gider ibadetini yapar; isteyen ise, meyhaneye gider cümbüş çalar... Hem de bu özgürlüğü laiklik ilkesi ile yönetilen ülkede hükümet sağlar.

Ama şeriatla yönetilen ülkelerde; örneğin Afganistan'da, İran'da, Suudi Arabistan'da, Malezya'da şeriat polisi sokaklarda gezerek kadınların saçının görünmesini önler, topuklu ayakkabı ile gezmesine karışır.

Namaza gitmeyip dükkanında oturanları sopa ile namaza gönderir. Oruç tutmayanlara bir güzel dayak atabilir. Elbette akli başında bir Türk insanı böyle bir yaşam biçimine evet demez ve laik yaşam biçimini yeğler.

Laik bir yaşam biçiminde toplumun ihtiyaçlarına göre yasa yapılır. Bu yasalar vahye dayanan kitaplardan değil de insan aklına ve bilimin verilerine göre yapılır.

Şimdi yalnız bir örnek verelim. Kutsal

kitapların hangisinde bir trafik yasası vardır. Eğer bu kutsal kitaplar dedikleri gibi Allah tarafından gönderilmiş olsa idi; geleceği gören ve bilen Allah, kitaplarına bir de trafik yasası koymayı ihmal etmezdi. Oysa kutsal kitaplarda ne Köy Kanunu, ne Sendikalar Kanunu, ne Kooperatifler Kanunu, ne Kat Mülkiyeti kanunu vardır. Bütün bu yasalar insanlar tarafından toplumun ihtiyaçlarına göre oluşturulan Meclis tarafından düzenlenir.

Bu kadarcığını olsun akıl edemeyen bir insandan veya insanlardan topluma ne hayır gelebilir. Bu kadarcığını bile akıl edemeyecek mantığını ve sağduyusunu yitirmiş insanların laik yaşam biçimini ortadan kaldırmaya yönelik davranışlarını toplumun zinde güçleri izin verir mi sanıyorsunuz?..

Tarihin tekerini geriye döndürmek isteyenlerin Osmanlı tarihini dikkatle okumaları gerekir. Çünkü III. Selim'den bu yana her geriye dönüşü asker önlemiştir.

Günümüzde ise asker artık bu geriye dönüşü siz engelleyin diyerek toplumumuzu görevlendiriyor. Ama toplumumuz üzerine atılan bu ölü toprağını silkip atmazsa mecburen asker araya girer.

Askeri bir müdahaleye meydan vermemek için yaşam biçimimiz olan laikliği zedelememek gerekir.

İşin özeti budur...

Av. Hayri Balta, 27.6.2008

DÜNYA GÖRÜŞÜM 51

Laiklik Bir Yaşam Biçimi'dir başlıklı yazıma katkıda bulunmuş bir arkadaş.

İsterseniz, gelin önce yorum ve değerlendirme yazısını okuyalım yavaş yavaş...

“Sayın BİLGE.

Size tamamen katılıyorum. Ancak dinden nemalanan, bu işten işkembesini dolduran varlıklar şeriat düzenini her zaman isteyecektir. Bunların çoğu ailesi içinde şahsiyetini bulamamış, kendisine değer verilmemiş zavallı, silik insanlardır.

Diğer taraftan sömürgeci ülkeler, geri kalmış ülkeleri hep geride kalsınlar gayreti ile bu yönde destekler.

Bu yobazlarla mücadele ancak, Kurani Kerimi çok iyi bilmekle olur. Mealini okusunlar, anlasınlar kendilerinden utanır yıllarca tövbe ederler. Ancak onlar okumaz ve okutmazlar.

Halk okur ve doğruyu öğrenirse kendilerinin geçim kaynağı kesilir. Okuyan Müslüman Allah'la arasına kimseyi sokmaz. Kulu ile arasına Peygamberi sokmayan Yüce Tanrıma, araya giren din tüccarları ne cevap verecek?

Diğer taraftan Allah'ının verdiği AKLI kullanmayan insan bunun hesabını vermek zorunda olduğunu ne zaman öğrenecek?

Selam ve sevgilerimle. 7.7.2008”

+

Yazımıza katkıda bulun dostumuzun haklı olduğu noktalar var.

Dediği gibi emperyalistler geri kalmış ülkelerin kalkınmasını oyalar.

Okuyucumuz bir yerde “yobaz” sözcüğünü kullanmış.

Çoğu okuyucumuz bu yobaz sözcüğünü yanlış yorumlamış.

Yobaz sözcüğünün anlamak için önce bağnaz sözcüğünü bilmek gerekir.

Bağnaz, sözcüklerde şu şekilde dile getirilir:

Bağnaz: Bir düşünceye aşırıya bağlı olup başka düşünceyi kabul etmemek.

Yobaz: Bağnazlığı aşırıya vardırarak; inancını, başkasına zorla kabul ettirmeye çalışmak demek...

Gerçekten de okuyucumuzun dediği gibi bu tür insanlarla mücadele etmek için Kuran'ı iyi bilmek gerek.

Bağnazlığı aşırıya vardıranlara kâr etmez ne desek!, Ne söylesek!...

Allah ile insan arasına kimse giremez demiş yorumcumuz.

Allah ile aramıza kimseyi sokmamak bizim boyun borcumuz.

Allah; aklımız, sağduyumuz, vicdanımız, erdemimiz, yüce duygumuz, üstün değer yargılarımız, olumlu kurallarımız, doğru, güzel, iyi kavramlarımızdır.

Bu ilke ve kurallarımız ki Allah olarak adlandırılır; hiçbir din, kitap, peygamber **BU DÜNYA GÖRÜŞÜME** karışmamalıdır.

Din; doğruluktur, dürüstlük, iyiliktir, güzelliştir, erdemdir.

Dindarım diyen insan her gün doğruluk, dürüst, iyilik yönünde kendini yenilemelidir.

Öyle sırtında onlarca yolsuzluk dosyası ile milletvekilliği yapmak dindarım diyen birine yakışmaz.

Dindar olan kişi sırtında bu denli yolsuzluk dosyası ile namaza duramaz, milletvekilliği yapamaz.

Dokunulmazlık zırhına saklanarak milletvekilliği yapanlar bırakın namaza durmayı; zerre kadar dindar olsa seçmenin karşısına çıkamaz, yüzüne bakamaz...

Bunların ardına düşenler ise iflah olmaz...

Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az.

Av. Hayri Balta, 8.7.2008

LAİKLİĞİN ÖNEMENİ BELİRTMEK İÇİN 52

Yargıtay Ceza Genel Kurulu Laiklin önemini belirtti; bir kulaklarından girdi diğer kulaklarından çıktı.

Genel Kurmay Başkanlığı Laiklin önemini belirtti; bir kulaklarından girdi diğer kulaklarından çıktı.

Anayasa Mahkemesi Başkanı Laiklin önemini belirtti; bir kulaklarından girdi diğer kulaklarından çıktı.

Danıştay Başkanı Laiklin önemini belirtti; bir kulaklarından girdi diğer kulaklarından çıktı.

Bu nedenle Atatürk'ün laiklik hakkındaki görüşlerini aşağıya alıyorum. Bakalım Türban diye diye milletimiz kadınlarını çarşafa sokacak olanları etkiler mi Atatürk'ün görüşleri.

Bu yazı Ömer Malik'in "www.islampencereleri.com" sitesinden alınarak hazırlanmıştır.

Ömer Malik'e teşekkür.H.B.

ATATÜRK'ÜN GÖRÜŞLERİ 53

"Zaman süratle ilerliyor. Milletlerin, toplumların, kişilerin mutluluk ve mutsuzluk anlayışları bile değişiyor. Böyle bir dünyada, asla değişmeyecek hükümler getirdiğini iddia etmek, aklın ve ilmin gelişmesini inkar etmek olur.."

Atatürk BU SÖZLERİ Kuran'daki şu ayet için söylüyor:

"Allah'ın kanununda asla bir değişme bulamazsın, Allah'ın kanununda kesinlikle bir sapma da bulamazsın."(Kuran – Fatır. 35/43)

+

Atatürk, Kuranın Türkçeleştirilmesine karşı çıkan Kazım Karabekir Paşa'ya da aşağıdaki sözleri söylüyor:

"Evet Karabekir, Arapoğlu'nun yavelerini Türk oğullarına öğretmek için Kuran'ı Türkçe'ye tercüme ettireceğim ve böylece de okutturacağım, ta ki

budalalık edip de aldanmakta devam etmesinler..”
Atatürk

Kazım Karabekir-Paşaların Kavgası Syf,159
ve yine: KAZIM KARABEKİR ANLATIYOR.
Yayına Hazırlayan: Uğur Mumcu. 8. Basım. Tekin
Yayınları. 1993. s. 94

+

Atatürk, kadınlarımızın dinsel inanç gereği
diyerek kapatılmasına da aşağıdaki sözlerle karşı
çıkıyor:

“...Kimi yerler de kadınlar görüyorum ki, başına
bir bez, ya da bir peştamal ya da benzer bir şeyler
atarak yüzünü, gözünü gizler ve yanından geçen
erkeklere karşı ya arkasını çevirir, ya da yere
oturarak yumulur. Bu durumun anlamı, gösterdiği
nedir? Efendiler uygar bir ulus anası, ulus kızı bu
şaşırtıcı biçime, bu vahşi duruma girer mi? Bu
durum ulusu çok gülünç gösteren bir görünüştür.
Hemen düzeltilmesi gerekir.”

(Atatürk’ün Söylev ve Demeçleri, Türk İnkılap
Tarihi Enstitüsü Yay., C. II., s. 217)

X

Aşağıdaki satırlar Atatürk’tarafından
hazırlanan “Medeni Bilgiler ve M. Kemal Atatürk’ün
El Yazıları. Prof. A. Âfen İnan, 3. Baskı., TTK,
1998” sayfasından alınmıştır:

S. 351: “Bugünkü Türk Milletine bir resim
tablosuna bakar gibi bakalım ve şimdiye kadar
edindiğimiz bilgilerin yardımıyla düşünelim, bu
tabloda neler görüyorsak, bu tablo bize neler
hatırlatıyorsa, onları birer birer söyleyelim.

S. 352: “Atatürk, 2. Madde de reşit olan her

Türk Vatandaşının istediği dini seçmekte serbest olduğunu söylemektedir.

2. Türk Devleti laikdir. Her reşit dinini intihapta serbesttir. S. 364 9-

Din birliğinin de bir millet teşkilinde müessir olduğunu söyleyenler vardır fakat biz, bizim gözümüz önündeki Türk Milleti tablosunda bunun aksini görmekteyiz.

Atatürk'ün bu sözlerinden kolaylıkla anlaşılacağı gibi, Din Birliğinin, Türk Milleti'nin millet teşkilinde etkili olmadığını, tam tersine zararı olduğunu vurgulamaktadır. Yazılarının devamında ise Atatürk, İslam Dini'ni açık olarak Arap Dini olarak tanımlamakta ve bu tanımlamayı tekrar etmektedir.

Türk'ler Arap'ların dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Arap dinini kabul ettikten sonra, bu din, ne Arapların, ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de Mısırlıların vesairenin Türk'lerle birleşip bir millet teşkil etmelerine hiçbir şekilde tesir etmedi.. Bilakis, Türk milletinin milli rabitalarını gevşetti, milli hislerini, milli heyecanını uyuşturdu. Bu pek tabii idi. Çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi

S. 365 milliyetlerin fevkinde şamil bir Arap milliyeti siyasetine müncer oluyordu. Bu Arap fikri ümmet kelimesi ile ifade olundu. Muhammed'in dinini kabul edenler, kendilerini unutmaya hayatlarını Allah kelimesinin her yerde yükseltilmesine hasr etmeğe mecburdular. Bununla beraber, Allah'a kendi lisanında değil Allah'ın Arap kavmine gönderdiği Arapça kitapla

ibadet ve münacatta bulunacaktı. Arapça öğrenmedikçe Allah'a ne dediğini bilmeyecekti. Bu vaziyet karşısında Türk Milleti bir çok asırlar ne yaptığını ne yapacağını bilmeksizin adeta bir kelimesinin

S. 366 manasını bilmediği halde Kuran'ı ezberlemekten beyni sulanmış hafızlara döndüler.

S. 367 hırkasıdır diye bir palaspareyi hilafet alameti ve imtiyazı olarak altın sandıklara koydular halife oldular. Gah şarka, cenuba, gah garba veya her tarafa saldırı saldırı Türk Milletini Allah için, peygamber için, topraklarını, menfaatlerini benliğini unutturacak, Allah'a mütevekkil kılacak derin bir gaflet ve yorgunluk beşiğinde uyuttular. Milli duyguyu boğan, fani dünyaya kıymet verilmeyen, sefaletler, zaruretlar, felaketler, his olunmaya başlayınca, asıl hakiki saadetin öldükten sonra ahrette kavuşacağını vaat ve temin eden dini akide

S. 368 ve dini his millet uyandığı zaman onun şu acı hakikati görmesine mani olmadı. Bu feci manzara karşısında kalanlara, kendilerinden evvel ölenlerin ahretteki saadetlerini düşünerek veya bir an evvel ölüm niyaz ederek ahret hayatına kavuşmak telkin eden din hissi, dünyanın acısı duyuların tokadıyla, derhal Türk Milleti'nin vicdanındaki çadırını yıktı, davetlileri Türk düşmanları olan Arap çöllerine gitti.. Türk vicdani umumisi, derhal yüzlerce asırlık kudret ve küşayişle, büyük heyecanlarla çarpıyordu. Ne oldu?.. Türk'ün milli hissi, artık ocağında ateşlenmişti, artık Türk cenneti değil, eski hakiki

büyük Türk cedlerinin mukaddes miraslarının

S. 369 son Türk ellerinin müdafaa ve muhafazasını düşünüyordu. İşte dinin, din hissini Türk milliyetinde bıraktığı hatıra.

10- Türk Milleti, milli hissi dini hisle değil, fakat insani hisle yanyana düşünmekten zevk alır. Vicdanında milli hissini yanında, insani hissini şerefli yerini daima muhafaza etmekle müftehirdir.

Bir çok Müslüman'ın, 'Türk Milleti İslam aleminin samimi bir ailesidir', şeklinde kullandığı ifade, Atatürk'ün kaleminde şekil değiştirmekte ;

S. 370 Türk Milleti insaniyet aleminin samimi bir ailesidir.

S. 371 Bütün bu söylediklerimizi kısa bir çerçeve içine sokmak istersek şöyle diyebiliriz.

Türk Milleti'nin teessüsünde müessir olduğu görülen tabiri ve tarihi vakıalar şunlardır.

- A- Siyasi varlıkta birlik
- B- Dil birliği
- C- Yurt birliği
- D- Irk ve menşe birliği
- E- Tarihi karabet
- F- Ahlaki karabet

Yukarıda görüldüğü gibi Atatürk, 6 ayrı tarihi vakıa saymakta ve bunların arasında din birliği gibi milyonları etkileyen olguyu dahil etmemektedir.

S. 372 Bütün milletler tamamen aynı şartlar altında teşekkül etmemiş olduklarına göre, Türk Milletinde yaptığımız gibi, diğer her millet ayrı olarak mütalaa edilmedikçe, milliyet fikrini umumi ve fenni olarak tarif etmek güçtür.

S. 450 Hürriyet insanın düşündüğünü ve

dilediğini mutlak olarak yapabilmesidir. Bu tarif Hürriyet kelimesinin en geniş manasıdır. İnsanlar bu manada hürriyete hiçbir zaman sahip olamamışlardır ve olamazlar. Çünkü malumdur ki insan, tabiatın mahlukudur.

Müslümanların,devamlı olarak söyledikleri, 'İnsan Allah'ın kuludur' deyimi de burada şekil değiştirmektedir.

S. 451 İptidai insanların, tabiatın her şeyinden, gök gürültüsünden, geceden, taşan bir nehirde ve vahşi hayvanlardan ve hatta birbirlerinden korktuklarını biliyoruz. İlk his ve düşüncesi korku olan insanın her düşünce ve dileğinin mutlak surette yapmaya kalkışmış olması düşünülemez.

İptidai insan kümelerinde ata korkusu ve nihayet büyük kabile ve kavimlerde ata korkusu yerine kaim olan Allah korkusu insanların kafalarında ve hareketlerinde hesapsız memnular yaratmıştır. Memnular ve hurafeler üzerine kurulan bir çok adetler ve ananeler, insanları düşünce ve harekette çok bağlamıştır, o kadar ki düşünce ve hareket serbestisi gibi bir hak mefhum malum olmamıştır. Cemaatlerin başına geçebilen adamlar, cemaati Allah namına idare ederdi.

S. 507 Türkiye Cumhuriyetinde herkes Allah'a istediği gibi ibadet eder. Hiç kimseye dini fikirlerinden dolayı bir şey yapılamaz. Türkiye Cumhuriyeti'nin resmi dini yoktur. Türkiye'de bir kimsenin fikirlerini zorla başkalarına kabul ettirmeye kalkışacak kimse yoktur ve buna müsaade edilmez. Artık samimi mutekitler, (konuyu bilenler) derin iman sahipleri, hürriyetin

icaplarını öğrenmiş

S. 508 görünüyorlar. (Atatürk burada önce, “derin iman sahipleri, hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir” ifadesini kullanmakla birlikte, olmakla, öyle görünmek arasındaki farkı da göz önünde bulundurarak, katiyet ifade eden “öğrenmişlerdir” ifadesini, daha sonra katiyet ifade etmeyen, “öğrenmiş görünüyorlar” şeklinde değiştirmeyi daha uygun görmüştür. Bugünkü Türkiye’ye baktığımızda, derin iman sahipleri için hürriyetin icaplarını öğrenmişlerdir diyebilmemiz oldukça zor. Atatürk’ün bu ifadeyi görünüyorlar şeklinde değiştirmekle bu “derin iman sahiplerinden” emin olmadığını göstermiştir.)

Bütün bunlarla beraber, din hürriyetine, umumiyetle vicdan hürriyetine karşı taassup yükünden korunmuş mudur bunu anlayabilmek için, taassupsuzluğun ne olduğunu tetkik edelim. Çünkü bu kelimenin delalet ettiği manayı zihniyeti herkes kendine göre anlamaya çok meyillidir.

Dini hürriyeti bir hak telakki etmeyen acaba kalmadı mı? Vicdan hürriyetini, insan ruhunun, Allah’ın ali hüküm ve nüfuzu altında, dini hayatı idare için malik olduğu haktan ibaret

S. 509 olduğunu bellemiş olanlar, acaba bugün nasıl düşünmektedirler? Bu gibiler kendisi gibi düşünmeyenlere içlerinden olsun kızmıyorlar mı? Bu saydığımız zihniyette bulunduğu ihtimal verilen kimselere hür mütefekkirlerimiz acaba bir teessür hissi ile bir esefle bakmıyorlar mı? Bu saydığımız gibi, muhtelif inanışlı kimseler, birbirlerine kini nefret besliyorlarsa, birbirlerini

hor görüyorlarsa ve hatta sadece birbirlerine acıyorlarsa, bu gibi kimselerde taassupsuzluk yoktur, bunlar mutaassıptırlar.

S. 510 Taassupsuzluk o kimsede vardır ki, vatandaşının veya herhangi bir insanın vicdani inanışlarına karşı hiç bir şekilde kin duymaz, bilakis hürmet eder. Hiç olmazsa başkalarının, kendininkine uymayan inanışlarını bilmezlikten duymazlıktan gelir. Taassupsuzluk budur. Fakat hakikati söylemek lazım gelirse diyebiliriz ki, hürriyeti hürriyet için sevenler, taassupsuzluk kelimesinin ne demek olduğunu anlayanlar bütün dünyada pek azdır. Her yerde umumi olarak cari olan taassuptur. Her yerde görülebilen sulh manzarasının

S.511temeli,taassupile,hüfrükirinbirbirinekarşı kin ve nefreti üstündedir. Temelin devrilmemesi, kin ve nefret zeminindeki muvazeneyi tutan fazla kuvvet sayesindedir.

Bu söylediklerimizden şu netice çıkar ki, aramızda, hürriyet hailerinin (engellerinin) zail olduğuna (sona erdiğine) bizim gibi düşünenlerle birlikte yaşadığımıza hüküm vermek müşküldür. O halde görülen, taassupsuzluk değil zaafın dermansız bıraktığı taassuptur.

S. 512 Şüphesiz fikirlerin, itikatların başka başka olmasından şikayet etmemek lazımdır. Çünkü bütün fikirleriyle itikatlar, bir noktada birleştiği taktirde, bu hareketsizlik alametidir, ölüm işaretidir. Böyle bir hal elbette arzu edilmez. Bunun içindir ki, hakiki hürriyetçiler, taassupsuzluğun umumi bir haslet olmasını temenni ederler. Fakat

hatta hüsnüniyetle dahi olsa, taassup hatalarına karşı dikkatli olmaktan vazgeçemiyorlar. Çünkü hüsnüniyetler, hiçbir zaman, hiçbir şeyi

S. 513 tamir edememişlerdir. İnsanların ruhun selameti için yakıldıklarını biliyoruz. Herhalde bunu yapan engizisyon papazları hüsnüniyetlerinden ve iyi iş yaptıklarından bahsederlerdi, belki de, cidden bu sözlerinde samimi idiler. Fakat, bir hamakati, (beyinsizlik, ahmaklık) yahut bir hıyaneti iyi bir iş kalıbına uydurmak güç değildir, en nihayet bu bir isim değiştirmek meselesidir.

S. 514 İşte bu sebeptir ki, aldırmaçlığı kayıtsızlık derecesine kadar götürmemek mühimdir. Gerçi hür olmak herkesin hakkıdır ve bunun için hakiki hürriyetçiler, hürriyetçi olmayanlara karşı da geniş davranılmasını isterler. Fakat bunların hiçbir zaman elleri ayakları bağlı olduğu halde kurbanlık koyun vaziyetine razı olacakları asla kabul olunmamalıdır. ki, bazı insanlar istikbali, mazinin arasından görmekte musirdirler (Israrc). Bunlar, alakamızı

S. 515 kestiğimiz ananelere karşı behemehal (mutlaka) sadakatin iadesini isterler. Bu gibi insanlar, kendi itikat ettiği gibi, itikat etmeyen kimseleri istedikleri gibi ezemezlerse, kendilerini cenderede hissederler. Herhalde taassupluğun arzu edildiği gibi umumileşmesi, huy haline gelmesi fikri terbiyenin yüksek olmasına bağlıdır.

Kabakçı Mustafa, 31 Mart, Şeyh Sait isyanları, Kubilay'ın şehit edilmesi, Kahramanmaraş katliamı, Sivas'ın Madımak Oteli yakmalığı **irticain** ne olduğunun somut kanıtları. Hürriyet. Özdemir

İnce. 13.10.2006

İRTİCA 54

Atatürk, irtica konusunda şunları söylemektedir: **“Efendiler, hayatın felsefesi, tarihin garip tecellisi şudur ki, her iyi, her güzel, her nafi şey karşısında onu imha edecek bir kuvvet belirir. Bizim lisanımızda buna irtica denir.”**

“Her ilerici ve müspet gelişmeye karşı çıkan kuvvete irtica denir.”

“Unutulmamalıdır ki, milletin hâkimiyetini bir şahısta yahut mahdut şahısların elinde bulundurmakla menfaat bekleyen cahil ve gafil insanlar vardır. Bu gibilere mürteci ve hareketlerine de irtica derler. Katiyetle ve bilaperva söylerim ki, hâkimiyet-i milliyemizin her zerresini şu veya bu suretle takyit etmek isteyenler en koyu mürtecilerdir.”

Bu sözlerden de anlaşılacağı üzere irtica:

1. Milli egemenlik ilkesine karşı çıkarak saltanat ve hilafetin geriye gelmesini istemek,
2. Çağdaşlaşmaya ve her türlü ilerici ve müspet gelişmelere karşı çıkmak,
3. Dini, siyaset ve ticarete alet ederek din istismarcılığı yapmaktır.

Hürriyet. M. Nuri Yılmaz, Diyanet İşleri Önceki Başkanı, 13.10.2006

X

Ne demişti Arınç?

“Bütün tartışmalar laiklik ilkesinin farklı yorumlanmasından kaynaklanmaktadır

(...) Devlet kamusal alanda herkes için geçerli olan hakları bir kesime yasaklayamaz ya da sınırlandıramaz

(...) Yorum farkından kaynaklanan bu çelişki

yıllardır Türkiye'nin iç huzurunu zedelemektedir.”
Şara Yazıcı

TEHLİKELİ CEHALET 55

DR. ERDAL ATABEK

Ayın dünyadan uzaklığını bilmemek ‘tehlikesiz cehalet’tir. Bunu bilmezseniz ‘tehlikesi yoktur’.

Ama önünüzdeki çukuru göremezseniz, bu ‘TEHLİKELİ CEHALET’ olur.

Çukura düşer ve kurtarılmayı bekleyerek debelenirsiniz.

Belki birisi sesinizi duyar ve sizi kurtarır. Ama artık siz kendinizi ‘onun sizi kurtardığı duygusundan kurtaramazsınız.

Eğer o çukurdan kendi gücünüzle çıkabilirseniz özgüveniniz artar.

Bağımlılıkla bağımsızlık arasındaki fark kısaca budur.

Durumunuzu bilerseniz belki kendinize yardım edebilirsiniz.

Ama başkasının kolunda yürürken kendinizi bağımsız sanırsanız, işte bu ‘TEHLİKELİ CEHALET’tir.

Bugün Türkiye’yi bağımsız sanmak, bu nedenle ‘tehlikeli cehalet’tir.

Gönlü Arap ülkelerinde, beyni Amerika’ya ipotekli, cebi uluslararası sermayeye çengelli bir siyasal iktidarla Türkiye bağımsız olamaz.

Atatürk Türkiye’si ile bugünkü ülkemiz arasındaki farkı görmemek, görüp de kabul etmemek, kabul edip de Atatürk’ü eleştirmek

‘TEHLİKELİ CEHALET’ tir.

Atatürk’ün büyük hedeflerinden birisi ‘bilince yönelik çağdaş eğitim’ idi.

“Hayatta en hakiki mürşit ilimdir” sözü o’nundur...

Bugünün siyasal iktidarı için geçerli eğitim hedefi bütünüyle değişmiştir.

Siyasal iktidarın eğitim hedefi, ‘inanca yönelik sermayenin hizmetine uyarlı insan gücü yetiştirmektir. Din temelli toplumun eğitim amaçları her yolla devreye sokulmaktadır.

Bunu görmemek, görüp de kabul etmemek, kabul edip de bu durumu ‘demokrasi sanmak’ ‘TEHLİKELİ CEHALET’TİR.

Demokrasi, bütünüyle bir kurallar ve kurumlar politikasıdır.

Demokrasinin temeli laikliktir.

Laikliğin temeli dindar-dinsiz ayrımı yapmamaktır.

Laiklik olmazsa yurttaş eşitliği olmaz.

Yurttaş eşitliği olmazsa demokrasi olmaz.

Bunu bilip de bilmezden gelmek, bunu bilip de görmezden gelmek,

‘TEHLİKELİ CEHALET’ tir.

Neden ‘TEHLİKELİ CEHALET’ toplumların başına bela olur?

Çünkü toplumların bir bölümü bu durumdan büyük çıkarlar sağlar.

Geri kalan bir bölümü de küçük çıkarlarla yetinir.

Bir bölümü, ilerde kendisinin de çıkar

sağlayacağını umar, bir bölümü durumu görür, toplumu uyarmaya çalışır, ama gücü yetmez.

İşte böyle durumlarda da felaket kapınızı çalmıştır ve gelmektedir.

Bu durumun en yaygın araçları kitle iletişim araçlarıdır.

Televizyon en yaygın biçimde bu doğrultuda çalışmaktadır.

En izlenen saatler ‘toplumu gerçek bilgilerden uzak tutmak’ amacıyla kullanılmaktadır.

İvrir zıvır eğlencelikler, boş zevzeklikler, pırıltılı eğlencelikler hep bu amaçla hazırlanmaktadır.

Düşünmeye alışmamış beyinler de böylece oyalanıp gitmektedir.

Düşünen beyinlerin de bu durumu önlemeye gücü yetmemektedir. .

‘TEHLİKELİ CEHALET’, farkına varmadan bu tuzağın içine düşüp eğlenmektir.

Bunu bilip de bilmezden gelen, görüp de çıkar sağlayanlar, sonra da işte özgürlük budur’ diyenlerse toplumun asıl belalarıdır.

Bilmemiz gereken budur.

Görmemiz gereken budur.

Anlamamız gereken budur.

Mücadelemiz de bu olmalıdır...

PROF. DR. ERDAL ATABEK

1917 de, Binlerce Müslüman Türk’ün, Filistinliler tarafından öldürüldüğünü bilmemek, cehalettir.

Kuzey Kıbrıs’ın Müslüman ülkeler tarafından

tanınmadığını bilmemek de cehalet olabilir.. Ama,Ülkemizin pek çok şeyi göze olarak, yasak delmek için, Yolcu gemisi ile, yardım taşıma hikayesine inanmak, tehlikeli cehalet değil de nedir?

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırken futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantepli tasavvufçu, tekke ve

tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda yargıç: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek zorunda kaldı

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Büro sunda yazman, bir

süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesinde bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucu yönetim kurulunda ve seçimle gelen ilk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirip kalbinin % 70'i çalışmaz bir duruma gelince ADD'deki görevini ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de

tek başına evinde yaşamaktadır.

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, sobasız geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazdan kendisine yeteri kadarını aldı, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da Siyaset Bilimi doktorası yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiştir.

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve açılmasına da neden olmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

“S.S.S. (Sevenler-Soranlar-Sövenler)” adlı basılı bir kitabı vardır ve bu kitabı, kitapçılarda, bir tane bile satılmamıştır. Salt bu nedenle Guinness Rekorlar Kitabına girmeye hak kazanmıştır. Bir de Yitmiş Bir Adam adlı öykü kitabı vardır.

2000 yılından beri

www.tabularatalanayalanabalta.com
adresli kendisine ait sitede aydınlanma savaşımını

sürdürmektedir.

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; vahye karşı aklı, dine karşı bilimi, teokrasiye karşı laikliği, şeriata karşı cumhuriyeti, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, idealizme karşı materyal izmi, bireyciliğe karşı toplumculuğu savunmaktadır.

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri BALTA, 10 Nisan 2012

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliği; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.